

KESKIVIIKKO 22. LOKAKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Lääkkeiden myyntilupien ehtojen muutokset – Lääkkeiden väärentäminen (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Françoise Grossetête'n ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2001/82/EY ja 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin kyse on lääkkeiden myyntilupien ehtojen muutoksista (KOM(2008)0123 – C6-0137/2008 – 2008/0045(COD)) (A6-0346/2008)

– komission kertomus lääkkeiden väärentämisestä.

Françoise Grossetête, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, saanen ensin onnitella lämpimästi neuvostoa, komissiota ja varjoesittelijöitä heidän yhteistyöstään tämän tarkistuksia sisältävän asiakirjan osalta, joka koskee lääkkeiden myyntilupia.

Lääkkeiden myyntilupiin sovellettavasta menetelmästä riippumatta on mahdollistettava, että lääkkeiden arviointiin, luvan antamiseen ja hallinnolliseen käsittelyyn sovelletaan samoja perusteita, jos niihin tehdään muutoksia. Nämä muutokset liittyvät esimerkiksi tuotantoprosessiin, uuden terapeuttisen käyttöaineen käyttöönottoon, potilaille tarkoitettujen tietojen päivittämiseen tai hallinnollisiin muutoksiin. Lääkkeen myyntiluvan haltijoiden on ehdottomasti ilmoitettava muutoksista toimivaltaisille viranomaisille.

Muutosten tämänhetkinen hallinnointi on osoittautunut entistä tehottomammaksi eikä se sellaisenaan tyydytä enää viranomaisia eikä lääketeollisuutta. Siihen liittyy liikaa byrokratiaa, joka aiheuttaa haittaa potilaille, jotka eivät saa heti parhaita lääkkeitä.

Lääketeollisuuden sääntelytyöstä menee yhä suurempi osa muutosten hallinnolliseen käsittelyyn. Esimerkiksi keskisuuri yritys, joka valmistaa geneerisiä lääkkeitä ja jolla on 400 rekisteröityä tuotetta, tekee kaiken kaikkiaan yli 4 000 muutoshakemusta vuodessa. Suuryrityksen kohdalla tämä luku on noin 19 000. Puhtaasti kansallisten myyntilupien muutosten kohdalla noudatetaan kunkin jäsenvaltion erityisiä säännöksiä, jotka poikkeavat yhteisön sääntelyvaatimuksista.

Koska 80 prosenttia ihmisille ja eläimille tarkoitetuille lääkkeille myönnettyistä myyntiluvista myönnetään kansallisessa menettelyssä, tällä muutoksella on huomattava vaikutus Euroopan unionin lääkemarkkinoihin. Eri jäsenvaltioissa kansallisten menettelyjen mukaan myyntiluvan saaneita tuotteita koskevaa samaa muutosta käsitellään näin ollen eri tavoin toimitettavien asiakirjojen ja arviointimenettelyn osalta.

Tilanteesta aiheutuu seuraavia kielteisiä vaikutuksia: ylimääräistä perusteetonta hallinnollista rasitetta sekä toimivaltaisille viranomaisille että lääkeyrityksille, vaikeus arvioida muutosten täytäntöönpanoa, merkittäviä eroja muutosten käyttöönotossa valmisteyhteenvedossa ja terveydenhoitohenkilökunnalle ja potilaille tarkoitettussa informaatioissa ja näin ollen vaikutus lääkevalmisteiden sisämarkkinoiden toimintaan yleensä. Lopuksi se aiheuttaa haittaa myös potilaille, sillä tietyt lääkkeen tehoa lisäävät muutokset voivat viivästyä tai pahimmassa tapauksessa ne eivät toteudu lainkaan.

Mietintöni päätavoite on siksi lääkkeiden myyntilupien muutoksiin liittyvien sääntöjen yksinkertaistaminen ja yhdenmukaistaminen. Kyseisen direktiivin avulla tilanteesta saadaan yksinkertaisempi, selkeämpi ja joustavampi kaikkien osapuolten kannalta. Muutoksiin liittyvät säännöt ovat samat kaikkialla riippumatta lupatyyppistä tai siitä, onko kyse lääkkeen kansallisesta luvasta, vastavuoroista tunnustamista koskevasta menettelystä tai keskitetystä menettelystä.

Muutosten yksinkertaistaminen johtaa siihen, että niihin sovelletaan samoja lupakriteerejä, hallinnointia ja tehtyjen muutosten valvontaa, riippumatta lainsäädäntömenettelystä, jonka mukaan lääkkeet ovat saaneet myyntiluvan.

Olen myös ehdottanut lisätarkistusta järjestelmään, kun muutos koskee useita myyntilupia. Sellaisessa tapauksessa on voitava jättää yksi ainoa hakemus, joka kattaa kaikki kyseiset myyntiluvat.

Arvoisa puhemies, tiedän, että komission jäsen Verheugen puhuu jälkeeni lääkkeiden väärentämisestä. Odotamme paljon hänen lausunnoltaan, koska se on tärkeä tämän meille esiteltävän paketin kannalta, johon sisältyy lääkkeiden väärentäminen. Olemme odottaneet sitä jo kauan. Väärentäminen on rikos, joka vaikuttaa kansanterveyteen. On tärkeää, että komission jäsen Verheugen kertoo meille, missä vaiheessa hän on asian suhteen, koska haluamme innokkaasti päästä tutustumaan tekstiin. Annamme hänelle joka tapauksessa täyden tukemme.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämänpäiväinen keskustelu koskee kehitystä terveydenhoitolalla, joka muuttuu huomattavasti.

Kyseinen kehitys koskee vanhusten määrän jatkuvaa lisääntymistä yhteiskunnissamme, joiden suurin huolenaihe tulee olemaan terveys. Tämä on ymmärrettävä. Mitä enemmän yhteiskunnassa on vanhuksia – joiden määrä jatkaa kasvuaan – sitä tärkeämpiä kysymyksiä ovat terveys, miten näistä ihmisistä huolehditaan ja miten hoito ja lääkkeet järjestetään. Sitä tärkeämpää on myös varmistaa, että nämä ihmiset saavat tarvitsemansa tiedot sekä pysyäkseen ajan tasalla terveydentilastaan että tehdäkseen sen, mikä on tarpeen terveenä pysymiseksi. Tällainen on tämänpäiväisen keskustelun tausta.

Käsitlemme tänään suoraan muutosasetusta. Olen erittäin tyytyväinen, että aiheesta on päästy kompromissiin. Asetus koskee kaikkia vaadittuja muutoksia, on ne tehty sitten kansanterveyteen liittyvillä tai taloudellisilla perusteilla, kun lääke on jo saanut luvan. Emme voi olla tekemättä mitään ja vain seurata, kun erilaisia muutoksia tehdään lääkkeeseen sen saatua hyväksynnän. Sanomattakin on selvää, että tarvitaan sääntelyä ja valvontaa. Arvoiset parlamentin jäsenet, teidän tänään tekemänne päätös myötävaikuttaa merkittävästi sen varmistamiseen, että lääkkeet ovat jatkossakin turvallisia ja tehokkaita.

Nykyinen lainsäädäntö on aiheuttanut eräitä ongelmia, joita olemme analysoineet. Nykyinen lainsäädäntö esimerkiksi synnyttää huomattavan taloudellisen ja hallinnollisen rasitteen kaikille osapuolille. Se voi johtaa siihen, että tiettyjä muutoksia ei toteuteta, vaikka ne ovat potilaiden edun kannalta välttämättömiä. Meillä on tästä esimerkkejä.

On esimerkiksi tapauksia, joissa lääkkeet ovat vaatineet kehittämistä tietyssä vaiheessa. Kehittämiseen ei kuitenkaan ole ryhdytty, koska muutoksia koskevan lupamenettelyn kustannukset ovat liian suuret. Siksi on erittäin tärkeää, että parlamentissa tänään hyväksyttävä ehdotus parantaa nykyistä lainsäädäntöä yksinkertaisuuden, täsmällisyyden ja joustavuuden osalta. Se tarkoittaa myös, että ratkaisu on parempaa lainsäädäntöä koskevan ohjelmamme mukainen.

Haluan ilmaista vilpittömät kiitokseni Françoise Grossetêtelle ja kaikille hänen mietintönsä laatimiseen myötävaikuttaneille heidän työstään tämän hankalan asiakirjan parissa. Haluan myös kiittää Euroopan parlamenttia suuresta tuesta, jota se on antanut minulle useaan otteeseen väärennetyjen lääkkeiden torjunnan yhteydessä. Ymmärrän, että Françoise Grossetête haluaa malttamattomasti, että ehdotus hyväksytään. Olen aivan samalla kannalla, mutta tässäkin tapauksessa laatu on tietenkin tärkeämpää kuin nopeus. Kerron kohta muutaman seikan aikataulusta. Parlamentin painostus lääkkeiden väärentämisen torjuntaa koskevassa kysymyksessä on hyödyllistä ja tärkeää. Älkää luulko sen häiritsevän minua. Asia on päinvastoin, se on vain kannustavaa.

Mikä tilanne on nyt? Tällä hetkellä meidän on kamppailtava sen kanssa, että väärennetyjen lääkkeiden määrä lisääntyy huolestuttavasti Euroopan unionissa. Aikaisemmin oletimme aina, että Eurooppa oli kolmansiin maihin päätyvien laittomien tuotteiden kauttakulkualue. Muistan, että keskustellessamme aiheesta täällä ensimmäistä kertaa olin sitä mieltä, että kyseessä ei itse asiassa ollut Euroopan ongelma, vaan erityisesti Afrikan ja muiden maailman vähemmän kehittyneiden osien ongelma.

Tilanne on muuttunut: lääkkeiden väärentämisestä on tullut myös meidän ongelmamme. Euroopan markkinoista on enenevässä määrin tulossa väärennetyjen lääkkeiden määränpää. Se on erittäin vakava uhka kansanterveydelle. Se voi vaatia lukuisia henkiä. Siksi komissio on päättänyt ryhtyä toimenpiteisiin.

Parlamentin erittäin tärkeä, 12. heinäkuuta 2007 hyväksymä päätöslauselma sisälsi hyvin tärkeän toteamuksen, johon myös minun näkemykseni perustuvat, eli ”lääkeväärennökset eivät ole sinällään

patenttikysymys". On erittäin tärkeää huomata tämä seikka. Emme keskustele nyt teollis- ja tekijänoikeuksista emmekä patenttioikeuksista, vaan rikoksista. Lääkkeiden väärentäminen on rikos riippumatta siitä, onko kyseinen lääke yhä suojattu patentilla vai ei. Se näkökohta on täysin epäolennainen tässä yhteydessä. Väärentäminen on väärentämistä, ja lääkkeiden osalta se pitäisi aina luokitella rikokseksi.

Sitten parlamentti jatkoi: "väärennösten torjumista koskevat toimet on toteutettava rikosoikeutta soveltamalla – ja lääkelainsäädännöllä vahvistamalla kansallisten viranomaisten sääntelyvalmiuksia eikä lisäämällä teollis- ja tekijänoikeuksien suojan tasoa". Lääkkeiden väärentämisen torjuntaa koskevan ehdotuksen laatimisessa komissiota ovat ohjanneet nimenomaan teidän esittämänne näkökohdat, arvoisat parlamentin jäsenet.

Tulevien viikkojen aikana komissio ehdottaa lainsäädäntöä nykyisen oikeudellisen kehyksen vahvistamiseksi. Näin pyritään varmistamaan varmuutta lähentelevällä todennäköisyydellä, eli aina kun vain on mahdollista, että väärennetyjä lääkkeitä ei enää voida salakuljettaa lailliseen toimitus- ja jakeluketjuun. Kuten tiedätte, komissio ei ole vielä käsitellyt ehdotusta. En ole vielä edes esitellyt sitä komissiolle, koska on vielä selvitettävä lukuisia erittäin vaikeita kysymyksiä. Haluan myös sisällyttää tämänpäiväisen keskustelun tulokset lopulliseen päätökseeni ehdotuksesta. Voin kuitenkin jo kertoa teille tärkeimmästä tekijästä, perustasta.

Kuten on jo mainittu, ensimmäiseksi on vahvistettava jakeluketjua. Siksi meidän on varmistettava, että on mahdollista varmistaa joka ikisen pakkauksen aitous kaikissa vaiheissa sen kulkiessa valmistajalta kuluttajalle – eli potilaalle. Se edellyttää, että pakkauksen ja lääkkeen alkuperä on voitava jäljittää milloin tahansa niiden matkatessa valmistajalta potilaalle. Voitte arvata, mitä se tarkoittaa. Se on erittäin kunnianhimoinen vaatimus, joka edellyttää tiukkoja teknisiä vaatimuksia jakeluketjun kaikkiin vaiheisiin valmistajasta apteekkiin. Se vaatii myös laajamittaisia investointeja. Minulla on kuitenkin ilo todeta, että kaikki osapuolet pitivät sitä oikeana ja tarpeellisena ja että lääkkeiden jäljitettävyyttä koskevat tekniset ratkaisut ovat olemassa.

Lisäksi maahantuojien kautta kulkevia tuotteita koskevien sääntöjen on oltava ehdottoman selkeät ja kaikkiin osapuoliin on sovellettava tiukempaa valvontaa. Tässä suhteessä on tehtävä täysin selväksi, että luonnollisesti riski rajoillamme voi olla jopa suurempi kuin riski Euroopan unionin sisällä. On siis olemassa vaara, että väärennetyjä lääkkeitä tuodaan EU:hun sen ulkopuolelta. Tätä ongelmaa on helpoin torjua suoraan ulkorajoilla. Siksi ehdotukseen sisältyy asianmukaisia parannuksia.

Lopuksi vielä yksi tärkeä seikka liittyy sen varmistamiseen, että vaikuttavat aineet, eli lääkkeen tärkeimmät ainesosat, valmistetaan EU:n turvallisuusnormeja vastaavan lainsäädännön mukaisesti. Arvoisat jäsenet, miksi se olisi ongelma? Sivumennen sanoen olin yllätynyt, kun totesin, että lääkkeen tärkeimmät ainesosat eli vaikuttavat aineet, ovat erittäin usein – itse asiassa yleensä – peräisin EU:n ulkopuolisista maista, kolmansista maista. Meidän on varmistettava, että vaikuttavat aineet, missä ne sitten tuotetaankin, valmistetaan omia normejamme vastaavien normien mukaisesti. Sekin on erittäin kunnianhimoinen ja vaikea tehtävä.

Uskon kuitenkin, että globalisoituvassa maailmassamme Eurooppa tarvitsee dynaamista, kilpailukykyistä lääketeollisuutta pystyäkseen hyödyntämään kansainvälistymisen tarjoamia tilaisuuksia. Meidän on myös paneuduttava tähän liittyviin kansanterveyttä koskeviin haasteisiin.

Komission tuleva ehdotus on maltillinen, perusteltu ja tasapainoinen. Se on myös määrätietoinen ja selkeä, silloin kun määrätietoisuutta kaivataan. Yhteiskunnallamme on oikeus mahdollisimman tehokkaaseen suojeluun väärennetyiltä lääkkeiltä. Kun me piakkoin, muutaman viikon kuluttua, voimme keskustella komission ehdotuksesta, haluan pyytää, että arvioitte sitä nimenomaan seuraavan periaatteen pohjalta: teemmekö parhaamme tässä asiassa suojellaksemme eurooppalaisia tehokkaasti väärennetyiltä tuotteilta?

Petya Stavreva, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, mietintö, jota tänään käsittelemme, liittyy eräisiin erittäin tärkeisiin kysymyksiin, jotka koskevat lääkkeiden myyntilupien ehtojen yhdenmukaistamista. Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelijana haluan ilmaista tukeni komission ehdotukselle. Tällä hetkellä vain pieni osa lääkkeistä kuuluu EU:n lainsäädännön piiriin. Vain kansallisen myyntiluvan saaneisiin tuotteisiin ei sovelleta nykyistä muutoksia koskevaa EU:n lainsäädäntöä. Siksi niihin sovelletaan erilaisia kansallisia lakeja. Tämä on toisaalta tehotonta ja kallista talouden kannalta, ja toisaalta se estää sisämarkkinoita toimimasta kitkattomasti.

Nykyisen direktiivin täytäntöönpano tarjoaisi oikeusperustan yhdenmukaistamiselle ja toisi huomattavia etuja kuluttajille ja koko alalle. Se takaisi myös uusimpien lääkkeiden nopeamman saatavuuden kaikissa jäsenvaltioissa. Yhdenmukaistettujen säännösten puuttuminen tarkoittaa, että jokainen maa soveltaa omia kansallisia sääntöjään. Tilanne lisää byrokratiaa, esteitä ja vaikeuksia sisämarkkinoiden toiminnalle. Samalla

se johtaa turvallisuusperusteiden erilaistumiseen. Erityistä huomiota pitäisi kiinnittää uuden lainsäädännön täytäntöönpanosta jäsenvaltioille aiheutuviin kustannuksiin. En usko, että Euroopan maat kykenevät muuttamaan omaa lainsäädäntöään annettujen lyhyiden määräaikojen puitteissa mukautukseen uusiin muutoksiin, jotka tuovat mukanaan korkeita kustannuksia.

Onnittelen esittelijää Françoise Grossetêteä, ja pyydän teitä äänestämään hänen mietintönsä puolesta.

Cristina Gutiérrez-Cortines, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan tehdä kaksi asiaa tämän aiheen osalta: ensinnäkin onnitella komissiota ja Françoise Grossetêteä ja toiseksi puhua toissijaisuusperiaatteesta.

Olen usein arvostellut Euroopan unionia tässä suhteessa esimerkiksi palveludirektiivin osalta sekä apteekkeihin vapauttamisen nimissä nyt kohdistuvan hyökkäyksen yhteydessä. Näissä esimerkeissä Euroopan komissio on astunut alueille, jotka kuuluvat toissijaisuuden piiriin ja jotka on kehitetty jokaista yksittäistä yhteiskuntaa varten ja joihin kyseinen yhteiskunta on tyytyväinen. Toisin sanoen Euroopan unionin sekaantuminen asiaan saattaa vahingoittaa tehokkaasti toimivia järjestelmiä, kuten apteekkeja.

Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa olen kuitenkin sitä mieltä, että kyseiseen mietintöön on selvästi suhtauduttava myönteisesti, kun pidetään mielessä, että se edustaa ainoaa tapaa, jolla laatua voidaan valvoa ja hyvä terveys taata. Miksi? Siksi, että jos kaikille lääkkeille ei ole yhtä yhteistä valvontapistettä, liian monta tietä jää avoimeksi. Silloin järjestelmä on paljon alttiimpi haitallisten tai luvattomien tuotteiden soluttautumiselle. Tämä pätee myös lääkkeiden vaikuttaviin aineisiin, josta Amalia Sartori ja minä jätimme kirjallisen kannanoton viime vuonna. Huomaan, että komissio on hyödyntänyt sitä.

Olen siksi sitä mieltä, että tämä on hyvä ehdotus, joka vähentää huomattavasti byrokratiaa ja tarjoaa suojakeinoja yhteiskunnalle. Olen mielissäni myös siitä, että ehdotuksessa korostetaan tiedonsaantia. Potilaiden liikkuvuuden mahdollistavassa yhteiskunnassa, jossa potilaat voivat helposti matkustaa saadakseen hoitoa ja jossa useat vanhukset asuvat muualla kuin kotimaassaan, on erittäin tärkeää, että lääkärit ja koko terveydenhoitohenkilöstö saavat työssään käyttöönsä samat tiedot ja perusteet.

Dagmar Roth-Behrendt, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ilmaista vilpittömät kiitokseni Françoise Grossetêtelä hänen työstään tämän mietinnön laatimisessa. On ollut ilo työskennellä hänen kanssaan. Hän on epäilemättä saanut aikaan kaksi asiaa saavuttamallaan kompromissilla. Hän on ensinnäkin yksinkertaistanut menettelyä ja vähentänyt siihen liittyvää byrokratiaa. Toiseksi hän on täyttänyt joustavasti pienten yritysten tarpeet ja vaatimukset yksittäisissä jäsenvaltioissa, joissa on puhtaasti kansalliset järjestelmät ja lupamenettelyt, ja tehnyt niille suuren palveluksen.

Françoise Grossetêten mietintö liittyy myös potilasturvallisuuteen, jota myös käsittelemme tänään. Puhumme laajasti yksilöiden turvallisuudesta, potilasturvallisuudesta. Komission jäsen Verheugen huomautti oikeutetusti, että ikääntyvässä yhteiskunnassa ihmisten terveyteen liittyvät tarpeet ja sairastumisen pelko ovat lisääntyneet entisestään. Pelko on lisääntynyt yhteiskunnassa jo kauan. Meidän tehtävämme on, silloin kun meillä on toimivaltaa ja silloin kun vain kykenemme, pitää tämä pelko aisoissa tai puuttua siihen tai ratkaista se mahdollisimman perusteellisesti.

Useat välttämättömistä toimenpiteistä ovat sellaisia, joissa meillä on toimivaltaa ja joissa voimme antaa neuvoja. Yksi erittäin monista kysymyksistä on epäilemättä potilaita koskevat tiedot ja lääkkeiden turvallisuus. Potilailla on oikeus saada kaikki tiedot sairaudestaan. Jos heillä on kaikki tiedot ja he voivat tehdä päätöksiä tasaveroisesti lääkäreiden kanssa, heillä on oltava oikeus turvallisiin lääkkeisiin ja turvallisiin hoitomenetelmiin.

Näin ei ole Euroopan unionissa tällä hetkellä, ja olemme tietoisia kasvavasta vaarasta. Minulla ei todellakaan ole tapana dramatisoida asioita. Saatan joskus olla melko tunteellinen, mutta en dramatisoi. Olen myös viimeinen ihminen lietsomaan pelkoa. Haluan kuitenkin varoittaa jättämästä ottamatta huomioon, tai sulkemasta silmiämme, olemassa olevalta ongelmalta. Pankkikriisi on hyvä ajankohtainen esimerkki siitä, mitä tapahtuu, jos jätämme ratkaisematta pienet ratkaistavissamme olevat ongelmat, jos odotamme liian kauan: huomaamme, että ylitsemme on pyyhkäissyt lähes tsunamin mittasuhteet saanut jättiläismäinen aalto.

Siksi kiitän komission jäsentä Verheugenia hänen tämänpäiväisistä sanoistaan täällä. Kehotan häntä myös noudattamaan niitä ja torjumaan väärennettyjä lääkkeitä. Tähän ongelmaan ei ole yksinkertaisia ratkaisuja. Ne, jotka uskovat, että potilasturvallisuus ja lääkkeiden turvallisuus ovat tärkeitä kysymyksiä vain rinnakkaiskaupan kannalta – katson yleisölehterille, mutta nyt taitaa olla vielä liian aikaista rinnakkaiskaupan edustajille – omaksuvat liian kapean näkökulman ja loukkaavat minun ja kollegoideni älykkyyttä.

Meidän on yritettävä suojella potilaita. Siihen on erilaisia keinoja, voidaan esimerkiksi tarkastaa, onko lääkkeen pakkaus koskematon. Mitä itse sanoisitte, jos aikoisitte ostaa tuotteen kotimaassanne ja sen pakkauksessa olisi vain pieni tarra ja vierasta kieltä, jota ette ymmärrä, ja sisällä pieniä, pilkkottuja tablettilevyjä? Luottaisitteko sellaiseen tuotteeseen? Sain kerran käsiini tällaisen pakkauksen, jossa oli kiirreellisesti tarvittua lääkettä, ja voi kertoa teille, että en luottanut siihen. Tämä meidän on estettävä. Olen varma, että rinnakkaiskaupan harjoittajat – juuri he ilmeisesti uskovat, että yritämme uhata heidän elinkeinojaan, mikä ei suinkaan ole tarkoituksemme – ovat tarpeeksi älykkäitä ja keksivät vaihtoehdon. He kehittävät uusia pakkauksia tai lopettavat ainakin tablettilevyjen pilkkomisen.

Kuten komission jäsen Verheugen huomautti, ongelmaan on teknisiä ratkaisuja. Lääketeollisuus on valmistautunut täysin jäljitettävään järjestelmään, jossa viivakoodi mahdollistaa jokaisen lääkkeen jäljittämisen. Lisäksi meneillään on pilottihanke. Sveitsi ja Belgia ovat osoittaneet, että se on mahdollista. Meidän tehtävämme on taata potilaille tämä turvallisuus.

Lopuksi haluaisin ottaa esille ainesosat, joiden suhteen ei ole kysymys vain väärennetyistä lääkkeistä. Kuten tiedätte, aikoinaan oli suuri skandaali, joka koski verenohennuslääke hepariinia. Kun ihmiset käyttävät väärennettyä lääkettä, he saattavat kuolla; se on erittäin vaarallista. Saimme näitä väärennettyjä valmisteita Kiinasta. Tehtävämme on myös varmistaa, että EU:n ulkopuoliset kauppakumppanimme eivät tuota väärennettyjä valmisteita tai vaikuttavia aineita ja että markkinamme on suojattu asianmukaisesti.

On tehtävä kaksi asiaa: meidän on suojattava asianmukaisesti rajamme, tarvitsemme jäljitettävissä olevia järjestelmiä ja meidän on varmistettava turvallisuus näissä maissa.

Puhemies. – (PL) Donato Tommaso Veraldi käyttää puheenvuoron Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta. Minulle kuitenkin kerrottiin, että hän ei ole istuntosalissa, joten... siinähan te olettekin. Piileksitte jossain muualla.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole jäsen Veraldi, olen Marios Matsakis. Käytän myöhemmin puheenvuoron ALDE-ryhmän puolesta. Ajattelin, että koska kollegani jäsen Veraldi on poissa, voisin käyttää puheenvuoroni hänen vuorollaan.

Puhemies. – (EN) Olen pahoillani, mutta meidän on noudatettava annettua järjestystä. Kun teidän vuoronne tulee, pyydän teitä käyttämään puheenvuoron.

Alessandro Foglietta, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ilmaista tukeni tälle mietinnölle, joka on täydellisesti parempaan sääntelyyn sitoutumisen mukainen. Sitä Eurooppa on kannattanut jo vuosia. Uusi lääkkeiden myyntilupien järjestelmä yksinkertaistaa huomattavasti menettelyä, kun on kyse vain pienistä muutoksista tai uusista tieteellisistä löydöistä. Se merkitsee huomattavaa helpotusta yritysten tekniseen ja hallinnolliseen rasitteeseen.

Kaikki tämä on täysin EU:n toimielinten uuden vuosituhannen kynnyksellä julkaisemassa Lissabonin strategiassa määriteltyjen tavoitteiden mukaista. Sen mukaan parempi sääntely on yksi Euroopan talouskasvua ja työpaikkojen lisääntymistä tukevista pilareista. On kiistatonta, että yritystemme kilpailukyky kärsii teollisuudelle asetetuista liiallisista lainsäädännöllisistä ja byrokraattisista ehdoista, jotka ovat kerääntyneet viime vuosikymmeninä. Tämän vaikutus on tulossa yhä rasittavammaksi ja kestäättömämmäksi pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka muodostavat kansallisen tuotantojärjestelmän selkärangan useissa jäsenvaltioissa.

Tarkemmin sanottuna, juuri tällä hetkellä, kun kansainvälinen kriisi uhkaa tukahduttaa taloutemme, emme saa aiheuttaa yrityksillemme enää lisää haittaa turhien kustannusten ja hallinnollisten viipeiden muodossa. Halu tehostaa lainsäädäntökehystä on nähtävä velvollisuutena ja vankkana sitoutumisena. Olen mielissäni siitä, että myös neuvosto on hyväksynyt Euroopan parlamentin pyynnön suojella pieniä ja keskisuuria yrityksiä sulkemalla pois soveltamisalasta jäsenvaltioiden lääkkeille vuoteen 1998 mennessä myöntämät luvat. Sen ansiosta pk-yritysten ei ole tarvinnut ponnistella vielä enemmän noudattaakseen nykyistä lainsäädäntöä.

Jiří Maštálka, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Haluan ensinnäkin kiittää esittelijää siitä, että hän on tehnyt niin suuren työn laatiessaan tätä mietintöä, ja erityisesti hänen onnistuneista ponnisteluistaan, vai pitäisikö sanoa mahdollisesti onnistuneista ponnisteluistaan, hänen neuvoteltuaan kompromissin neuvoston ja komission kanssa. Haluan myös kiittää komissiota siitä, että se on suunnannut ponnistelunsa kohti hallinnon yhtenäistämistä lääkkeiden sertifiointin alalla. Haluan kiittää komissiota myös siitä, että näiden ponnisteluiden pitäisi johtaa potilasturvallisuuden parantumiseen.

On selvästi ensisijaisen tärkeää yhdenmukaistaa lainsäädäntö EU:ssa lääkkeiden rekisteröinnin alalla. Tarvitsemme yhtenäiset hallinnolliset säännöt kaikille lääkkeille sisämarkkinoilla, jotta voimme estää haitalliset vaikutukset ihmisten terveydelle. Siksi suhtaudun erittäin myönteisesti tämän ehdotuksen tavoitteeseen varmistaa, että kaikkiin markkinoilla oleviin lääkkeisiin sovelletaan samoja perusteita, myös niihin lääkkeisiin, jotka on hyväksytty vain kansallisesti. Haluan pohtia kysymystä pelkästään kansallisesta rekisteröinnistä hieman tarkemmin. Vaikka kannatin yhtenäisiä perusteita ilman poikkeuksia, uskon, että ehdotetun tarkistuksen numero 36 tekstin, jonka mukaan kansallisia sääntöjä voidaan soveltaa jatkossakin vain kansallisesti rekisteröityihin ja ennen vuotta 1998 luvan saaneisiin lääkkeisiin, ei pitäisi olla este yhdenmukaistamiselle EU:ssa. Näin siksi, että se on niin hyvin harkittu ja antaa riittävät takeet, kuten edellytys ilmoittaa komissiolle päätöksistä jatkaa kansallisten määräysten soveltamista, tai edellytys soveltaa EU:n määräyksiä, jos lääke on jo rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa.

Mitä tulee yhteen hakemukseen, joka kattaa yhden tai useampia samanlaisia muutoksia, uskon, että se toisi tiettyä helpotusta suurten lääkeyritysten toimintaan, mikä toki on hyvä asia. En ole kuitenkaan yhtä varma siitä, että myönteinen vaikutus tulee olemaan hallinnollisen rasitteen väheneminen yksittäisissä jäsenvaltioissa. Se on haitallinen vaikutus, jonka voimme ehkä poistaa tulevaisuudessa. Nyt kertomistani pienistä varauksista huolimatta katson, että keskustelun pohjalta syntynyt teksti on myönteinen askel lääkkeiden rekisteröinnin alalla. Ottaen huomioon, miten vaikea tämä kompromissi oli saavuttaa, suosittelen varjoesittelijänä, että kollegani poliittisesta ryhmästäni hyväksyvät sen. Kaiken muun lisäksi on myös käytännön syy, että jos tätä direktiiviä ei hyväksytä ensimmäisessä käsittelyssä tänä vuonna, puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta joutuu etsimään ratkaisun näihin erittäin hankaliin kysymyksiin. Siksi meillä on tilaisuus nyt.

Puhemies. – (PL) Haluan huomauttaa, että puhemies ei ole ollut ystävällinen ja antanut enemmän puheaikaa, vaan ryhmä. Ehkä se johtui tulevasta lomasta.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ihmiset haluavat tietää lääkkeistä monia asioita, ennen kuin he ottavat niitä tai antavat niitä eläimille: että ne ovat turvallisia ja tehoavat, että ne tulevat eettisesti hyväksyttävistä lähteistä, ja millainen niiden yhteisvaikutus on toisten lääkkeiden kanssa. Tähän lupamenettelymme pitäisi keskittyä. Liiketoiminnan osalta yritykset haluavat tietää, että niiden investointi on turvallinen. Yksinkertaistaminen ei tarkoita leväperäisyyttä, vaan pysymistä olennaisissa asioissa.

Nyt kun puhun luvan myöntämisestä, haluan kertoa komissiolle, että Irlannissa juomaveteen lisätään heksafluoripiihappoa, vaikka sille ei ole vielä myönnetty minkäänlaista lupaa. Myöskään perättäiset Irlannin hallitukset eivät ole yrittäneet hankkia lupaa, ja kuitenkin se on Irlannin yleisin lääke. Jos aiomme olla tosissamme lupien ja lupamenettelyn korjaamisen suhteen sen saattamiseksi tehokkaammaksi ja turvallisemmaksi, meidän on kitkettava tämä menettelyn räikeä väärinkäyttö.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Useimmissa jäsenvaltioissa lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu yhteisön lainsäädännön kanssa lääkkeiden myyntilupien alalla. Siksi näissä valtioissa on syntynyt vaihtelevia käytäntöjä. Ehdotuksen tavoitteena on, että kaikkiin lääkkeisiin sovellettaisiin samoja arviointiperusteita muutosten hyväksymistä koskevan hallinnollisen menettelyn osalta, riippumatta menettelystä, jonka nojalla lääkkeille myönnettiin myyntilupa.

Suhtaudun myönteisesti tällaisiin aloitteisiin, joiden avulla tähdätään puitteiden yksinkertaistamiseen hylkäämättä perusteita, jotka ovat välttämättömät ihmisten ja eläinten terveyden turvaamiseksi. Yhdenmukaistaminen on välttämätöntä pääasiassa kansanterveydelle aiheutuvan riskin takia, joka johtuu siitä, että jäsenvaltiot soveltavat erilaisia tieteellisiä perusteita arvioidessaan lääkkeisiin tehtyjä muutoksia. Ilman tätä lainsäädännön tarkistamista kyseinen tilanne muodostaa esteen lääkkeiden vapaalle liikkuvuudelle, mikä on haitallista potilaille.

Direktiiviin tehtävän tarkistuksen luonnostelua koskevat kuulemiset osoittivat, että useat jäsenvaltiot kannattavat yhdenmukaistamista tällä alalla. Hallinnollinen rasite ja logistiset sekaannukset ovat kuitenkin yhteinen asia, joka meidän on ratkaistava. Meidän on siksi korostettava, että järjestelmään tehtävät parannukset ovat muun ohella hyödyllisiä potilaille pitkällä aikavälillä, koska lääkkeitä hyödynnetään tehokkaammin. Myös asiaankuuluvien viranomaisten resursseja hyödynnetään tehokkaammin kansanterveyden suojelemiseksi.

Tästä huolimatta kehotan varovaisuuteen jäsenvaltioille syntyvien piilokustannusten osalta. On myös huolehdittava kohtuullisen aikataulun varmistamisesta käytännön toteuttamiselle. Jäsenvaltioita ei voida pyytää muuttamaan kansallista lainsäädäntöään, jotta ne täyttäisivät tämän ehdon. Niitä on enemmän

avustettava sen varmistamiseksi, että kohtuuttoman lyhyistä täytäntöönpanon määräajoista ei aiheudu niille huomattavia kustannuksia.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kollegaani Grossetêteä erinomaisesta mietinnöstä. Myyntilupamuutoksia koskevien säännösten uudistaminen on tärkeää, sillä se vähentää niiden käsittelystä aiheutuvaa hallinnollista rasitetta. Samalla se myös ohjaa resurssien käyttämistä lääketurvallisuuden ja kansanterveyden kannalta olennaisiin kysymyksiin, mikä on myös lääkkeitä tarvitsevien potilaiden etujen mukaista. Tärkein kriteeri on lopulta tietenkin potilaan etu.

Tuen sitä, että samoja säännöksiä noudatettaisiin sekä kansallisesti että EU-prosesseissa myönnettyjen lupien osalta. Tällä hetkellä myyntilupien myöntämistä koskevat säännökset on harmonisoitu myyntiluvan myöntämisprosessista riippumatta, mutta myyntilupamuutosten osalta näin ei ole ollut. Siksi eri jäsenmaissa on odotettu osin erilaisia säännöksiä muun muassa muutoshakemusten luokitteluun ja muutosten arviointiprosessiin liittyen. Lääketeollisuuden kannalta on tärkeää, että niillä säilyy jatkossakin mahdollisuus jättää täydellinen uusi myyntilupahakemus lääkkeelle, jolla on jo myyntilupa, mutta jolla on toinen kauppanimi ja eri valmisteyhteenveto. Tämä on tarpeen tilanteissa, joissa lääkkeille haetaan myyntilupaa uuteen käyttötarkoitukseen, ja uuden nimen salliminen on myös potilaan kannalta selkeämpää kuin saman kaupanimen käyttäminen lääkkeen hyvin erilaisille käyttötarkoituksille. Tuen siis tätä koskevia tarkistuksia 4 ja 18.

Koska lääkeyritykset toimittavat lääkkeitä usein koko EU-alueelle, on tärkeää, että hallinnolliset prosessit eri maissa ovat yhtenäiset. Muunlainen menettely aiheuttaa teollisuudelle paitsi merkittävää hallinnollista rasitetta, usein myös logistisia ongelmia. Toivon, että parlamentti huomiossa äänestyksessään tukee Grossetêten mietintöä ja että myös jäsenvaltiot myöhemmin tänä vuonna tukisivat parlamentin näkemystä niin, että myyntilupasäännösten uudistaminen saataisiin päätökseen vielä tämän vuoden aikana.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Yhdenmukaisten perusteiden luominen lääkkeiden myyntilupiin tehtävien kaikenlaisten muutosten hyväksymiselle ja hallinnoimiselle hyödyttää potilaita, koska he saavat käyttöönsä parempia ja turvallisempia tuotteita pitkällä aikavälillä.

Kun pidetään mielessä, että vain 20 prosenttia ihmisten ja eläinten käyttöön tarkoitetuista lääkkeistä on saanut luvan yhteisön menettelyissä, direktiivin tarkistamisella on huomattava vaikutus Euroopan unionin lääkemarkkinoihin. Kaikkia valmistusprosessin tai pakkausten muutoksia tai valmistajan osoitteenmuutoksia on tarkasteltava ja yksinkertaistettava sen varmistamiseksi, että kansanterveyttä suojellaan mahdollisimman tehokkaasti. Meidän on luotava yksinkertainen ja joustava lainsäädäntökehys, jotta kaikkiin lääkkeisiin sovelletaan samoja arviointi- ja hyväksymisperusteita, riippumatta niiden myyntilupa sovelletusta menettelystä.

Tämä toimenpide varmistaa lääkkeiden vapaan liikkuvuuden Euroopan unionissa, koska siinä hylätään maahantuotujen lääkkeiden laadun takaamiseen vaadittu valvonta. Se myös auttaa vahvistamaan sisämarkkinoita ja takaa niiden tehokkaan toiminnan. Tämä nopeuttaa uusimpien lääkkeiden saamista kuluttajien ja lääketeollisuuden käyttöön, koska se poistaa eroja kansallisten säännösten välillä ja luo yhdenmukaistetun järjestelmän.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon, että tämä ei liity lääkkeiden vääräntämiseen. Saanko käyttööni hieman lisäaikaa tämän puheenvuoron yhteydessä?

Puhemies. – (EN) Koska ryhmästänne on paikalla niin vähän muita jäseniä, voitte nähdäkseni puhua erittäin pitkään! En tiedä muista puhujaluettelossa olijoista, mutta te ainakin olette varmasti luettelossa.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, en aio puhua kovin pitkään, mutta saatan ylittää minulle myönnetyn puheajan.

Haluan sanoa komission jäsenelle, että on epäilemättä totta, että lääkkeiden myyntilupien muutoksia koskeva nykyinen järjestelmä on huono. Useissa tapauksissa se toimii sekä lääketeollisuuden että – mikä on kaikkein tärkeintä – potilaiden etujen vastaisesti. Siksi on ensisijaisen tärkeää, että uudistus toteutetaan.

Tässä suhteessa komission ehdotus ja nimenomaan Françoise Grossetêten mietintö ovat yleisesti ottaen perusteltuja ja oikeudenmukaisia ja niiden pitäisi vastata sopimustamme. Haluan kuitenkin kertoa varauksistani, jotka liittyvät myyntilupien laajentamista koskevaan seuraavaan kysymykseen.

Sekä komissio että esittelijä näyttävät ymmärtäväkseni olevan samaa mieltä siitä, että pitäisi olla mahdollista muuttaa luvan saaneen lääkkeen nimi kokonaan, jos todetaan, että sitä voidaan käyttää toisen sairauden

hoitoon. Esimerkiksi aspiriinia, jonka vaikuttava aine on salisyylihappo, voitaisiin – jos komission ehdotus hyväksytään – myydä useilla eri nimillä, vaikka kemiallinen ainesosa on täsmälleen sama, eli salisyylihappo. Näin ollen potilas saattaa ottaa kolme eri tablettia, jotka näyttävät erilaisilta, joilla on eri nimi ja joita hän ottaa kolmeen eri sairauteen. Todellisuudessa kaikki kolme tablettia olisivat täsmälleen samoja kemialliselta koostumukseltaan – eli hän ottaisi kolme tablettia aspiriinia.

Tämä on mielestäni harhaanjohtavaa ja hämmentävää sekä potilaalle että lääkärille. Se lisää yliannostuksen ja vaarallisten sivuvaikutusten vaaraa. Siksi kehotan sekä komissiota että esittelijää harkitsemaan uudelleen tätä kohtaa.

Koska minulla on vielä muutama sekunti aikaa, haluan sanoa, että väärennetyjä lääkkeitä koskevan kysymyksen osalta olen täysin samaa mieltä komission kanssa siitä, että lääkkeiden väärentäminen on rikos, joka vaarantaa potilaiden hengen. En kuitenkaan ymmärrä, miksi asia on viivästynyt. Ymmärtääkseni tämä on mutkaton asia. Rekisteröidyt apteekit myyvät reseptien perusteella näitä lääkkeitä, joita rekisteröidyt lääkeyritykset valmistavat. Jos emme voi selvittää asiaa perinpohjaisesti ja todeta, valmistetaanko lääkkeitä laittomasti, en enää tiedä, mitä me voimme EU:ssa tehdä. Luulin, että kyseessä olisi enemmän poliisia koskeva asia kuin lainsäädännön muutosta koskeva asia. Arvoisa komission jäsen, meidän pitäisi selvittää asia perinpohjaisesti mahdollisimman pian.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Arvoisa puhemies, haluan tarkastella asiaa yleisestä näkökulmasta, koska tähän asti lääkkeitä koskevan lainsäädännön yhdenmukaistaminen EU:ssa on tarkoittanut sääntöjen lieventämistä Tanskassa, ja lääkkeiden myynti on lisääntynyt. Lääkkeiden myyntilupia koskeva uusi ehdotus on hyödyksi lääketeollisuudelle. Sen ansiosta on yleisesti ottaen helpompi tehdä pieniä muutoksia lääkkeisiin ja myydä niitä samalla nimellä, kuten edellinen puhujakin mainitsi. Samalla on helpompi muuttaa tuotteen nimeä, jos sitä myydään toisen sairauden hoitoon. On olemassa vaara, että tällaisten muutosten takia kuluttajien on vaikeampi nähdä metsä puilta ja lääketeollisuuden tulot kasvavat. Meidän on myös otettava huomioon, että lääkkeiden myyntilupien helpomman saamisen ja kuluttajia koskevan kohonneen riskin välinen suhde on usein valitettavasti suoraan verrannollinen. En tarkoita, että meidän pitäisi asettaa teollisuudelle tarpeettomia hallinnollisia esteitä. Meidän ei pitäisi kuitenkaan hyväksyä sääntöjen lieventämistä, jolloin lääketeollisuus voi helpommin tehdä voittoa, kun on kyse ihmisten ja eläinten terveydestä. Jos teemme näin, haukumme yksinkertaisesti väärää puuta. Jos katsomme laajempaa asiayhteyttä, tämä direktiivi on osa teollisuuden ponnisteluja lisätä voittoja verrattuna Yhdysvaltoihin. Älkäämme olko naiiveja. Meidän ei pidä antaa potilaisiin ja kuluttajiin liittyvien, hyvältä kuulostavien, mutta tyhjien lausuntojen johtaa meitä harhaan.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Ehdotettu direktiivi, joka yksinkertaistaa huomattavasti lääkkeiden saattamista Euroopan markkinoille sekä ihmisten että eläinten käyttöön, on erittäin hyvä uutinen sekä potilaille että Euroopan lääketeollisuudelle. Tekninen edistys mahdollistaa jo rekisteröityjen lääkkeiden lähes jatkuvan kehittämisen. Jokaisen muutoksen on kuitenkin käytävä läpi hyväksymismenettely, koska on kyse terveydestä ja turvallisuudesta. Vaikka rekisteröintiin puhtaasti valtion sisällä sovelletaan samoja sääntelyvaatimuksia kuin rekisteröintiin EU:n menettelyjen puitteissa, rekisteröinnin muutoksia koskevia sääntelyvaatimuksia ei ole yhtenäistetty. Tilanne aiheuttaa tarpeettoman hallinnollisen rasitteen eikä tuo lisäarvoa. Nyt riittää vain yksi ilmoitus koko sisämarkkinoilla.

Siksi suhtaudun erittäin myönteisesti komission ehdotukseen, ja onnittelen esittelijää hänen mietinnöstään, joka on parantanut ehdotusta ja tehnyt siitä täsmällisemmän. Ehdotettujen muutosten ansiosta tällaisten uusien tuotteiden markkinoille saattamiseen liittyvä hallinnollinen rasite kevenee. Kansainvälisesti toimivien lääkeyritysten kyky tehdä yhteistyötä paranee. Sen tuloksena uusimmat lääkkeet ovat nopeammin kaikkien, ja erityisesti niitä eniten tarvitsevien, saatavilla.

Eurooppa on kuitenkin erittäin vaarallisen kehityksen edessä, koska väärennetyt lääkkeet leviävät. Se ei ole enää pelkästään Afrikan tai Aasian ongelma. Myös Euroopassa ihmiset ostavat usein lääkkeitä internetistä tai muualta kuin apteekista. Siksi on niin tärkeää varmistaa tiukat normit lääkkeiden markkinoille saattamista varten. Ne mahdollistavat samalla pakkausten jäljitettävyyden valmistajaan asti ja sen tarkastamisen, onko ne todellakin rekisteröity. Kaikki lääkkeet on merkittävä viivakoodilla ja pakattava tavalla, josta myös kadunmies näkee, ovatko lääkkeet turvallisia vai väärennetyjä, jos ne on ostettu muualta kuin apteekista. Mielestäni jäsenvaltioilla on näiden kahden vuoden aikana tarpeeksi aikaa valmistautua direktiivin täytäntöönpanoon.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensinnäkin kiittää Françoise Grossetêteä hänen työstään ja muita kollegojani, jotka osallistuivat mietinnön

laatimiseen. Tämä on erittäin tärkeä aihe, sillä se koskee terveyttämme. Mietintö on suuri edistysaskel sisämarkkinoiden yhdenmukaistamisen ja myös kuluttajansuojan kannalta, erityisesti vanhusten osalta.

Kuten komission jäsen Verheugen totesi, väestömme elää kauemmin. Se on tietenkin ilahduttavaa, mutta myös yhä tärkeämpi kysymys. Kun tämä direktiivi pannaan täytäntöön, lääkkeissä olevat ohjeet ovat samanlaiset kaikissa jäsenvaltioissa. Se tarjoaa selkeyttä ja avoimuutta eurooppalaisille käyttäjille, olivatpa he potilaita, eläinlääkäreitä tai viljelijöitä.

Mietintö myötävaikuttaa huomattavasti myös nykyisten menettelyjen yksinkertaistamiseen hallinnollisella ja teknisellä tasolla, koska lupien myöntämiseen sovelletaan yhtä ainoaa menettelyä.

Silloin ei enää tarvitse jättää jäsenvaltioihin 27 hakemusta. Yksi hakemus Euroopan lääkevirastoon riittää. Tämä mietintö on jälleen uusi askel kohti Euroopan yhdentymistä.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan onnitella Françoise Grossetêteä hänen mietintöluonnoksestaan, joka koskee lääkkeiden myyntilupien ehtojen muutoksia.

Minun on esitettävä kaksi lyhyttä huomautusta edellisten puhujien puheenvuoroista. Nähdäkseni uudet lääkkeet tarjoavat tilaisuuden hoitaa ja parantaa terveysoloja, ja riski on suhteellinen. Lisäksi esimerkiksi Saksan liittotasavallassa vaikuttavia aineita on jo useissa lääkemuodoissa ja useilla eri nimillä, eikä riski ole kasvanut. Tämän asetuksen keskeinen näkökohta on kuitenkin muutosten yksinkertaistaminen, eli lääkkeen lääkemuodon osittainen laajentaminen tai muuttaminen. Nykyinen menettely on erittäin vaivalloinen ja siihen liittyy paljon byrokratiaa yritysten osalta. Toimivaltaisten viranomaisten aikaa kuluu suhteellisen tehottomiin toimenpiteisiin. Siksi tarkistus luo harvinaisen tilanteen, jossa kaikki osapuolet hyötyvät.

Mietintö parantaa huomattavasti turvallisuutta ja luotettavuutta sisämarkkinoilla. Lisäksi valiokunnan työskentelyn ansiosta on otettu huomioon lukuisia muita etunäkökohtia, jotka entisestään nopeuttavat tai yksinkertaistavat menettelyä. Kansalliset luvat on esimerkiksi otettu riittävässä määrin huomioon, jolloin vältetään samojen menettelyjen toistamiselta toiseen kertaan.

Saksan ja saksalaisten lääkeyritysten edut on myös otettu asianmukaisesti huomioon. Luonnos on linjattu kokoomaehdotuksen EU/2008/0032 mukaisesti. Myyntilupien laajentamista muilla nimillä on erityisesti yksinkertaistettu. Tuotteiden ominaisuuksien täydentämistä tai laajentamista on helpotettu.

Suhtaudun tänään yhtä myönteisesti ja olen tyytyväinen Françoise Grossetête'n mietintöön, kuin vastaavasti eilen illalla arvostelin jäsen Jørgensenin mietintöä. Françoise Grossetête'n mietintö on oikeansuuntainen: siinä mennään kohti Lissabonin prosessin tavoitetta eli tulevista maailman tehokkaimmaksi tietoon perustuvaksi alueeksi. Tuen tätä mietintöä.

Puhemies. – (EN) Pyydän anteeksi: nyt on hieman sekaannusta sihteeristön kanssa, koska minun puhujaluetteloni on erilainen kuin nähtävillä oleva luettelo. Niin kauan kuin johdan tätä istuntoa, noudatan omaa luetteloa. Jos sihteeristö tulee paikalleni, he noudattavat omaa luetteloaan.

Jäsen Buşoi käyttää siis puheenvuoron jäsen Grabowskan jälkeen.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi onnitella esittelijää, koska tekniseltä kannalta tämä mietintö tarjoaa parempaa turvaa potilaille ja Euroopan unionin kansalaisille, joiden täytyy käyttää lääkkeitä. On hyvä, että poistamme lääkkeiden myyntilupien myöntämisen ja annetun luvan muuttamista koskevan menettelyn välisen eron.

Haluan myös viitata komission jäsenen Verheugenin puheenvuoroon ja ilmaista tyytyväisyyteni uutisista, joiden mukaan saamme uudet yhteiset säännöt lääkkeiden vääräntämisen ja laittoman myynnin kitkemiseksi. Kerroitte, että teette kaikkenne vääräntettyjen lääkkeiden pääsyn estämiseksi lailliseen jakeluverkostoon. Kysyn, mitä tapahtuu laillisen jakeluverkoston ulkopuolella? Kattavatko uudet säännöt myös tämän, vai saako lääketeollisuus vain näpättyksen sormilleen? Viimeinen kysymykseni kuuluu: aiotteko sisällyttää uusiin sääntöihin ratkaisun, jolla kansalaisille tarjotaan enemmän lääkkeitä koskevaa tietoa?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Uskon vakaasti, että tämä direktiiviluonnos merkitsee huomattavaa edistystä lääkkeiden saannin nopeuttamisen kannalta. Haluan myös onnitella komissiota, komission jäsentä Verheugenia ja esittelijää tästä aloitteesta. Koska tavaroiden vapaa liikkuvuus on yksi sisämarkkinoiden perusperiaatteista, mielestäni on täysin luonnollista, että tätä periaatetta sovelletaan myös lääkkeisiin.

Tällä hetkellä sisämarkkinoiden varsinainen toiminta on vääristynyt, koska jo myynnissä oleviin lääkkeisiin tehtyjä muutoksia koskeviin lupiin liittyvät hallinnolliset menettelyt ovat monimutkaisia ja vaihtelevia. Tämä tilanne vaikuttaa tietenkin lääketeollisuuteen ja viranomaisiin. Ensisijaisesti se vaikuttaa kuitenkin potilaisiin, koska monimutkaisten menettelyjen takia parempien lääkkeiden hyötyjen saaminen viivästyy. Siksi olen täysin samaa mieltä komission ehdotuksen kanssa lääkkeisiin tehtyjä muutoksia koskevien lupamenettelyjen yhdenmukaistamisesta riippumatta alkuperäisestä lupamenettelystä, koska tällainen yksinkertaistaminen tehostaa koko järjestelmää ja ennen kaikkea takaa korkeatasoisemman kansanterveyden suojelun.

Tuen myös esittelijän Françoise Grossetête esittämää ajatusta, joka koskee yhden ainoan menettelyn tarvetta muutosten hyväksymiselle. Se takaa suuremman päätäntävällän. Viimeisen huomautuksen osalta, joka koski komission ehdotusta lääkkeen alkuperäisen nimen säilyttämiseksi lupaa laajennettaessa, kannatan alkuperäisen nimen säilyttämistä. Lääkkeiden nimien jatkuva vaihtuminen voi hämmentää potilaita, joiden on joka tapauksessa käytävä lääkärissä ennen hoidon saamista. Lääkäri on ajan tasalla lääkkeen uusista terapeuttisista käyttöaineista.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen erittäin mielissäni tästä direktiivistä. Se varmistaa, että muutoksia koskevista säännöistä tulee selkeämmät, yksinkertaisemmat, joustavammat ja todellakin yhdenmukaistetut. Onnitteluni, jäsen Grossetête.

On myös ilo kuulla komissiolta, että osittain vastauksena useisiin tämän parlamentin päätöslauselmiin – minun, jäsen Grossetête, jäsen Gutiérrez-Cortinesin ja jäsen Ulmerin jättämä päätöslauselma mukaan lukien – on tarkoitus antaa väärentämisen torjuntaan tähtäävä direktiivi. Se velvoittaa vaikuttavien aineiden valmistajat ja maahantuojat hankkimaan hyvää valmistuskäytäntöä koskevan todistuksen, jonka EU:n viranomaiset myöntävät tehtyään pakolliset tarkastukset valmistuspaikoilla. Koska tässä toimenpiteessä otetaan käyttöön tuotteen jäljitettävyyttä koskevat menettelyt maan, yrityksen ja valmistuspaikan osalta, se ehkäisee yhteisön ulkopuolisten tuotteiden merkitsemistä ja pakkaamista uudelleen.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Kannatan Françoise Grossetête mietintöä, jonka tavoitteena on yksinkertaistaa ja parantaa lääkkeiden myyntilupien muutoksiin sovellettavaa sääntelyehtojen järjestelmää. Muutosten hallinnointiin käytetty alkuperäinen järjestelmä vaikuttaa tehottomalta ja epätydyttävältä uuden tutkimustiedon ja teknisen kehityksen osalta. Lupien myöntämismenettely vaihtelee valtavasti Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Eroja on lääkkeiden tarkastukseen liittyvissä menettelyissä, muutosten täytäntöönpanoajassa sekä asiakirjojen toimittamiseen liittyvissä vaatimuksissa.

Uskon vakaasti, että näiden seikkojen yhdenmukaistaminen myötävaikuttaa paljon kansanterveyden suojeluun. Tehokkaampi järjestelmä vaikuttaa myönteisesti myös koko lääketeollisuuteen. Tuen esittelijää hänen ehdottamiensa parannusten osalta. Olen samaa mieltä siitä, että kaikkiin lääkkeisiin pitäisi soveltaa samoja arviointi- ja hyväksymisperusteita, riippumatta menettelystä, jonka nojalla ne saivat myyntiluvan. Uusi paranneltu sääntelyjärjestelmä tuo etuja kaikille potilaille, luvan myöntäville elimille sekä lääkeyrityksille.

Dagmar Roth-Behrendt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on kaksi lisäkysymystä komission jäsenelle Verheugenille. Arvoisa komission jäsen, oletko samaa mieltä siitä, että pakkausten eheys ja viivakoodit eivät muodosta estettä muille kaupan muodoille ja että päinvastoin, jos on hitunenkin älyä, viivakoodi voidaan merkitä toiseen tuotteeseen tai pakkausseloste voidaan laittaa toiseen pakkaukseen? Oletteko samaa mieltä siitä, että älyn hitusta ja joustavuutta, jota kaikilta eurooppalaisilta edellytetään, on edellytettävä myös kaikilta niiltä, jotka toimivat lääkkeiden kaupan ja jakelun parissa täällä Euroopan unionissa?

Minulla on vielä yksi kysymys. Kohtaamme yhä useammin ongelmia, jotka liittyvät kolmansista maista Euroopan unioniin tuotaviin vaikuttaviin aineisiin. Onko mielestänne olemassa mahdollisuuksia, että loisimme kannustimia sen varmistamiseksi, että useampia vaikuttavia aineita valmistetaan taas Euroopan unionissa ja että lääkkeiden valmistajat voivat hankkia näitä aineita EU:sta eikä maista, joiden osalta emme voi varmistaa kyseisten aineiden turvallisuutta?

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää jäsen Grossetêteä. Haluan myös kiittää komission jäsentä hänen puheestaan ja erityisesti sen piratismiin ja väärentämiseen liittyvästä näkökannasta.

Viimeisen vuoden aikana tapahtunut 300 prosentin lisäys ei ole mikään pieni määrä. Se myös vaarantaa EU:n kansalaisten terveyden. Meidän on kuitenkin tarkasteltava myös piratismien syntysijoja, sen lähteitä. Tässä suhteessa huomaamme, että 80 prosenttia väärennetyistä tuotteista on peräisin verkkokaupankäynnistä ja vain 20 prosenttia varsinaisesta salakuljetuksesta. Tämän on oltava lähtökohtamme.

Salakuljetettujen tuotteiden tapauksessa meidän on pantava tulliviranomaisemme liikkeelle, meidän on käytettävä uutta tekniikkaa ja mietittävä paljon tarkemmin ja perusteellisemmin, miten voimme varmistaa turvallisuuden myös tablettilevyjen tapauksessa. Meidän on tietenkin varmistettava myös, että on olemassa turvallisia verkkoapteekkeja ja että kansalaiset tietävät, mitkä apteekit ovat turvallisia.

Haluan kiinnittää huomionne myös uusiin periaatteisiin. Tarvitsemme johdonmukaisen lähestymistavan, joka perustuu seuraavaan periaatteeseen: ”tunne tavarantoimittajasi, tunne asiakkaasi”.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Useissa Euroopan maissa lääkkeiden myyntilupia koskeva menettely on selkeä ja vieläpä hyvin säännelty viranomaisten kannalta. Haluan kuitenkin kiinnittää huomionne eräisiin lupamenettelyihin, jotka ovat liian nopeita. Ne aiheuttavat useita kuolemantapauksia, jotka johtuvat lääkkeiden yliannostuksesta, tilapäisesti käytetyistä lääkkeistä tai lääkkeistä, jotka voivat aiheuttaa sivuvaikutuksia, joita ei ole aikaisemmin tutkittu riittävästi.

Mielestäni uudet lääkkeet ja parannellut lääkkeet, joilla on ihmeellisiä ominaisuuksia, pääsevät liian helposti markkinoille. Sitten ne vedetään sieltä pois erittäin nopeasti. Kuka on vastuussa niiden laadusta ja niiden aiheuttamista sivuvaikutuksista? Suhtaudumme myönteisesti tähän aloitteeseen yhdenmukaistamismenettelyn käyttöön ottamiseksi markkinoilla. Se on hyväksytty yksimielisesti Euroopassa. Uudet lääkkeet pitäisi kuitenkin sisällyttää osaksi kansainvälisen asiantuntijakomitean tekemää analyysiä.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän saamastani tilaisuudesta käsitellä esittelijän, Françoise Grossetête'n, erinomaista työtä ja tätä direktiiviehdotusta, jonka tarkoituksena on saada aikaan kaikenlaisiin lääkkeiden myyntilupiin sovellettava yhteisön säännös.

Kyseessä on myönteinen direktiivi, jonka kansanterveyden suojelua ja byrokratian vähentämistä koskevat tavoitteet ovat tervetulleita. Direktiiviehdotus on luonteeltaan lainsäädäntöön liittyvä. Siinä tehdään yksinkertaisia tarkistuksia muutoksia koskevien sääntöjen taustalla olevaan oikeusperustaan, esimerkiksi uuden terapeuttisen käyttöaineen käyttöönotosta tai uudesta hallinnointimenetelmästä. Muutoksia tehdään ihmisille tai eläimille tarkoitettuihin lääkkeisiin sen jälkeen, kun ne on ensimmäistä kertaa saatettu markkinoille.

Tämän alan yhdenmukaistamisesta on tullut välttämätöntä, ellei peräti elintärkeää. Ilman yhtä yhteisön oikeudellista kehystä kansallisia lupia koskeviin muutoksiin sovelletaan jatkossakin nykyiseen tapaan kansallista lainsäädäntöä, joka vaihtelee jäsenvaltiosta riippuen.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan onnitella esittelijää ja tehdä kaksi huomautusta vastauksena komission jäsenelle. Ensinnäkin väärennetyjen lääkkeiden kaupan osalta yllätyimme siitä, että joitakin niistä valmistetaan kahdessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja markkinoidaan sitten kolmannen Euroopan maan, Sveitsin, kautta. Tähän teidän on paneuduttava, arvoisa komission jäsen.

Toinen huomautukseni koskee teollisuutta, joka tuottaa lääkkeiden raaka-aineita ja joka saattoi kukoistaa 20 vuotta sitten, mutta on nyt hitaasti kuolemassa. Syyt tähän ovat ensinnäkin korkeat kustannukset ja toiseksi innovoinnin suojelu, josta olemme kaikki samaa mieltä. Se on kuitenkin johtanut siihen, että eurooppalaiset yritykset eivät kykene valmistamaan raaka-aineita lääkkeisiin, joita innovoinnin suojelua koskevat säännöt koskevat. Tämän tuloksena tutkimuskeskuksia on siirretty Kiinaan ja Intiaan. On olemassa tiettyjä käytäntöjä, joita voitte soveltaa, jotta ne palaisivat Euroopan unioniin.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, keskustelu on todellakin vahvistanut, että muutosasetuksesta vallitsee laaja yksimielisyys. Niinpä en käsittele sitä enää enempää. Meidän pitäisi nyt saattaa se voimaan sellaisena kuin se on ja varmistaa, että teemme niin mahdollisimman tehokkaasti. Mielestäni tämän lisäksi yleisesti ottaen tärkeämpiä ovat muut kysymykset, jotka on tuotu täällä esille.

Saanen tehdä pari erittäin perustavaa laatua olevaa huomautusta. Tehtäväni ei tietenkään ole selittää teille teknisiä sääntöjä, vaan kertoa teille, miksi teemme ja miksi emme tee tiettyjä asioita.

Yhteiskunnassamme on ristiriita toisaalta terveydenhoitoa koskevan byrokratian vaatimusten ja toisaalta potilasten vaatimusten välillä. Tämä on ehdottoman selvää. Tulevaisuudessa huomiomme vievät ehdotukset ovat tämän ristiriidan ytimessä. Jäsenvaltioiden terveydenhoidon hallintokoneistot eivät halua asioista perillä olevia potilaita. Potilaille tiedottaminen vaatii lisää työtä, lisäponnisteluja. Heidän, joiden pitäisi olla paikalla potilaita varten, on annettava potilaille tietoa, vastattava kysymyksiin, kuten: miksi minulle annetaan tätä lääkettä, miksi minulle ei anneta tuota lääkettä? Miksi minulle pitäisi antaa tätä hoitoa ja miksi minulle ei anneta tuota hoitoa? Ihmisinä heillä on oikeus tietää tämä.

Minulla on seuraava horjumaton periaate. Demokraattisessa yhteiskunnassa ei pitäisi olla niin, että heidän, jotka haluavat antaa tietoa, on saatava siihen oikeutus, vaan niin, että heidän, jotka eivät halua antaa tietoa, on saatava siihen oikeutus. Jäsenvaltioiden terveydenhoitoalan virkamiesten on selitettävä, miksi he eivät halua asioista perillä olevia potilaita. Minun ei tarvitse selittää, miksi en halua, että potilaille tiedotetaan heitä koskevista asioista.

Haluan tehdä täysin selväksi, että täällä käydään kiivasta, vilkasta ja kiistanalaista keskustelua. Toivon, että Euroopan parlamentti tukee komissiota ja minua tässä keskustelussa. Käsittelimämme asia on kuitenkin varsin keskeinen ja koskee kansanterveyden lisäksi myös sosiaalipolitiikkaa. On kysymys myös siitä, mitä kansalaisten vapaus terveydenhoidon suhteen merkitsee meille.

Toisessa kysymyksessä, joka koskee väärentämistä, olen samaa mieltä kaikkien heidän kanssaan, joiden mielestä kyseessä on rikos. Väärentäminen laittomassa jakeluketjussa on poliisiasia. Mikä on laitonta, on laitonta – emme voi tehdä paljon enempää. Uskon kuitenkin, että ehdotukset, joita voimme tehdä, lopulta tekevät väärennetyjen lääkkeiden tuomisen lailliseen jakeluketjuun käytännöllisesti katsoen mahdottomaksi. Sen me voimme saada aikaan.

Jäsen Roth-Behrendt on täysin oikeassa. Mielestäni on todella hävytöntä olettaa, että todellisuudessa tässä olisi kyse esteiden asettamisesta lääkkeiden kaikenlaiselle jakelulle kilpailukykyyn liittyvistä syistä. En voisi välittää siitä yhtään vähempää. Rinnakkaiskauppa on laillista Euroopan unionissa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut sen yksiselitteisesti. En todellakaan ole puuttumassa rinnakkaiskauppaan. Haluan kuitenkin sanoa, että kaikkiin lääkkeiden jakeluun osallistuviin osapuoliin on sovellettava samoja tiukkoja turvallisuusvaatimuksia. En ymmärrä, miksi joku pitäisi vapauttaa turvallisuusvaatimuksista vain siksi, että hän ostaa halvemmalla yhdestä jäsenvaltiosta lääkkeen, jota myydään korkeampaan hintaan toisessa jäsenvaltiossa, tuo sen kalliimpaan maahan ja myy sen siellä korkeammalla hinnalla. En ymmärrä tätä.

Ne teistä, jotka tuntevat elintarvikkeita koskevaa lainsäädäntöä, ovat jo kysyneet itseltään, aivan kuten minäkin, miksi EU:ssa on ehdottomasti kiellettyä avata spagettipakkaus matkalla valmistajalta kuluttajalle. Se todellakin on ankarasti kiellettyä. Lääkepakkauksen avaaminen matkalla valmistajalta kuluttajalle kuitenkin sallitaan, vaikka lääke väärin käytettynä voi johtaa kuolemaan.

Kannattaa miettiä, miksi tämä hämmästyttävä eroavuus on olemassa. Miksi se on kiellettyä esimerkiksi spagetin tapauksessa, mutta sallittua, kun on kyse elintärkeistä lääkkeistä. Minusta tätä on vaikea ymmärtää.

Etsimme ratkaisuja, joiden ansiosta kaikki osapuolet voivat jatkaa liiketoimintaansa, täsmälleen jäsen Roth-Behrendtin sanojen hengessä: meidän on käytettävä hieman luovuutta, käytettävä aivojamme ja ajateltava asiaa, mutta turvallisuusvaatimukset pätevät täysimääräisesti jokaiseen: poikkeuksia ei voi olla!

Uskon, että olen vastannut kysymyksiinne ja antanut teille esimakua tulevasta vilkkaasta keskustelusta. Ehdotukset esitellään muutaman viikon kuluttua. Voin todeta sen suhteen vain, että tapaamme uudelleen tässä istuntosalissa ja keskustelemme asiasta lisää.

Françoise Grossetête, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensin kiittää kollegoitani, jotka ovat tukeneet esittelemääni mietintöä. Haluan muistuttaa heille, jotka ovat valitettavasti jo poistuneet istuntosalista mutta jotka olivat huolissaan, että tämä todellakin parantaa, yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa menettelyjä. Menettelyjen yksinkertaistaminen ei kuitenkaan tarkoita laadun heikentämistä tai valvonnan vähentämistä. Se merkitsee alhaisempia kustannuksia teollisuudelle ja ennen kaikkea pk-yrityksille, mikä on ensisijaisen tärkeää. Alhaisempia kustannuksia ja ajan säästöä: toisin sanoen eurooppalaiset potilaat saavat lopultakin lääkkeet nopeammin käyttöönsä. Toivon vilpittömästi, että saamme asian päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä. Olemme tehneet kaikkemme sen eteen, että sopimukseen voidaan päästä. Luonnollisesti haluan vielä kerran kiittää komissiota sen avusta, sekä neuvostoa.

Väärentämisen osalta olimme ilahtuneita, arvoisa komission jäsen Verheugen, antamistanne tiedoista, jotka koskivat tekstiä, jonka esittelette meille toivoakseni mahdollisimman pian. Tehän tiedätte, että haluamme malttamattomasti päästä tutustumaan siihen. Kuten kollegani totesivat, väärentäminen on rikos, ja rikosten suhteen emme voi jäädä odottamaan. Tiedämme, että suurin osa lääkkeiden verkkokaupasta koskee väärennetyjä lääkkeitä, jotka ovat siksi vaaraksi kansalaisten terveydelle.

Te puhuitte vaikuttavista aineista ja valvonnasta, jota meidän on sovellettava vaikuttaviin aineisiin, myös niiden valmistuksen aikana, kun niitä valmistetaan kolmansissa maissa, eikä Euroopan unionissa. Kyllä, se on ehdottoman tärkeää. Olemme apunanne, koska meidän on paneuduttava jäljitettävyyteen, rikoksentekijöiden rangaistuksiin ja jakeluketjun turvallisuuteen. On tärkeää, että potilaat voivat luottaa

sataprosenttisesti lääkkeisiin, joita heille on määrätty: lääkepakkausten avaaminen tai uudelleen pakkaaminen ei saa olla mahdollista.

Tämän halusin kertoa kaikkein kollegoideni puolesta. Arvoisa komission jäsen Verheugen, haluan, että tiedätte, että kun poistutte tänään istuntosalista, teillä on parlamentin täysi tuki takananne. On ensisijaisen tärkeää, että komission jäsenten kollegio saadaan vakuuttuneeksi siitä, että emme saa enää hukata yhtään aikaa, vaan meidän on ryhdyttävä viimeinkin toimiin lääkkeiden väärentämistä vastaan.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään, 22. lokakuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni tarvitsee selkeät ja tiukat säännöt, jotka koskevat lääkkeiden saattamista markkinoille ja myös kaikkia lääkkeitä yleensä. Haluan havainnollistaa tarvetta tälle viittaamalla äskettäiseen tapaukseen, joka sattui Romaniassa. Syyskuussa eräs nainen kuoli leikkauksen jälkeen, jossa käytettiin Kiinasta maahantuotua steriloimatonta kirurgista ompelulankaa. Muut potilaat saivat hengenvaarallisia komplikaatioita.

Romanian terveysministeriön tutkintavaliokunta totesi epäilyksettä, että kyseisessä kirurgisessa langassa ei ollut CE-merkintää. Tuotteiden määräystenmukaisuutta arvioiva lainsäädäntö osoittaa selvästi, että asianmukainen ministeriö on pääasiassa syyllinen. Selkeämmät säännöt ja suurempi avoimuus olivat voineet estää tämän tilanteen.

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Vaikka Euroopan yhteisöstä peräisin oleviin lääkkeisiin sovelletaan jatkuvasti kansallisten hallitusten ja yhteisön laatimaa lainsäädäntöä koko niiden elinkaaren ajan, komission sääntöjen ja jäsenvaltioiden ehtojen välisillä eroilla on kielteisiä seurauksia kansanterveyden ja hallinnon sekä lääkkeiden sisämarkkinoiden yleisen toiminnan kannalta.

Tämän mietinnön tarkoituksena on varmistaa, että kaikkiin yhteisössä myytäviin lääkkeisiin, myös kansallisella tasolla luvan saaneisiin lääkkeisiin, sovelletaan samoja hallinnollista hyväksyntää ja muuttamista koskevia perusteita, riippumatta siitä, mitä menettelyä käytettiin myönnettäessä niille myyntilupa. Tämä ehdotus yksinkertaistaa jäsenvaltioiden hallinnollisia menettelyjä ja helpottaa kaikkien lääkkeiden arviointia ja valvontaa koskevien vaatimusten yhdenmukaistamista.

Mietinnön hyväksyminen suojelee lukuisia kuluttajia, jotka hyötyvät suoraan parantuneesta tehokkuudesta, yhtenäisestä organisaatiosta sekä selkeydestä ja avoimuudesta. Tämä on tulosta yksinkertaistetun, standardoidun sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanosta, joka tukee lääkkeiden myyntilupia Euroopassa.

3. Kuluttajien suojaaminen aikaosuuksiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Toine Mandersin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksiin, pitkäkestoisiin lomatuotteisiin, jälleenmyyntiin ja vaihtoon liittyvien tiettyjen seikkojen osalta (KOM(2007)0303 – C6-0159/2007 - 2007/0113(COD)) (A6-0195/2008).

Toine Manders, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan tietenkin ensiksi kiittää kaikkia mietinnön laatimiseen osallistuneita: komission jäsentä Kunevaa, varjoesittelijöitä sekä kolmea neuvoston puheenjohtajaa, koska aloitimme mietinnön työstämisen vuonna 2007 Portugalin puheenjohtajakaudella. Sitä seurasi Slovenian puheenjohtajakausi, ja lopuksi saavutimme kompromissin puheenjohtajavaltio Ranskan avustuksella. Valitettavasti valtioshteeri Luc Chatel ei voi osallistua täysistuntoon, koska olisi tietenkin hienoa voida todeta, että olemme päässeet kompromissiin ja vieläpä ensimmäisessä käsittelyssä.

Vuonna 1994 hyväksyttiin aikaosuusdirektiivi, joka on uudistanut alaa perusteellisesti. Suuri ongelma oli, että jäsenvaltiot eivät panneet direktiiviä täytäntöön yhdenmukaisesti. Se oli palapelimäinen säännös, jota noudatettiin – tietoisesti tai tahattomasti – eri lailla eri paikoissa. Se kylvi epäilyksen siemenen kuluttajien mieliin, kun nämä harkitsivat aikaosuusasunnon hankkimista toisesta maasta.

Nyt olemme puimassa uutta direktiiviä. Olemme laajentaneen sen soveltamisalaa hieman, koska vuoden 1994 direktiivissä useat tuotteet oli määritetty puutteellisesti, jos lainkaan. Tällaisia olivat esimerkiksi pitkäkestoinen

lomatuote tai tuotteiden vaihto. Mielestäni olemme saaneet aikaan selkeän parannuksen tässä suhteessa, ja sekä teollisuus että kuluttajat ovat innoissaan tuloksesta. Toivon, että poliitikkoina me olemme myös innoissamme. Teimme erittäin tiivistä yhteistyötä eri ryhmiin kuuluvien kollegoidemme kanssa, ja olemme saaneet aikaan vetovoimaisen tuloksen.

Esimerkiksi ennakkomaksut on kielletty, koska ne aiheuttivat pettymyksiä useille kuluttajille. Kun koko hinta oli maksettu, oli mahdotonta saada takaisin tätä 1 000 euroa tai 1 500 euroa, jotka oli maksettu etukäteen.

Neljäntoista päivän harkinta-aika on mielestäni myös erittäin tärkeä seikka.

Olen itse erittäin mielissäni siitä, että käyttöön otetaan tarkistusluettelo, vakiolomake, jossa määritellään kauppa yksityiskohtaisesti ja myös ilmoitetaan, että ostajalla on mahdollisuus purkaa sopimus neljäntoista päivän kuluessa kiistattoman takuun perusteella.

Ehdotus sisältää myös alalle vapaaehtoiset menettelysäännöt sekä tunnusmerkin, tunnustuksen tai laatumerkin. Myös komissio on luvannut valvoa tätä. Tämä on musiikkia korvilleni, koska mielestäni on todellakin suhtauduttava myönteisesti siihen, että komissio on luvannut valvoa näiden menettelysääntöjen noudattamista. Olen erityisen mielissäni siitä, että komissio lupasi kolmikantaneuvotteluissa valvoa säännöksen noudattamista jäsenvaltioissa.

Joissakin tapauksissa kuluttajan on helpompi viedä asia kansalliseen tuomioistuimeen. Minusta on ikävää, että oikeudenkäyttöaluetta, toimivaltaista tuomioistuinta, ei selvästi mainita tässä direktiivissä. Se on mielestäni valitettavaa, mutta kompromissin saavuttamiseksi on joskus tehtävä myönnytyksiä. Valitettavaa on myös, että esimerkiksi siinä tapauksessa, että ratkaisevan tärkeitä tietoja ei anneta, sopimus jatkuu silti vielä vuoden.

Tämä on kaikki mahdollista kompromississa. Yleisesti ottaen suunnatonta edistystä on saatu aikaan sekä kuluttajan että alan osalta, erityisesti mahdollisimman kattavan yhdenmukaistamisen suhteen. Se helpottaa joka tapauksessa useiden tapauksien käsittelyä henkilön oman jäsenvaltion tuomioistuimessa. Alan kannalta on paljon helpompi käydä rajat ylittävää kauppaa.

Olemme mielestäni saaneet aikaan hyvän tuloksen, josta me täällä parlamentissa voimme komission ja neuvoston ohella olla ylpeitä.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensin kiittää esittelijää jäsen Mandersia ja varjoesittelijöitä, erityisesti jäsen Harbouria ja jäsen McCarthyä, heidän poliittisesta sitoutumisestaan ja tuestaan. Haluan myös kiittää IMCO-valiokunnan sihteeristöä sekä terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosastoa erittäin tiivistä yhteistyöstä. Toivottavasti saamme asian päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä. Arvostan todella paljon valtavia ponnisteluja ja olen kiitollinen siitä, että pääsimme viimein sopimukseen. Samoista syistä haluan kiittää myös puheenjohtajavaltio Ranskaa.

Tämä ehdotus saisi aikaan erittäin merkittäviä kuluttajia hyödyttäviä parannuksia aikaosuuksien ja vastaavien lomatuotteiden markkinoilla. Nykyisiä aikaosuuksia koskevia sääntöjä on selvästikin tarkistettava pikaisesti. Kuluttajat kärsivät tappioita ostaessaan tuotteita, jotka ovat taloudellisesti aikaosuuksien kaltaisia mutta jotka eivät sisälly nykyisen direktiivin määritelmään. Tarkoitin tässä alennuslomaklubien kaltaisia tuotteita, joista kuluttajien on usein maksettava huomattava, 6 000–20 000 euron maksu etukäteen. Sillä he saavat kerhon jäsenyyden, joka antaa vain oikeuden alennukseen tulevista lomista. Viittaan myös aikaosuuksien jälleenmyyntiin ja vaihtoon, joita ei tällä hetkellä säännellä.

Olen todella vakuuttunut siitä, että meidän on kehitettävä tietokanta valituksia varten. Valituksia koskevat tiedot osoittavat, että kuluttajat kohtaavat huomattavasti enemmän ongelmia näiden sääntelemättömien tuotteiden kanssa, erityisesti alennuslomaklubien kanssa, verrattuna aikaosuuksiin. Siksi on painava syy soveltaa samanlaisia sääntöjä tällaisiin tuotteisiin, koska silloin lomamarkkinoista saataisiin tasapuolisemmat.

Ehdotus, josta tänään äänestetään, täyttää nykyisen lainsäädännön porsaanreiät, koska siinä laajennetaan direktiivin soveltamisalaa kattamaan aikaosuuksien lisäksi myös pitkäkestoiset lomatuotteet sekä aikaosuuksien jälleenmyynnin ja vaihdon.

Uusien sääntöjen myötä näiden tuotteiden myyjien on annettava kuluttajalle kattavat tiedot ennen sopimuksen tekemistä, jotta kuluttaja kykenee tekemään tietoon perustuvan valinnan.

Tuen täydestä sydämeistäni parlamentin tarkistuksia, joiden ansiosta kyseiset tiedot on annettava vakiolomakkeella. Sen ansiosta kuluttajien on helpompi omaksua tiedot. Vakiolomake helpottaa myös näiden tuotteiden myyjien toimintaa, erityisesti siksi, että se on tarjolla kaikilla EU:n kielillä. Näiden tuotteita

ostavat kuluttajat hyötyvät myös peruutusoikeudesta ja ennakkomaksujen kieltämisestä, joita jo sovelletaan aikaosuuksiin.

Ehdotuksessa täsmennetään myös, että peruuttamisesta voidaan ilmoittaa myyjälle kirjeitse, sähköpostitse, faksilla tai muulla vastaavalla tavalla. Lisäksi pitkäkestoisia lomatuotteita ostaville kuluttajille tarjotaan lisäsuojaa. Jäsenyyden kokonaismaksua ei enää voida maksattaa etukäteen, vaan se on jaettava vuosittaisiin eriin. Kuluttajilla on myös oikeus irtisanoa sopimus ennen jokaista vuosittaista maksua.

Direktiivin täysin yhdenmukaistetut säännöt hyödyttävät kuluttajia. Tällä hetkellä kuluttaja, joka haluaa ostaa aikaosuuden ollessaan lomalla toisessa maassa, joutuu noudattamaan kyseisen toisen maan sääntöjä. Ne eivät välttämättä tarjoa yhtä hyvää suojaa kuin kuluttajan kotimaan säännöt. Uuden täysin yhdenmukaistetun direktiivin myötä kuluttajat tietävät, että samat kuluttajansuojasäännöt pätevät riippumatta siitä, ostivatko he aikaosuuden tai lomatuotteen kotimaassaan tai ollessaan lomalla ulkomailla.

Emanuel Jardim Fernandes, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minun on kiitettävä esittelijää Toine Mandersia, varjoesittelijää Joel Hasse Ferreiraa sekä kaikkia muita valmistelijoita ja kollegoita heidän yhteistyöstään, halukkuudestaan ryhtyä vuoropuheluun ja valmiudesta päästä yhteisymmärrykseen.

Aikaosuusdirektiivin soveltamisalaa laajennetaan uusiin toimintoihin. Sillä on myönteinen vaikutus Euroopan matkailuun, alan toimijoihin ja kuluttajiin. Kuluttajat ovat ryhmä, joka on heikoimmin perillä oikeuksistaan ja velvoitteistaan ja jolla on heikoimmat edellytykset käydä neuvotteluja. Siksi puolustin liikenne- ja matkailuvaliokunnassa korkeatasoista kuluttajansuojaa, erityisesti laajentamalla ja päivittämällä direktiivin perusmääritelmiä, täydentämällä kielivaatimuksia ja parantamalla sopimusta koskevia tietoja ja peruutusoikeuksia, jotta varmistetaan selkeät ja vakaat markkinat, jotka eivät aiheuta kuluttajalle piilokustannuksia.

Menettelyn käynnistyttyä aloitettiin kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten monialainen tarkastelu. Väitin, että meidän ei pitäisi odottaa kyseistä tarkastelua, koska kuluttajilla on vakavia ongelmia oikeuksiensa käyttämisessä lähinnä kansainvälisesti ja koska on otettava huomioon myös aikaosuuksien kattamat uudet toiminnot. Nämä ongelmat eivät ole peräisin yhdenmukaistetusta yhteisön lainsäädännöstä tällä alueella, vaan selkeän yhteisön oikeudellisen kehyksen puuttumisesta. Sitä on mahdollisesti täydennettävä tiukemmilla kansallisilla oikeudellisilla kehyksillä, jotka palkitsevat rehelliset yritykset ja kuluttajat. Tämä on kyseisen direktiiviehdotuksen perustavoite. Kehotan kaikkia tukemaan sitä.

Antonio López-Istúriz White, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensiksi minun on pakko jälleen pahoitella, että puheenjohtajakokous ei sallinut oikeudellisten asioiden valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan tehostettua yhteistyötä tämän mietinnön laatimisessa.

Oikeudellisten asioiden valiokunta ei halunnut muuttaa Euroopan komission ehdottamaa oikeusperustaa tai vaihtaa oikeudellista välinettä. Päätaavoite oli suojella kuluttajia tiettyjen ”lomaklubien” väärinkäytöksiltä aiheuttamatta haittaa laillisten ja työpaikkoja luovien, kuten aikaosuuksina tunnettujen tuotteiden myyvien yritysten, kehitykselle.

Mielestäni ei riitä, että vain sovellamme aikaosuuksia koskevia erityisiä suojatoimia lomaklubeihin. Meidän on mentävä pidemmälle, koska näiden kahden järjestelmän oikeudelliset luonteet poikkeavat toisistaan olennaisesti.

Aikaosuuksiin liittyy omistusoikeus, kun taas lomaklubeihin liittyy vain palvelusopimus. Itse asiassa lomaklubeissa kuluttajat maksavat pitkäaikaisesta lupauksesta saada matkailupalveluja.

Emme saa unohtaa, että useimmat kuluttajien valitukset liittyvät lomaklubien väärinkäytöksiin, eivätkä aikaosuuksiin, jotka kaikki tuntevat. Kuten komission jäsen Kuneva totesi, tavoitteena, jota myös oikeudellisten asioiden valiokunta tukee, on säännellä epäselviä aloja ja asettaa säännöt, joiden ansiosta rehelliset yrittäjät voivat kehittää yrityksiään kuluttajien eduksi.

Olen vakuuttunut siitä, että tämän mietinnön ja siinä ehdotettujen toimenpiteiden myötä olemme matkalla oikeaan suuntaan.

Malcolm Harbour, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin iloinen siitä, että voin ryhmäni puolesta ja itse asiassa mietintöä laatineen ryhmäni toisena varjoesittelijänä onnitella sopimuksesta, johon olemme tänään päässeet neuvoston kanssa. Haluan myös kiittää neuvostoa yhteistyöstä.

Haluan myös muistuttaa, että olemme kiitollisuudenvelassa Luisa Rudi Ubedalle, joka valittiin kesällä Espanjan parlamenttiin. Hän on itse asiassa tehnyt suurimman osan varjoesittelijän työstä tämän direktiivin yhteydessä. Erityisesti oikeudellisten asioiden valiokunnan valmistelijan esille tuoman näkökohdan suhteen haluan korostaa, että lomaklubeja koskeva osa, joka on mielestäni todennäköisesti suurin yksittäinen edistysaskel, jonka olemme saaneet aikaan tässä direktiivissä kyseisen erityisen tuotetyypin osalta, johtui suurelta osin Luisa Rudi Ubedan sinnikkyudesta. Hän varmisti, että otimme kyseisen tuotteen huomioon. Neuvosto ja erityisesti komissio olivat melko haluttomia, mutta olen iloinen siitä, että pääsimme sopimukseen kyseisestä asiasta, joka on mielestäni äärimmäisen tärkeä.

Esittelijä Toine Manders on myös tehnyt erinomaista työtä ja haluan kiittää häntä hänen kanssaan työskennelleen ryhmän ohella. Toine Manders ja komission jäsen Kuneva ovat ottaneet huomioon useita muita kysymyksiä, mutta haluan vain korostaa mielestäni kahta muuta erittäin tärkeää kysymystä, joiden osalta olemme saaneet aikaan merkittäviä parannuksia.

Niistä ensimmäinen koskee mainontaa. Jos katsotte mainontaa koskevaa lauseketta, nyt siinä todetaan selkeästi, että kaikki aikaosuuteen tai lomaklubiin liittyvät myyninedistämistoimet on ilmoitettava selkeästi ja osoitettava mainonnassa sellaisiksi. Myös peräänkuuluttamiemme vakiotietojen on oltava saatavilla kaikkina aikoina kaikenlaisissa myyninedistämistapahtumissa. Silloin ei voi tulla kyseeseen, että ihmisiä johdetaan harhaan houkuttelevan matkan, vierailun tai tarjouksen avulla. On oltava täysin selvää, mistä myyjät puhuvat, ja että kyseistä tuotetta ei pidä myydä investointina.

Toiseksi – ja nyt osoitan sanani neuvostolle, vaikka ministeri ei valitettavasti ole paikalla – jäsenvaltioiden kannustaminen menettelysääntöjen noudattamiseen ja kiistojen ratkaisemiseen muualla kuin tuomioistuimissa on ehdottoman tärkeää.

Kaiken kaikkiaan tämä on huomattava edistysaskel kuluttajansuojan kannalta. Kannatan sitä täysin ja olen varma siitä, että se saa parlamentin ylivoimaisen tuen tänään.

Joel Hasse Ferreira, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentin työskenneltä vuoden, nyt käsiteltävänä oleva direktiiviehdotus on merkittävä parannus vuonna 2007 esitelyyn asiakirjaan. Olivatpa eurooppalaiset kuluttajat sitten nykyisiä tai mahdollisia aikaosuuksien tai loma-alennuskorttien ja -klubien asiakkaita, heidän oikeuksiaan on parannettu eri tasoilla.

Siksi ehdotuksessa määritellään kolme eri määraaikaa, joita sovelletaan eri olosuhteissa. Niiden ansiosta kuluttaja voi yksipuolisesti peruuttaa sopimukset. Siinä myös määritellään useita keskeisiä tekijöitä, jotka on nimenomaan sisällytettävä sopimuksiin. Lisäksi siinä selvennetään ja selitetään kielten käyttöä, mikä on huomattava parannus kuluttajien kannalta, ja mainontaa koskevia sääntöjä, joihin kiinnitettiin erityistä huomiota. Siksi tämä on hyvä direktiiviehdotus, joka parlamentin eri ryhmien määritietoisten ja yksityiskohtaisten neuvottelujen jälkeen esitellään nyt parlamentille. Komissio ja neuvosto ovat jo hyväksyneet sen.

Arvoisa puhemies, minun on onniteltava puheenjohtajavaltio Sloveniaa sen ponnisteluista useiden tekstiin liittyneiden erimielisyyksien ratkaisemiseksi ja voittamiseksi. Puheenjohtajavaltio Ranskaa ja erityisesti suurlähettiläs Léglise-Costa on myös onniteltava lämpimästi suurenmoisesta työstä neuvotteluiden loppuvaiheessa. Myös komission edustajia on kiitettävä heidän osoittamastaan halukkuudesta ja teknisestä pätevyydestä sekä kolmikantaneuvotteluissa että kahdenvälisessä yhteydenpidossa.

Parlamentissa erityiset kiitokset ansaitsevat liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelija Emanuel Jardim Fernandes sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan jäsenet, erityisesti sen valmistelija, ryhmän varjoesittelijät ja koordinaattorit, ja viimeisenä muttei vähäisimpänä, puheenjohtaja Arlene McCarthy.

Ennen kuin lopetan, haluan kiittää kuluttajayhdistyksiä, erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan yhdistyksiä ja portugalilaista DECO-yhdistystä, samoin kuin alan eurooppalaisten yritysten yhdistystä, niiden minulle antamasta hyödyllisestä panoksesta prosessin aikana. Tämä aikaosuuksia sekä loma-alennuskortteja ja -klubeja koskeva direktiivi on erinomainen. Siksi kehotan teitä kaikkia äänestämään sen puolesta.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan sisämarkkinat tarkoittavat, ja niiden on yhä enenevässä määrin tarkoitettava, Eurooppaa, joka suojelee kuluttajia.

Puhetta johti*varapuhemies* **Mechtild ROTHE**

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minäkin haluan kiittää esittelijää hänen rakentavasta yhteistyöstään ryhmäni varjoesittelijän puolesta, joka ei valitettavasti päässyt paikalle tänään. Uskon, että jäsen Mandersin kanssa tehty yhteistyö oli rakentavaa ja tuotti hyviä tuloksia, joista voimme olla ylpeitä.

On erityisen tärkeää, että laajensimme direktiivin soveltamisalaa käsittämän lomaklubit – jotka ovat merkittävä ongelma – sekä risteilyalukset, asuntolaivat ja asuntovaunut. Tekemällä niin tukimme lukuisia porsaanreikiä, joita vanhassa direktiivissä valitettavasti oli. Erittäin tärkeää on myös, että paransimme avoimuutta sekä sopimuksen tekoa edeltävien tietojen että tietolomakkeiden avulla. Lomakkeet sisältävät vakiotietoja, kuten useat edellisistä puhujista jo mainitsivatkin.

Mielestäni on myös tärkeää, ja haluankin korostaa sitä, että olemme pidentäneet oikeutta sopimuksen peruuttamiseen 14 päivään, jos tietoja käytetään väärin. Kuluttaja voi myös hyödyntää kolmeen kuukauteen pidennettyä määräaika, ja jos tietoja koskevaa veloitetta on laittomasti laiminlyöty, jopa yhteen vuoteen pidennettyä määräaika. Tämä lisää avoimuutta ja oikeusvarmuutta. Se ei ole vain kuluttajien etu vaan myös teollisuuden etu, koska teollisuus haluaa luonnollisesti kaikin tavoin tehdä pesäeroa alan huonomaineisiin toimijoihin.

Yhdessä teollisuuden, jäsenvaltioiden ja kuluttajajärjestöjen kanssa voimme nyt lopullisesti tehdä alasta kunnioitetun. Tästä syystä uskonkin, että ehdotus saa ryhmämme täyden tuen. Emme ole saavuttaneet kaikkea haluamaamme, mutta tämä on huomattava askel eteenpäin.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, matkailuteollisuus on yhä tärkeämpää Euroopan maiden taloudelle. Se koskee myös aikaosuuksia, pitkäkestoisia lomat tuotteita sekä aikaosuuksien vaihtoa ja jälleenmyyntiä, jotka ovat usein aiheuttaneet haittaa kuluttajille.

Direktiivillä vastataan tähän ongelmaan ja luodaan ehdot näiden palvelujen yhdenmukaistamiselle Euroopan markkinoilla hyväksymällä perussäännöt käsittävä paketti. Näin lisätään avoimuutta ja suojellaan kuluttajia muun muassa laatimalla yhdenmukainen mallisopimus, edellyttämällä sopimuksen tekemistä kuluttajan kielellä, parantamalla kuluttajan mahdollisuuksia tehdä harkittu päätös ja ottamalla käyttöön harkinta-aika, jonka aikana kuluttaja voi peruuttaa sopimuksen ilman perusteluja. Tarkistusten ohella direktiivi luo ehdot tällaisten palvelujen kehittämiseksi ja lisää kuluttajien luottamusta niihin.

Kiitän teitä, jäsen Manders, erinomaisesta mietinnöstänne. Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmä tukee tätä direktiiviä.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mekin haluamme ensiksi kiittää esittelijää sekä varjoesittelijää ja Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään kuuluvaa oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijää. Euroopan parlamentti on osoittanut, että kun markkinat ratkeavat liitoksistaan – kuten aikaosuuksia koskevalla alalla tietenkin tapahtui – olemme valmiina toimimaan yhdessä. Aikaosuuksia koskeville markkinoille niiden perinteisessä muodossa on yhä enenevässä määrin tunkeutunut huonomaineisia toimijoita, jotka edustavat esimerkiksi klubeja ja lomakohteita. He ovat levittäytyneet eri puolille Eurooppaa, eivätkä todellakaan ole tiedottaneet kuluttajille avoimesti tällaisen investoinnin mahdollisuuksista ja haittapuolista. Uusi järjestelmä tuo mukanaan huomattavia parannuksia tässä suhteessa.

Sopimuksen peruuttamisajan pidentäminen 10 päivästä 14 päivään on jo mainittu. Mielestäni on myös oikein, että olemme jättäneet monivuotiset hotellivaraukset soveltamisalan ulkopuolelle, koska tämä on täysin eri tilanne kuluttajille kuin sitoutuminen toistuvaan vuosittaiseen investointiin lomaklubissa tai -kohteessa.

Asiasta on jo keskusteltu paljon, mutta haluan myös huomauttaa, että sääntö, jonka mukaan kuluttajille on tiedotettava joko heidän asuinmaansa kielellä tai heidän äidinkielellään, pakottaa lopulta merkittävän osan huonomaineisista sopimusmalleista pois markkinoilta. Näin aikaosuusmarkkinat yleisesti ottaen saavat jälleen kunniallisen perustan. Samalla myös varmistetaan, että kuluttajat, jotka haluavat ostaa lomaa tällaisissa kohteissa, voivat tehdä niin täydellä luottamuksella.

Edellisestä direktiivistä puuttunut tarkistuslauseke tarjoaa Euroopan parlamentille tilaisuuden arvioida kolmen vuoden jälkeen, ratkaiseeko ehdottamamme lähestymistapa todellakin ongelmat, vai onko alalla vielä muita ongelmia, joihin meidän on puututtava.

Kiitokset, komission jäsen Kuneva. Uskon, että tämä toimenpide on erittäin myönteinen sisämarkkinoiden kannalta.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mielestäni olemme tehneet hyvää työtä, ei vain sisämarkkinoiden kannalta, kuten jäsen Schwab juuri totesi, vaan myös kansalaisten kannalta. Se on minulle paljon tärkeämpää, koska haluamme varmistaa, että he toteavat asuvansa Euroopassa, joka kasvaa yhteen erittäin myönteisessä merkityksessä. Mielestäni juuri sitä tässä on tapahtunut.

Koordinaattorina olen erityisen kiitollinen varjoesittelijämme jäsen Hasse Ferreiran erinomaisesta työstä, jota hän on tehnyt yhdessä esittelijän ja muiden varjoesittelijöiden kanssa.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä olisi halunnut, että soveltamisalaa olisi laajennettu enemmän – se on sanomattakin selvää – mutta kompromisseja ei aina voida välttää. Minusta me saavutimme kaikesta huolimatta oikein hyvän ratkaisun. Tarjouksien vertailun helpottaminen, peruutusosoikeus ja mainonta johtavat tulevaisuudessa ehtojen paranemiseen kansalaisten kannalta. Siten he voivat olla kuninkaita markkinoilla, jotka olivat aikoinaan todellinen viidakko.

Markkinoiden rehottamisen takia useat henkilöt, jotka eivät välttämättä kiinnittäneet riittävästi huomiota lomajärjestelyihinsä, ovat joutuneet erittäin hankalaan tilanteeseen. Haluamme estää tätä tapahtumasta tulevaisuudessa, ja uskonkin, että tämä kompromissi mahdollistaa sen.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, olemme kotimaassani Ruotsissa valitettavasti törmänneet usein tähän ongelmaan. Lomatunnelmissa olevia matkailijoita pujataan ostamaan osuuksia asuntoihin, joihin he eivät ole erityisen tyytyväisiä palattuaan kotiin, jos heillä ylipäätään on mitään esitettävää ostoksestaan päästyään kotiin. Aikaosuuksiasuntoja koskeva uusi direktiivi sisältää paljon paremman suojan, jos samoja sääntöjä sovelletaan kaikkialla EU:ssa aikaosuuksiasuntojen hankkimiseen. Asianmukainen kuluttajansuoja on edellytys, jotta ihmiset voivat turvallisesti hyödyntää sisämarkkinoiden mahdollistamia vapauksia. Kuluttajien on voitava tuntea asemansa vahvaksi, turvalliseksi ja varmaksi.

Myyjiä kielletään vaatimasta ennakkomaksuja harkinta-ajan kuluessa, jota pidennetään 10 päivästä 14 päivään. Siten kuluttajien ei tarvitse huolehtia ennakkomaksuista, jos he eivät ole tyytyväisiä tai jos he haluavat peruuttaa kaupat harkinta-ajan kuluessa. Direktiivi luultavasti poistaa markkinoilta joutavia yrityksiä, joiden toiminta ei vastaa rehellistä markkinointia ja kohtuullisia ostosopimuksia koskevia vaatimuksia. Uskon, että useat ihmiset epäroivät nykyisin tällaisten palvelujen ostamista muista jäsenvaltioista juuri siksi, että he eivät tunne asemaansa turvalliseksi, eivätkä voi luottaa kuluttajansuojaan.

Yhdenmukaistamisen ja direktiivin toimien ansiosta kuluttajansuoja vahvistuu. Sen ansiosta useammat ihmiset saattavat kokea voivansa käyttää palveluja, joihin liittyy aikaosuuksiasuntoja heidän oman jäsenvaltionsa ulkopuolella. Me kaikki tietenkin suhtaudumme tällaiseen myönteisesti. Toisin sanoen, tämä on erinomainen ehdotus, joka saa laajan tuen. Aurinkoa rakastavat pohjoismaalaiset haluavat kiittää sekä komissiota että esittelijää ja varjoesittelijöitä.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tätä aikaosuuksia koskevaa säännöstä on odotettu jo pitkään. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta järjesti jo vuonna 2001 asiaa koskevan kuulemisen, jossa paljastuivat kaikki alan markkinoita koskevat ongelmat. Olemme tietenkin erittäin mielissämme siitä, että olemme tänään päässeet vaiheeseen, jossa toteutamme kuluttajien etua. Laajennamme direktiivin soveltamisalaa kattamaan kaikki aikaosuuksien kaltaiset tuotteet, erityisesti ongelmalliset alennuslomaklubit. Ulotamme sen koskemaan jälleenmyyntiä ja vaihtoa ja tarjoamme kuluttajille parempaa suojaa ja paremmat oikeudet. Uskon, että kuluttajilla tulee olemaan samat oikeudet riippumatta siitä, ostavatko he tuotteen Varnassa Mustallamerellä vai Valenciassa Costa Blancalla.

Tämän direktiivin myötä kuluttajille on annettava keskeiset tiedot vakiolomakkeella – kaikki maksut mukaan lukien – ja jos yritys ei anna tietoja, direktiivi pidentää peruutusosoikeuden kolmeen kuukauteen. Jos kuluttajalle ei tiedoteta oikeudesta peruuttaa sopimus, peruutusosoikeus pitenee yhteen vuoteen. Nämä ovat erittäin hyviä oikeuksia kuluttajien kannalta. Niiden ansiosta myyjistämme tulee vastuullisia myyjiä. Me olemme tiedottaneet kuluttajille ja suojelleet heitä, joten voimme ajaa epärehelliset välittäjät ja huijaavat kauppiaat pois markkinoilta.

Tänään olemme osoittaneet, että kun kuluttajat valittavat, Euroopan parlamentin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta ei vain vastaa, vaan me myös toimimme ja saamme aikaan tuloksia. Arvoisa komission jäsen, pyydän teitä tapanne mukaan seuraamaan täytäntöönpanoon liittyviä kysymyksiä. Meidän on nyt hyödynnettävä uutta rajat ylittävää täytäntöönpanoverkostoa ja puututtava kuluttajien jatkuviin ongelmiin sekä varmistettava, että vähennämme aikaosuuksia koskevien valitusten määrää, joita jätetään Euroopan kuluttajakeskuksiin kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Tavoitteemme on aina varmistaa, että annamme lainsäädäntöä, joka tarjoaa enemmän etuja kuluttajille. Tästä syystä haluan antaa tukeni uudelle direktiiville, joka luo yksinkertaistetun mallin ja puitteet aikaosuustuotteille. Uskon, että ehdotuksiin myöntää kuluttajille 14 päivän harkinta-aika peruuttaa sopimus ja kieltää ennakkomaksuja koskevat vaatimukset tämän ajan kuluessa suhtaudutaan myönteisesti. Toivon, että tehdyt muutokset myötävaikuttavat asianmukaisesti toimiviin sisämarkkinoihin yhdenmukaistamalla EU:n lainsäädäntöä tässä suhteessa, ja parantavat siten kuluttajansuojaa.

Meidän on varmistettava sopimuksen allekirjoittamisen osalta, että kuluttajille tiedotetaan täydellisesti ja että heille on toimitettu kaikki tarvittavat sopimuksen tekoa edeltävät tiedot sopimukseen liittyvistä kustannuksista ja palveluista, joita he aikovat käyttää. Meidän on kannustettava aikaosuuksien ja pitkäkestoisten lomatuotteiden kehittämistä. Meidän on siksi lisättävä kuluttajien luottamusta heidän ostaessaan lomapaketteja ulkomailla ja kannustettava ulkomailla myyviä yrityksiä hyödyntämään mahdollisimman perusteellisesti sisämarkkinoiden tarjoamia etuja.

Haluan myös kehottaa komission jäsentä Kunevaa puuttumaan luottosopimuksiin, koska nykyisen rahoitusotkun takia useimmat pankit ovat muuttaneet myös luottosopimuksia, kun ne jatkavat kuluttajien puijaamista. Haluan onnitella esittelijää hänen ponnisteluistaan ja toivon, että saamme aikaan kuluttajien eduksi toimivat markkinat.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kuneva, hyvät parlamentin jäsenet, äänestämme 14 vuotta vanhan direktiivin välttämättömästä uusimisesta. Se vaikuttaa miljooniin eurooppalaisiin, sekä matkailuteollisuuden ammattilaisiin että aikaosuuslomaa tai lomaklubeja käyttäviin kuluttajiin.

Tämä teollisuuden ala, jonka arvo on vuosittain yli kaksi miljardia euroa ja joka työllistää 200 000 ihmistä, on merkittävä sisämarkkinoiden moottori Lissabonin strategian puitteissa erityisesti siksi, että ennusteet osoittavat nopeaa kasvua tämänkaltaisille palveluille. Taloudelliset perusteet eivät ole vähäpätöisiä, eikä niiden pitäisi estää näiden palvelujen lukemattomien käyttäjien parempaa suojelua. Heillä on usein vaatimattomat varat käytettävissä lomiinsa ja he tarvitsevat suojelua ja parempaa oikeudellista selkeyttä.

Sopimuksen peruuttamista koskevien ehtojen yhdenmukaistaminen, sopimattomien kaupallisten menettelyjen kieltäminen – esimerkiksi ennakkomaksujen maksaminen harkinta-ajan kuluessa – ja vaatimus tehdä täsmällinen, selkeä ja luettavissa oleva sopimus ostajan valitsemalla kielellä edistävät siten merkittävästi kuluttajansuojaa ja kuluttajien aseman parantamista. Tämän tekstin ansiosta voimme viimeinkin tehdä lopun nykyisen direktiivin puutteiden mahdollistamista tuomittavista menettelyistä. Teksti myös palauttaa kielteisen kuvan vahingoittaman teollisuuden uskottavuuden. Meillä on aihetta toivoa toisaalta uuden myönteisen dynaamisuuden kehittymistä häikäilemättömistä kilpailijoista vapautettujen myyjien keskuudessa ja toisaalta uuden luottamuksen heräämistä rauhoiteltujen kuluttajien keskuudessa.

Haluan siksi onnitella esittelijää jäsen Mandersia ja varjoesittelijöitä, erityisesti ystävääni Joel Hasse Ferreiraa, heidän onnistuneesta työstään. Se johtaa ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen, jossa säilytetään useat parlamentin ajamat edistysaskeleet, jotka neuvosto torjui.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen vuosia ollut huolissani siitä, että nykyisessä aikaosuuksia koskevassa lainsäädännössä ei otettu huomioon uusia tuotteita, joita alalla tulee markkinoille. Siksi suhtaudun myönteisesti tässä ehdotuksessa tehtäviin tarkistuksiin.

Direktiivin soveltamisalan laajentaminen kattamaan lomaklubit ja muut samankaltaiset tuotteet on suuri askel eteenpäin suojeltaessa kuluttajia tuotteilta, jotka olivat ennen olleet helppo kohde häikäilemättömälle markkinamiehelle. Direktiivi todellakin osoittaa, että EU on ryhtynyt toimiin pysyäkseen askeleen edellä.

Minun on kuitenkin myönnettävä olevani pettynyt siihen, että parlamentin oli luovuttava 21 päivän harkinta-aikojen edellyttävästä ehdosta, jotta neuvoston kanssa päästiin sopimukseen. En kuitenkaan tarkoita, että parannukset eivät olisi vaikuttaneet nykyiseen direktiiviin. Itse asiassa on suhtauduttava myönteisesti siihen, että ennakkomaksuja ei tarvitse suorittaa ennen harkinta-ajan päättymistä. Kompromissin

saavuttaminen neuvoston kanssa on vaatinut suuria ponnistuksia. Toivonkin, että mietintö hyväksytään tänään suurella enemmistöllä.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Suhtaudun myönteisesti 15 vuotta vanhan aikaosuusdirektiivin tarkistamiseen. Se laajentaa pitkäkestoisten lomatuotteiden määritelmiä, mikä parantaa kuluttajansuojaa ja varmistaa rehellisten palveluntarjoajien kilpailukyvyn. Toisin sanoen direktiivillä estetään sellaisten uusien tuotteiden kehittäminen, joilla tähdätään pelkästään sääntöjen kiertämiseen. Aikaosuustuotteet ovat luonteensa takia palveluja, joita tarjotaan kansallisten rajojen yli. Olen mielissäni siitä, että nämä markkinat yhdenmukaistetaan täysimääräisesti Euroopassa ja että kuluttajat saavat samat oikeudet kaikissa valtioissa. Niitä ovat esimerkiksi 14 päivän harkinta-aika, jonka aikana sopimuksen peruuttaminen on mahdollista, ilman että ennakkomaksua täytyy suorittaa, tai palveluntarjoaja velvoittava vaatimus laatia sopimus kuluttajan haluamalla kielellä. Tämä on hyvä uutinen Tšekin tasavallan kuluttajille, jotka haluavat mennä lomalle. Tuen myös ajatusta sellaisen eurooppalaisen rekisteröintijärjestelmän käyttöönotosta, jota matkatoimistot käyttävät. Se toimisi tiedonlähteenä oikeudellisissa kiistoissa, ja siihen voitaisiin myös sisällyttää takuurahasto kuluttajia varten siltä varalta, että yritys menee konkurssiin. Onnittelen komission jäsentä ja esittelijöitä.

Meglena Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on varmistettava, että kuluttajia kaikkialla EU:ssa suojellaan asianmukaisesti hyökkääviltä myyntitaktiikoilta, joita aikaosuus- ja lomatuotemarkkinoilla toimivat röyhkeät myyjät käyttävät.

EU:n toimet ovat yhä välttämättömpiä useimpia aikaosuuksia koskevien sopimusten rajat ylittävän luonteen takia.

Meidän on lisäksi varmistettava, että kuluttajat luottavat riittävästi sääntelykehykseen, jotta he eivät jätä ostamatta aikaosuuksia lakia noudattavilta myyjiltä ulkomailla. Terveet aikaosuuksia ja vastaavia lomatuotteita koskevat markkinat myötävaikuttavat kasvun vauhdittamiseen ja työpaikkojen luomiseen Euroopan unionissa.

Uskon vakaasti, että kompromissipaketti, josta tänään äänestätte, edistää merkittävästi näiden tavoitteiden saavuttamista. ALDE-, PPE-DE- ja PSE-ryhmien esittämät tarkistukset – jotka neuvosto on hyväksynyt – ovat mielestäni oikeudenmukaisia ja kohtuullisia. Paketti on myös komission alkuperäisen ehdotuksen mukainen.

Mielestäni paketti on paras vaihtoehto sekä kuluttajien että myyjien etujen kannalta. Tämän paketin puolesta äänestäminen on äänestämistä kuluttajien lomatuotteita koskevan luottamuksen puolesta, selkeiden kuluttajille tarjottavien tietojen sekä kilpailukykyisen ja vastuullisen lomateollisuuden puolesta.

Siksi kehotan Euroopan parlamentin jäseniä äänestämään tänään aikaosuuksien ja vastaavien lomatuotteiden sääntöjä koskevan sopimuksen puolesta. Se tarjoaa todellista lisäarvoa lomailijoille kaikkialla Euroopassa.

Toine Manders, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, jos tämä direktiivi hyväksytään tänään iltapäivällä – vaikka annamme direktiiviä, joka koskee vain pientä osaa sisämarkkinoista – sillä on valtava merkitys eurooppalaiselle kuluttajalle. Tämä direktiivihän on kuluttajansuojaa koskevan monialaisen välineen edelläkävijä.

Esittelijänä ehdotin heti, että säädämme direktiivissä useista näkökohdista. Päädyimme lopulta mahdollisimman kattavaan yhdenmukaistamiseen. Mielestäni mahdollisimman kattava yhdenmukaistaminen EU:ssa tarjoaa huomattavaa suojaa sekä kuluttajille että myös vilpittömässä mielessä kyseisellä alalla toimiville yrityksille. Matkailu saa valtavan piristysruiskeen ja sisämarkkinat toimivat hyvin vain, jos kuluttajat ovat luottavaisia.

Olen iloinen, että mahdollisimman kattavan yhdenmukaistamisen myötä kaikilla eurooppalaisilla kuluttajilla on samat oikeudet. Olenkin sitä mieltä, että eurooppalaisilla kuluttajilla pitäisi olla samat oikeudet, riippumatta siitä, mistä maasta he ovat kotoisin, heidän ostaessaan tuotteita, palveluja tai mitä tahansa muuta sisämarkkinoilla. Tämä taataan kyseisessä direktiivissä.

Toivon, että jäsenvaltiot sääntelevät noudattamista ja valvontamenettelyjään samalla tavalla, jotta kuluttajien luottamus pysyy korkealla. Sisämarkkinat – ja tästä syystä uskon EU:hun – voivat toimia hyvin vain teollisuuden, viranomaisten ja kuluttajien luottamuksen pohjalta.

Jos onnistumme tässä, tapaus on minulle mieluinen edelläkävijä, ja tärkeä indikaattori siitä, että kuluttajansuojaa koskeva monialainen väline pitäisi yhdenmukaistaa täysimääräisesti kaikkiin kuluttajien hankintoihin.

Se on mielestäni valtava edistysaskel, koska olemme jo optimoineet useita sisämarkkinoiden aloja, mutta emme vielä kuluttajien luottamusta. Uskon tämän direktiivin olevan tärkeä askel siihen suuntaan. Haluan kiittää kaikkia, jotka ovat osallistuneet mietinnön laatimiseen myönteisellä panoksella.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Aikaosuus on yksi lomatuotteen muoto. Useat kuluttajat päättävät ostaa kyseisiä palveluja ollessaan lomakohteensa lumoissa. Valitettavasti häikäilemättömät myyjät käyttävät tätä hyväkseen, eivätkä anna heille täydellisiä tietoja tarjottavista palveluista.

Direktiivissä esitettävät muutokset laajentavat kuluttajansuojan soveltamisalaa tällaisia menettelyjä vastaan. Kuluttajille taataan erityisesti 14 päivän harkinta-aika, jonka aikana he voivat peruuttaa sopimuksen ilman seurauksia, mikä antaa heille mahdollisuuden harkita päätöstään. Myös tietoja, jotka myyjien on annettava mahdollisille palvelujen ostajille, täsmennetään. Kuluttajilla on oikeus täydellisiin tietoihin riippumatta siitä, mistä jäsenvaltiosta he ostavat palveluja. Vielä tärkeämpää on, että tiedot on annettava kirjallisesti kuluttajan äidinkielellä tai hänen kotimaansa kielellä. Jos kuluttajille ei tiedoteta heidän oikeudestaan 14 päivän harkinta-aikaan, harkinta-aikaa jatketaan vuoteen ja 14 päivään.

Nämä ratkaisut ovat kaikki erittäin edullisia kuluttajalle, erityisesti siksi, että ulkomaanmatkailusta on tullut niin yleistä. Sen tuloksena kuluttajat joutuvat enenevässä määrin alttiiksi joidenkin toimijoiden sopimattomille menettelyille.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Euroopan parlamentti on aina ollut erittäin huolissaan kuluttajien oikeuksista matkailun alalla. Euroopan pitkän aikavälin kestävä matkailun uusia näkymiä ja uusia edellytyksiä koskeissa päätöslauselmissaan se on allekirjoittanut tarpeen tarkistaa direktiiviä 94/47/EY.

Vastuuttomat yritykset kiertävät direktiiviä helposti. Jotta alalla saataisiin aikaan optimaalinen kuluttajansuojan taso, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta on vaatinut yhdenmukaistettujen sääntöjen hyväksymistä useilla keskeisillä alueilla. Ne auttavat kuluttajia oikeiden päätösten tekemisessä riippumatta siitä, mistä maasta he ovat kotoisin tai missä he viettävät lomansa.

Aikaosuudet käsittävät kiinteistöjen tai muiden etujen käytön rajoitettuna aikana sopimusten nojalla, jotka kattavat yli vuoden pituisen ajan. Tehdessään sopimuksen kuluttaja ostaa maksun suorittamalla oikeuden käyttää yhtä tai useampaa majoitusta useamman kuin yhden kerran. Sopimusten on sisällettävä tarkistusluettelot, joiden tarkoituksena on kiinnittää kuluttajien huomio ja auttaa heitä ymmärtämään oikeutensa peruuttaa sopimus.

Suhtaudun myönteisesti tämän alan yrittäjiä koskeviin eettisiin sääntöihin, laatumerkkiin, rajat ylittäviin kampanjoihin ja vakiolomakkeiden käyttöön. Yksi tärkeä näkökohta on, että mainosten pitäisi tarjota kuluttajille tietoa eikä johtaa heitä harhaan. Direktiivissä määritellään oikeudellinen kehys pitkäkestoisille lomatuotteille. Kuluttajilla on aikaa harkita päätöksiään ympäristössä, jossa kukaan ei voi painostaa heitä. Uskon, että tämä direktiivi voi ratkaista vakavat ongelmat, joita kuluttajat ovat kohdanneet pitkäkestoisten lomatuotteiden kanssa.

Salvador Domingo Sanz Palacio (PPE-DE), kirjallinen. – (ES) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani tukea tätä mietintöä ja kiittää esittelijää jäsen Mandersia ja kollegaani jäsen Harbouria sekä varjoesittelijöitä heidän erinomaisesta työstään. Mietintö on loistava esimerkki yhteistyöstä. Tämä toimenpidepaketti on sekä komission että parlamentin ja neuvoston merkittävien ponnistelujen tulos.

Espanjalaiset jäsenet kannattavat aina yhteisymmärrystä, selkeyttä ja oikeusvarmuutta, jotka yhdessä täydellisen yhdenmukaistamisen kanssa takaavat optimaalisen kuluttajansuojan.

Halusimme selkeitä sääntöjä ja parempaa markkinoiden sääntelyä kahdesta syystä: ensinnäkin yrittäjien takia, jotta heidän toimintansa on korkeatasoista ja turvallista, ja toiseksi kuluttajien takia, jotta he tuntevat olonsa varmaksi näillä markkinoilla ja jotta he saavat tarvittavat tiedot ennen sopimusten allekirjoittamista sekä tarvittavat suojakeinot oikeuksiensa turvaamiseksi.

Hyvä sääntely piristää markkinoita ja on hyödyksi sekä kuluttajille että yrittäjille. Sitä me halusimme ja sen me olemme saaneet aikaan tällä sopimuksella.

(Istunto keskeytettiin klo 10.55 LUX-elokuvapalkinnon luovutuksen takia, ja sitä jatkettiin klo 11.30.)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

4. Äänestykset

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja).

*
* *

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, työjärjestyksen 166 artiklan nojalla haluan käyttää työjärjestyspuheenvuoron kiinnittääkseni puhemiehen huomioon siihen, että parlamentin työjärjestystä ei ole noudatettu, erityisesti eilisen kyselytunnin osalta. Mielestäni tästä on tullut liikkuva juhla, kuten äänestyksistä tässä parlamentissa. Kysymykset esitetään järjestyksessä, joka sopii komissiolle ja neuvostolle, mutta ei jäsenille; sitten kysymyksiä yhdistetään ja lisäkysymykset käsitellään yhdessä. Eilen ehdittiin käsitellä vain 12 kysymystä. Niille meistä, joilla on harvoin mahdollisuus käyttää puheenvuoro, tämä tekee osallistumisesta täysistuntoon lähes mahdotonta. Valitsemme puhemiehen, varapuhemiehet ja ryhmien puheenjohtajat huolehtimaan parlamentin ja sen jäsenten eduista. Tämä ei kuitenkaan toteudu. Pyydän, että siihen palataan takaisin ja että jäsenten – jotka edustavat kansalaisia – asemaa täysistunnossa puolustetaan eikä uhrata kaikkien kenen tahansa muun istuntosaliin haluavan oikkujen takia. Puhemiehen on puolustettava jäsenten oikeuksia eikä rikottava niitä joka tilanteessa. Vastustan erittäin voimakkaasti sitä, että tässä täysistunnossa tapahtuu näin.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Paljon kiitoksia, jäsen Mitchell. Huomautuksenne ja valituksenne käsitellään asianmukaisesti puhemiehistön seuraavassa kokouksessa.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan vain varoittaa jäsen Mitchellä: vuosien ajan minulle on sanottu joka kerta, että asiaa käsitellään puhemiehistön seuraavassa kokouksessa, mutta mikään ei ikinä muutu.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Jäsen Posselt, huomautuksenne välitetään myös puhemiehistön tietoon.

(Naurua)

*
* *

4.1. Catherine Ashtonin komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (äänestys)

4.2. Eurooppa-neuvoston kokous (15. ja 16. lokakuuta 2008) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Pervenche Berès (PSE), talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämän kriisin hallinnan osalta Euroopan parlamentti on osoittanut vastuuntuntonsa. Tässä hengessä talous- ja raha-asioiden valiokunta kokoontui maanantai-iltana käsittelemään vakavaraisuusdirektiivin tarkistamista. Komissio on esittänyt sen Euroopan unionia vaivaavaa vakavaa rahoituskriisiä koskevien vastatoimiensa yhtenä kulmakivenä.

Haluan ilmoittaa täysistunnolle, että komissio ei pitänyt hyödyllisenä osallistumista talous- ja raha-asioiden valiokunnan työskentelyyn maanantai-iltana tätä keskustelua silmällä pitäen.

– Ennen 6 kohdasta toimitettua äänestystä:

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olette saaneet tämän tarkistuksen kirjallisena. Kannatan, että lisäämme seuraavassa englanninkielisessä sanamuodossa olevan virkkeen:

(EN) *"Deplores the expected spillover effects to other sectors of the economy, therefore ..."*

(DE) Tämä lisäys tekisi selväksi, että rahoituskriisillä on kielteinen vaikutus koko talouteen.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan vain huomauttaa, että äänestämme neljän poliittisen ryhmän yhteisestä päätöslauselmaesityksestä. Kyseiset ryhmät sopivat, että yhteistä tekstiä koskevia tarkistuksia ei jätetä. Myös suulliset tarkistukset ovat tarkistuksia, ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä on allekirjoittanut yhteisen päätöslauselman. Siksi meidän on valitettavasti vastustettava uusia tarkistuksia, myös suullisia tarkistuksia.

– Tarkistuksesta 6 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, eikö meidän pitänyt äänestää kohdasta 6? Voitteko kertoa minulle?

Puhemies. – (EN) Tuosta kohdasta ei ole pyydetty erillistä äänestystä.

– Ennen 9 kohdasta toimitettua äänestystä:

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Haluan vain lisätä sanat, jotka ovat 9 kohdan jälkeen, jolloin teksti kuuluisi seuraavasti:

(EN) *"and their conformity with the Treaty provisions", selkeyden takia. Teksti kuuluisi silloin seuraavasti: "state aid rules to measures taken and their conformity with the Treaty provisions".*

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

– Ennen 29 kohdasta toimitettua äänestystä:

Ona Juknevičienė (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, uskoakseni PPE-DE-ryhmään kuuluvat kollegat puhuvat pian. Sitä ennen haluan kuitenkin pyytää heitä harkitsemaan, olisiko vastoin heidän periaatteitaan tukea minun suullista tarkistustani, jossa lisätään kaksi sanaa, jotka korostavat Baltian maiden eristyneisyyttä energia-alalla ja niiden täydellistä riippuvuutta Venäjästä. Haluamme korostaa komission ja erityisesti neuvoston aloitetta, joka auttaisi lopettamaan Baltian maiden eristyneisyyden energia-alalla, ja suhtaudumme siihen myönteisesti. Siksi kohdassa 29, jossa puhumme Itä-Euroopasta, haluan mainita Baltian maat. Pyydän tukeanne.

(Suosionosoituksia keskeltä ja vasemmalta)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, ehdotan, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmää edustavat kollegamme esittävät oikeutetut vastalauseensa siihen tarkoitettujen neuvottelujen aikana. On asiaankuulumatonta tehdä tuollaisia ehdotuksia täysistunnossa, koska täällä emme voi keskustella niistä vakavasti. Se on epäparlamentaarista, siksi se pitäisi jättää sikseen.

(Suosionosoituksia)

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

– Tarkistuksesta 1 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, mielestäni ei ole mitään puolusteluja sille, että saimme tarkistukset vasta tänä aamuna kello 10, ja silloinkin vain englanniksi, latviaksi ja suomeksi. Asioiden ei pitäisi toimia näin.

Puhemies. – (ES) Panemme merkille valituksenne, jäsen Goudin.

– Äänestyksen jälkeen:

Alexander Alvaro (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain huomauttaa parlamentin jäsenille, että me äänestimme Eurooppa-neuvoston kokousta koskeneesta päätöslauselmasta. On häpeällistä, että kukaan

neuvostosta ei ole läsnä kuulemassa, mitä olemme työstäneet ja mitä meillä on sanottavana. Tällä tavalla ei tehdä yhteistyötä.

(Suosionosoituksia)

David Martin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, on totta, että neuvosto ei ole läsnä. Haluan kuitenkin pyytää parlamenttia toivottamaan tervetulleeksi uuden komission jäsenen, joka on heti hyväksynnän saatuaan nähnyt vaivaa ollakseen läsnä, kun äänestys toimitetaan. Toivotan Catherine Ashtonin tervetulleeksi istuntosaliin.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Tosiaankin, jäsen Martin. Olette täysin oikeassa.

4.3. Vuokratyö (A6-0373/2008, Harlem Désir) (äänestys)

4.4. Internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojeleminen (A6-0404/2008, Roberta Angelilli) (äänestys)

4.5. Puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistäminen (A6-0291/2008, Dan Jørgensen) (äänestys)

4.6. Lääkkeiden myyntilupien ehtojen muutokset (A6-0346/2008, Françoise Grossetête) (äänestys)

4.7. Kuluttajien suojaaminen aikaosuuksiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta (A6-0195/2008, Toine Manders) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Toine Manders, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan vielä kiittää kaikkia, myös varjoesittelijöitä eri valiokunnista ja komission jäsentä.

Toivon, että hyväksymme tekstin, koska se merkitsee kuluttajien oikeuksille valtavaa edistysaskelta Euroopassa ja antaa eurooppalaiselle matkailuteollisuudelle suunnattoman sysäyksen.

Toivon siksi, että kollegani hyväksyvät kompromissin ja että otamme tämän tärkeän edistysaskeleen kohti sisämarkkinoiden optimointia yhdessä käsittelyssä.

Puhemies. – (ES) Äänestys keskeytetään juhlaistunnon ajaksi.

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

5. Juhlaistunto - YK:n Alliance of Civilisations -hankkeen edustaja

Puhemies. – (DE) Arvoisa YK:n Alliance of Civilisations -hankkeen korkea edustaja herra Sampaio, hyvät parlamentin jäsenet. Herra Sampaio, minulle on suuri ilo ja kunnia voidessani toivottaa teidät tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin.

Vierailitte Euroopan parlamentissa vuonna 1998 ollessanne Portugalin presidentti. Sen jälkeen Euroopan unionin jäsenvaltioiden määrän ohella myös unionin tavoitteet ja vastuu ovat lisääntyneet.

Olen erityisen mielissäni siitä, että olette täällä tänään Yhdistyneiden Kansakuntien Alliance of Civilisations -hankkeen korkeana edustajan ominaisuudessa, koska meneillään oleva Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuosi tarkoittaa, että vierailunne on erittäin tärkeä meille kaikille.

Työskentelemällä Yhdistyneiden Kansakuntien Alliance of Civilisations -hankkeen parissa annatte arvokkaan panoksen kansojen välisen keskinäisen kunnioituksen ja ymmärryksen parantamiselle. Olen vakuuttunut

siitä, että intonne ja pitkä kokemuksenne ovat hyödyksi lukuisille aloitteille, joita järjestönne edistää nuorison, koulutuksen, tiedotusvälineiden ja maahanmuuton aloilla. Koulutus sekä viestimet ja viihdeala ovat erityisen tärkeitä kulttuurienväliselle vuoropuhelulle.

Alliance of Civilisations -hankkeen korkean tason työryhmän loppuraportti sisältää yksityiskohtaisia ja hyödyllisiä ehdotuksia molemmista aiheista. Siinä esimerkiksi peräänkuulutetaan uusien opetusmateriaalien, kuten koulukirjojen kehittämistä, jotka soveltuvat paremmin keskinäisen ymmärryksen edistämiseen.

Kulttuurienvälisen vuoropuhelun onnistuneen kehittämisen ei pitäisi rajoittua näkyviin yksittäisiin toimenpiteisiin, kuten symposiumeihin, yhteisiin julkilausumiin tai symbolisiin eleisiin. Osana Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuotta Euroopan unioni ja Euroopan parlamentti ovat pyrkineet aiejulistuksia pidemmälle ja myötävaikuttaneet eri kulttuurien väliseen parempaan ymmärrykseen erityisten aloitteiden avulla.

Useita johtohahmoja on kutsuttu täysistuntoon, ja te olette yksi tällainen johtohahmo.

Nyt on tärkeää, että emme rajoita kulttuurienvälistä vuoropuhelua vain vuoteen 2008, vaan jatkamme sitä myös tulevina vuosina.

Arvoisa herra Sampaio, olemme kiitollisia siitä, että pääsitte tänään Euroopan parlamenttiin, joka edustaa 27 valtiota ja lähes 500 miljoonaa kansalaista. Minulle on suuri ilo kutsua teidät nyt käyttämään puheenvuoro. Hyvät parlamentin jäsenet, herra Sampaio.

Jorge Sampaio, YK:n Alliance of Civilisations -hankkeen korkea edustaja. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa pääsihteeri, arvoisat parlamentin jäsenet, hyvät naiset ja herrat, olisin todella halunnut pitää tämän ensimmäisen puheen äidinkielelläni eli portugalkiksi, mutta ymmärtänne kaikki, että nykyisessä asemassani minun on käytettävä toista kieltä.

(EN) Haluan aluksi ilmaista sydämelliset kiitokseni puhemies Pötteringille hänen ystävällisistä tervetuliaissanoistaan. Haluan myös lisätä, että on kunnia ja suuri ilo puhua tämän tärkeän yleisön edessä sekä Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin puolesta että Alliance of Civilisations -hankkeen korkeana edustajana.

Pääsihteeri oli kutsuttu pitämään puhe tässä parlamentin täysistunnossa, mutta hän ei päässyt tänään paikalle. Hän pyysi minua välittämään Euroopan parlamentille seuraavan viestin Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuotena:

"On suuri ilo lähettää terveiset tämän kulttuurienvälistä vuoropuhelua koskevan Euroopan parlamentin tärkeän täysistunnon kaikille arvostetuille osallistujille.

Kautta historian Euroopassa on koettu hirveitä aseellisia selkkauksia, jotka ovat usein saaneet alkunsa ennakkoluuloista ja vihasta. Sama maanosa on kuitenkin tarjonnut myös hedelmällisen maaperän eräille maailman merkittävimmistä keksinnöistä, taiteellisista luomuksista ja tieteen edistysaskelista. Euroopan suunnaton monimuotoisuus ja strateginen maantieteellinen sijainti vanhojen ja uusien muuttoreittien keskuksessa ovat tehneet siitä tärkeän kulttuurienvälisen vuorovaikutuksen ja eri uskontokuntien välisen vuoropuhelun foorumin. Erityisesti Välimeren eri puolilla sijaitseviin naapureihinsa solmimansa läheisen suhteensa ansiosta Eurooppa on tärkeä kulttuurienvälinen silta.

Useiden muiden alueiden tavoin Euroopalla on erilaisia haasteita, jotka liittyvät kulttuurienvälisen vuoropuhelun edistämiseen. Maahanmuutto, taloudellinen epävarmuus ja poliittiset jännitteet kiristävät eri kulttuuristen, etnisten ja uskonnollisten ryhmien välisiä suhteita. Kuitenkin nimenomaan teidän alueellanne, jossa rakentava yhteydenpito on vuosisatojen kuluessa mahdollistanut ihmiskunnan merkittävät edistysaskeleet, on mahdollisuuksia sovinnontekoon ja yhteistyöhön.

Tämänpäiväinen erityisistunto pitää suuren lupauksen. Kehotan teitä hyödyntämään tätä tilaisuutta parhaalla mahdollisella tavalla ja pyrkimään yhteisiin taloudellisiin hankkeisiin, koulutusvaihtoon ja muihin aloitteisiin, jotka parantavat ihmisten elämänlaatua ja suojaavat suvaitsemattomuudelta, uskonnolliselta fundamentalismilta ja ääriliikkeiltä.

Yhdistyneet Kansakunnat tekee osansa tukeakseen ja täydentääkseen teidän ponnistelujanne sekä Euroopassa että sen ulkopuolella.

Alliance of Civilisations -hanke on yksi tärkeimmistä välineistämme tässä työssä. Se pyrkii puuttumaan yhteiskuntien kasvavaan jakautumiseen tukemalla ajatusmallia kansojen keskinäisestä kunnioittamisesta.

Se pyrkii myös käynnistämään yhteisiä toimia tätä tarkoitusta varten. Hankkeen tärkeimpiä aloitteita ovat vuoropuhelua edistävä Youth Solidarity Fund ja Global Expert Finder, joka tarjoaa asiantuntijoita valottamaan mahdollisesti erimielisyyttä aiheuttavia kysymyksiä.

”Jos minun pitäisi tehdä kaikki uudelleen, aloittaisin kulttuurista”. Nämä kuuluisat sanat on useimmiten laskettu Jean Monnet’n ansioksi, joka ponnisteli niin väsymättömästi Euroopan yhtenäisyyden puolesta. Nämä sanat ovat tänäkin päivänä hätkähdyttävän osuvat.

Kulttuurienvälisen suvaitsevaisuuden, vuoropuhelun, kunnioituksen ja ymmärryksen on oltava perustana paremmalle maailmalle, jota yritämme rakentaa. On erittäin kannustavaa tietää, että olette sitoutuneet vahvasti tähän tavoitteeseen.

Ääriiliikkeiden välissä elävien, ihmisarvoa ja rauhaa kaipaavien lukemattomien ihmisten takia ponnistelkaamme yhdessä, jotta kulttuurienvälinen vuoropuhelu voi kantaa hedelmää. Toivotan siinä hengessä onnea keskustelujenne onnistumiselle”.

Pääsihteerin viesti päättyy tähän.

(Suosionosoituksia)

Entisenä parlamentin jäsenenä tiedän, että parlamentti on ja tulee aina olemaan demokratian tyyssija. Sen jäsenillä on joskus epäkiitollinenkin tehtävä taata edustamilleen ihmisille kestävä näkemys tulevaisuudesta.

Euroopan osalta tiedämme kaikki, miten hitaasti parlamentaarinen toimielin on kehittynyt ja miten suuria haasteita liittyy erityisen eurooppalaisen demokratian mallin toteuttamiseen.

Voin vain kiittää jo tehdystä työstä ja sen myötävaikutuksesta osallistavamman, moniarvoisen Euroopan kehittämiseen, joka on lähempänä kansalaisia, lähempänä loppujen lopuksi kaikkia kansalaisia. Nämä ovat teidän työnne tulokset. Haluan siksi tervehtiä lämpimästi kaikkia tämän parlamentin jäseniä, jotka ovat valtioiden muodostaman yhteisön laillisia edustajia. Tämä valtioiden yhteisö on sitoutunut omaleimaiseen ja ainutlaatuihin hankkeeseen, jolta viime vuosisadalla toivottiin niin paljon ja joka tällä vuosisadalla kohtaa niin paljon odotuksia.

Olen tänään kertomassa teille Alliance of Civilisations -hankkeesta. Vaikka se on asia, joka saattaa vaikuttaa etäiseltä jokapäiväisen elämämme kannalta, se on itse asiassa juurtunut syvälle. Se sai alkunsa tiedemiesten kiistasta, jossa ennustettiin historian loppua ja kulttuurien yhteentörmäystä. Kiista kuitenkin muuttui merkittäväksi ja suosituksi yhteiskunnalliseksi aiheeksi, demokratian haasteeksi ja kansainvälisen politiikan avainkysymyksi globalisaation, maahanmuuton lisääntymisen ja syyskuun 11. päivän iskujen takia. Se on lopulta aihe, jonka Yhdistyneet Kansakunnat onnistui saamaan tärkeään asemaan maailmanlaajuisessa keskustelussa.

Mistä siis on kyse? Viitataan valtavaan – etniseen, kulttuuriseen ja uskonnolliseen – monimuotoisuuteen yhteiskunnissamme ja lisääntyviin vaikeuksiin, joita koemme eläessämme yhdessä. Tarkoitin kaikenlaisten jaotteluiden lisääntymistä, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden murenemistä ja yhteiskuntien välisten kuilujen kasvamista. Tarkoitin myös laajalle levinnyttä pahoinvointia, joka on ilmentynyt yhteisöjen sisäisten ja yhteisöjen välisten jännitteiden lisääntymisenä, keskinäisenä epäluottamuksena, vastakkaisina käsityksinä ja maailmankatsomuksina, hankalina identiteettiin perustuvina selkkauksina ja tietenkin ääriiliikkeiden yleistymisenä.

Lisäksi tarkoitan, että uskonto on valjastettu välineeksi ja että sitä hyödynnetään ja käytetään hyväksi erilaisissa tarkoituksissa. Tarkoitin myös poliittisten vallanpitäjien jonkinasteista hämmennystä heidän kohdatessaan puhtaasti turvallisuuteen perustuvan ja/tai rajoittavan lähestymistavan puutteet sekä sopivan politiikan ja välineiden puuttumista kulttuurisen monimuotoisuuden asianmukaisesta hallinnomisesta.

Kaikki nämä seikat korostavat mielestäni kiistattomia todisteita: kulttuurisesta monimuotoisuudesta on tullut merkittävä poliittinen kysymys, joka haastaa nykyaikaiset demokratiat, moniarvoisuuden, kansalaisuuden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden sekä kansojen välisen rauhan ja vakauden.

Mielestäni tämä on päivänselvää. Vaikka vakavat vaikeudet, kuten nykyinen rahoitus- ja taloussekasorto, vievät kaiken huomion, mielestäni me emme voi vain sallia, että tämänhetkiset hätätilanteet estävät meitä käsittelemästä nykyisiä vaikeita ongelmia ja varautumasta tuleviin kriiseihin.

Mitä se merkitsee tyyliä sanottuna meille, Euroopan unionille, riisuttuna pelkkiin olennaisiin tekijöihinsä? Se tarkoittaa seuraavaa: miten kotouttaa vähemmistöt, kaikki vähemmistöt, ja erityisesti Euroopan muslimit?

Miten kehittää suhdettamme Välimeren alueeseen? Mihin vetää rajat hankkeessa nimeltä Euroopan unioni? Miten tehostaa eurooppalaista ulkopoliittikkaa, jotta se kuvastaisi meidän mielestämme yleismaailmallisia arvoja maailmalle?

Mielestäni on kyse perustavaa laatua olevista kysymyksistä, jotka koskevat arvoja, vakaumuksia, asenteita ja käyttäytymistä. On kyse demokratiasta, oikeusvaltion periaatteista, ihmisoikeuksista ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamisesta; oikeudenmukaisuudesta, sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta ja osallistuvista yhteiskunnista; valtioista, maallistumisesta ja maallisuudesta tai tunnustuksettomuudesta; julkisuudesta, yksityisistä teoista ja uskonnollisesta heräämisestä. Tässä on kyse eurooppalaisesta identiteetistä ja arvoista. Näin minä sen näen.

(Suosionosoituksia)

Koska aikaa on ilmeisesti erittäin vähän, en kykene käsittelemään kaikkia näitä aiheita. Siksi keskityn Euroopan muslimivähemmistöjä koskevaan kysymykseen.

Miksi huolestuneisuus Euroopan muslimien kotouttamisesta lisääntyy? Siksikö, että se on väestöön liittyvä kysymys? Tietenkin! Siksikö, että se on kotouttamiseen liittyvä kysymys? Siitä ei ole epäilystäkään! Mielestäni muslimien läsnäolossa Euroopassa ei ole kysymys islamista ja lännestä, vaan kotouttamista koskevasta vakavasta ongelmasta.

Nähdäkseni asiaan liittyy toinenkin näkökulma: kysymys identiteetistä. Maahanmuuttajien saapuminen mihin tahansa yhteiskuntaan vaikuttaa vastaanottavan maan minäkuvaan. Asian ydin on tässä kuitenkin, kuten joku on todennut, että ”kristityn Euroopan islamilaisesta idästä erottavaan patoon on tullut vuoto, joka muuttaa Euroopan kulttuuria”.

Miksi esimerkiksi keskustelut entisen Euroopan perustuslain johdanto-osasta päättyivät niin äänekkääseen kiistaan? Miksi Turkin liittyminen Euroopan unioniin herättää niin kiihkeitä ja riitaisia keskusteluja? Kaikki nämä kysymykset liittyvät toisiinsa ja viittaavat niin kutsuttuihin eurooppalaisiin arvoihin ja identiteettiin.

Jotta eurooppalainen identiteetti vahvistuisi, sen pitäisi käsittää yksilölliset sitoumukset ja hyväksyä kulttuuriperinnöt.

(Suosionosoituksia)

Jotta Eurooppa olisi paikka, jossa voimme elää yhdessä samanveroisina, vaaditaan yhä osallistuvampaa kansalaisuutta ja kulttuurisen monimuotoisuuden parempaa hallintaa.

Saadaksemme muslimit kotoutettua Eurooppaan ja eurooppalaisiin yhteiskuntiimme tarvitsemme uutta politiikkaa kaikilla tasoilla. Tarvitsemme Euroopan unionin toimia ja niiden lisäksi myös kansallisten hallitusten aloitteita sekä paikallisia toimenpiteitä. Tarvitsemme kulttuurisen monimuotoisuuden demokraattista hallintaa. Tarvitsemme koulutusta, nuorisoa ja maahanmuuttajien kotouttamista koskevia yhdenmukaisia näkökulmia ja politiikkaa.

Kehittääksemme asianmukaista kulttuuripoliittikkaa meidän on kehitettävä kulttuuria koskevia tilastoja ja indikaattoreita päätöksentekijöiden ja päätöksentekomenettelyn valistamiseksi ja kyseisen politiikan täytäntöönpanon seuraamiseksi ja arvioimiseksi. Meidän on kehitettävä demokraattista kansalaisuutta ja osallistumista.

Tarvitsemme koulutusta ihmisoikeuksista, koulutusta kansalaisuudesta ja toisten kunnioittamisesta, koulutusta kulttuurienvälisestä ymmärryksestä ja vuoropuhelusta, koulutusta medialukutaidosta, koulutusta eri uskonnoista ja vakaumuksista ja sekä uskontojen sisäisestä että uskontojen välisestä vuoropuhelusta. Meidän on opittava kulttuurienvälistä osaamista ja opetettava sitä kansalaisillemme.

Meidän on luotava kulttuurienvälistä vuoropuhelua koskevia kaupunkistrategioita ja -politiikkaa. Tarvitsemme yhtäläisiin mahdollisuuksiin perustuvaa nuorisopolitiikkaa. Meidän on osallistettava koko kansalaisyhteiskunta, nuorisot, uskonnolliset johtajat ja viestimet. Meidän on myös laajennettava ja kehitettävä kulttuurienvälistä vuoropuhelua koskevaa ohjelmaa kansainvälisissä suhteissa ja tietenkin asetettava se etusijalle.

Miten voimme elää yhdessä globalisoituvassa maailmassamme, jossa yhdessä paikassa tapahtuva yhteentörmäys aiheuttaa yhteentörmäyksiä myös muualla ja jossa kulttuuriset ja uskonnolliset erot jakavat yhteiskuntiamme? Tämä on Alliance of Civilisations -hankkeen kohtaama maailmanlaajuinen haaste, johon sen on puututtava konkreettisesti.

Tämän maailmanlaajuisen haasteen muuttaminen paikallisiksi tuloksiksi on hankkeen tärkein tehtävä. Tarkoitin tässä, että maailmanlaajuisen lähestymistavan on tuettava kattavasti tuloksia, jotka on toteutettava paikallisesti.

Tämä tarkoittaa, että hanke nojautuu suurelta osin siihen, että Euroopan unioni panee täytäntöön kulttuurisen monimuotoisuuden hyvää hallintotapaa koskevan ohjelman Euroopassa, ei vain Euroopan unionin jäsenvaltioissa vaan myös sen naapurimaissa, erityisesti Välimeren maissa.

Tästä syystä olen niin iloinen, että Euroopan unionin ja Alliance of Civilisations -hankkeen välillä on sovittu yhteistyötä koskevasta toimintaohjelmasta. Se tarjoaa vankan perustan konkreettisten tavoitteiden tavoittelulle ja käytännön hankkeiden toteuttamiselle.

Haluan korostaa, miten tärkeää ja merkittävää on, jos Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuotta voitaisiin laajentaa pitkän aikavälin kestäväksi kehykseksi, jolla edistetään kulttuurienvälisen monimuotoisuuden hyvää hallintotapaa. Tässä suhteessa kiitän parlamentin puhemiestä hänen sanoistaan.

Olen varma, että se vauhdittaisi loistavasti kulttuurienvälistä vuoropuhelua koskevia kansallisia strategioita, jotka sisältävät toimenpiteitä ja ohjelmia koulutuksen, viestintä, maahanmuuton ja nuorisalalla ja joita olen pyytänyt maita suunnittelemaan ja toteuttamaan. Esitin tämän ehdotuksen viime huhtikuussa. Haluan kiinnittää huomionne siihen ja pyytää teitä, arvoisat parlamentin jäsenet, tukemaan sitä.

Toinen alue, jolla hanke on halukas tekemään yhteistyötä, on Välimeren unioni. Tavoitteena on auttaa kehittämään ja hallitsemaan kulttuurienvälistä monimuotoisuutta ja kulttuurienvälistä vuoropuhelua, myös eri uskontojen välisistä kysymyksistä, eurooppalaisissa yhteiskunnissa ja muslimiyhteiskunnissa ja yhteisöissä sekä niiden välillä.

Sanon tämän nyt suoraan: nykyiset kansainväliset vaikeudet ja lisääntyvä pelko, jota me kaikki tunnemme eläessämme yhdessä keskinäisessä kunnioituksessa, ovat pönkittäneet harhaanjohtavaa näkemystä, jonka mukaan kulttuurit ovat väistämättömällä törmäyskurssilla, joka johtaa niiden yhteentörmäykseen.

Kohtaamme yhä useammin vastakkainasetteluja, jotka syntyvät poliittisia kysymyksiä koskevien lisääntyvien jännitteiden ja lisääntyvien kulttuuristen stereotyyppien taustalla. On sanomattakin selvää, että poliittiset selkkaukset voidaan ratkaista vain poliittisilla neuvotteluilla. Esimerkiksi islamilaisten ja länsimaisten yhteiskuntien välisiin jännitteisiin ei saada aikaan pitkän aikavälin ratkaisua, ellei eräisiin tunnettuihin vihamielisyyden lähteisiin puututa tuloksetta.

Yhtä totta kuitenkin on, että rauhansopimukset ovat harvoin kestäviä, jos asiaankuuluvat yhteisöt eivät tue niitä voimakkaasti. Useat menneisyydessä tehdyt rauhansopimukset ovat kariutuneet, koska syvälle juurtuneet epäluulot ja vihamielisyys jatkuivat, jakaen ihmisiä kulttuuristen ja uskonnollisten rajojen mukaan.

Nyt tilanne on nimenomaan se, että kaikki havainnot ovat yksimielisiä ja osoittavat suuren eron tavassa, jolla länsimaalaiset ja muslimit suhtautuvat toisiinsa. Muslimit pitävät länsimaalaisia holhoavina ja määräilevinä, ja länsimaalaiset pitävät muslimeja kiihkomielisinä ja suvaitsemattomina. Lisäksi yhteiskunnallis-taloudellinen syrjäytyminen ja syrjintä synnyttävät tyytymättömyyttä ja suvaitsemattomuutta, mikä syventää muslimien ja länsimaalaisten välistä kuilua.

Tämä niin kutsuttu jako, jossa asetetaan vastakkain kaksi kuvitteellista yhtenäistä ryhmittymää, islam ja länsi, lietsoo uusia stereotyyppioita ja vastakkainasetteluja sekä synnyttää ääri liikkeitä. Haluan kuitenkin korostaa, että kansojen suuri enemmistö torjuu ääri liikkeitä kaikissa yhteiskunnissa ja kannattaa uskonnollisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamista. Sekä muslimit että muut kuin muslimit ovat huolissaan turvallisuuteen liittyvistä haasteista ja yhteiskunnallisen kahtiajaon uhasta. Miljoonat muslimiperheet pelkäävät menettävänsä lapsensa uskonnollisille ja poliittisille ääri liikkeille.

Tämän ongelman kitkemiseksi meidän pitäisi kehittää uusia strategioita uskontojen välisen vuoropuhelun hallitsemiseksi ja edistämiseksi osana kulttuurista monimuotoisuutta, joka perustuu yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin. Toisin sanoen, välttämättömien edellytysten luominen kestäväälle rauhalle vaatii toisenlaisia ponnisteluja, joiden avulla pyritään saamaan aikaan mielenmuutos jakautuneissa yhteisöissä. Tämä oli ensimmäinen näkökohtani.

Toinen näkökohtani koskee tarvetta asettaa kulttuurisen monimuotoisuuden demokraattisen hallinnan kehittäminen poliittiselle etusijalle.

Euroopan unionissa tämä merkitsee yhteisen identiteetin luomista unionin kansalaisille – riippumatta heidän alkuperästään ja heidän etnisestä ryhmästään, kielestään, filosofisista vakaumuksistaan, poliittisista ja

uskonnollisista kannoistaan – jotta arvot, asenteet ja hankkeet voitaisiin jakaa ja tehdä tilaa yhteiselle tulevaisuudelle, jolle kaikki voivat yhdessä rakentaa. Tästä syystä kulttuurisen monimuotoisuuden pitäisi kulkea käsi kädessä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun, kaikkien yhtäläisten mahdollisuuksien, taloudellisen yhteisvastuun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kanssa.

Näitä kysymyksiä ei selvitetä lyhyellä aikavälillä – valitettavasti asia on näin – vaan tarvitaan pitkän aikavälin ponnisteluja. Houkutus antaa periksi on todennäköisesti jatkuva, mutta emme saa ikinä luovuttaa, koska loppujen lopuksi pienet olosuhteiden muutokset voivat saada aikaan suuria muutoksia käyttäytymisessä. Juuri tämä meidän on saatava aikaan: halu elää yhdessä kunnioittaen ja arvostaen toistemme etnisiä, kielellisiä, kulttuurisia ja uskonnollisia eroja.

Tehtävän kiireellisyyttä ei voida aliarvioida. Olen kuitenkin varma, että teidän ponnistelujenne ja sitoutumisenne avulla voimme elää yhdessä yhtenäisissä yhteisöissä. Suuret kiitokset tarkkaavaisuudestanne.

(Parlamentti osoitti puhujalle suosiota seisaallaan.)

Puhemies. – (EN) Arvoisa presidentti Sampaio, Euroopan parlamentin puolesta kiitän teitä suurenmoisesta puheestanne. Kiitän teitä myös vankasta sitoutumisestanne YK:n korkeana edustajana Alliance of Civilisations -hankkeeseen ja kulttuurienväliseen vuoropuheluun.

Koska mainitsitte Välimeren unionin, käytän tilaisuutta hyväkseni kertoakseni teille, että Jordaniassa 12.–13. lokakuuta pidetyssä Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen ylimääräisessä täysistunnossa hyväksyttiin Lähi-idän rauhanprosessia koskeva julkilausuma. Täysistuntoon osallistui edustajia Israelista, Palestiinasta, arabimaista, Euroopan parlamentista ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansallisista parlamenteista.

Marraskuussa satoja nuoria kaikista Välimeren unionia rakentavista maista kokoontuu tänne, Euroopan parlamentin Strasbourgin istuntosaliin, käymään sivilisaatioiden vuoropuhelua – kulttuurien vuoropuhelua. Olemme sitoutuneet tavoitteisiinne, arvoisa herra presidentti, ja toivotamme teille kaikkea hyvää vankassa sitoumuksessanne Alliance of Civilisations -hankkeeseen. Euroopan parlamentti tukee teitä. Teidän tavoitteenne on myös meidän tavoitteemme.

Kiitän teitä, presidentti Sampaio, vierailustanne Euroopan parlamenttiin. *Obrigado.*

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

6. Äänestykset (jatkoa)

Puhemies. – (ES) Hyvät kuulijat, käsiteltyämme Alliance of Civilisations -hanketta palatkaamme maan pinnalle ja jatkakaamme äänestystä.

6.1. EU:n ja Australian välisen matkustajarekisteritietoja koskevan sopimuksen arviointi (A6-0403/2008, Sophia in 't Veld) (äänestys)

– Ennen 1 kohdan g alakohdasta toimitettua äänestystä:

Sophia in 't Veld, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, yhteisymmärryksessä PPE-DE-, PSE- ja Verts/ALE-ryhmien varjoesittelijöiden kanssa haluaisin esittää suullista tarkistusta 1 kohdan g alakohtaan. Kyse on kahdesta pienestä muutoksesta.

Ensimmäinen muutos on toisessa lauseessa olevan ilmaisun ”ettei sopimus siten täytä” korvaaminen ilmaisulla ”ettei sopimus mahdollisesti siten ole – – mukainen”, jolloin toinen lause kuuluu seuraavasti: ”katsoo, ettei sopimus mahdollisesti siten ole EU:n ja kansainvälisten tietosuojavaatimusten mukainen”.

Toinen pieni muutos on viimeisessä lauseessa, jossa haluaisin korvata sanan ”voidaan” ilmaisulla ”voidaan mahdollisesti”, jolloin lause kuuluu ”katsoo, että sopimus voidaan siksi mahdollisesti riitauttaa tuomioistuimessa”.

Puhemies. – (ES) Jäsen in 't Veld, minulla on kysymys. Olenko oikeassa ymmärtäessäni, että jos suullinen tarkistuksenne hyväksytään, se korvaa erillisen äänestyksen? Toisin sanoen, jos suullinen tarkistuksenne hyväksytään, voimme äänestää kohdasta yhtenä kokonaisuutena. Pitääkö paikkansa?

Sophia in 't Veld, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kyllä, ainakin minun puolestani, koska erillistä äänestystä koskeva pyyntö tuli PSE-ryhmältä, joka ei ollut samaa mieltä keskimmäisestä osasta. Jos suullinen tarkistukseni hyväksytään – haen vahvistusta PSE-ryhmän varjoesittelijältä: kyllä, hän on kanssani samaa mieltä – he hyväksyvät kohdan kokonaisuudessaan, joten voisimme äänestää siitä yhtenä kokonaisuutena.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen)

6.2. Työehtosopimukseen kohdistuvat haasteet EU:ssa (A6-0370/2008, Jan Andersson) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Jacek Protasiewicz, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan ilmoittaa, että keskusteltuamme asiasta eilen PPE-DE-ryhmän kokouksessa, ryhmä peruuttaa kolme tarkistusta: kohtaa 9 koskevan tarkistuksen 6, kohtaa 15 koskevan tarkistuksen 8 ja kohtaa 24 koskevan tarkistuksen 10. Minulla on ilo ilmoittaa PPE-DE-ryhmän puolesta, että nämä kolme tarkistusta peruutetaan.

– Äänestyksen jälkeen:

Emilio Menéndez del Valle (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, kaikella kunnioituksella, minun on esitettävä seuraava huomautus.

YK:n korkean edustajan esiteltyä Alliance of Civilisations -hanketta hyvin asianmukaisesti ja selkeästi päättite asian käsittelyn sanoihin – ehkäpä teillä on ne käsillänne – jotka kuuluvat suurin piirtein seuraavasti:

”No niin, tämän Alliance of Civilisations -hankkeen esittelyn jälkeen palataanpa takaisin maan pinnalle”.

Arvoisa puhemies, olen pahoillani, mutta huomautuksenne ei ollut parlamentin käytänteiden mukainen ja se oli asiaton tullessaan puhemieheltä.

Puhemies. – (ES) Tokihan te olette selvillä siitä, että yksi puhemiehen oikeuksista – varapuhemieskolleganikin tekevät tätä usein – on esittää harmittomia huomautuksia tapahtumista parlamentissa. Tällaiset huomautukset on ymmärrettävä yhteydessä niiden sisältöön ja tarkoitukseen.

Voin vakuuttaa teille, hyvä parlamentin jäsen, että tarkoitukseni oli ehdottomasti myönteinen.

Jos kuitenkin teidän tai jonkun toisen jäsenen mielestä tästä viattomasta ja hyvää tarkoittavasta huomautuksesta oli jonkinlaista haittaa, katsokaa se perutuksi.

6.3. Demokratia, ihmisoikeudet sekä EU:n ja Vietnamin uusi kumppanuus- ja yhteistyösopimus (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin tehdä pelkästään asiasisältöä koskevan korjauksen. Asian yhteydessä viitataan Vietnamin yhdistyneeseen buddhalaiseen kirkkoon, jonka sanotaan olevan Etelä- ja Keski-Vietnamin suurin buddhalainen järjestö. Itse asiassa on niin, että luotettavaa tietoa ei ole enää vapaasti saatavilla, joten korjattuna kohdassa olisi luettava seuraavasti: ”joka on laajin buddhalaisjärjestö Vietnamin”.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen)

7. Äänestys selitykset

Suulliset äänestys selitykset

– Ehdotus päätökseksi: Catherine Ashtonin komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B6-0575/2008)

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Baroness Ashtonin nimitykseen komission jäseneksi ja haluaisin kiinnittää huomiota siihen seikkaan, että hänelle myönnetty elinikäinen aatelisarvo on osoitus hänen tekemästään erinomaisesta työstä Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi. Uskon vahvasti, että hänestä tulee yhtä hyvä komission jäsen kuin eräästä toisesta aatelisesta ennen häntä. Margaret Thatcherin hallitus nimitti Lord Cockfieldin Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevaksi komission jäseneksi vuonna 1984. Hän teki hienon uran Brysselissä luomalla perustan sisämarkkinoille.

Baroness Ashton jättäisi jälkensä Euroopan unionin historiaan panemalla vauhtia Dohan neuvotteluihin. Kyse on suuresta haasteesta, mutta neuvottelujen saattaminen onnistuneesti päätökseen auttaisi kehitysmaita valtavasti.

- Päätöslauselmaesitys: Eurooppa-neuvosto (B6-0543/2008)

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin Eurooppa-neuvoston kokousta koskevaa yhteistä päätöslauselmaesitystä vastaan, koska se antaa väärän kuvan Irlannin kansanäänestyksestä ja siinä pidetään typerästi kiinni talouden kannalta haitallisista ilmastomuutostavoitteista. Tiedonannossa vakuutetaan tekopyhästi, että Irlannin päätöstä hylätä Lissabonin sopimus kunnioitetaan, ja välittömästi tämän jälkeen kuitenkin korostetaan näille asiakirjoille tyypillisen kielenkäytön koukeroita, että Irlannin on palattava ruotuun. Niin kutsuttu kunnioitus äänestäjien demokraattista päätöstä kohtaan on ilmeisen valheellista.

Painimme parhaillaan syvässä talouden kriisissä, pahimmassa, jonka useimmat meistä muistavat, ja EU:ssa ollaan huolissaan siitä, että ylevistä ilmastotavoitteista pidetään kiinni. Teollisuudella ja talouksillamme ei ole nyt varaa tällaiseen yhä kalliimmaksi tulevaan ekoverotukseen. Tällä tavalla onnistumme vain karkottamaan yhä suuremman osan tuotannostamme Kaukoitään.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin tarkistuksen 3, jossa arvostelimme eräitä komission jäseniä siitä, että he olivat vähätelleet Euroopan parlamentin jo pitkään esittämiä vaatimuksia esittää lainsäädäntöä rahoitusmarkkinoiden valvomiseksi paremmin. Tämä on todenmukainen kuva tilanteesta, mutta mielestäni on myös tärkeää todeta, että jäsenvaltioiden on kannettava oma osuutensa vastuusta. Luulen, että vaikka komissio olisi yrittänyt ryhtyä toimiin, se olisi kohdannut merkittävää vastustusta. Tästä huolimatta komissiolla on vastuunsa, ja huolimatta siitä, että sääntelymme perustuu periaatteisiin eikä sääntöihin, sen on kuitenkin oltava tiukkaa, eikä kevyt sääntely ole toiminut.

Haluan lisäksi ottaa esiin 20 kohdan, jossa parlamentti toistaa kunnioittavansa Irlannin kansanäänestyksen tulosta ja muiden jäsenvaltioiden ratifiointimenettelyjen tuloksia. Irlannin kansanäänestyksestä käydyin keskustelun aikana vaadittiin kerta toisensa jälkeen, ettei parlamentti tunnustaisi tulosta. Ennen kaikkea on kuitenkin niin, ettei parlamentti ole tässä kysymyksessä toimivaltainen eikä sillä ole valtaa toimia millään tavalla. Tästä huolimatta kannatan päätöslauselmaa, toisin kuin kollegani Jim Allister.

Lopuksi 20 kohdan osalta on mielestäni mahdollista vastata Irlannin kansalaisten huolenaiheisiin ennen Euroopan parlamentin vaaleja, mutta emme saa aliarvioida tarvittavia ponnistuksia. Kohdassa sanotaan myös, että parlamentti on valmis tarjoamaan apua, jonka avulla saadaan aikaan laajempi ja tiedostavampi yksimielisyys. Mielestäni tässä olisi kyllä käytettävä sanamuotoa ”saadaan aikaan parempiin tietoihin perustuva yksimielisyys”.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, vaarallisin lause tämän päivän politiikassa on ”jotain on tehtävä”. Poliitikoilla on järjetön ja epäsuhtainen pelko siitä, että he näyttävät toimettomilta, ja mitä tuo ”jotain” sitten on, on toissijaista, kuten olemme havainneet rahoituskriisin aikana. Ei sillä väliä, mitä tuo ”jotain” on – 500 miljardia puntia Yhdistyneessä kuningaskunnassa, 500 miljardia euroa Euroopassa, 850 miljardia dollaria Yhdysvalloissa – kyllähän se on ”jotain”, joten toimitaan. Ei sen väliä, mitkä ovat käytännön seuraukset.

Totuus on se, että taantumaa vastaan ei voi käydä lainsäädännön avulla yhtään sen paremmin kuin määrätä lainsäädännön keinoin auringon tai kuun kierrosta. Näemme nyt, millainen tiukka korjausliike seuraa vuosia kestänyttä löysää luotonantoa, jonka taustalla ovat samat hallitukset, jotka pitivät korkotasoa liian alhaalla liian pitkään. Kyseessä oli poliittinen, ei markkinoiden päätös, ja nyt ilma, jota palloon pumpattiin, karkaa sieltä ulos. Ainoa käytännön muutos, joka pankkien kansallistamisella ja näillä valtavilla tukipaketeilla on saatu aikaan, on, että sen sijaan, että ihmisiä autettaisiin selviämään vaikeista ajoista verohelpotuksin, heidän

taakkaansa vain entisestään lisätään. Veronmaksajat maksavat kovan hinnan siitä, että meillä on suuret luulot itsestämme.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mitä tulee tarkistukseen 9, jota vastaan ryhmäni äänesti, PPE-DE-ryhmälle oli ratkaisevan tärkeää, että demokraattinen prosessi viedään loppuun ilman demokratian vajeeseen johtavia oikoteitä, etenkin nyt, kun parlamentaarista prosessia päästökauppakysymyksissä ei voi juurikaan kehua. Olemme nähneet harhaanjohtavien temppujen ja keplottelun lisäksi vielä senkin, miten esittelijä jättää huomiotta oman ryhmänsä poliittisen kannan.

Tämä kävi entistä merkityksellisemmäksi sen jälkeen, kun neuvostossa viime viikolla ajaututtiin umpikujaan. PPE-DE-ryhmä on tarjonnut ratkaisua teollisuudelle koituvia vahinkoja koskevaan ongelmaan samalla, kun se vie ilmastomuutoksen hillitsemistä eteenpäin. Tämän vuoksi EU:n teollisuuden lisäksi myös ammattiliitot tukevat korvamerkintäehdotustamme, jonka avulla on tarkoitus korvata kallis huutokauppajärjestelmä. Me kaikki pyrimme yhdessä haitallisten päästöjen vähentämiseen. Tästä ei ole epäilystäkään.

Kysymys kuuluu, miten se tehdään. Ensimmäiseksi on oltava huolissaan planeetastamme, mutta myönnän, että johtavien ympäristöystävällisten talouksien taloudellinen taantuminen ja tästä seuraava työttömyys EU:ssa eivät tee ilmastomuutoksen pysäyttämiseksi tarvittavia toimia helpommiksi.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin työväenpuolue on tyytyväinen tämän rahoitusalan ilmapiiiriä ja laajempaa taloutta koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen sisältöön. Mitä tulee mahdollisiin jatkotoimiin, on totta, että parlamentti on esittänyt joukon vaatimuksia – kyse on jossain määrin eräänlaisesta toivomuslistasta – ja myös konkreettisia ehdotuksia siitä, mitä on tehtävä. Toisinaan olemme menneet pidemmälle kuin komissio. Toisinaan taas – ehkäpä kansallisista syistä tai poliittisten etujen vuoksi – olemme nähneet parlamentin sekä vesittävän tekstin että esittävän hyvää lainsäädäntöä.

Molemmat nämä toimintamallit ovat tänä päivänä tarpeen ja liittyvät tilanteeseen, jossa olemme. Valvontarakenteita on nyt jos koskaan tarpeen vahvistaa, mutta maailmanlaajuisesti eikä ainoastaan Euroopassa. Meidän on katsottava Euroopan unionin ulkopuolelle. Tämän vuoksi meidän on mietittävä, mitä eri puolilla maailmaa tapahtuu kehitysavun saralla. Meidän on paneuduttava syvällisemmin kehitysapukysymyksiin sen sijaan, että käännämme niille selkämme, ja voimme vain toivoa, että saavutamme tällä tavalla sellaisen talouden tasapainon, jota eri puolilla maailmaa tarvitaan. Meidän tehtävämme on kiinnittää huomiota näihin asioihin. Lisäksi voimme tehdä vielä muutakin, ja esitän lisää asiaa koskevia huomioita kirjallisesti.

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää yhteenvedon syistä, joiden vuoksi äänestin päätöslauselmaa vastaan. Ensinnäkin, valtion roolin vahvistaminen on väärä ratkaisu yritettäessä löytää ratkaisu rahoitusalan kuohuntaan. Toiseksi, sääntelyn lisääminen ja uuden yleiseurooppalaisen valvontaviranomaisen perustaminen ilman toimivallan selkiyttämistä ei ole ratkaisu kriisiin. Kolmanneksi, koska Irlannin kansa on hylännyt Lissabonin sopimuksen, se ei voi tulla voimaan. Eurooppa-neuvoston olisikin kunnioitettava Irlannin kansanäänestyksen tulosta. Neljänneksi, Eurooppa-neuvosto ei ole valmis tinkimään omista epärealistisista ja erittäin kalliista ilmastomuutokseen liittyvistä tavoitteistaan. Tästä aiheutuu viime kädessä haittaa tavallisten ihmisten elintasolle.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, saanen aloittaa toteamalla, ettei Lissabonin sopimus varmaankaan voi tulla voimaan ennen kuin 27 jäsenvaltiota ovat hyväksyneet sen, mutta tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö Euroopassa voitaisi mennä eteenpäin, ja ainakaan minä en halua nähdä Euroopan menevän eteenpäin ilman Irlantia. Fine Gael -puolueen vaalipäällikkönä äskettäin järjestetyssä kansanäänestyskampanjassa haluan tehdä ehdottoman selväksi, että Irlannin kanta on, ja sen pitääkin olla, että haluamme olla Euroopan keskiössä. Emme halua enää olla saari toisen saaren takana ja toimia brittien intressien mukaisesti. Kunnioitamme Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja sen intressejä – sillä on oikeus niihin. Meidän intressimme ovat toisaalla, enkä halua yhdenkään parlamentin brittiedustajan nousevan pitämään täällä puheenvuoroa omien valitsijoideni tai Irlannin intressien puolesta.

Haluan sanoa, että Fine Gael -puoluetta edustavat Euroopan parlamentin PPE-DE-ryhmään kuuluvat jäsenet kannattavat Eurooppa-neuvoston kokousta koskevaa mietintöä yleisesti, mutta eivät hyväksy sitä, että parlamentti katsoo "että Irlannin kansalaisten ilmaisemiin huolenaiheisiin voidaan reagoida, jotta kaikille kelpaavaan ratkaisuun päästäisiin ennen Euroopan parlamentin vaaleja", koska on irlantilaisten asia päättää asian käsittelystä ja aikatauluista. Tämä on asia, joka on saatava kirjatuksi ylös.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) En ole kovin tyytyväinen yhteisen päätöslauselmamme sisältöön, enkä myöskään ole erityisen tyytyväinen neuvoston puheenjohtaja Sarkozyn toimintaan. Tästä huolimatta pidän

sopimusta tai ainakin kykyä sopia jonkinlaisesta yhteisestä lähestymistavasta erittäin tärkeänä askeleena, sillä huonoin viesti, jonka voimme välittää eurooppalaisille olisi se, ettemme kykene pääsemään sopimukseen mistään. Haluaisin kuitenkin, että käytettäisiin myös hieman tervettä järkeä. Kyse on kolmesta tekijästä. Ensimmäinen on tietenkin talouskriisi, toinen on taantuma ja kolmannessa on kyse etenkin globalisaation vaikutuksista sisämarkkinoihimme. Olen puhunut tästä jo kuukausikaupalla, jopa vuosien ajan. Näyttää siltä, ettemme kykene pysäyttämään kasvua lukuihin, jotka vastaavat eurooppalaiseen teollisuuteen kohdistuvaa kysyntää, emmekä pysty edes keskustelemaan tästä kasvusta WTO:n tasolla. Tämä mukautumattomuus on meille merkittävä ongelma.

– **Suositus: Harlem Désir (A6-0373/2008)**

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten me kaikki tiedämme, vuokratyö Euroopan unionissa on valtavassa kasvussa. Tämä on toisaalta hyvä asia, sillä se luo useita työpaikkoja, mutta hyvin erilaiset kansalliset säännöt ovat johtaneet siihen, että vaikutukset ovat tähän mennessä olleet usein etupäässä kielteisiä, etenkin niiden kohdistuessa työntekijöihin, sillä matalista palkoista seuraa palkkakuoppa, ja tämä johtaa myös paikallisten työntekijöiden siirtoihin. Viime kädessä tämä johtaa myös kilpailun vääristymiseen etenkin pienten ja keskiuurten yritysten ollessa kyseessä ja hyödyttää niitä, jotka palkkaavat mahdollisimman paljon vuokratyöntekijöitä halvalla.

Tämän vuoksi tavoitteenamme on oltava vuokratyön sääntely direktiivien avulla koko Euroopan unionissa ja etenkin sen varmistaminen, että vuokratyöntekijöitä kohdellaan työolojen ja -ehtojen osalta tasavertaisesti vuokratyötä käyttävien yritysten palkattujen työntekijöiden kanssa. Tämä paitsi hyödyttäisi Eurooppaa elinkeinoalueena olisi etenkin työntekijöiden etujen mukaista ja estäisi kilpailun vääristymistä yritysten välillä.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, mikä tahansa tarkistus tähän direktiiviin, olipa se kuinka asianmukainenkin, tarkoittaisi lainsäädäntömenettelyn pitkittämistä merkittävästi ja jättäisi vuokratyöntekijät ilman oikeussuojaa aina vain pidemmäksi ajaksi. Kyse on direktiivistä, joka olisi pitänyt antaa jo vuosia sitten. Se on myös työmarkkinaosapuolien välillä saavutettujen sopimusten ilmaus. Tämän vuoksi äänestin kaikkien tarkistusten hylkäämisen puolesta.

– **Mietintö: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)**

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta, koska kannan todellista huolta internetiä käyttävien lasten turvallisuudesta. Kyse on myös asiasta, jonka monet vaalipiirini West Midlandsin valitsijoista ovat tuoneet esiin. Tiedän, että monet vanhemmat ja opettajat kantavat yhä suuremmassa määrin huolta siitä, että lapset pääsevät käsiksi epäilyttävään ja mahdollisesti vaaralliseen aineistoon.

Internetin kasvu merkittäväksi maailmanlaajuiseksi tiedotusvälineeksi on lisännyt nuoriin kohdistuvia vaaroja kaikkialla maailmassa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa hiljattain tehty tutkimus osoittaa, että jopa joka kymmenes chat-palveluja käyttävä lapsi on saanut internetin kautta yhteydenottoja pedofiileiltä. Samalla kun tunnustetaan, että internet avaa lapsille ovet viihteen, mahdollisuuksien ja tiedon maailmaan, meidän on kuitenkin myös otettava käyttöön toimenpiteitä, joiden avulla heitä suojellaan internetissä. Mielestäni meillä on velvollisuus suojella lapsia vahingolliselta aineistolta ja joidenkin verkkopalvelujen ylläpitäjiltä.

Euroopan parlamentilla on merkittävä rooli rajoitettaessa epäsovikkaan ja laittoman materiaalin saatavuutta ja lisättäessä suuren yleisön tietoisuutta internetin vaaroista. Tämän vuoksi pidän tätä mietintöä ja EU:n ponnisteluja lastemme suojelemiseksi hyvänä asiana. Lasten olisi voitava hyötyä kaikista mahdollisuuksista, joita tämä teknologia tarjoaa ilman, että heidän tarvitsee pelätä henkilöitä, jotka voivat vahingoittaa heitä.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, internet sinänsä on mainio keksintö, mutta sitä käyttävät yhä suuremmassa määrin rikolliset, mikä on johtanut siihen, että eräs kauheimmista rikoksista, lapsipornokauppa, on kasvanut räjähdysmäisesti.

Lähdetäänpä siitä, että pelkästään viime vuonna tällaisella materiaalilla kaupankäynti internetissä lisääntyi 16 prosentilla – ja lisätään tähän vielä se seikka, että vuosittain yli 20 000:tä lasta käytetään hyväksi tätä tarkoitusta varten, kuvien saamiseksi – niin saatte jonkinlaisen käsityksen ilmiön laajuudesta. Tavoitteidemme on oltava seuraavat: nollatoleranssi lasten hyväksikäyttötapauksissa, kovat rangaistukset syyllisille ja mahdollisimman kattava internetiä käyttävien lasten suojelu.

Olen tyytyväinen Euroopan parlamentin tukemaan toimenpidepakettiin, joka ulottuu estojärjestelmien asentamiseen ja koulutukseen liittyvistä palveluista valvonnan vahvistamiseen ja maksusuoritusten jäljitettävyyteen.

Tämä Euroopan parlamentin mietintö on erittäin tärkeä, ja se on hyvin vahva viesti yhteiskuntamme heikoimpien jäsenten, lastemme, suojelusta.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Internetistä on suurta apua, mutta samanaikaisesti se on suureksi vaaraksi, etenkin lapsillemme. Lapset ovat paljon näppärämpiä tietokoneenkäyttäjiä kuin vanhempansa, ja siksi aikuiset eivät usein ole perillä siitä, miten valtavasti ansoja etenkin lapset voivat kohdata liikkueensa tuntien ajan internetissä. Pidän mietintöä myönteisenä ja äänestin sen puolesta.

Uskon, että turvalliseen internetiin tähtäävä ohjelma auttaa kaventamaan internet-tietoisuuteen liittyvää valtaisa sukupolvien välistä kuilua. Tarvitsemme vanhemmille ja opettajille suunnattua tiedotuskampanjaa. Kannatan sitä, että yksittäisiin EU-maihin perustetaan yhteyspisteitä, jonne on mahdollista toimittaa tietoja internetin käyttöturvallisuuteen liittyvistä laittomista toimista.

Matti Juhani Saari Suomesta levitti internetiin, YouTube-sivusto mukaan luettuna, videoita, joissa hänet saattoi nähdä ampumassa pistoolilla ampumaradalla. Myöhemmin tämä asetta kantava sekopää murhasi kymmenen nuorta suomalaisessa Kauhajoen kaupungissa sijaitsevassa koulussa. Hyvät kollegat, uskon, että onnistumme tämän ohjelman avulla vähentämään riskejä ja varmistamaan, että nuoriso ei pääse käsiksi tällaisiin videoihin internetissä.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Kannatin Angelillin mietintöä, koska uskon, että siitä on apua torjuttaessa lasten hyväksikäyttöä internetissä. Toivoisin, että keskityttäisiin siihen, miten poliisivoimien käytössä olevia välineitä voidaan parantaa. Tarkemmin sanottuna tähän liittyy lapsipornoon liittyvän eurooppalaisen tietokannan perustaminen yhdistettynä kriisilinjoihin, joiden olisi oltava poliisivoimien käytettävissä. Tämä on erittäin hyödyllinen väline silloin, kun kuvia hankitaan vertaisryhmien välisen yhteydenpidon avulla, sillä sen avulla on mahdollista varmistaa, onko jokin kuva jo julkaistu internetissä ja onko kyseinen kuva jo ollut tutkinnan kohteena, jolloin vältetään turhilta päällekkäisiltä tutkimuksilta. Yksi tehokas toimenpide olisi myös lapsipornoa sisältävillä www-sivustoilla tapahtuneiden maksujen jäljittäminen siten, että samalla kuitenkin noudatetaan kaikilta osin yksityisyyden suojaa ja pankkisalaisuutta koskevia sääntöjä.

Tähän mennessä saadut kokemukset osoittavat, että lasten turvallisuus internetissä voidaan varmistaa ainoastaan turvautumalla monitahoiseen lähestymistapaan siten, että mukaan saadaan lapset, vanhemmat, koulut, kaikki televiestintäoperaattorit, internetpalvelujen tarjoajat ja hallintoelimet. On tarpeen lisätä tietoisuutta ja tehostaa ennaltaehkäisyä, mikä ainakin teknisesti ottaen edesauttaisi ja helpottaisi tapauksista kertomista ja parantaisi mahdollisuuksia niiden poliisitutkintaan. Uskon lujasti siihen, että internetin turvallisuutta koskevasta ohjelmasta on hyötyä tässä suhteessa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Sallikaa minun lisätä oma näkemykseni maanantaina käytyyn keskusteluun lapsista, jotka käyttävät internetiä ja muuta viestintätekniikkaa. Annoin luonnollisesti tukeni mietinnölle ja suhtaudun siihen erittäin myönteisesti. Ohjelmassa, jonka hyväksyimme, ei kuitenkaan painoteta vaarallisen sisällön yhteydessä käytettävien termien vakiinnuttamista. Lisäksi jäsenvaltioiden välillä on eroja siinä, mitä ei pidetä hyväksyttävänä ja mikä jo katsotaan rangaistavaksi teoksi. On selvää, että tämä haittaa internet-rikollisuuden torjuntaa, sillä näissä rikoksissa ei tunnusteta valtioiden tai maanosien rajoja. Lastemme edun vuoksi ensisijaisena tavoitteenamme olisi oltava yhdenmukaistaminen tällä alalla, pidimmepä tästä tai emme.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin painokkaasti tämän mietinnön puolesta. On hyvä asia, että Euroopassa halutaan tehdä jotain lasten suojelemiseksi niiltä monilta vaaroilta, joita internetistä tänä päivänä aiheutuu. Nuoret tutustuvat internetiin jo hyvin nuorella iällä, ja samalla he tieteenkin joutuvat vastatusten sen vaarojen kanssa.

Arvioiden mukaan yhdeksän kymmenestä 8-16-vuotiaasta lapsesta joutuu tekemisiin pornografisen materiaalin kanssa internetissä. Internetissä pornolla kauppaa käyvät ovat aina vain vastuuttomampia. Internetissä toimiviin pedofiileihin ja pornokauppiaisiin liittyvän riskin lisäksi internetistä löytyy myös peliluolia, joiden markkinointitekniikat ovat hyvin päällekkäisiä. Etenkään nuoret lapset eivät aina ole perillä olemassa olevista vaaroista.

Tämän vuoksi on vanhempien, koulujen ja opettajien, mutta myös poliitikkojen tehtävä suojella lapsia kaikelta tältä. Näiden tahojen on sekä valvottava tilannetta että lisättävä tietoisuutta etenkin yhteiskunnan nuorimpien jäsenten keskuudessa, sillä he ovat eniten vaikutuksille alttiita ja haavoittuvimpia.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestin mietinnön puolesta, koska uskon sen olevan poikkeuksellisen tärkeä. Yhdessä asiakirjassa on vaikea ratkaista lukuisia erilaisia ongelmia, joita syntyy lasten käyttäessä viestintätekniikkaa. Ohjelma on kuitenkin tarpeellinen osa järjestelyjä. Kun keskustellaan uuden tekniikan vaikutuksista, meillä on taipumus puhua yhteiskunnallisista, kasvatuksellisista ja kulttuurisista hyödyistä ja tiedostaa kielteiset vaikutukset vasta liian myöhään. Olemassa olevat järjestelyt vaikutuksiltaan kielteisten tuotteiden rajoittamiseksi ovat erittäin tärkeitä riskien minimoinnin kannalta, mutta niiden rinnalla tarvitsemme ennaltaehkäiseviä ohjelmia. Olisi tärkeää että nyt kun meillä on yhteinen EU:n ohjelma, jokaisella jäsenvaltiolla olisi myös oma kansallinen ohjelmansa. Meidän on lisättävä yhteiskunnallista tietoisuutta ongelmasta ja opetettava lapsia käyttämään tieto- ja viestintätekniikkaa järkevästi. Toinen asia, johon meidän on puututtava, on tietokoneriippuvuuden vaara. Tarvitaan yhteisiä ponnisteluja, ja tämä onkin toinen kansallisille hallituksille kuuluva tehtävä.

– Mietintö: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Arvoisa puhemies, kiitän teitä saamastani puheenvuorosta ja lisäksi haluan kiittää jäsen Grossetêtea mietinnöstä, joka koskee direktiiviesitystä, jossa käsitellään erilaisia lääkkeiden myyntilupiin liittyviä ehtoja. Äänestyksessä annoin tukeni mietinnölle. Se merkitsee edistymistä lakien ja kuluttajansuojan yhdenmukaistamisessa, vähentää byrokratiaa, lisää joustavuutta ja tuo turvallisuuteen ja potilaiden tietoisuuteen liittyviä etuja. Samanaikaisesti se yksinkertaistaa menettelyjä ja vähentää keskisuurille lääkeyrityksille koituvia kustannuksia.

Arvostan komission jäsen Verheugenin omaksumaa selkeää kantaa lääkeväärennöksiin, huonolaatuisiin geneerisiin lääkkeisiin, joilla ei usein ole muuta kuin placebo-vaikutusta, ja laittomiin lääkkeisiin ja rokotteisiin, jotka päätyvät EU:n kansalaisten käsiin pimeiden markkinoiden kautta. Tällainen toiminta on rikollista. Komissio luonnosteleo lähitulevaisuudessa toimia, joiden avulla alalla jo olemassa olevia säädöksiä vahvistetaan siten, että mitkään tällaiset lääkkeet eivät pääse jakeluun. Lisäksi komissio esittää alalla toimiviin henkilöihin kohdistuvia sanktioita. Komissio on varmistanut myös sen, että hyväksytyjen lääkkeiden valmistus perustuu tunnustettuihin eurooppalaisiin normeihin ja valmistusmenetelmiin.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Minun on reagoitava tämänpäiväiseen keskusteluun, jossa tietenkin totesin kannattavani lämpimästi tätä mietintöä. Siihen kuitenkin sisällytettiin vaatimus, että kaikilla lääkkeillä, joissa on sama vaikuttava ainesosa, on oltava sama tuotenimi sen välttämiseksi, etteivät potilaat hämäänny ja ota liian suuria annostuksia. Tämä saattaa vaikuttaa asiaan perehtymättömistä järkevältä, mutta lääkkeitä kehitellään jatkuvasti ja lisäksi samoja tai samankaltaisia vaikuttavia ainesosia sisältävät lääkkeet voivat olla kehiteltä muilta osin erilaisia. Komission moittiminen sen vuoksi, ettei se edellytä tuotenimien standardointia, olisi järjetöntä, osoitus kyvyttömyydestä ymmärtää, miten järjestelmä toimii, olipa Euroopan unionilla millainen tahansa toimivalta yleisesti ottaen.

– Mietintö: Toine Manders (A6-0195/2008)

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti puuttuu viimeinkin vuoden 1994 aikaosuusdirektiivin porsaanreikiin ja kuluttajat voivat odottaa parempaa suojaa investoinneilleen. Pitkällä aikavälillä mietinnöllä suojataan jopa 40 000 eurooppalaista työpaikkaa. Olen kiinnittänyt tähän mietintöön erityistä huomiota, sillä se koskee asiaa, joka vaikuttaa suoraan useisiin valitsijoihini. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on enemmän aikaosuuksien omistajia kuin missään muussa eurooppalaisessa valtiossa. Tämä vakuuttaa monet heistä siitä, että EU toimii, jotta heitä suojeltaisiin huijarikauppailta. Aikaosuuskaupan arvo Yhdistyneessä kuningaskunnassa on noin 157 miljoonaa euroa vuosittain, ja tämä direktiivi merkitsee merkittävää askelta eteenpäin, jotta päästään eroon häikäilemättömistä välittäjistä, jotka aiheuttavat kuluttajille ongelmia ja ovat vahingoksi oikein toimivien välittäjien maineelle. Nämä uudet yksinkertaistetut säännöt takaavat sen, että kuluttajat ovat yhtä hyvin suojattuja kaikkialla EU:ssa, samalla kun niillä luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset aikaosuuksien ja muiden suosittujen lomatuotteiden markkinoille.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Olen ilahtunut siitä, että poliittisesta väännöstä huolimatta on päästy sopuun siitä, miten yhdenmukaistetaan lainsäädäntöä, joka suojaa kaikkia eurooppalaisia, jotka suunnittelevat lomaa ulkomailla ja jotka haluavat vuokrata majoitusta ulkomailla ilman riskejä. Aikaosuusdirektiivin

tarkistamisen avulla päästään eroon epäluotettavista palveluntarjoajista, jolloin parannetaan mahdollisuuksia siihen, että ihmiset eivät joudu huijatuiksi kuten nykyään avain liian usein käy.

Lisäksi kuluttajilla on 14 päivää aikaa perua sopimus ilman, että heidän tarvitsee maksaa käsirahaa etukäteen, ja he jopa saavat sopimukset kielellä, jota he ymmärtävät, mikä on hyvä uutinen myös Tšekin kansalaisille.

Gary Titley (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, yhdyn ystäväni ja kollegani Neena Gillin iloon sen johdosta, että tämän direktiivin avulla tukimme porsaanreikiä

Aikaosuuksien kauppa on merkittävää liiketoimintaa, mutta se voi olla myös suurta huijausta. Itse olen esimerkiksi tutustunut yhtiöön nimeltä European Timeshare Owners Organisation, joka toimii Espanjassa – kuitenkin sopivasti Gibraltarilla sijaitsevassa osoitteessa – ja olen kuullut valitsijoilta, että yhtiöstä oli otettu heihin yhteyttä ja tarjouduttu myymään heidän aikaosuutensa. Heidän matkustettuaan kalliilla rahalla Espanjaan, kävi ilmi, ettei kukaan ollut ostamassa heidän aikaosuuttaan, vaan yhtiö halusi myydä heille muita aikaosuuksia.

Olen yrittänyt saada yhtiöön yhteyttä useiden viikkojen ajan ja vasta tällä viikolla onnistuin siinä, koska kuin sattumalta puhelinnumeroista, joita ihmisille annetaan, ei vastaa kukaan – eivätkä he näytä vastaavan kirjeisiinkään.

Toivon, että ryhdymme nyt ankariin toimenpiteisiin European Timeshare Owners Organisation -järjestön kaltaisia järjestöjä vastaan, koska ne saattavat aikaosuudet huonoon valoon, ja suoraan sanottuna vahingoittavat kuvaa Espanjan matkailualasta, jonka tiedän olevan teille hyvin tärkeä.

– **Mietintö: Jan Andersson (A6-0370/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) En voinut äänestää Anderssonin mietinnön puolesta. En pidä siitä, että ne, jotka eivät olleet tyytyväisiä yhteisöjen tuomioistuimen tuomioon, yrittävät nyt tämän mietinnön avulla viedä pohjaa päätökseltä, jonka tuomioistuin antoi Laval-yhtiön toimintaa Ruotsissa koskevassa asiassa. Palvelujen vapaa liikkuvuus on yksi Euroopan unionin eduista, ja jäsenvaltioiden on kiinnitettävä enemmän huomiota sen varmistamiseen, että sekä työntekijät että yrittäjät ovat paremmin perillä nykyisen lähetettyjä työntekijöitä koskevan direktiivin periaatteista. Tämä on oikea tapa torjua paitsi laitonta työntekeä myös polkumyyntiä EU:n työmarkkinoilla, ei lainsäädännön vesittäminen. Demokraattisissa yhteiskunnissa oikeuksia on vaadittava väsymättömästi eikä niitä saa polkea.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tarkistuksen 24 ensimmäisessä osassa todetaan, että sosiaalinen polkumyynti oli lisätekijä, joka vaikutti siihen, että Irlanti sanoi ”ei” Lissabonin sopimukselle. Yhdyn tähän ja lisäksi lauseeseen, jossa pyydetään neuvostoa ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että samasta työstä maksetaan sama palkka. Tarkistuksessa kehoitetaan kaikkia jäsenvaltioita kunnioittamaan Irlannin kansanäänestyksen tulosta. Tämä on paitsi itsestään selvää, myös kaikkia jäsenvaltioita koskeva oikeudellinen velvoite.

Tästä huolimatta kaiken tämän rinnalla vaaditaan, että meidän on aloitettava olemassa olevien perussopimusten perustavanlaatuinen tarkistus, jonka avulla otetaan askel kohti sosiaalista Eurooppaa. Kyse on pähkinän rikkomisesta moukarilla! Minusta ”olemassa olevien perussopimusten perustavanlaatuinen tarkistaminen” kuulostaa lähinnä ohjekirjan repimiseltä. Meillä on jo erittäin hyvää syrjimättömyyttä koskevaa lainsäädäntöä ja olemme parhaillaan parantamassa sitä. Olemme päässeet sopimukseen vuokratyöntekijöistä annettua direktiiviä koskevasta yhteisestä kannasta. Tämä vahvistaa työntekijöiden oikeuksia ja on osoitus siitä, että Euroopan sosiaalinen sydän sykkii edelleen.

Tarkistuksessa 16 kehoitetaan jäsenvaltioita asettamaan kyseenalaisiksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot. Tämä ei ole oikea tapa toimia. Meidän on tarkasteltava työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä ja varmistettava, että se siirretään asianmukaisesti osaksi kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, ja jos sitä on tarpeen muuttaa, niin meidän on se tehtävä, mutta perussopimusten perustavanlaatuinen tarkistaminen ei ole tarpeen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa äänestyksestä, että Fine Gael -puolueen jäsenet, joihin itsekin lukeudun, äänestivät Anderssonin mietinnön puolesta, koska siinä käsitellään tärkeitä asioita, jotka ovat tulleet esiin yhteisöjen tuomioistuimen antamissa tuomioissa asioissa Viking, Laval ja Rüffert, tarkoituksena vahvistaa perusperiaatetta yhdenvertaisesta kohtelusta ja samasta työstä maksettavasta samasta palkasta.

Mietinnössä otetaan hyvin selkeästi kantaa siihen, että lainsäädäntö ei ole riittävää ja että meidän on päästävä parempaan tasapainoon työntekijöiden oikeuksien ja palvelujen tarjoamisen vapauden välillä, mutta ratkaisu ei ole olemassa olevien EU:n perussopimusten perinpohjainen tarkistaminen, kuten tarkistuksessa 24 vaaditaan. Ratkaisu on lainsäädännön parantaminen, minkä vuoksi me äänestimme tarkistuksia 24 ja 16 vastaan, joista viimeksi mainittu ei auta asiaa eteenpäin ja on lisäksi tarpeeton, koska se ei koske tarvetta lainsäädäntöön.

Philip Claeys (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Anderssonin mietintöä vastaan, enkä ainoastaan siksi, että teksti koskee työläinsäädäntöä – joka kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle – vaan myös siksi, että siinä viitataan kerta toisensa jälkeen perusoikeuskirjaan ja Lissabonin sopimukseen.

Kyseessä ei tietenkään ole ensimmäinen mietintö, jossa tähän syyllistytään, mutta se on osoitus syvästä halveksunnasta sopimuksen tyhjäksi tehneitä irlantilaisia äänestäjiä kohtaan ja itse asiassa kaikkia niitä eurooppalaisia äänestäjiä kohtaan, joilla ei ole ollut tilaisuutta ilmaista näkemyksiään Lissabonin sopimuksesta demokraattisella tavalla.

Kerta toisensa jälkeen luvataan, että EU ottaa ihmisten tahdon huomioon, että jotain tehdään demokraattisen vajeen poistamiseksi, ja kerta toisensa jälkeen täällä parlamentissa käy selväksi, että EU ei pysty tähän. Euroopan unionilla on uskottavuusongelma, joka on vähintäänkin yhtä suuri kuin demokraattiseen vajeeseen liittyvä ongelma.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, työskentelin Jan Anderssonin kanssa UEN-ryhmän varjoesittelijänä, täysin tietoisena mietinnössä esiin otettujen asioiden merkityksestä omalle ammattiliitolle, Solidaarisuudelle ja muille ammattiliitoille sekä myös omalle poliittiselle ryhmälle, jossa sosiaaliin kysymyksiin kiinnitetään huomiota. Minulla on kädessäni Janusz Śniadekin, Solidaarisuus-ammattiliiton johtajan, kirjoittama kirje asiasta.

Mietinnössä kiinnitetään huomiota tarpeeseen kunnioittaa ammattiliittojen oikeuksia ja siihen, mikä merkitys työmarkkinaosapuolten välisellä vuoropuhelulla ja sen avulla saavutetuilla tuloksilla, etenkin työehtosopimuksilla, on, samoin kuin ”sama palkka samasta työstä” -periaatteen noudattamisella. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta, vaikka, kuten jotkut kollegat sanoivat täällä jo aiemmin, viittaukset Lissabonin sopimukseen eivät ole tällä hetkellä perusteltuja.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Haluan selittää, miksi en äänestänyt Jan Anderssonin mietinnön puolesta.

Vaikka mietintö on nyt paljon tasapainoisempi kuin alkuperäinen versio, minä ja monet ryhmäni itäeurooppalaiset jäsenet jättivät äänestämättä. On selvää, että kannatamme yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, mutta katsoimme, että on olemassa vaara, että tämän iskulauseen avulla yritetään estää se, että yksi Euroopan unionin perusvapauksista – työvoiman vapaa liikkuvuus – toteutuu. Tämä on erityisen tärkeää Itä-Euroopalle: työvoimamme haluaa päästä länsieurooppalaisille työmarkkinoille, vaikka vain väliaikaisesti, ansaitakseen enemmän, mutta olen sitä mieltä, että tämä on tärkeää myös koko Euroopan unionin taloudellisen kehityksen kannalta.

Oma mielipiteeni on, että sen sijaan, että sääntelyä muutetaan Euroopan unionin tasolla kuten on vaadittu, olisi kiinnitettävä enemmän huomiota direktiivin täytäntöönpanoon ja sääntelyyn jäsenvaltioissa.

Kirjalliset äänestysesitykset

– Ehdotus päätökseksi: Catherine Ashtonin komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B6-0575/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. - (FR) Annoin ääneni lainsäädäntöpäätöslauselmalle, joka perustuu saksalaisen kollegani Evelyne Gebhardtin mietintöön ja jolla hyväksytään, ellei tarkistuksista muuta johdu, ehdotus neuvoston asetukseksi vuonna 2003 annetun asetuksen muuttamisesta tuomioistuimen toimivallan osalta sekä avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen antamisesta. Koska kansalaisten liikkuvuus Euroopan unionin sisällä on lisääntynyt ja seurauksena on enemmän ”kansainvälisiä” pariskuntia eli pariskuntia, joissa puolisoilla on eri kansalaisuus tai joissa puoliset asuvat eri jäsenvaltioissa tai sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansalaisuutta ainakaan toisella puolisoista ei ole, sekä koska Euroopan unionissa tapahtuu paljon avioeroja, oli välttämätöntä säätää sovellettavasta laista ja tuomioistuimen toimivallasta avioliittoasioissa näiden asioiden koskettaessa vuosi vuodelta suurempaa kansalaisjoukkoa. On väsymättä muistutettava siitä, että perussopimuksissa määrätään vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen

vähittäisestä luomisesta, mihin pyritään toimenpitein, joiden tarkoituksena on ”lainvalintaa ja tuomioistuimen toimivallan määrittymistä koskevien jäsenvaltioiden sääntöjen edistäminen”.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen Catherine Ashtonin valintaa kauppapolitiikasta vastaavaksi uudeksi komission jäseneksi. Olen erittäin tyytyväinen siihen, että meillä on viimein naispuolinen kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen ja ensimmäinen naispuolinen komission jäsen Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Uskon, että hän on hyvin myöntämielinen ja avoin komission jäsen, joka tekee tiivistä työtä parlamentin kanssa.

- Päätöslauselmaesitys: Eurooppa-neuvosto (B6-0543/2008)

Colm Burke, Avril Doyle, Jim Higgins ja Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Haluamme sanoa, että Fine Gael -puoluetta edustavat Euroopan parlamentin PPE-DE-ryhmään kuuluvat jäsenet kannattavat Eurooppa-neuvoston kokousta koskevaa mietintöä yleisesti, mutta eivät hyväksy sitä, että parlamentti katsoo ”että Irlannin kansalaisten ilmaisemiin huolenaiheisiin voidaan reagoida, jotta kaikille kelpaavaan ratkaisuun päästäisiin ennen Euroopan parlamentin vaaleja”, koska on irlantilaisten asia päättää asian käsittelystä ja aikatauluista.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivikollegani kannatamme tätä päätöslauselmaa, joka koskee valtioiden välistä yhteistyötä nykyisen talouskriisin voittamiseksi, ja tuen ilmaisemista pk-yrityksille tässä yhteydessä. Lisäksi annamme tukemme EU:lle, joka pitää kiinni ilmastomuutokseen liittyvistä sitoumuksistaan. Suhtaudumme myönteisesti päätöslauselmassa ilmaistuun voimakkaaseen tukeen Georgialle Venäjän kyseiseen maahan äskettäin tekemän hyökkäyksen johdosta.

Koska kuitenkin olemme vahvasti Lissabonin sopimusta vastaan, emme voi tukea tekstiä tämän asian osalta. Lisäksi olemme EU:n yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa vastaan.

Näistä syistä pidätyimme äänestämästä mietinnöstä.

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Tänään äänestin Brysselissä pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätöslauselman vastaisesti, koska en yhdy jäsenvaltioiden enemmistön kantaan ainakaan kahdessa asiassa, joista EU:n huippukokouksessa keskusteltiin. Mielestäni Lissabonin sopimuksen ratifioimisprosessi päättyi lopullisesti Irlannin kansanäänestyksen tuloksiin. Se tarkoittaa sitä, että mitkä tahansa yritykset kiirehtiä perustuslakiprosessia Euroopan unionissa ovat turhia. En myöskään yhdy enemmistön kantaan energia- ja ilmastomuutoskysymyksissä. Haluan tuoda esiin, että ylhäältä sanellut ratkaisut ovat uhka teollisuusyrityksille ja kuluttajille useissa maissa, Puola mukaan luettuna.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja irlantilaiseen Fine Gael -puolueeseen kuuluvat kollegani haluamme, että Irlannin hallitus ratifioi niin pian kuin mahdollista selkeästi ja yksiselitteisesti Lissabonin sopimuksen, ja äänestimme sen puolesta. Mielestämme irlantilaiset äänestäjät ovat kuitenkin sopuleita, jotka vaarantavat tavoitteemme. Kesäkuun 12. päivän äänestystuloksen ja minkä tahansa toista ratifiointiyrittystä koskevan päätöksen välillä tarvitaan selkeää politiikkaa.

Pääsemme kyseiseen tavoitteeseen nopeammin ja meillä on paremmat mahdollisuudet onnistua, jos kollegamme eivät sanele meille ratifiointiprosessin aikatauluja tyyliin ”ennen Euroopan parlamentin vaaleja”, kuten tapahtuu kohdassa 20, jota vastaan tänään äänestin.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Eurooppa-neuvoston kokouksen (15. ja 16. lokakuuta 2008) päätelmiä koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta, koska olen samaa mieltä päätöksestä ryhtyä toimiin rahoitusmarkkinoilla. Tällainen päätös oli ymmärrettävä ottaen huomioon kiireellinen tarve reagoida EU:n kansalaisten pelkoihin ja edesauttaa markkinoiden maksukykyä ja vakautta kaikkine tähän liittyvine perheitä ja pk-yrityksiä koskevine etuineen.

Ei kuitenkaan pidä unohtaa sitä, että päätöslauselma edellyttää lisäksi, että hyväksytään perustavanlaatuisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudelleen järjesteleminen, etenkin vahvistamalla yhteistyötä ja koordinointia yhteisön sääntelyviranomaisten välillä ja luomalla Euroopan unioniin oikeudenmukainen ja tehokas valvontajärjestelmä. Rahoitusmarkkinoille tarvitaan lisää sääntelyä, mutta ennen kaikkea tarvitsemme parempaa sääntelyä. Tällä päätöslauselmalla pyritään tähän suuntaan.

Patrick Gaubert (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti tuki Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimusta äänestettäessä 15.–16. lokakuuta 2008 kokoontunutta Eurooppa-neuvostoa koskevasta päätöslauselmasta, jonka puolesta äänestin.

Parlamentin jäsenet ovat pitäneet myönteisenä tätä Ranskan puheenjohtajakaudella tehtyä aloitetta, jossa esitetään yhtenäistä ja tasapainoista lähestymistapaa maahanmuuttoon ja vahvistetaan Euroopan unionin vastuullista päätöstä edistää maahanmuuttoa ja torjua päättäväisesti laitonta maahanmuuttoa.

Tämän yleisen toimintakehyksen suosiota vahvistavat puheenjohtajavaltio Ranskan ponnistelut saada nopeasti hyväksytyiksi parhaillaan neuvottelujen kohteena olevat ehdotukset direktiiveiksi, mikä merkitsisi kunnianhimoisten tavoitteiden muuttamista konkreettisiksi toimiksi. Kyse on etenkin direktiivistä, joka koskee yhtenäistä menettelyä ja yhteisiä oikeuksia, eli ns. sinistä korttia koskevasta direktiivistä, jossa määritellään korkeasti koulutettujen kansalaisten maahanpääsyedellytykset, sekä direktiivistä, joka koskee laittomasti maassa oleskelevia henkilöitä palkkaaviin työnantajiin sovellettavia sanktioita.

Sopimuksella on keskeinen merkitys kuljettaessa kohti aidosti yhtenäistä maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaa, jossa pidetään kiinni perusoikeuksista ja ihmisarvosta tavalla, jota Euroopan parlamentti puolustaa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Vihreät/ALDE-ryhmän jättämän tarkistuksen 7 osalta haluamme tuoda esiin, että haluamme jäsenvaltioiden voivan jatkossakin pitää kiinni omasta lähestymistavastaan Bretton Woods -instituutioita uudistettaessa.

Koska kompromissipäätöslauselmaa koskevat asiakirjat siihen liittyvine tarkistuksineen saapuivat myöhään, pidätyimme äänestysistä kohdasta 19 alkaen (mikään näistä äänestysistä ei kuitenkaan ollut nimenhuutoäänestys).

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) PPE/PSE/ALDE/UEN-päätöslauselma paljastaa EU:n tähän mennessä hyväksymien toimien rajoitukset ja todelliset tavoitteet.

Jättämällä huomiotta nykyisen talouskriisin todelliset syyt – jotka liittyvät yhä suurempaan pääoman kasaantumiseen ja keskittymiseen, talouden keskittymiseen rahoitustoimintaan, sekä keinotteluun ja pääoman vapaaseen ja helppoon liikkuvuuteen – ja esittämällä, että kyse on pelkästään rahoitusmarkkinoiden ”avoimuuden puutteesta” ja ”puutteellisesta valvonnasta”, enemmistö tämän parlamentin jäsenistä toimii hölmösti. Toisin sanoen he haluavat pelastaa järjestelmän kriisistä, joka liittyy olennaisesti itse järjestelmään, palauttamalla (tilapäisesti) ”luottamuksen markkinoihin” ja myöntämällä julkista rahoitusta ilman aitoja vakuuksia, kuten Portugalissa, missä kirjoitettiin juuri avoin sekki summalle, joka vastaa kaikkia rakennerahastovaroja, joita maassa voidaan käyttää yhteisön nykyisen rahoituskehyksen aikana.

Kaikki nämä parlamentin niin arvossa pitämät toimenpiteet ovat kuitenkin vain keino vältellä peruseikkoihin puuttumista, kuten vahvan ja tehokkaan julkisen pankin perustamista jokaiseen maahan kunkin maan kehitystarpeita varten, veroparatiisien lakkauttamista, pääoman liikkuvuutta koskevien ehtojen käyttöönottoa ja rahoituskeinottelun lopettamista, EU:n rahapolitiikan ja vakaussopimuksen muuttamista, yksityistämisestä ja talouden vapauttamisesta luopumista jne.

Sitä vastoin enemmistö Euroopan parlamentin jäsenistä haluaa vahvistaa uusliberalistista toimintaohjelmaansa.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (EN) 15.–16. lokakuuta 2008 kokoontunutta Eurooppa-neuvostoa koskevassa päätöslauselmassa käsitellään lukuisia tärkeitä kysymyksiä, kuten maailmanlaajuisen rahoituskriisin vaikutuksia talousstrategiaan, jolla rahoituskriisistä päästään, parannuksia säännöksiin EU:n sääntely- ja valvontakehyksen vahvistamiseksi, energiaa ja ilmastomuutosta ja energiavarmuuteen liittyviä kysymyksiä. Olen kuitenkin sitä mieltä, että emme onnistuneet puuttumaan energiavarmuuteen liittyviin kysymyksiin kokonaisvaltaisesti komission hiljattain tekemien sitoumusten ja puheenjohtajavaltio Ranskan päätelmien mukaisesti. Euroopan komissio on ottanut tehtäväkseen Baltian yhteenliitäntäsuunnitelman laatimisen ja sen esittelemisen EU:n energiaministereille joulukuussa. Neuvoston mukaan on ensisijaisen tärkeää liittää Liettua, Latvia ja Viro laajempaan eurooppalaiseen energiaverkkoon ja monipuolistaa kaasun hankintalähteitä, jotta riippuvuutta venäläisestä kaasusta voidaan vähentää. Ehdotin näiden ehdotusten sisällyttämistä päätöslauselmaan, mutta niitä ei otettu käsiteltäväksi poliittisten ryhmien kesken käytyjen neuvottelujen aikana, eikä otettu suullista tarkistustanikaan. Mielestäni Euroopan parlamentti ei ole onnistunut osoittamaan solidaarisuutta Baltian valtioita kohtaan, vaikka ne ovat jo ennestään kaikkein eristetyimpiä saarekkeitä yhteisössä ja Venäjän armoilla kaasun osalta. Edellä mainittujen syiden vuoksi pidätyin äänestämästä yhteistä päätöslauselmaa koskevassa äänestyksessä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kosovossa EU on asettunut Priştinan puolelle, kun taas Kaukasuksen konfliktin yhteydessä se pitää kiinni Georgian alueellisesta koskemattomuudesta. Brysselin on tehtävä lopullisesti selväksi, puolustaako se kansojen itsemääräämisoikeutta vai onko se sitä vastaan. Jos EU todella

seisoo puolustamiensa ylevien tavoitteiden takana, sen on luovuttava kaksinaismoralismista, ja Yhdysvaltojen etujen ainaisen puolustamisen sijaan sen olisi omaksuttava puolueettoman välittäjän rooli.

Rahoituskriisi antaa kuitenkin EU:lle aihetta myös asettaa kyseenalaiseksi käsitys, joka sillä on itsestään. Loppujen lopuksi unioni on viime vuosikymmeninä osoittautunut rajattoman liberalismiin välineeksi. Keskeistä eivät ole olleet kansalaiset, vaan uusliberaalin näkemyksen armoton toteuttaminen. Nyt on niin, että kaikkialla EU:ssa ei ole ainoastaan tarpeen noudattaa tiukkoja vähimmäisvaatimuksia rahoitusmarkkinavalvonnan alalla, vaan lisäksi niitä, jotka hyötyvät kansainvälisestä rahoitusjärjestelmästä, on vaadittava osallistumaan talkoisiin avustussuosiin. Rahat voitaisiin esimerkiksi kerätä varmuusrahastoon, jonka avulla pankkeja tuettaisiin kriisiaikoina.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Jäsenvaltioiden keskustaoikeistolaisten ja keskustavasemmistolaisten hallitusten kieltäytyessä vastaamasta edes työntekijöiden vaatimattomiin palkkaa tai muita etuja koskeviin vaatimuksiin sen vuoksi, että talous ei kestä tätä, Eurooppa-neuvosto syyttää surutta pankeille ja monopoleille valtavia rahasummia ja pakottaa jälleen työntekijät kriisin maksumiehiksi.

Nopeammat kapitalistiset uudelleenjärjestelyt, teollisuussuhteiden purkaminen, sosiaaliturvan ja vakuutusjärjestelmien alasajo, tuottavuuteen perustuva palkkaus ja työttömyys ovat EU:n huippukokouksessa tehtyjen päätösten nostattaman uuden myrskyn silmässä. Tätä säälimätöntä hyökkäystä täydentää maahanmuuttoa ja turvapaikkoja koskeva eurooppalainen sopimus, joka pystyttää epäinhimillisiä esteitä maahanmuuttajille EU:n alueella, samalla kun sen avulla varmistetaan, että monopolien halvan työvoiman tarve tyydytetään.

Samanaikaisesti neuvoston päätökset kielivät EU:n tekopyhästä kiinnostuksesta ilmastoon, kun energiakustannusten on nyt perustuttava osakemarkkinoiden oikkuihin tuotantokustannuksista riippumatta, jolloin monopolien voitot lisääntyvät ympäristön kustannuksella.

Ihmisiä hyödyttäviä ratkaisuja ei ole, kun lähtökohdaksi otetaan kilpailukyky ja sääntelemättömät pääomatoimet, joita EU ja sen hallitukset vielä entisestään vahvistavat valtiontuet monopolille mahdollistavien toimenpitein, samalla kun kapitalistinen järjestelmä yritetään pelastaa kriisistä lisäämällä ruohonjuuritason vastaisia toimia.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) 15. ja 16. lokakuuta kokoontunut Eurooppa-neuvosto oli merkittävä rahoituskriisiin antamansa vastauksen osalta. Vaikka muutkin kysymykset ansaitsevat huomiota ja niistä voidaan keskustella, huomio kiinnittyy väistämättä rahoituskriisiin. Vakavassa rahoituskriisissä, jossa luottoa sanan aidoimmassa etymologisessa merkityksessä ei ollut ja päivä päivältä syntyi yhä enemmän ongelmia ja uusia uhkia, Eurooppa toimi tehokkaasti palauttamalla tarvittavan luottamuksen markkinoihin.

Riippumatta siitä, mitä mieltä ollaan kriisin syistä ja parhaista mahdollisista tavoista vastata siihen, tosiasiat puoltavat tätä tulkintaa. Tässä mielessä EU:n toimielinten toimia tilanteessa olisi pidettävä myönteisinä. Kun tarkastellaan Euroopan reaktiota, yksi asia pistää silmään: markkinoiden luottamuksen palauttamisen kannalta ratkaisevista kokouksista ei määrätä nykyisissä perussopimuksissa tai Lissabonin sopimuksessa. Tämä todistaa sen, että valtioiden liittona, jollainen se nykyisin ja toivottavasti jatkossakin on, Eurooppa tarvitsee institutionaalista joustavuutta ja ennen kaikkea vahvaa ja päättäväistä poliittista johtajuutta. Tätä me saimme ja tämä seikka on selvästi auttanut lähentämään eurooppalaisia EU:hun enemmän kuin mikään pr-strategia tai toimielimistä käytävä keskustelu.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Tarkistuksen 4 hylkääminen on pettymys. Rahoituskriisi ei saisi merkitä sitä, että luovumme kansainvälisistä velvoitteistamme torjua ilmastonmuutosta ja taistella köyhyyttä vastaan.

– **Suositus: Harlem Désir (A6-0373/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Olen tyytyväinen Euroopan parlamentin sosialistiryhmään kuuluvan Harlem Désirin mietintöön, joka on antanut parlamentille mahdollisuuden hyväksyä direktiivi, jolla suojataan vuokratyöntekijöiden oikeuksia vahvistamalla heidän oikeutensa samankaltaisiin työoloihin kuin varsinaisilla työntekijöillä on. Jäsenvaltioiden on nyt hyväksyttävä direktiivin edellyttämät lait, säännökset ja hallinnolliset määräykset kolmen vuoden kuluessa sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Direktiivillä pyritään myös luomaan asianmukaiset puitteet vuokratyön käytölle tarkoituksena edesauttaa tehokkaasti työpaikkojen luomista ja joustavien työnteon muotojen kehittämistä, mitä pidän erittäin tärkeänä näinä kriisiaikoina.

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen vuokratyödirektiivin hyväksymiseen, sillä se takaa viimeinkin osalle haavoittuvimmassa asemassa olevista työntekijöistämme yhdenvertaisen kohtelun työelämässä.

Direktiiviä on odoteltu jo pitkään. Kuusi vuotta on kulunut siitä, kun komissio ensimmäistä kertaa teki vuokratyödirektiiviä koskevia ehdotuksia. Tänä aikana vuokratyöntekijöiden määrä niin julkisella kuin yksityiselläkin sektorilla on kasvanut voimakkaasti. Vuokratyö on osa dynaamista ja joustavaa uudenaikaista taloutta ja usein se voi toimia pitkäaikaistyöttömille siltana päästä takaisin työmarkkinoille. Vuokratyöntekijöitä ei kuitenkaan pitäisi kohdella toisen luokan työntekijöinä ja työvoiman välitysyrietykset eivät saisi vääristää työmarkkinoita polkemalla muiden työntekijöiden palkkoja ja työehtoja.

Tämän vuoksi olen iloinen siitä, että hyväksyessään eurooppalaisten työllisyysministerien ministerineuvostossa kesäkuussa aikaansaaman kompromissisopimuksen parlamentti varmisti, että direktiivi tulee voimaan. Tämä on hyvä uutinen niille arviolta noin 1,3 miljoonalle Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevalle työntekijälle, joita tämä lainsäädäntö suojaa, ja se on loistava osoitus siitä, että eurooppalaiset yhtenäismarkkinat ovat sosiaaliset markkinat, joilla yhdistyvät työntekijöiden oikeuksien suojele ja joustavat työmarkkinat.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Pidän erittäin hyvänä asiana sitä, että Euroopan parlamentti hyväksyi tämänpäiväisessä äänestyksessä vuokratyödirektiivin, jolla otetaan käyttöön ”sama palkka samasta työstä”-periaate ja turvataan siten niin vuokratyöntekijöiden kuin kokoaikaisten pysyvien työntekijöidenkin ansiot ja työehdot.

Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset ovat jo vuosien ajan hankaloittaneet edistymistä Euroopan laajuisessa suojassa vuokratyöntekijöille, jotka ovat kärsineet työoloihin ja ammattiliittoon kuulumisoikeuteen liittyvästä syrjinnästä. Tämänpäiväinen Euroopan parlamentin äänestys, joka liittyy uuden direktiivin viimeiseen vaiheeseen, on merkittävä taisteluvoitto torjuttaessa kilpajuoksua pohjalle. Työvoiman välitysyrietysten on aivan liian kauan annettu polkea alas kokoaikaisten pysyvien työntekijöiden palkkaa ja työehtoja, mistä ovat kärsineet kaikki työntekijät.

Lainsäädännön hyväksymisen nopeuttamiseksi mietinnössä hyväksytään neuvoston yhteinen kanta ilman tarkistuksia. Neuvosto oli tosiaan palauttanut direktiiviehdotuksen parlamentille toista käsittelyä varten hyväksyttyään parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä esittämät tarkistukset. Tarkistusten jättäminen prosessin tässä vaiheessa on pelkkää vastuutonta kiusantekoa niiden taholta, jotka pelaavat mieluummin puoluepolitiikkaa kuin luovat paremmat työ- ja elinolot kansalaisillemme.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tunnustamme, että vuokratyötä ja työvoiman vuokrausyrityksiä koskevan neuvoston yhteisen kannan hyväksymisellä on merkitystä työntekijöille useissa eri EU-maissa, joissa lainsäädäntö on hyvin huojuvaa ja joissa suurimmat ja vakavimmat tällaiseen työhön liittyvät väärinkäytökset tapahtuvat.

Tämän vuoksi on erityisen tärkeää, että työvoiman vuokrausyritysten välittämien työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu tunnustetaan työvoimaa käyttävässä yrityksessä palkkojenkin osalta. Lisäksi on erittäin tärkeää, että tämä yhdenvertaisuus tunnustetaan aivan alusta lähtien ja että kaikista poikkeuksista tähän periaatteeseen voivat sopia ainoastaan työmarkkinaosapuolet työehtosopimusneuvotteluihin tai osapuolten kansallisesti tekemiin sopimuksiin tukeutuen.

Kuten ehdotimme, olisi kuitenkin parempi välttää tällaisia poikkeuksia. Lisäksi olisi ollut hyödyllistä selvittää vuokratyön käsitettä sen käytön rajoittamiseksi vain poikkeustilanteisiin eli toisin sanoen ruuhka-aikoihin ja sellaisiin ajanjaksoihin, jolloin pysyvä työntekijä ei tilapäisesti voi työskennellä. Pidämme valitettavana sitä, että enemmistö, PSE-ryhmä mukaan luettuna, hylkäsi ehdotuksemme.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Monet tarkistuksista, joihin Euroopan unioni ottaa tässä mietinnössä kantaa, ovat ansainneet kiitoksen. Tarkistukset liittyvät kuitenkin kysymyksiin, jotka pitäisi käsitellä kansallisesti eikä EU:n toimielimissä. Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Kuusi vuotta kestäneiden neuvottelujen jälkeen Euroopan parlamentti on lopultakin hyväksynyt vuokratyöntekijöitä koskevan direktiivin. Tänä päivänä vuokratyötä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Vuokratyöllä on kuitenkin yhä merkittävämpi rooli kaikissa Euroopan unionin maissa ja työmarkkinat kehittyvät voimakkaasti. On arvioitu, että koko Euroopan unionin alueella noin kolme miljoonaa työntekijää tekee vuokratyötä noin 20 000 yritykselle. Tästä syystä tarvitaan vuokratyön käyttöalan tarkempaa määrittelyä.

Säännökset ovat erityisen tärkeitä työntekijöille itselleen. Vuokratyöntekijöillä on nyt takeet siitä, että kun he tekevät työtä jollekin työnantajalle, ehdot ovat samat kuin mitä työnantaja tarjoaisi suoraan palkkaamilleen väliaikaisille työntekijöille. Tämän lisäksi ehtoja on sovellettava aivan ensimmäisestä työpäivästä alkaen.

Lisäksi työvoiman vuokrausyritykset hyötyvät itsekin vuokratyöntekijöitä koskevasta sääntelystä. Vuokratyö antaa myös yrityksille mahdollisuuden henkilöstön joustavaan hallintaan, etenkin kun kyse on erilaisista kausista, jolloin yrityksen on lisättävä työvoimaansa markkinoiden kysynnän tyydyttämiseksi.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Tällä hetkellä vuokratyötä sääntelevissä kansallisissa säädöksissä on suuria eroja. Työvoiman vuokrausyritysten toiminnan heikko koordinointi tarjoaa tilaisuuden vuokratyöntekijöiden hyväksikäyttöön. Tavatessani ulkomailla työskenteleviä liettualaisia olen useaan otteeseen saanut kuulla, että he saavat pienempää palkkaa, eivät usein saa lainkaan palkkaa tekemästään työstä tai että heidän matkakulunsa ja elinkustannuksensa vähennetään laittomasti heidän palkastaan.

Lisäksi vuokratyöntekijöiden työolot ovat usein kovemmat ja usein niistä on haittaa heidän terveydelleen. Samanaikaisesti heitä vaaditaan usein tekemään työtä muita työntekijöitä tehokkaammin ja nopeammin. Vuokratyötä tekeillä ei ole myöskään kunnollista sosiaaliturvaa. Vuokratyö on kasvussa kaikissa Euroopan unioniin kuuluvissa valtioissa, vaikka tämä työntekijäryhmä on hyvin erilainen eri maissa. Yhdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston yleiseen kantaan ja uskon, että tämä direktiivi auttaa parantamaan työntekijöiden enemmistön työoloja ja tarjoaa heille sosiaalisia vakuuksia. Työvoiman vuokrausyrityksiä kohdellaan työnantajina ja niiden on varmistettava, että työntekijät saavat kaikki heille kuuluvat oikeudet.

Vuokratyöntekijöihin sovelletaan yleistä työlaainsäädäntöä. Heille on maksettava sama palkka kuin muillekin työntekijöille ja heihin sovelletaan samoja ehtoja sosiaaliturvan osalta. Parlamentin aloitteen ansiosta nämä oikeudet ovat voimassa ensimmäisestä työpäivästä alkaen. Äänestyksessä en kannattanut GUE-ryhmän jättämiä tarkistuksia, joiden tavoitteena oli saada jäsenvaltiot kieltämään tai rajoittamaan työvoiman vuokrausyritysten tarjoamia työtilaisuuksia.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan vuokratyödirektiiviä. Yhdistyneen kuningaskunnan 1,3 miljoonalla vuokratyöntekijällä on nyt yhdenvertaiset oikeudet pysyvien työntekijäkollegojensa kanssa. Kannatan täysin sitä, että vuokratyöntekijöillä on samat oikeudet, kun kyse on sairaslomista, eläkemaksuista, samasta palkasta ja mahdollisuudesta ammatilliseen koulutukseen.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen mietinnön hyväksymiseen toisessa käsittelyssä. Jäsenvaltioiden on nyt toimittava, jotta parempi suoja vuokratyöntekijöille saadaan toteutettua käytännössä.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Työvoiman vuokrausyritykset antavat työtä noin kolmelle miljoonalle ihmiselle Euroopan unionissa. Niiden on arvioitu tuottavan 75 miljardin euron edestä palveluja.

Vuokratyöntekijöitä koskevan direktiiviluonnoksen avulla pyritään takaamaan vuokratyöntekijöille suojelun vähimmäistaso samalla kun tuetaan vuokratyöalaa. Siitä on tullut esimerkki sosiaalisesta lainsäädännöstä ajankohtana, jolloin laajalti odotetaan sosiaalista Eurooppaa.

Tämän säädöksen keskeinen perusta on vuokratyöntekijöiden syrjimättömyys palkanmaksun, sosiaalisten ja työntekijöiden oikeuksien sekä sovellettavan lainsäädännön osalta.

Syrjintää ei sallita myöskään, kun kyse on työajasta, ylityöstä, lomista ja raskaana olevien naisten suojelusta.

Eräs hyvin tärkeä osa direktiiviä on se, että vuokratyöntekijöitä koskevia säännöksiä sovelletaan nyt ensimmäisestä työpäivästä alkaen. Kaikista poikkeuksista tähän periaatteeseen on aina keskusteltava työmarkkinaosapuolten kanssa.

Tällä hetkellä vuokratyöntekijöiden työoloissa ja palkanmaksussa on epäilemättä valtavia eroja. Näistä eroista on päästävä eroon mahdollisimman nopeasti.

Edellä mainittujen syiden vuoksi halusin äänestyksessä puoltaa sellaisten säännösten hyväksymistä, joiden avulla vuokratyöntekijöitä pyritään suojelemaan mahdollisimman nopeasti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Direktiivi, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi sillä tekosyillä, että näin turvataan työntekijöiden yhtäläiset oikeudet, antaa orjakaupaa harjoittaville toimistoille, joite kutsutaan harhaanjohtavasti ”työvoiman vuokrausyrityksiksi” mahdollisuuden avata ovensa ja harjoittaa yritystoimintaa. Jäsenvaltioita vaaditaan kieltämään kaikki esteet, jotka koskevat näiden yritysten hyväksymistä ja liiketoimintaa, ja turvaamaan niiden oikeus periä maksua ”palveluistaan”, toisin sanoen vaatia palkkiota orjakaupasta, jota ne harjoittavat.

Tosiasiasa se vapauttaa todellisen työnantajan kaikista velvoitteista työntekijöitä kohtaan, kun näiden katsotaan olevan olemattoman ja vain paperilla henkilöstöä palkkaavan orjakauppayrityksen palveluksessa. Näin ollen työnantajien ei enää tarvitse pitää kiinni työ- ja vakuutuslainsäädännön mukaisista velvoitteistaan (esimerkiksi vakuutusmaksuista), ja heidät vapautetaan kaikesta vastuusta, kuten esimerkiksi työtapaturmia koskevista korvauksista.

Itse asiassa direktiivillä ei turvata työntekijöiden / orjakauppiaiden uhrien oikeuksia; heiltä päinvastoin viedään viimeisetkin oikeudet.

Väitetty työntekijöiden oikeuksien suojaaminen osoittautuikin orjakauppayritysten suojeluksi, pääomaan liittyvän vastuuttomuuden laillistamiseksi ja työläisten julmaksi riistoksi.

Modernien perustarpeiden ja -oikeuksien tyydyttäminen edellyttää luopumista EU:n ruohonjuuritason vastaisesta politiikasta sekä työntekijöiden vastahyökkäystä siten, että laaditaan ruohonjuuritasolla määritellyt ehdot, joiden avulla tälle tasolle kuuluvaa valtaa voidaan perätä.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) EU:n vuokratyödirektiivi on lisä EU:n ja brittihallituksen antamaan runsaaseen lainsäädäntöön, joka tekee työnantajien ja liikemiesten elämän monimutkaisemmaksi, kalliimmaksi, rajallisemmaksi, joustamattommaksi ja yleisesti ottaen hankalammaksi. Maailmanlaajuisen kilpailun aikoina on entistäkin tärkeämpää, että Yhdistynyt kuningaskunta ja muut eurooppalaiset maat säilyttävät kaikki kilpailuedut, joita niiden talouksilla vain suinkin on. Tämän vuoksi työllisyysasioihin liittyvän sääntelyn olisi kuuluttava kansallisille viranomaisille eikä EU:lle. Direktiivillä pyritään luomaan koko Euroopan alueelle yhteinen sääntelykehys työvoiman vuokrausyritysten välittämien työntekijöiden palkan ja työolosuhteiden sääntelemiseksi. Tällä olisi merkittäviä kielteisiä vaikutuksia Yhdistyneen kuningaskunnan työmarkkinoihin, joilla arvellaan olevan 1,4 miljoonaa vuokratyöntekijää. Se myös rohkaisee siirtotyöläisiä, jotka saattavat hyötyä direktiivistä. Kun ajaudumme taantumaan, on entistäkin tärkeämpää, että kansalaisillemme tarjotaan lisää joustavia työllistymismahdollisuuksia ja että etenkin pieniä yrityksiä autetaan eikä niiden toimintaa hankaloiteta.

– Mietintö: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Haluan ilmaista tukeni internetin ja muun viestinnän käyttöä koskevalle komission ja neuvoston ehdotukselle. Matkapuhelimet ja muu verkkoteknologia tarjoavat toisaalta lukuisia mahdollisuuksia, mutta lapsiin kohdistuvista vaaroista ja tällaisen tekniikan väärinkäytöstä ei ole päästy eroon. Vaaroja, joille lapset joutuvat alttiiksi, ovat mm. riski törmätä lasten hyväksikäyttöön liittyvään materiaaliin tai joutua tekemisiin ihmisten kanssa, jotka tekevät tuttavuutta lapsen kanssa käyttääkseen häntä seksuaalisesti hyväkseen. Lapset voivat myös joutua kiusatuiksi verkkoympäristössä (verkkokiusaaminen).

Kun otetaan huomioon, että uusien tekniikkojen ja palvelujen käyttöönotto on tuonut alalle yhä suurempia haasteita, komission ehdottama uusi ohjelma lasten suojelemiseksi paremmin uusilta riskeiltä, joille he altistuvat, on keskeistä, ja annan ehdotetuille toimille täyden tukeni.

Olen hyvin perillä siitä, miten huolestuttavaa ja vaarallista lasten ahdistelu on, koska oma tyttäreni – joka on teini-ikänsä kynnyksellä – on joutunut tällaisen toiminnan kohteeksi. Monet nuoret ovat uteliaita ja kuvittelevat olevansa aikuisia puberteetti-ikänsä tultuaan. Kyse on hyvin herkästä vaiheesta heidän elämässään ja meidän on tehtävä kaikkemme tarjotaksemme jonkinlaista turvaa ja suojaa heidän omaksi parhaakseen.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin internetin käyttöturvallisuutta parantavaa ohjelmaa koskevan komission ehdotuksen puolesta. Sen tavoitteena on 1. tammikuuta alkaen viiden vuoden ajan suojella 55 miljoonan euron rahoituksen avulla lapsia, jotka käyttävät internetiä ja muita viestintäteknologioita, kuten matkapuhelimia. Tällä sitoumuksella tuetaan toimia suuren yleisön tietoisuuden lisäämiseksi ja laittoman sisällön tai haitallisen käytöksen torjumiseksi tarkoituksena edistää turvallisempaa ympäristöä. Kiitokset esittelijä Roberta Angelillille siitä, miten huolella vakavia asioita, kuten lapsipornografiaa ja lasten viekoittelua verkossa, on käsitelty, sekä erilaisista ehdotuksista pienten internetinkäyttäjien suojelemiseksi mahdollisilta vaaroilta.

Tosiasia on se, että sitä mukaa kun uudet teknologiat leviävät ja tietokoneelukutaito paranee, lapset ovat entistä suuremmassa vaarassa törmätä laittomaan sisältöön ja haitalliseen käytökseen. Tästä syystä meillä on velvollisuus taata heille mahdollisuus uusien medioiden turvalliseen käyttöön.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Aloitteet ja toimenpiteet, joiden avulla estetään lapsia joutumasta rikoksen uhreiksi heidän käyttäessään internetiä ovat äärimmäisen tärkeitä ja tarpeellisia. Tämän

vuoksi annoin ääneni Angelillin mietinnölle internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojelua koskevan monivuotisen yhteisön ohjelman perustamisesta. Haluan kuitenkin korostaa, että osa mietinnössä ehdotetuista toimenpiteistä on sellaisia, että olisi parempi, että jäsenvaltiot itse vastaisivat niiden täytäntöönpanosta ja rahoituksesta. Toimenpiteitä, joiden avulla torjutaan esimerkiksi lapsipornografiaa, olisi sitä vastoin ongelman yleismaailmallisuuden vuoksi parempi suunnitella jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön tukeutuen.

Derek Roland Clark, Nigel Farage ja John Whittaker (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Olemme samaa mieltä siitä, että lapsia olisi suojeltava seksuaalirikollisilta, verkkokiusaamiselta ja muilta internetin vaaroilta. Meillä on kuitenkin kaksi syytä vastustaa tätä lainsäädäntöä: Ensinnäkin se, että se antaa EU:lle lisää internetiä koskevaa valtaa, ja olemme sitä mieltä, että EU:lla on jo ennestäänkin lähes tulkoon monopoliasema tiedostusvälineiden suhteen. Toiseksi emme kannata sitä, että huojuva Europol-virasto otetaan mukaan lainvalvontaan. Olemme sitä mieltä, että lasten suojelusta vastaamaan sopivat parhaiten kansalliset parlamentit ja kansalliset lainvalvontaviranomaiset, jotka voivat järjestää internetiin liittyvän lasten suojelun asianmukaisesti. Tällöin saavutetaan sellainen demokraattinen oikeutus, jonka vain kansalliset kansanedustuslaitokset voivat antaa, ja sellainen toiminnan tehokkuus, johon on mahdollisuus vain kansallisten lainvalvontaviranomaisten avulla.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Otan tyytyväisenä vastaan monivuotisen yhteisön ohjelman (2009–2013), jonka avulla pyritään lisäämään suuren yleisön tietoa ja opettamaan lapsille, miten internetin käyttö on turvallisempaa, etenkin kun kyse on laittoman sisällön saatavuudesta, lasten viekoittelusta ja verkkokiusaamisesta.

Tuoreimpien eurobarometritilastojen mukaan lähes 74 prosenttia 12–15-vuotiasista nuorista käyttää internetiä vähintään kolme tuntia päivässä. Selvä enemmistö näistä lapsista myönsi vahingossa jo törmänneensä pornografisiin kuviin.

On keskeisen tärkeää hyväksyä mahdollisimman nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet lapsiemme suojelemiseksi yhä suuremmilta vaaroilta, jotka heitä uhkaavat yhä useammilla lapsille haitallista sisältöä, etenkin lapsipornografiaa, sisältävillä sivustoilla.

Meidän on pysäytettävä kasvu – noin 16 prosenttia viime vuonna – joka liittyy lasten hyväksikäyttötapauksiin internetissä ja joka on aina vain huolestuttavampaa siksi, että suuntauksena näyttää olevan entistä nuorempien lasten joutuminen hyväksikäytetyiksi.

Tästä syystä annan tukeni ohjelman perustamiselle sekä sille, että ylläpidetään yhteyspisteitä ja hätänumeroita, joihin tällaisesta sisällöstä voi ilmoittaa. Lisäksi kannatan yhteisen ”lapsille turvallinen”-merkintäjärjestelmän kehittämistä internetsivuja varten.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mietintö, joka liittyy Euroopan parlamentin ja neuvoston tarpeeseen saada aikaan myönteinen päätös, joka koskee yhteisön ohjelman perustamista lasten suojelemiseksi pornografiaa ja väkivaltaa sisältäviltä lukuisilta sivustoilta ja muulta viestintäteknologialta, on enemmän kuin tervetullut, vaikkakin siltä on odotettu liikoa.

Onko meidän todella täytynyt odottaa, että lapset tappavat toisiaan tai käyvät toistensa kimppuun, ennen kuin kykenemme tekemään tällaisia päätöksiä? Muutama vuosi sitten oli vielä vaikea kuvitella, että eurooppalaisen yhteiskunnan todellisuus on tätä. Tämä kaikki on seurausta siitä, että globalisaatio, joka merkitsee myös rajat ylittävää viestintää, on johtanut tilanteeseen, jossa tiedosta on tullut hyödyke, jonka avulla tavoitellaan vain ja ainoastaan hyötyä hinnalla millä hyvänsä sen asemasta, että se nähtäisiin totuutta, koulutusta ja kauneutta palvelevana välineenä.

Näin ollen neuvoston ja komission onkin suhtauduttava mietintöön ehdottoman vakavasti, sillä emmehän halua joutua tilanteeseen, jossa lapsemme ohjaavat tulevaisuuden yhteiskuntaa kohti rikollisuutta, väkivaltaa ja pornografiaa. Äänestin mietinnön puolesta siinä toivossa, että sen avulla voidaan vauhdittaa sellaisen direktiivin laatimista, joka estää lapsia pääsemästä käsiksi tietoihin, joihin liittyy sopimatonta sisältöä, samalla kun kunnioitetaan kansalaisten oikeutta tiedonsaantiin.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Nykyään on olemassa satoja yksinkertaisia, helposti saatavilla olevia ja huokeyttavia tietokoneohjelmia, jotka estävät tehokkaasti lapsia törmäämästä epäsopeisiin internet-sivustoihin. Lisäksi useimpiin tavanomaisiin internet-sivujen lukuohjelmiin on asennettuna erilaisia lapsiin liittyviä toimintoja – tämä tekee vanhemmille helpoksi valvoa sivustoja, joilla heidän lapsensa mahdollisesti vierailevat. Esittelijä esittää hyvin epämääräisesti, että kaikki 55 miljoonaa

euroa eurooppalaisten veronmaksajien rahoja olisi varattava kokonaisuudessaan EU:n propagandaohjelmaan, joka meidän mielestämme olisi tarpeeton, kallis ja hyödytön.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Kyky käyttää tietokoneita ja internetliittymää kasvaa sitä mukaa, kun uudet teknologiat leviävät laajemmalle. Yksi suurimmista internetin käyttäjäryhmistä ovat lapset ja nuoret. Vaikka internet mahdollistaa tiedonsaannin, siihen liittyy valitettavasti myös monia vaaroja. Lapset ja nuoret ovat yksi altistuneimmista ryhmistä. Tutkimuksista käy ilmi, että lähes kaikki lapset ovat törmänneet pornografisiin kuviin. Erityisen huolestuttavaa on se, että tästä näyttävät joutuvan kärsimään yhä nuoremmat lapset.

Mielestäni tämän ilmiön torjumisesta on tehtävä ensisijainen tavoite. Se merkitsee turvautumista monitasoiseen lähestymistapaan, joka koskee vanhempia, kouluja, televiestintäoperaattoreita, internetpalveluntarjoajia, kansalaisjärjestöjä ja itsesääntelyelmiä. Etenkin on olemassa tarve lisätä tietoa, välttää haitallisia käytänteitä, ottaa käyttöön tehokas järjestelmä hyväksikäytöstä ilmoittamista varten ja lisätä poliisin ja tutkintaviranomaisten resursseja. Uskon myös, että laaja valistuskampanja lisäisi lasten keskuudessa tietoisuutta riskeistä, jotka liittyvät uusien teknologioiden käyttöön.

Tämän vuoksi olen tyytyväinen voidessani äänestää sen puolesta, että vuosiksi 2009–2013 myönnetään 55 miljoonaa euroa internetin käyttöturvallisuutta koskevaan ohjelmaan, josta äänestettiin osana ehdotusta. Uskon, että näiden varojen avulla ohjelman tavoitteiden saavuttaminen on mahdollista.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Uusien teknologioiden nopean leviämisen ja tietokonelukutaidon lisääntymisen myötä yhä useammat lapset ja nuoret käyttävät internetiä. Alaikäiset joutuvat usein vastatusten sellaisten internetsivustojen kanssa, jotka tukevat haitallista käytöstä ja lapsipornografiaa, edistävät alaikäisten prostituutiota, mainostavat anoreksiaan johtavia dieettejä tai yllyttävät itsemurhaan. Interpolin tietojen mukaan internetissä on vuosi vuodelta enemmän uusia lapsipornokuvia. Meidän on ratkaistava lasten turvallisuuden internetissä liittyvä ongelma kaikilta osin ja otettava mukaan lapset, heidän perheensä, koulut ja yhteiskunta kokonaisuudessaan. Meidän on kerrottava lapsille vaaroista, joita he kohtaavat, kun he käyttävät uusia teknologioita. Meidän on autettava lapsia tunnistamaan mahdolliset lapsen hyväksikäyttötilanteet, ahdistelu, väkivalta tai muut riskit sekä niiden ilmenemismuodot ja opetettava lapsia puolustautumaan. Euroopan komission internetin käyttöturvallisuuteen liittyvässä uudessa ohjelmassa ehdotetaan 55 miljoonan euron kohdentamista internetissä lapsiin ja nuoriin kohdistuvan haitallisen käytöksen torjuntaan. Sen avulla pyritään luomaan turvallinen internetympäristö ja edistämään keinoja rikollisuuden ehkäisemiseen. Siihen sisältyy suunnitelmia, jotka koskevat jaetun tietokannan perustamista ja hyvien käytäntöjen vaihtamista kansainvälisellä tasolla.

Roger Knapman ja Thomas Wise (NI), kirjallinen. – (EN) Kaikenlainen lasten hyväksikäyttö internetin, matkapuhelimien ja muiden teknologioiden avulla on järkyttävää ja sitä ei voi hyväksyä, mutta toimenpiteet lasten suojelemiseksi – ja niiden henkilöiden rankaisemiseksi, jotka tekevät tai yrittävät tehdä heille pahaa – on toteutettava kansallisesti ja kansallisten hallitusten välisenä yhteistoimintana. Kuten aina, uskomme, että toimet EU:n tasolla eivät ole ratkaisu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Äänestin Angelillin mietinnön puolesta, sillä yhteisen eurooppalaisen arvopohjan perustavimpia ja kantavimpia rakenteita on velvollisuutemme suojella viattomia sieluja, lapsia. Lasten oikeudet ja suoja ovat ihmisarvon ytimessä. Internetissä on lukuisia uhkia, joilta lapsia on varjeltava nykyistä tehokkaammin. Yhteisötason toimet ovat tässä perusteltuja. ”Myllynkivistä” ja ”merten syvyyksistä” on yhä syytä muistuttaa.

Meidän on myös tiedostettava oma vastuumme vanhempina. Tuin kaikkia niitä tarkistuksia, joissa korostettiin tiedotuksen ja koulutuksen merkitystä vanhemmille, opettajille ja muille lasten kanssa tekemisissä oleville. Juuri vanhempien valistaminen ja siten vastuullisen viestintäteknologioiden käytön edistäminen on hyvin tärkeää.

Myös tarkistus 23, jossa nostetaan esiin vieroittelun ja verkkokiusaamisen ongelmat sekä erilaiset väkivaltaisällöt, on tärkeä. Tarkistuksen 26 esitykset erilaisten teknisten välineiden käyttöönottamiseksi ja palveluntarjoajien vastuun konkretisoitumiseksi ovat perusteltuja.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Lapsipornografisten kuvien hallussapitoa ja levittämistä torjuvan englantilaisen Internet Watch Foundation -järjestön mukaan verkossa tapahtuva lasten hyväksikäyttö kaupallisessa tarkoituksessa on kasvava ja erittäin kannattava ala, jossa riskit ovat pienet. On totta, että tällaisten kuvien myynti internetissä on likaista kauppaa, jonka arvo on miljardeja euroja.

Tuen komission ja kollegani näkemystä ja haluan lopettaa tällaisen toiminnan, etenkin ottamalla käyttöön sulkumekanismien, jolla estetään maksaminen luottokortilla tai sähköisesti, kun kyse on lapsipornografisten kuvien ostamisesta internetistä.

Valitettavasti tätä nykyä merkittävät tekniset rajoitukset ovat esteenä kansallisten ja eurooppalaisten suojajärjestelmien kehittämiselle. Itse asiassa useimmat kaupalliset palvelimet, jotka tarjoavat näitä kuvia, eivät sijaitse Euroopassa, vaan Yhdysvalloissa, Venäjällä ja Aasiassa. Niiden laiton sisältö voidaan siten helposti ladata koneelle yhdessä maassa ja katsoa toisessa. Onkin ymmärrettävää, että vaikka tehokkaat keinot internetpedofilian estämiseksi ovat tarpeen, niihin liittyy ongelmia.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen mietintöön, jonka avulla pyritään luomaan lapsille turvallisempi verkkoympäristö. Meillä on velvollisuus suojella lapsiamme vaaralliselta, pornografiaa ja väkivaltaa sisältävältä aineistolta. Mietintöä ei kuitenkaan pitäisi käyttää tekosyynä rikoslainsäädännön yhdenmukaistamiseen EU:ssa. Tarvitsemme ennen kaikkea parempaa koordinoitua kansallisten oikeusjärjestelmien välillä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan varauksetta sitä, että 55 miljoonan euron budjetin avulla varmistetaan, että lapsia, joista monet viettävät vähintään kolme tuntia päivässä internetissä, suojellaan paremmin käyttäjille vaaralliselta sisällöltä. Kannatan sitä, että vanhemmille ja hoitajille on tiedotettava paremmin internetin vaaroista tietopakettien avulla.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Internetiä ei valvota, mutta lapset ja nuoret ovat harvoin perillä vaaroista, jotka vaativat heitä siellä. Se, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehdyn tutkimuksen mukaan nykyään jo kolme neljästä lapsesta on törmännyt pornografisiin tai väkivaltaisiin kuviin internetissä, on hälyttävää. Meidän on suojeltava nuorisoomme tältä ja myös muulta laittomalta ja kalliiksi käyvältä internetissä tapahtuvalta toiminnalta, kuten verkkokiusaamiselta ja lasten vikoittelulta verkossa.

Viimeksi mainittu on erityisen tärkeää sen varmistamiseksi, ettei internet enää jatkossa ole rikollisten pedofiilien paratiisi. Onnistumme tässä ainoastaan yhdistämällä useita erilaisia toimenpiteitä, joiden tulisi koskea myös internetkahviloita. Mielestäni mietinnön avulla otetaan askel oikeaan suuntaan, olkoonkin ettei tämä vielä riitä, ja sen vuoksi äänestin sen puolesta.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Lasten turvallisuus verkkoviestintäjärjestelmissä on keskeisen tärkeää siksi, että uusien teknologioiden leviämisen ja tietokonekulttuurin paranemisen myötä lapset joutuvat yhä useammin vastatusten laittomaan sisältöön ja haitalliseen käytökseen liittyvien riskien kanssa, joita ovat mm. ahdistelu, lapsipornografia, verkossa tapahtuva vikoittelu, jonka tavoitteena on seksuaalinen hyväksikäyttö, verkkokiusaaminen ja yllyttäminen itsetuhoiseen käytökseen, anoreksiaan ja itsemurhaan.

Toimenpiteisiin, joihin ryhdytään, on saatava mukaan lapset, perheet ja koulut yhdessä kaikkien muiden sidosryhmien kanssa. Se, että lapset ymmärtävät vaarat, edellyttää yhteisiä ponnisteluja, joiden tavoitteena on lisätä tietoa ja parantaa ennaltaehkäisyä. Vanhempien ja koulujen opettajien keskuudessa onkin tarpeen järjestää mittava tietokonekulttuurikampanja, jolla kavennetaan sukupolvien välistä teknisen osaamisen kuilua. On edistettävä toimenpiteitä, joihin liittyy tiedonjakoa, uusien teknisten välineiden kehittämistä ja hyvien käytäntöjen vaihtoa.

Nämä ehdotukset koskevat myös Portugalia, missä hallitus antaa 6-vuotiaiden ja sitä vanhempien lasten käyttöön Magalhães-tietokoneen. Nähtäväksi jää, otetaanko kaikki tässä mietinnössä esiin tuodut huolenaiheet huomioon Portugalin hallituksen toiminna.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Internet on keskeinen osa lastemme arkea. Iän myötä internetin käyttö lisääntyy. 11-vuotiaista alkaen nuoret liikkuvat internetissä päivittäin ja 15 vuoden iästä alkaen he avaavat internet-yhteyden ja ovat vuorovaikutuksessa sen kautta useita kertoja päivässä.

Tällä hienolla välineellä, joka mahdollistaa tiedonhaun ja toimii ponnahduslautana kohti oppimisyhteiskuntaa, on kuitenkin riskinsä.

Lukumattomat lapset altistuvat tahtomattaan haitallisille kuville tai sisällölle, kuten kaupalliselle huijaukselle, ahdistelulle, pornografialle ja rasismiin tai itsemurhaan yllyttämiselle.

Tällainen väärinkäyttö johtuu etenkin asianmukaisen kansainvälisen sääntelyn ja yhteistyön puutteesta.

Internetin käyttöturvallisuuden parantamiseen tähtäävällä eurooppalaisella ohjelmalla, jonka budjetti on 55 miljoonaa euroa, pyritään parantamaan tietoisuutta internetin vaaroista, ei ainoastaan lasten, vaan myös

heidän vanhempiensa ja opettajiensa keskuudessa. Sen tavoitteena on myös edistää suodatusjärjestelmien kehittämistä ja kannustaa internet-sivustojen merkitsemiseen lapsille turvallisiksi.

Näin ollen annoin luonnollisesti ääneni italialaisen jäsenen Roberta Angelillin mietinnölle, jolla tuetaan internetin käyttöä turvallisessa ympäristössä, jossa lasten fyysinen ja moraalinen koskemattomuus taataan mahdollisimman hyvin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, annan tukeni Angelillin mietinnölle, joka koskee internetiä ja muita viestintäteknologioita käyttävien lasten suojelua. Uusien teknologioiden yleistyessä laajalti ja niiden ollessa vähitellen yhä useampien saatavilla lapset ovat entistä enemmän alttiina riskeille, jotka liittyvät laittomaan sisältöön, kuten ahdisteluun, lapsipornografiaan, kiusaamiseen, anoreksiaan yllyttämiseen ja niin edelleen. Tämän vuoksi tarvitaan yhteisiä toimia tällaisen väärinkäytön estämiseksi ja torjumiseksi. Kannatan vahvasti tätä mietintöä, koska siinä asetetaan etusijalle ongelma, jota yhteisön toimielimissä usein vähätellään. Lopuksi ilmaisen tukeni ehdotukselle, jonka mukaan poliisin käyttöön asetettaisiin lapsipornokuvia sisältävä eurooppalainen tietokanta, johon liittyisi reaaliaikainen yhteys kriisipuhelimeen siten, että poliisilla olisi parhaat mahdolliset välineet torjua poikkeavaa käytöstä.

– Mietintö: Dan Jørgensen (A6-0291/2008)

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Tässä direktiivissä ehdotetaan uusia toimenpiteitä, joilla edistetään ajamista, jossa hiili otetaan paremmin huomioon. Irlannin sitoumus vähentää 18 prosentilla kasvihuonekaasupäästöjä merkitsee valtavaa haastetta. Mitä tulee liikenteeseen, meidän on keskityttävä vähennyksiin tällä alalla ja lisättävä suuren yleisön tietoisuutta.

Tämän EU:n ehdotuksen avulla pyritään kehittämään uusia menetelmiä laskea energiankulutuksen ja ajoneuvojen päästöjen kustannuksia ja rohkaista ihmisiä energiatehokkaiden autojen hankintaan. Tällaiset menetelmät koskevat kaikkea maantieliikennettä hälytys- ja pelastusajoneuvoja ja armeijan ajoneuvoja lukuun ottamatta.

Kannatan yhdennettyä lähestymistapaa, jossa ovat mukana ajoneuvovalmistajat, polttoaineen toimittajat, korjaajat, asiakkaat, kuljettajat ja viranomaiset. Aloite markkinoiden piristämiseksi tarjoamalla energiatehokkaampia autoja kilpailukykyiseen hintaan tarjoaa Irlannin kansalaisille keinon sekä vähentää päästöjä että hyötyä taloudellisesti. Tästä on hyötyä kaikilla tasoilla: sekä yksityisten että kansallisten kulujen kannalta. Vähäisempi polttoaineen kulutus merkitsee sitä, että polttoainetta tarvitsee tuoda vähemmän. Tämä rohkaisee kehittämään energiatehokasta ajoneuvotekniikkaa maailmanlaajuisesti, mikä on erittäin myönteinen askel.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Paremmiin toimivien teknologioiden laajan markkinoille tuonnin esteenä ovat usein korkeat alkukustannukset ja tästä seuraava riittämätön asiakaskysyntä. Näin ollen tarvitaankin yhteisön tason toimia, joiden avulla rohkaistaan energiatehokkaampien ja vähemmän saastuttavien autojen valmistamiseen tarvittaviin investointeihin, eikä vähiten sen vuoksi, että pitkällä aikavälillä tämäntyyppisen vaihtoehdon kustannukset ovat pienemmät.

Kannatan tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen markkinoille tuonnin edistäminen siten, että liikenteen energiatehokkuutta tuetaan polttoaineen kulutusta vähentämällä, ilmaston suojelua tuetaan hiilidioksidipäästöjä vähentämällä ja ilmanlaadun parantamista tuetaan vähentämällä saastepäästöjä.

Euroopan parlamentin on näytettävä esimerkkiä ja hyväksyttävä etenkin julkisiin hankintoihin liittyviä kestävyyskriteerejä.

Annan tukeni kompromissille, joka mietinnöstä saavutettiin. Se on joustavampi eikä niin byrokraattinen kuin komission ja esittelijän alun perin esittelemä ehdotus. Ennen kaikkea kannatan kompromissia siksi, että siinä kunnioitetaan toissijaisuusperiaatetta eikä se rasita yhtä lailla paikallisviranomaisia.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistäminen on teknisesti katsoen merkittävä ympäristönsuojelutoimenpide, koska perinteisten ajoneuvojen päästöt aiheuttavat ilmastonmuutosta ja saastuttavat kaupunkien keskustoja ilmaa tavalla, josta on vakavia kansanterveydellisiä seurauksia.

Huolimatta työntekijöiden mielenosoituksista, joissa vaaditaan toimia näihin vakaviin ongelmiin puuttumiseksi, autoteollisuus kieltäytyy kilpailuolosuhteiden nojalla valmistamasta ”puhtaita ajoneuvoja”,

ellei sille etukäteen taata parempaa kannattavuutta, ja se vaatii julkista sektoria rahoittamaan paitsi voitot myös puhtaiden ajoneuvojen tutkimus- ja kehityskustannukset.

Juuri tämä direktiivin avulla saadaan aikaan vaadittaessa, että energiankulutuksesta, hiilidioksidipäästöistä ja epäpuhtauspäästöistä ajoneuvon elinkaaren aikana aiheutuvat toimintakustannukset on otettava yhdeksi perusteeksi ajoneuvojen julkisen hankinnan yhteydessä. Tällä tavalla julkisia varoja käytetään häikäilemättä tukeen, jota autoteollisuudelle maksetaan puhtaampien ajoneuvojen valmistamista varten.

Työntekijät osoittavat mieltään julkisen liikenteen yritysten puolesta, jotka vastaavat heidän tarpeisiinsa tarjoamalla korkealaatuisia ympäristöystävällisiä palveluja. He vastustavat kaikenlaista sääntelyä, jonka tarkoituksena on syyttää lisää rahaa autoteollisuudelle, joka on yhteiskunta- ja ympäristökysymyksissä omaksumallaan vastuuttomalla kannalla pyrkinyt kasvattamaan voittojaan, ja tukee kaiken aikaa ilmastomuutosta, energiavarojen ylikulutusta ja ilman saastumista.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Annoin ääneni Dan Jørgensenin mietinnölle puhtaiden ja energiatehokkaiden maantieajoneuvojen edistämisestä, koska mielestäni teollisuutta on rohkaistava investointeihin sellaisten ajoneuvojen kehittämiseen, jotka kuluttavat vähemmän energiaa ja joiden kasvihuonekaasupäästöt ovat vähäiset.

Julkisten viranomaisten olisi osallistuttava markkinoiden piristämiseen ja saatava kuljetusala paremmin mukaan EU:n harjoittamaan ympäristö-, ilmastomuutos- ja energiapolitiikkaan siten, että energia- ja ympäristövaikutukset otetaan huomioon uusia maantieajoneuvoja hankittaessa.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Ympäristöystävälliset ja vähän energiaa kuluttavat julkiset ajoneuvot ovat eittämättä selvä etu. Kaupunkimme ja ympäristömme tarvitsevat niitä. Meidän olisi myös muistettava sisällyttää "puhtaiden" ajoneuvojen käyttö ilmastomuutospakettiin liittyviin toimiin. Ympäristövaliokunnan jäsenenä tuen suurinta osaa esittelijän ehdottamista toimista (ja etenkin teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä), joiden avulla on mahdollista saavuttaa päätavoite eli saasteiden vähentäminen investoimalla ympäristöystävälliseen ja vähemmän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan teknologiaan. Ajoneuvot, joista on kyse, ovat etenkin huoltoajoneuvoja (huoltoajoon ja infrastruktuurin ylläpitoon tarkoitetut kuorma- ja linja-autot, lakaisuaajoneuvot jne.)

Sitä vastoin ehdotus hiilidioksidipäästötasoja koskevien pakollisten perusteiden käyttöönotosta järjestettäessä julkisia tarjouskilpailuja julkisista huoltoajoneuvoista on mielestäni melko kyseenalainen. Mielestäni ainakin uuden säädöksen voimassaolon alkuvaiheessa olisi parempi antaa yksittäisten jäsenvaltioiden hankintaorganisaatioille (jotka useimmiten ovat paikallisviranomaisia) oikeus valita omat ympäristöperusteensa ajoneuvokantaa hankittaessa. Olen samaa mieltä siitä, että julkiset hankinnat ovat erittäin merkittävä osa eurooppalaisia markkinoita ja sen vuoksi ne olisi säilytettävä välineenä, jonka avulla voidaan edistää ympäristöystävällisiä ajoneuvoja, mutta näin ei pitäisi tehdä mekaanisesti.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Puolsin sitä, että julkisilla tarjouskilpailuilla edistetään ympäristöystävällisten, energiatehokkaiden ajoneuvojen hankintaa.

On hyvä, että viranomaisten ja tiettyjen yritysten on maantieajoneuvoja hankkiessaan otettava huomioon paitsi hankintahinta, myös ajoneuvon elinkaaren aikana aiheutuvat energia- ja ympäristövaikutukset – eli siis myös energiankulutus, hiilidioksidipäästöt ja muut epäpuhtauspäästöt.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjallinen. – (EN) Keskellä rahoitusmarkkinoiden kriisiä meidän poliittisten päättäjien on helppo keskittyä pelkästään käsillä olevaan ongelmaan ja unohtaa tai jättää huomiotta Euroopan unionin tavoitteet ja muut aloitteet. Olenkin tyytyväinen tähän mietintöön, joka korostaa todellista tarvetta puhtaiden ja tehokkaiden ajoneuvojen eteenpäin viemiseen.

Mietinnön tärkein anti on mielestäni se, että siinä ei keskitytä pelkästään ajoneuvoihin ja kuluttajien kuljettamiseen, vaan siinä käsitellään myös julkisen sektorin tukemista. Julkisen sektorin sopii hyvin olla esimerkkinä eurooppalaisille ja näyttää, miten puhtaita ajoneuvoja edistetään.

On kiitoksen arvoista, että esittelijä yrittää nivoa yhteen julkiset hankinnat ja puhtaiden ja tehokkaiden ajoneuvojen suosimisen ja myynnin edistämisen, ja toivon tämän johtavan investointien kasvuun ja tutkimukseen, joka kohdistuu ajoneuvoihin, joiden hiilidioksidipäästöt ovat alhaiset.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Direktiivissä esitellään yhdenmukaistettu menettelytapa puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen hankkimiseksi kestävien julkisen liikenteen palvelujen takaamiseksi. Siitä on apua myös asetettaessa Lissabonin strategian mukaisia ensisijaisia tavoitteita.

Selvänä vaatimuksena on, että energiankulutus, hiilidioksidi- ja epäpuhtauspäästöt otetaan huomioon, kun maantieajoneuvoja hankkivat julkiset viranomaiset ja toiminnanharjoittajat, jotka tarjoavat palveluja osana julkisten viranomaisten kanssa tehtyä sopimusta, tai kun maantieajoneuvoja hankitaan julkisen henkilöliikenteen palvelujen tarjoamiseksi.

Suurin taloudellinen hyöty saavutettaisiin, jos ulkoiset kustannukset olisi otettava yhdeksi valintaperusteeksi kaikissa hankintapäätöksissä. Tällöin ajoneuvonomistajat hyötyisivät suoraan pitkällä aikavälillä saavutettavasta energiansäästöstä, mikä merkitsisi paljon enemmän kuin ajoneuvon mahdollisesti korkeampi hinta.

Puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen myynnin edistäminen, jolle aloite antaa vauhtia julkisen liikenteen palvelujen tarjoamiseksi tehtävien julkisten hankintojen avulla, kiihdyttää markkinoilla jo olevien teknologioiden kehittämistä, auttaa säästämään energiaa ja suojelemaan ympäristöä ja kansanterveyttä.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Annoin ääneni Jørgensenin mietinnölle, jolla edistetään ympäristöystävällisten ajoneuvojen käyttöä julkisessa liikenteessä. Parlamentti hylkäsi komission vuonna 2005 tekemän alkuperäisen ehdotuksen, sillä siihen liittyi paljon byrokratiaa, ilman että saasteet kuitenkaan olisivat vähentyneet. Vanhassa ehdotuksessa vaadittiin, että 25 prosenttia moottoriajoneuvoista olisi ympäristöystävällisiä. Uudessa ehdotuksessa viitataan ainoastaan julkiseen liikenteeseen tarkoitettuihin moottoriajoneuvoihin ja julkisiin viranomaisiin, jotka ovat vastuussa palvelujen tarjoamisesta. Uskon, että uuden ehdotuksen avulla lisätään paikallisten päättäjien tietoisuutta ja saadaan heidät ryhtymään päättäväisempiin toimiin ympäristön suojelemiseksi. Koko Euroopassa kustannusten, joita aiheutuu tieliikenteen ruuhkautumisesta suurissa kaupunkikeskuksissa, arvellaan olevan noin yksi prosentti Euroopan BKT:sta.

Saasteita suurissa kaupungeissa on mahdollista vähentää myös sekä edistämällä julkista liikennettä että etenkin puhtaan julkisen liikenteen järjestelmän avulla. Sen lisäksi, että suositaan metrojärjestelmiä, raitiovaunuja, johdinautoja ja junia alueellisesti tai edistetään laivalla kulkemista, Euroopan suurkaupunkien saasteita voidaan vähentää myös ottamalla käyttöön ympäristöystävällisiä linja-autoja. Uudessa direktiivissä annetaan paikallisviranomaisille velvoite laskea ja ottaa huomioon kustannukset, joita linja-auton tai pienoisbussin käytöstä aiheutuu koko sen elinkaaren aikana. Haluan esittää paikallisviranomaisille Prahassa onnitteluni sen johdosta, että sinne hankittiin valtiontuella ympäristöystävällisiä linja-autoja ja näytettiin tällä tavalla esimerkkiä, jota sopii seurata.

– Mietintö: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Tämä direktiivi koskee lääkkeiden myyntilupien sääntelyä. Olemme tyytyväisiä EU:n aloitteeseen yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa nykyisiä säädöksiä. Kyse on ajan ja rahan säästämisestä, mikä on niin valmistajien kuin kuluttajienkin mieleen Irlannissa.

Ehdotetut muutokset hyödyttävät Irlannin lääkemarkkinoita, joilla on merkittävä jalansija Euroopassa. Olemme kiitollisia siitä, että 15:sta maailman parhaasta yrityksestä tällä alalla 13 toimii Irlannissa. Nykyisin Irlannissa on yli 140 lääketieteellisyhtiötä ja niissä on 26 000 työpaikkaa. Lääketieteellisten laitteiden vuosittaisen viennin arvo on noin 6,2 miljardia euroa eli 10 prosenttia Irlannin kokonaisviennistä.

Kannatamme sitä, että laaditaan yhdet perusteet, joita sovelletaan farmaseuttisten tuotteiden arviointiin, hyväksymiseen ja hallinnointiin tehtäessä tuotteisiin muutoksia, jotka koskevat esim. valmistusmenetelmiä, tuotemerkintöjä tai potilaille tarkoitettuja esitteitä. Toteamme myös, että jäsenvaltioiden kansallisten säännösten ja EU:n säädösten yhdenmukaistamisessa on tarpeen edetä pidemmälle, jotta voidaan keventää hallinnollista taakkaa ja yksinkertaistaa koko järjestelmään liittyviä muutoksia esimerkiksi sallimalla yksi ainoa hakemus yhtä tai useampaa identtistä muutosta varten. Olemme samaa mieltä korjauksista komission sääntelyyn, joka liittyy aineista laadittaviin luetteloihin, varoaikoihin sekä periaatteisiin ja yleisohjeisiin.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Muutosten tämänhetkinen hallinnointimalli on osoittautumassa yhä tehottomammaksi eikä se sellaisenaan enää tyydytä viranomaisia eikä lääketieteellisyhtiöitä.

Yhtä ja samaa muutosta tuotteisiin, jotka on hyväksytty eri jäsenvaltioissa pelkästään kansallisten menettelyjen mukaan, käsitellään eri tavoin toimitettavien asiakirjojen ja arviointimenettelyn osalta. Tilanne aiheuttaa monenlaisia ongelmia, jotka liittyvät kansanterveyteen, sisämarkkinoihin, oikeudellisiin ja käytännön sovelluksiin.

Mietinnössä ehdotetaan joitakin parannuksia. Yhdenmukaistamisen ja yksinkertaistamisen kannalta on tärkeää, että myyntilupia koskeviin muutoksiin sovelletaan samoja sääntelyvaatimuksia, käytettiinpä alun perin mitä lupamenettelyä tahansa. Tästä hyötyvät kaikki asianosaiset: potilaat, viranomaiset ja lääkeyritykset.

Yhdyn kompromississa ehdotettuihin tarkistuksiin, sillä niiden avulla painotetaan tarvetta hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamiseen ja yhteensovittamiseen, annetaan mahdollisuus yhden ainoan hakemuksen jättämiseen yhtä tai useampaa identtistä muutosta varten ja korostetaan tarvetta soveltaa toissijaisuusperiaatetta.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Annoin ääneni Françoise Grossetête'n mietinnölle, joka koskee lääkkeiden myyntilupien ehtojen erilaisia muutoksia, koska kannatan sitä, että lääkkeiden saattamiseen yhteisön markkinoille sovelletaan yhtä ainoaa lupamenettelyä, millä taataan Euroopan kansalaisten turvallisuus.

Haluan erityisesti ottaa esiin Euroopan parlamentin sosialistisen ryhmän ehdotuksen toissijaisuusperiaatteen käyttämisestä sovellettaessa eurooppalaista muutosjärjestelmää lääketuotteisiin, joita myydään yksinomaan kansallisilla markkinoilla, sillä näin suojellaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka tuottavat kasvipohjaisia lääkkeitä ja homeopaattisia tuotteita.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Koska yhdenmukaistamistoimia yhteisön tasolla ei ole, muutokset, jotka koskevat puhtaasti kotimaisia myyntilupia, kuuluvat kansallisen lainsäädännön piiriin. Joissakin jäsenvaltioissa vaatimukset, jotka koskevat kansallisia myyntilupia, vastaavat myyntilupien muutoksia koskevia vaatimuksia. Suurimmassa osassa valtioita koordinointi kuitenkin puuttuu, mikä merkitsee sitä, että jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on eroja.

Tilanteesta seuraa kielteisiä vaikutuksia, jotka liittyvät kansanterveyteen, hallinnolliseen taakkaan ja farmaseuttisten tuotteiden sisämarkkinoiden yleiseen toimintaan.

Kaikkiin lääketuotteisiin, riippumatta myyntilupaperusteista, olisi sovellettava samoja arviointiperusteita ja samoja hallinnollisia toimenpiteitä, vaikka myyntiluvissa olisi eroja.

– Mietintö: Toine Manders (A6-0195/2008)

Brian Crowley (UEN), kirjallinen. – (EN) Keskeistä tässä mietinnössä on ratkaisevan tärkeä kysymys kuluttajien suojaamisesta. Aikaosuuksille ja vastaaville tuotteille on selvästi kysyntää, emmekä voi estää vastuunsa tuntevia yrityksiä vastaamasta tähän kysyntään. En usko, että kukaan yrittääkään väittää, että kaikki alalla toimivat yritykset syyllistyisivät huonoihin käytäntöihin tai hyväksikäyttöön. Olemme kuitenkin tietoisia siitä, että yrityksiä, jotka ovat käyttäneet eurooppalaisia kuluttajia häikäilemättä hyväkseen, on olemassa ja että eurooppalaiset kuluttajat ovat kärsineet joutuessaan tekemisiin huonosti johdettujen yritysten kanssa, jotka ovat saaneet rellestä vapaasti, koska alalla ei ole ollut asianmukaista sääntelyä. Lukuisat irlantilaiset lomailijat ovat joutuneet merkittäviin taloudellisiin ja oikeudellisiin vaikeuksiin tehtyään sopimuksia huonosti hallintoitujen mannereurooppalaisten aikaosuusyritysten kanssa.

Uusi direktiivi sisältää joitakin keskeisen tärkeitä kuluttajien suojaamiseen liittyviä takeita, jotka liittyvät esimerkiksi mainostamiseen ja sopimuksiin. Pidän erityisen hyvänä säännöstä peruuttamisoikeudesta tai harkinta-ajasta, joka antaa tehostetun mainonnan yllyttämänä tai lomatunnelmissa asiasta innostuneille kuluttajille aikaa perusteelliseen harkintaan siten, että he voivat olla varmoja hyväksyvänsä seuraamukset, joita aikaosuussopimuksesta on keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Työntekijöiden oikeudesta lepoon ja lomaan on tehty pääomaa palveleva hyödyke. Aikaosuuksien ja niihin liittyvien uusien tuotteiden edistämisen tarkoituksena on hyötyä loma-aikaan kohdistuvista jatkuvista leikkauksista, joilla pienennetään tuloja ja tehdään tyhjäksi työntekijöiden ponnistelut varmistaa halvemmat lomat pitkällä aikavälillä, samalla kun pyritetään yli 11 miljardin euron liikevaihtoa.

Yritykset, jotka usein ovat haamuyrityksiä, turvautuvat ostajia taivutelllessaan ja huiputtaessaan keinoihin, jotka parhaassakin tapauksessa ulottuvat pienellä painetusta sopimustekstistä harhaanjohtavaan mainontaan, väsyttäviin esittelykierroksiin, lupauksiin lahjoista jne. ja johtavat lähes aina sitovien asiakirjojen välittömään allekirjoittamiseen painostuksen alla.

Valituksia, joita kuluttajajärjestykset saavat petoksista, ylimitoitetuista ylläpitomaksuista, luottokorttirikoksista, markkinointikuluista aiheutuvista valtavista pudotuksista jälleenmyyntihintaan jne., on lukematon määrä.

Muiden tuotteiden, kuten laivalla, lomakylässä tai asuntovaunussa vietettyjen lomien, sisällyttäminen aikaosuusdirektiiviin, takaa sen, että pääoma suojataan lain voimalla ja löydetään vieläpä uusia keinoja tehdä voittoa.

Harkinta-aika, joka on määritelty 10 päiväksi ja johon liittyy sakko, joka on suuruudeltaan 3 prosenttia kokonaissummasta, ei ole ratkaisu ongelmaan. EU päinvastoin siirtää kaiken vastuun työntekijöille, kuten se tekee kaikkien kulutustavaroiden kanssa.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Annoin ääneni Mandersin mietinnölle kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta, koska kompromissi, johon asiassa päästiin neuvoston kanssa, suojaa entistä paremmin eurooppalaisten kuluttajien oikeuksia ja etuja.

Olen sitä mieltä, että parempi sääntely alalla hyödyttää paitsi kuluttajia, myös matkailua Euroopassa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä esitetään joukko ehdotuksia, jotka pääosin hyväksymme, sillä on selvää, että kuluttajien oikeuksia saada tietoa lomatuotteista on tarpeen vahvistaa. Siinä asetetaan toimijoille velvoite tärkeiden tietojen toimittamisesta siten, että kuluttajat ovat paremmin perillä asioista tehdessään päätöksiä sopimusten tekemisestä.

Lisäksi ajanjaksoa, jonka kuluessa kuluttajat voivat perua sopimuksen ilman minkääläistä maksua, pidennetään, etenkin silloin, kun he eivät ole saaneet tarvittavia tietoja. Väärinkäytösten ja toistuvien petosten estäminen on äärimmäisen tärkeää. Toivottavasti kaikkien ennakkomaksujen kieltäminen peruuttamisaikana ja porrastettu maksujärjestelmä pitkäkestoisia lomatuotteita myydessä parantavat osaltaan tilannetta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Annan täyden tukeni mietinnölle kuluttajansuojan parantamisesta tällä alalla. Koska brittikuluttajat muodostavat kolmasosan kaikista eurooppalaisista aikaosuuksien omistajista, tällä säädöksellä on vastattu Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajien huolenaiheisiin. Olen täysin samaa mieltä siitä, että aikaosuuksien jälleenmyyjien on pidennettävä ostajille annettua harkinta-aikaa, samoin kuin velvoitteesta toimittaa kaikki tiedot kohteesta ennen sopimuksen allekirjoittamista.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Lukuisat kuluttajien valitukset ovat osoittaneet, että aikaosuuksiin liittyy vakavia ongelmia, mikä aiheuttaa epätasapainoa markkinoille. Markkinoiden kehittyminen kysynnän osalta ja uusien, entiseen tapaan markkinoitujen tuotteiden merkittävä kehitys, ovat tuoneet tullessaan mahdollisia ongelmia kuluttajille ja yrityksille.

Tekstillä, josta tänään äänestettiin, korjataan perustavanlaatuisesti direktiivin määritelmiä ja soveltamisalaa siten, että uudet lomatuotteet otetaan huomioon. Sen avulla myös selkiytetään ja ajantasaistetaan säännöksiä vaatimuksista, jotka koskevat kuluttajille annettavien tietojen ja sopimusten sisältöä ja kieltä.

Liiketoiminta, jota direktiivi koskee, on keskeisen tärkeää eurooppalaiselle matkailualalle, Portugalin matkailuala mukaan luettuna, ja erityisesti elinkeinonharjoittajille ja kuluttajille. Tämän vuoksi keskeistä onkin vahvistaa kuluttajan asemaa kaikissa neuvotteluissa käyttöoikeuksien hankkimiseksi. Tällä tavalla voidaan paremmin torjua markkinoilla olevia epävarmuustekijöitä ja luoda vakaampi ja avoimempi ympäristö, jolloin kuluttajat saavat enemmän ja parempaa tietoa.

– Mietintö: Sophia in 't Veld (A6-0403/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin ja Australian välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionista saatujen lentoliikenteenharjoittajien PNR- eli matkustajarekisteritietojen käsittelemisestä ja siirtämisestä Australian tullilaitokselle. Kävin hiljattain Australiassa ja keskustellessani siellä hallituksen edustajien kanssa ymmärsin, että tämä äänestys merkitsisi tärkeää askelta eteenpäin vahvistettaessa Euroopan ja Australian välillä jo olemassa olevaa yhteistyötä matkustajien turvallisuuden ja rahtiliikenteen alalla.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Huolimatta siitä, että Euroopan parlamentin kanta on takaisku, sen ansiona on huomion kiinnittäminen EU:n ja kolmansien maiden välisiin kyseenalaisiin sopimuksiin, jotka koskevat lentoliikenteenharjoittajien matkustajarekisteritietojen eli PNR-tietojen käsittelyä ja siirtämistä terrorismin vastaisen taistelun varjolla.

Ehdotuksessa, jossa on muitakin tärkeitä kohtia, muun muassa

– tuodaan esiin se, että usein neuvotteluja ja sopimusten hyväksymistä ei valvota lainkaan parlamentaarisesti tilanteen ollessa se, että ainoastaan seitsemässä jäsenvaltiossa vaaditaan kansallisen parlamentin hyväksyntää;

– varoitetaan siitä, että sopimus ei välttämättä ole kansainvälisten tietosuojasäädösten mukainen;

– pidetään valitettavana sitä, että tietoja vaaditaan samanlainen määrä kuin Yhdysvaltojen kanssa tehdyssä sopimuksessa eli sitä, että hotelli- ja ajoneuvovarausten lisäksi vaaditaan puhelinnumeroita, sähköpostiosoitteita, kotiosoitteita ja työpaikan osoitetta, tietoja erityisruokavalioista, luottokorttinumeroita, henkilötietoja, joista käy ilmi rodullinen tai etninen alkuperä, poliittinen suuntautuminen, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus ja ammattiliittoon kuuluminen, sekä muita, terveyteen tai seksuaaliseen suuntautuneisuuteen liittyviä tietoja.

Tämä on jälleen kerran tilanne, jota ei voida hyväksyä ja joka on seurausta nykyisestä turvallisuuteen liittyvästä suuntauksesta, joka vaarantaa kansalaisten oikeudet, vapaudet ja heille annetut takeet.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tarkasteltaessa tilannetta, jossa Yhdysvaltojen kanssa on tehty matkustajarekisteritietoja koskeva sopimus, käy ilmi huolestuttava kehitys terrorismin torjunnan nimissä. Tämän sopimuksen nojalla lentomatkustajien henkilötietoja, kuten puhelinnumeroita ja sähköpostiosoitteita, välitetään eteenpäin ja säilytetään vuosikausia. Tietosuojasta ei huolehdi tässä yhteydessä millään tavalla. Tällaisia tietosuojarikkomuksia on jatkossa vältettävä.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietintö paljastaa, kuinka ulkokultaisia Euroopan parlamentissa ollaan ihmisten henkilökohtaisten oikeuksien ja demokraattisten vapauksien suhteen. Euroopan parlamentin esittämä kritiikki kohdistuu ainoastaan menettelytapakysymyksiin ja siihen seikkaan, että Euroopan kansalaisille ei taata sellaista suojelua, joka heillä väitetään olevan EU:n lainsäädännön nojalla. Kuitenkin juuri tällä lainsäädännöllä rikotaan räikeästi henkilötietosuojan kaikkia muotoja vastaan, otetaan käyttöön yleiset henkilötietorekisterit ja aloitetaan kaikista arkaluonteisimpien henkilötietojen kerääminen ja niiden vaihtaminen jäsenvaltioiden ennalta ehkäisevien mekanismien kesken ja jopa kolmansien maiden salaisten palvelujen kanssa.

Se, että mietinnössä ei uskalleta vaatia sopimuksen kumoamista tai sen vastavuoroisuutta on osoitus siitä, että kaikki pinnalliset siihen kohdistuvat vastalauseet esitetään vain muodon vuoksi. Kuten on käynyt myös EU:n ja Yhdysvaltojen vastaavan surkean sopimuksen kanssa, Euroopan parlamentin varovaiset varaukset eivät estä antamasta eurooppalaisten työntekijöiden henkilötietoja kaikkien salaisten palvelujen ja terrorismin ennalta ehkäisemiseen pyrkivien yhteistyötahojen käyttöön.

Jälleen kerran on tullut selväksi, että Euroopan parlamentti ja EU eivät ainoastaan epäonnistu yrityksissään puolustaa demokraattisia oikeuksia ja ruohonjuuritason vapauksia, vaan myös asettavat lukuisin taantumuksellisin lainsäädäntötoimin ja sopimuksin rajoituksia, jotka uhkaavat niiden olemassaoloa.

– Mietintö: Jan Andersson (A6-0370/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisut asioissa Laval, Rüffert ja Luxemburg ovat osoittaneet, että on tarpeen selvittää, että perussopimuksissa vahvistettuja taloudellisia vapauksia olisi tulkittava siten, että niillä ei rikota jäsenvaltioissa ja yhteisön lainsäädännössä tunnustettujen sosiaalisten perusoikeuksien toteuttamista. Tähän sisältyy myös oikeus neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia ja panna ne täytäntöön sekä oikeus ryhtyä työtaistelutoimiin, ja se, että taloudellisilla vapauksilla ei rikota työmarkkinaosapuolten itsemääräämisoikeutta perusoikeuksien toteuttamisessa sosiaalisten etujen takaamiseksi ja työntekijöiden suojelemiseksi.

Nykyistä lainsäädäntöä on epäilemättä tarpeen tarkistaa. Tilanne saattaa johtaa siihen, että työntekijät vastaanottavissa valtioissa kokevat painetta alhaista palkkaa koskevan kilpailun vuoksi. Yhdyn kollegoideni tekemään aloitteeseen, jolla pyritään yhdenmukaistamaan työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että komission ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä väärinkäytösten torjumiseksi, etenkin sellaisten yritysten toiminnan osalta, joilla ei tosiasiallisesti ole varsinaista liiketoimintaa maassa, johon ne on rekisteröity.

Lainsäädäntöpuutteiden käyttöönotto valtioiden välisiä työehtosopimuksia varten on epäilemättä askel oikeaan suuntaan ja on sanomattakin selvää, että tämä askel on tärkeä ottaa.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittikonservaatiivit tukevat työntekijöiden lakko-oikeutta, mutta myös työntekijöiden oikeutta olla ryhtymättä lakkoon heidän niin valitessaan. Olemme yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden kannalla, emmekä usko, että niillä on kyseenalaistettu työntekijöiden oikeudet. On tarpeetonta tarkistaa työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä tai laajentaa

sen oikeusperustaa sen vuoksi, että joillakin jäsenvaltioilla on ollut ongelmia, jotka liittyvät niiden omien työmarkkinoiden järjestämiseen. Joka vuosi miljoona työntekijää lähetetään onnistuneesti töihin toiseen maahan.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Päätin tänään jättää äänestämättä lopullisessa äänestyksessä Anderssonin mietinnöstä työehtosopimuksia koskevista haasteista EU:ssa (A6-0370/2008). Työehtosopimukset, ammattiliitto-oikeudet ja oikeus ryhtyä työtaistelutoimiin on kirjattu Lissabonin sopimukseen, jonka toivon tulevan oikeudellisesti sitovaksi. Sopimukseen sisältyy myös oikeus tehdä työtä, harjoittaa liiketoimintaa ja liikkua EU:n rajojen sisällä. Ammattiliittojen edustajille ei voida ehdotuksen mukaisella tavalla myöntää poikkeuksia, kun kyse on yhteisön oikeudellisista peruseriaateista, esimerkiksi suhteellisuusperiaatteesta. Se koskee ja sen on luonnollisesti koskettavakin kaikkia EU:n kansalaisia.

Yhteisön oikeuden ja perussopimusten kiivaimpien puolestapuhujien olisi oltava Euroopan parlamentissa. Parlamentin omaksuma oikeusperustaa koskeva kanta saattaa muodostua uhkaksi vapaalle liikkuvuudelle tulevaisuudessa. Olen kuitenkin erittäin tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti hyväksyi kannan, joka puoltaa Ruotsin mallia ja maamme työehtosopimuksia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin enemmistön hyväksymä kanta, joka koskee yhteisöjen tuomioistuimen surkeita tuomioita asioissa Laval, Rüffert ja Viking, on täysin epäasianmukainen. Ei riitä, että tunnustetaan, että palvelujen tarjoamista koskeva vapaus ei ole tärkeämpi kuin perusoikeudet, eikä varsinkaan tärkeämpi kuin ammattiliittojen oikeus ryhtyä työtaistelutoimiin, etenkin, koska tämä oikeus on turvattu usean jäsenvaltion perustuslaissa.

Vaikka mietinnössä painotetaan, että perussopimuksissa vahvistettuja taloudellisia vapauksia olisi tulkittava siten, että niillä ei rikota sosiaalisten perusoikeuksien toteuttamista, mukaan luettuna oikeus neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia sekä panna ne täytäntöön ja ryhtyä työtaistelutoimiin, totuus on se, että vaikka periaatteet, joihin yhteisöjen tuomioistuin tukeutuu, pysyvätkin perussopimuksissa, on hyvä pitää mielessä, että ne sisältävät myös Lissabonin sopimusluonnokseen, eikä kukaan pysty takaamaan, etteikö samoja tuomioita annettaisi uudelleen.

Äänestin tämän vuoksi mietintöä vastaan, sillä siinä ei mennä ongelman ytimeen, vaan pidetään sitkeästi kiinni Lissabonin sopimusluonnoksesta, vaikka Irlannin kansa on jo sen hylännyt.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin Anderssonin mietintöä joidenkin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen hiljattain antamien tuomioiden työehtosopimuksille asettamista haasteista unionissa. En aseta kyseenalaiseksi annettujen tuomioiden laillisuutta, mutta asetan kyseenalaiseksi sen, heijastavatko ne tarkoitusta, joka parlamentilla, komissiolla ja neuvostolla oli, kun lähetettyjä työntekijöitä koskeva direktiivi hyväksyttiin.

Johtopäätös on selvä: direktiiviä on tarkistettava sen säännösten korjaamiseksi siten, että alkuperäinen tarkoitus toteutuu jälleen. Euroopan komission on otettava tämä ensijaiseksi tavoitteeksi. Asia on otettava kiireesti käsittelyyn. Jos nykyinen komissio ei korjaa tilannetta, seuraavan, vuoden 2009 vaalien jälkeen valittavan komission on tehtävä se. Minä en ainakaan äänestä sellaisen uuden komission nimittämisen puolesta, joka ei ota asiaa työohjelmaansa toimikautensa ensimmäisten 12 kuukauden aikana.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Anderssonin mietinnössä on muka otettu opiksi Luxemburgissa sijaitsevan yhteisöjen tuomioistuimen häpeällisistä tuomioista etenkin asioissa Laval ja Viking. Näissä tuomioissa asetetaan vapaus tarjota palveluja ja vapaus yritysten perustamiseen etusijalle sen sijaan, että puolustettaisiin kotimaisten työntekijöiden etuja ja oikeuksia sosiaalista polkumyyntiä vastaan. Sosiaalisten oikeuksien toteuttaminen alistetaan niissä tavalla, jota ei voi hyväksyä, "suhteellisuusperiaatteelle", joka menee paljon pidemmälle kuin oikeutetut rajoitukset (esimerkiksi yleinen järjestys ja kansanterveys), jotka tunnustetaan eri maiden kansallisissa lainsäädännöissä tai ILO:n yleissopimuksissa.

Ne merkitsevät paluuta Bolkenstein-direktiivin ensimmäiseen versioon; siihen, jossa alkuperämaan oikeutta (sosiaalilainsäädäntöä, työläinsäädäntöä, palkkoja jne.) sovellettiin työntekijöihin, jotka tarjosivat palvelujaan toisessa jäsenvaltiossa, riippumatta tässä valtiossa voimassa olevista lainsäädännöstä ja työehtosopimuksista. On kuitenkin niin, että eurooppalainen lainsäätäjä hylkäsi tämän version ja on sietämätöntä, että tuomarit voivat asettaa lainsäätäjiksi oikeuden tulkitsemisen varjolla.

Vaikka Anderssonilla on hyviäkin oivalluksia, hän on liian kiinni ääri-liberaaleissa periaatteissa, joista tämä tilanne on seurausta, jotta voisimme antaa mietinnölle tukemme. Tämän vuoksi pidätymme äänestämästä.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin sosialistinen ryhmä ja oikeistokeskustalaiset puolueet ovat antaneet varauksettoman tukensa kaikille EU:n perussopimusten muutoksille. Näin ne ovat olleet mukana antamassa EU:n toimielimille, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien mukaan luettuna, aina vain lisää valtaa Ruotsin työmarkkinoihin nähden. EU:sta on tällä tavoin tullut uhka työmarkkinasäännöille, jotka on laadittu neuvotteluteitse ja lainsäädännöllä, jotka ovat olennainen osa ruotsalaista yhteiskuntaa.

Mietinnössä pääasiassa suositellaan muutoksia lähetettyjä työntekijöitä koskevaan direktiiviin. Näin ollen sen avulla ei voida estää sitä, että yhteisöjen tuomioistuimella on jatkuvaa vaikutusta Ruotsin työmarkkinoita koskeviin säädöksiin. Ensinnäkin tulos on konservatiivien ja sosialistien välillä tehty kompromissi, mikä on johtanut latteisiin ja ristiriitaisiin sanamuotoihin. Toiseksi, sisämarkkinoita koskeva EU:n primaarilainsäädäntö (49 artikla) menee työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin säännösten edelle. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin voi näin ollen yhä tulla samaan johtopäätökseen kuin asiassa Laval.

EU:lle ei saa antaa tehtäviä, joista jäsenvaltiot voivat itse huolehtia, ja työmarkkinat ovat todellakin asia, jonka kuuluisi kuulua jäsenvaltioille. Junilistan-puolue tukeekin tämän vuoksi sitä, että Ruotsi saisi poikkeuksen EU:n työmarkkinalainsäädännöstä sen varmistamiseksi, että yhteisöjen tuomioistuin ei jatkossa voi ohjailla Ruotsin työmarkkinoita.

Äänestimme tästä huolimatta mietinnön puolesta, koska sen tavoite on edelleen aiheellisesti estää niin pitkälle kuin mahdollista yhteisöjen tuomioistuinta puuttumasta ruotsalaisiin työehtosopimuksiin tulevaisuudessa.

Kannatimme myös tarkistuksia, joissa suositeltiin suurempaa kansallista itsemääräämisoikeutta työmarkkinakysymyksissä, mutta sen sijaan äänestimme tietysti vastoin esittelijän ylistysvirsiä Lissabonin sopimukselle.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Päätin äänestää vastoin Jan Anderssonin mietintöä työehtosopimuksiin kohdistuvista haasteista EU:ssa.

Esittelijä arvostelee työntekijöiden lähettämistä koskevaan direktiiviin liittyviä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä ja vaatii direktiivin tarkistamista.

Vastustan päättäväisesti esittelijän näkemyksiä ja olen lisäksi sitä mieltä, että direktiivin tarkistamisen vaatiminen ilman, että asiaa on analysoitu asianmukaisesti jäsenvaltioiden tasolla ja etenkin niissä jäsenvaltioissa, joihin yhteisöjen tuomioistuimen tuomio vaikuttaa, on järjestön askel, joka on otettu poliittisten tarkoituserien vuoksi. Erityisesti on huomattava, että esittelijän tapa muotoilla asia on hyökkäys yhtä Euroopan unionin perusvapauksista eli palveluiden vapaata tarjoamista vastaan ja uhka palveludirektiivin mukaiselle palveluiden tarjoamisen vapauttamiselle ja alkuperämaahan liittyvälle periaatteelle.

Mielestäni työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin asianmukainen täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välinen tiivistetty hallinnollinen yhteistyö tarjoaisivat asianmukaiset keinot taata toisaalta työntekijöiden oikeuksien suojele ja toisaalta palveluiden tarjoamisen vapaus.

Pidän valitettavana sitä, että parlamentti hylkäsi tarkistukset, joiden tarkoituksena oli mietinnön jonkinlainen tasapainottaminen.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Vuokratyöntekijöitä koskeva direktiivi on tärkeä pyrkimyksessämme palveluiden ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden laillistamiseen kaikkialla unionin alueella. Kaikki jäsenvaltiot eivät suinkaan toimi direktiivin vaatimusten mukaisesti. Toisinaan palveluiden tarjoajilta vaaditaan enemmän kuin mitä direktiivissä edellytetään. Direktiivin säännöksiä vääristelemällä estetään palvelut jäsenvaltioiden välillä ja suojellaan tällä tavoin protektionistisia käytänteitä. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tutki asiaa, joka liittyi latvialaiseen rakennusalan yritykseen Lavalin. Yritystä kiellettiin tarjoamasta palveluja Ruotsissa. Ruotsin oikeudessa edellytettiin työehtosopimusta, vaikka sopimus oli allekirjoitettu Latviassa. Tuomioistuin päätti, että oli kiellettyä asettaa velvoitteita, joita direktiivissä ei ole tai jotka ylittävät direktiivissä säädetyt velvoitteet. Mietinnössä ja tarkistuksissa arvostellaan ja jopa asetetaan kyseenalaiseksi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Laval ja muissa vastaavissa asioissa antamat tuomiot.

Äänestin vastaan, sillä olen sitä mieltä, että Euroopan parlamentti ylittää valtuutensa tulkitessaan yhteisöjen tuomioistuimen antamia tuomioita tai asettaessaan ne kyseenalaisiksi. En hyväksy lausuntoja, joissa heitetään epäilyksen varjo yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden ylle ja ehdotetaan, että tuomioistuimen päätökset olisi jätettävä soveltamatta joissakin EU:n jäsenvaltioissa. Antamalla tällaisia lausuntoja emme ainoastaan kyseenalaista yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa, vaan tuomme esiin epäilyn sen puolueettomuudesta, olemme vaarassa vääristää EU:n toimielinjärjestelmää ja vahvistamme ihmisten epäluottamusta tähän

järjestelmään. Lisäksi olen eri mieltä tavoitteesta tarkastella direktiiviä uudelleen ja tarkistaa sitä. Jos direktiivi ei toimi joissakin maissa siten kuin sen pitäisi, vastuussa ovat yhteisön jäsenet, jotka eivät ole onnistuneet siirtämään direktiivin säännöksiä käytäntöön tai soveltavat niitä epäasianmukaisesti kansallisessa lainsäädännössä. Euroopan komission olisi valvottava, onko EU:n direktiivit siirretty kansalliseen lainsäädäntöön asianmukaisesti ja noudatetaanko kansallisissa lainsäädännöissä direktiivien olennaista sisältöä ja henkeä.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionin asettama tavoite sosiaalisesta Euroopasta on harhaa, Lissabonin strategia on epäonnistunut ja lukuisat eurointoilijoiden valmistamat taikajuomat, joilla pyritään parantamaan työ- ja elinoloja, eivät tehoa yksinkertaisesti siitä syystä, että Brysselin todellinen visio on ääri-liberaali ja palvelee globalisaatiota. Me haluamme toisaalta estää sosiaalisen polkumyynnin suojellaksemme työntekijöitä, olivatpa he sitten lähetettyjä tai eivät, ja näin ollen olemme valmiit tasapainoisiin sisämarkkinoihin, toisaalta taas haluamme tehdä kaikkemme avataksemme taloudellisia rajojamme vielä vähän lisää ja sallimme työn ja väestön massiivisen saapumisen maahan.

Kaikki tämä on jälleen yksi lukemattomista osoituksista todellisesta eurointoilijoiden skitsofreniasta. Jotta tämä käy selväksi, ei tarvitse muuta kuin ottaa esiin ne lukuisat kerrat, kun tässä sekavassa mietinnössä viitataan kuolleeseen ja kuopattuun Lissabonin sopimukseen. Näin ollen emme ymmärrä, miten siinä ylipäätään olisi mahdollista päätyä selkeään näkemykseen siitä, miten palveluiden vapaa liikkuvuus ja työntekijöiden oikeudet yhdistetään tasapainoisesti.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan yhteisön tavoitteena on turvata kaikkien kansalaisten perusoikeudet sekä julkisen elämän osalta että työmarkkinoilla. Ihanteellista olisi, jos pääsisimme kokonaan eroon syrjinnästä ja tulevaisuuteen liittyvästä epävarmuudesta.

Mietinnön esittelijä Jan Andersson huomauttaa, että eräät Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot saattavat loukata joidenkin kansalaisten käsitystä tasa-arvosta ja työmarkkinoiden kunnioittamisesta. Jotta tällaisilta tilanteilta vältyttäisiin tulevaisuudessa, Anderssonin mukaan olisi ryhdyttävä pikaisiin toimiin lainsäädännön tarkistamiseksi siten, että vältytään kaikilta yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden mahdollisesti aiheuttamilta sosiaalisilta, taloudellisilta tai poliittisilta seuraamuksilta. Näihin toimiin sisältyy myös työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin uudelleentarkastelu ja vuokratyöntekijöitä koskevan direktiivin välitön hyväksyminen.

Yhteenvetona todettakoon, että mielestäni meidän olisi hyväksyttävä mietintö, sillä se palvelee visiota yhtenäisestä Euroopasta.

Kartika Tamara Liotard ja Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Monilla yrittäjillä on kiusaus maksaa työntekijöilleen mahdollisimman vähän heidän tekemästään työstä. Myös muihin työhön liittyviin kustannuksiin, kuten työsuojeluun ja palveluihin, kohdistuu paineita. Työntekijät sitä vastoin voivat suojella itseään vain huolehtimalla siitä, että heidän palkkansa perustuu yleisesti sitovaan työehtosopimukseen, ja tukeutumalla sen maan asianmukaiseen oikeussuojaan, jossa he työskentelevät ja asuvat.

Sekä palveludirektiivin alkuperäisellä tavoitteenasettelulla että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen äskettäin antamilla tuomioilla puututaan tähän suojeluun. Jos tällä tavalla sallitaan vähemmän suotuisien ulkomaisten työehtosopimusten tai vähemmän suotuisan ulkomaisen lainsäädännön soveltaminen, yhä useammat työnantajat valitsevat tällaisen kustannuksia säästävän vaihtoehdon ja palkansaajien tulot putoavat merkittävästi.

Jotkut paiskivat töitä siinä uskossa, että EU:n perustuslakiluonnos tai Lissabonin sopimus tarjoaisivat riittävät takeet tätä vastaan. Näitä asiakirjoja olisi muutettava ennen kuin ne voitaisiin hyväksyä ja tähän päästäisiin. Ilmassa oli myös toiveita, että Anderssonin mietintö tarjoaisi edellä mainitut takeet. Kun otetaan huomioon tekstiin liittyvät kompromissit, tämä on kuitenkin vielä epätodennäköisempää kuin miltä aluksi vaikutti. Tämän vuoksi emme voi äänestää sen puolesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Ei käy laatuun, että toisaalta julkiset hankintasopimukset on kilpailutettava EU:n laajuisesti ja toisaalta taas yhteisöjen tuomioistuin on kumonnut sopimuksen myöntämiseen liittyvän vähimmäispalkan maksamisvelvoitteen sillä perusteella, että velvoite on ristiriidassa työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin ja palveludirektiivin kanssa. EU paljastaa tällä tavalla todelliset kasvonsa puhtaasti taloudellisena yhteisönä, joka huiputtaa sosiaalisesti heikossa asemassa olevia vähäisin tai tyhjin lupauksin. EU:n on korkea aika vastata kansalaisten hätähuutoihin, jotka se on jo pitkään jättänyt huomiotta pyrkiessään sulkemaan korvansa ja painamaan villaisella epäjohtonmukaisuudet. Tässä

mietinnössä olisi edes yritettävä löytää ratkaisu, mutta siinä jätetään yhä liian paljon varaa väärinkäytöksiin, minkä vuoksi pidätyin äänestämästä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kannatan eurooppalaisen vasemmiston tavoin työntekijöiden perusoikeuksien tunnustamista kaikilta osin. Kieltäydyin äänestämästä Anderssonin mietinnön puolesta, koska huolimatta sen sisältämistä yksittäisistä myönteisistä osatekijöistä, se jää kuitenkin puutteelliseksi. Mielestäni tämä mietintö on menetetty tilaisuus puuuttua tehokkaasti työntekijöiden oikeuksiin EU:n primaarilainsäädännössä. Perusoikeuksien toteuttaminen, sellaisina kuin ne on tunnustettu jäsenvaltioissa, ILO:n yleissopimuksissa ja EU:n perusoikeuskirjassa, mukaan luettuna oikeus neuvotella, ei saa riippua tuomarin harkinnasta, johon ei voi puuttua, eikä se saa aina jäädä toiselle sijalle sen vuoksi, että siitä säädetään hierarkiassa alempana olevassa oikeuslähteessä. Oikeutta ammattiliittojen toimiin ei saa vaarantaa. Perussopimukseen on lisättävä sosiaalista suojelua koskeva lauseke.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Tänään äänestettiin Jan Anderssonin mietinnöstä, joka koskee tulevia työehtosopimuksia Euroopassa, sen jälkeen kun ensin oli äänestetty esimerkiksi Laval-tuomiosta. Euroopan parlamentin sosialistinen ryhmä vaati, että nykyinen EU:n lainsäädäntö – joka tunnetaan niin sanottuna työntekijöiden lähettämistä koskevana direktiivinä – puretaan sen takaamiseksi, että Ruotsi voi pitää kiinni työehtosopimuksistaan.

Olen itse sitä vastoin toiminut aktiivisesti sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa että ennen täysistuntoa tavoitteenani varmistaa, että kysymystä ensinnäkin käsitellään oikealla tasolla: kansallisesti. Syy on se, että mielestäni PSE-ryhmän strategia on huono. Yritettäessä kerta toisensa jälkeen ottaa Laval-tuomio esiin EU:n tasolla sen sijaan, että se ratkaistaisiin Ruotsin lainsäädännön avulla, luodaan paineita yhtenäisemmän työmarkkinalainsäädännön suuntaan – juuri siihen, mistä nykyiset ongelmat alun perin saivat alkunsa. Kun 27 jäsenvaltiota ovat asiasta samaa mieltä, on sanomattakin selvää, ettei voida ajatella, että Ruotsi yksinään saisi läpi lainsäädäntöä, joka sattuu sopimaan juuri meille parhaiten. Loppujen lopuksi meidän mallimme on ainutlaatuinen koko Euroopan mittakaavassa. Koska Jan Andersson ja parlamentti hyväksyivät ehdotukseni, ettei työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä romutettaisi ennen kuin kansallisissa tutkimuksissa on käynyt selväksi, että se todella on tarpeen, katsoin kuitenkin voivani äänestää mietinnön puolesta.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Kiitän esittelijäämme Jan Anderssonia tästä hyvin tärkeää asiaa koskevasta mietinnöstä.

Yhteisöjen tuomioistumeen hiljattain viedyt asiat ja tuomioistuimen niissä antamat tuomiot merkitsevät sitä, että yritykset, joiden ainoa tavoite on voitto, ovat uhka työntekijöiden oikeuksille ja työntekijöiden työehtosopimukseen perustuvalla yhteisvastuulla. Jos voitontavoittelu merkitsee työntekijöiden oikeuksien polkemista, olkoon niin: yritykset ovat valmiita jopa tähän.

Euroopan sosiaalinen malli, josta olemme oikeutetusti ylpeitä, on hyökkäyksen kohteena, ja keinottelijat uhkaavat sitä vakavasti.

Muualta tulleen halvan työvoiman muodostama uhka on tosiasia, jolle häikäilemättömät työnantajat ovat avanneet takaoven käyttäen verukkeena vapaata liikkuvuutta.

Vapaan liikkuvuuden periaatetta ei milloinkaan tarkoitettu keinoksi hankkia halpaa työvoimaa tai periaatteeksi, jonka perusteella voidaan heikentää työntekijöiden sosiaalisia oloja. Olisi erittäin mielenkiintoista tietää, miten Jacques Delors olisi suhtautunut tähän.

Viking- ja Laval-tuomiot ovat hyökkäys ammattiliittoja ja työntekijöiden oikeuksia kohtaan. Tämän vuoksi Anderssonin mietintöä tarvitaan kipeästi ja tämän vuoksi annan sille tukeni. Se palauttaa tasapainon, josta yhteisöjen tuomioistuin on niin selkeästi viimeaikaisissa tuomioissaan luopunut.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (DA) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioissa asioissa Vaxholm/Viking Line/Rüffert/Luxemburg on selvästi asetettu sisämarkkinoiden ja sijoittautumisoikeuden puolelle työntekijöiden oikeuksien kustannuksella, mukaan luettuna oikeus mennä lakkoon sosiaalisen polkumyynnin välttämiseksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita ei ole kuitenkaan vedetty hatusta. Ne perustuvat EU:n perussopimukseen, joita täydentää työntekijöiden lähettämistä koskeva heikko direktiivi.

Jos Euroopan parlamentin enemmistö todella haluaisi puolustaa työntekijöiden etua, se vaatisi perustavanlaatuisia muutoksia EU:n perussopimukseen, esimerkiksi turvautumalla oikeudellisesti sitovaan

sosiaaliseen pöytäkirjaan, jossa työntekijöiden perusoikeudet asetettaisiin sisämarkkinoiden ja sijoittumisoikeuden edelle.

Anderssonin mietinnön viimeisessä versiossa, joka on sosialistiesittelijän ja konservatiivien yhteistyön hedelmä, ei esitetä tätä tärkeää vaatimusta. Mietinnössä ei onnistuta edes vaatimaan työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin tarkistamista. Tämä tarkoittaa sitä, että sen sisältö on onttoa sanahelinää.

Folkebevægelsen-puolue jätti joukon tarkistuksia, esimerkiksi tarkistuksen, jossa esitetään että sääntely, joka koskee oikeutta työtaistelutoimiin, olisi pidettävä kansallisena. Sosialistien ja konservatiivien liittouma hylkäsi kaikki nämä tarkistukset.

Näin ollen Folkebevægelsen ei voi kannattaa Anderssonin mietintöä lopullisessa äänestyksessä. Sen sijaan teemme jatkossakin työtä sen eteen, että työntekijöitä suojellaan huonommilla palkka- ja työoloilla, joille Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on viitoittanut tietä.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Mietintö työehtosopimuksista EU:ssa on mielipiteenilmaus, jolla ei ole oikeudellista arvoa. Sen avulla on tarkoitus vahvistaa työntekijöiden asemaa Laval-tuomion jälkeen, mutta valitettavasti mietinnön sisältö ei yllä lähellekään tämän tavoitteen edellyttämää tasoa.

Olisi väärin ottaa työntekijöiden lähettämistä koskeva yhteisön direktiivi uudelleentarkasteluun, kuten mietinnössä esitetään. Se voi jopa olla haitaksi työntekijöille. Se on riski, jota emme ole valmiit ottamaan, koska konservatiiviset voimat pitävät ohjia käsissään koko EU-järjestelmässä.

Mietinnössä ei ole mainintaa siitä, että lakko-oikeuden olisi mentävä markkinoiden vapauden edelle, eikä siitä, että tämä olisi kirjattava Lissabonin sopimukseen liitettävään sosiaalisesti sitovaan pöytäkirjaan. Euroopan parlamentin vasemmistoryhmä jätti asiasta useita tarkistuksia, mutta suuri enemmistö hylkäsi ne.

On Ruotsin oma asia sisällyttää Lissabonin sopimukseen poikkeus, jonka mukaan Laval-tuomion seuraamukset eivät koske Ruotsia. Myös tämä, GUE/NGL-ryhmän esittämä tarkistus kuitenkin hylättiin. Sen sijaan mietinnössä ylistetään Lissabonin sopimusta huolimatta siitä, että sopimus ei mitenkään muuta Laval-tuomiota, vaan ainoastaan vahvistaa sitä.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietinnössä yritetään puuttua työväenluokan ja muidenkin työtä tekevien suhtautumiseen yhteisöjen tuomioistuimen surkeisiin tuomioihin, joissa työntekijöiden lakot katsotaan laittomiksi sen vuoksi, että tilanne, jossa he osoittavat mieltään, samoin kuin heidän tapansa tehdä se, eivät käy yksiin Maastrichtin sopimuksen ja Lissabonin sopimuksen kanssa. Näissä sopimuksissa kilpailukyky, vapaa liikkuvuus ja pääomaan perustuvat toimet EU:n jäsenvaltioissa vahvistetaan peruserätykseen, jota ei sovi kyseenalaistaa. Näin puolustetaan ruohonjuuritason vastaista politiikkaa ja EU:n taantumuksellista luonnetta. Mietinnöllä yritetään vakuuttaa työntekijät siitä, että EU:n avulla olisi muka mahdollista saavuttaa tasapaino työntekijöiden oikeuksien ja pääoman vapaan liikkuvuuden välillä. Näin pyritään hyödyntämään jokainen mahdollisuus käyttää työväenluokkaa ja ruohonjuuritason luokkaa enemmän hyväksi samalla, kun varmistetaan monopolien voitot ja kasvatetaan niitä.

Tällaisin keinoin eurooppalaiset puolueet, jotka näkevät ainoastaan yhden etenemistien, levittävät työntekijöiden keskuuteen vaarallista harhakuvaa siitä, että EU:lla voisi olla myös ”sosiaaliset kasvot” ja että EU:hun ja pääomaan voisi sosiaalista suojelua koskevien lausekkeiden avulla liittyä yhteiskunnallinen tietoisuus.

EU:n ruohonjuuritason vastainen hyökkäys työntekijöiden tärkeimpiä perusoikeuksia vastaan osoittaa, ettei EU kykene muuttumaan. Unioni perustettiin ja se on olemassa ainoastaan siksi, että se palvelee monopoliasemassa olevia yrityskeskittymiä, samalla kun sen avulla varmistetaan työväenluokan hyväksikäytön jatkuminen.

Lars Wohlin (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Äänestin mietintöä vastaan. Sääntelyn lisääminen EU:n tasolla todennäköisesti vain vahvistaisi yhteisöjen tuomioistuimen valtaa entisestään. Minun käsitykseni on, että yhteisöjen tuomioistuimen ei kuulu päättää työmarkkinapolitiikkaan liittyvistä kysymyksistä, vaan se on valtiopäivien ja/tai työmarkkinaosapuolten asia.

Äänestin Lissabonin sopimusta koskevia myönteisiä sanamuotoja vastaan enkä usko, että perusoikeuskirjan olisi oltava oikeudellisesti sitova, koska silloin olisi käytännössä olemassa vaara lainsäädäntövallan siirtymisestä valtiopäiviltä yhteisöjen tuomioistuimelle.

- Päätöslauselmaesitys: EU:n ja Vietnamin kumppanuussopimus (RC-B6-0538/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä EU:n ja Vietnamin kumppanuus- ja yhteistyösopimusta, joka sisältää selkeän ihmisoikeuslausekkeen. Haluan kuitenkin korostaa, että tässä yhteydessä on välttämätöntä, että Vietnamin hallitus täyttää asetetut ehdot. Sen on sitouduttava yhteistyön takaamiseen ja ihmisoikeuksien ja uskonnonvapauden parempaan noudattamiseen kumoamalla sen lainsäädännössä olevat säännökset toisinajattelun rangaistavuudesta ja lopettamalla sensuuri.

Bairbre de Brún, Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Mary Lou McDonald, Erik Meijer ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Annamme täyden tukemme ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamiselle siten kuin EU:n ja Vietnamin yhteistyösopimuksessa edellytetään, ja uskon, että Vietnamilla on tarve kohentaa näitä asioita.

Tällaiset periaatteet ovat yleismaailmallisia, ja niitä olisi sovellettava tasavertaisesti kaikkiin maihin, niin EU:n sisällä kuin ulkopuolellakin.

Tämän vuoksi äänestämme päätöslauselman puolesta, huolimatta sen melko yksioikoisesta esitystavasta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kun eilen ja toissapäivänä käytiin Hanoissa jo toistamiseen neuvotteluja EU:n ja Vietnamin uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta, tämän parlamentin enemmistö hyväksyi päätöslauselman, joka tuntuu pikemminkin tekopyhyyden ja ihmisoikeuksien välineellistämisen ilmaukselta.

Kun lukee päätöslauselman sisällön, voi syystä kysyä, miksi parlamentin enemmistö ei ehdottanut, että tulevan sopimuksen ehtona olisi myös lauseke, jolla varmistetaan, että myös EU kunnioittaa demokratiaa ja ihmisoikeuksia.

Voisi olla varsin hyödyllistä ja opettavaista, että Euroopan parlamentti ”vaatisi” esimerkiksi sitä, että jäsenvaltiot ja EU eivät tekisi yhteistyötä CIA:n laittomien vankilentojen osalta tai kaunistelisi niitä, kunnioittaisivat maahanmuuttajien ihmisoikeuksia, joita rikotaan räikeästi palauttamista koskevassa direktiivissä, kunnioittaisivat ranskalaisten, hollantilaisten ja irlantilaisten demokraattisesti ja vapaasti ilmaistua tahtoa hylätä perustuslaillinen/Lissabonin sopimus, noudattaisivat kansainvälistä oikeutta etenkin Kosovon ollessa kysymyksessä ja lakkaisivat kuvittelemasta, että niillä on varaa neuvoa kaikkia muita.

Mitä tapahtuisi, jos vietnamilaiset tekisivät kaiken tämän saman? Suostuisiko Euroopan parlamentti neuvottelemaan sellaisissa olosuhteissa? Suostuisiko se soveltamaan lauseketta vastavuoroisesti? Ei tietenkään, koska ”vuoropuhelu” ja ”lauseke” ovat vain muita varten.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa demokratiasta, ihmisoikeuksista sekä EU:n ja Vietnamin uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta. Euroopan unionin ja Vietnamin välisen vuoropuhelun olisi itse asiassa käännättävä konkreettiseksi parannuksiksi ihmisoikeuksissa, joita aivan liian usein rikotaan räikeästi. Annan päätöslauselmalle vankkumattoman tukeni, sillä Vietnamin on saatava tiedotusvälineiden sensuuri loppumaan ja kumottava säännökset, joilla rajoitetaan vapautta harjoittaa uskontoa sekä poliittista ja uskonnonvapautta, jos se haluaa ottaa aktiivisen roolin kansainvälisessä yhteisössä. Lisäksi Vietnamin on tehtävä näihin oikeuksiin ja vapauksiin liittyvää yhteistyötä Yhdistyneiden kansakuntien kanssa.

Tämän vuoksi tuen tätä päätöslauselmaa ja yhdyn komission kehotukseen laatia selvät kriteerit Vietnamissa käynnissä olevien kehityshankkeiden arvioimiseksi, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevien lausekkeiden mukaisia.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.35, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Oikaisu hyväksyttyyn tekstiin (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

11. Esitys yleiseksi talousarvioksi 2009 (Pääluokka III) - Esitys yleiseksi talousarvioksi 2009 (Pääluokat I, II, IV, V, VI, VII, VIII ja IX) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

– Jutta Haugin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2009 (C6-0309/2008 – 2008/2026(BUD)) ja oikaisukirjelmästä nro 1/2009 (SED(2008)2435) alustavaan esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2009 (A6-0398/2008) ja

– Janusz Lewandowskin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2009

Pääluokka I – Parlamentti

Pääluokka II – Neuvosto

Pääluokka IV – Tuomioistuin

Pääluokka V – Tilintarkastustuomioistuin

Pääluokka VI – Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

Pääluokka VII – Alueiden komitea

Pääluokka VIII – Euroopan oikeusasiamies

Pääluokka IX – Euroopan tietosuojavaltuutettu

(C6-0310/2008 - 2008/2026B(BUD)) (A6-0397/2008).

Jutta Haug, esittelijä – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, valmistelut Euroopan unionin talousarvion 2009 ensimmäistä käsittelyä varten ovat sangen monimutkaisia. Siksi haluaisin aloittaa tämän päivän keskustelun kiittämällä vilpittömästi budjettivaliokunnan jäseniä ja kaikkia erityisvaliokuntien jäseniä, jotka ovat työskennelleet niin tiiviisti kanssani, yhteistyöstä ja kaikesta ajasta, jonka he ovat tälle omistaneet.

Kuten vuoden 2009 talousarviomenettelyn alkaessa sanoin, ja olen iloinen voidessani sanoa sen uudelleen, talousarvion esittelijä on vain niin hyvä kuin hänen kanssaan työskentelevien jäsenten summa, joten olen hyvin kiitollinen teille.

Minun on myös kiitettävä budjettivaliokunnan sihteeristön ryhmää: ilman sihteeristön henkilöstön jatkuvasti erinomaista työtä, me jäsenet emme maailman parhaalla tahdollakaan olisi mitään, joten kiitos! Kyllä, olen samaa mieltä, että suosionosoitukset olisivat sangen paikallaan.

(Suosionosoituksia)

Kiitän myös henkilökohtaista avustajaani ja ryhmien henkilökuntaa: hyvän työn tekemiseen tarvitaan monia päitä ja monia käsiä.

Rahoituskriisi vaikuttaa suuresti valmisteluihin, jotka koskevat talousarvion ensimmäistä käsittelyä, jonka aikana meidän on luettava, ymmärrettävä ja arvioitava 1 400 tarkistusta. Vaikka noin 130 miljardin euron talousarvion näyttää naurettavan pieneltä niiden satojen ja taas satojen miljardien rinnalla, jotka jäsenvaltiot ovat yhdessä ja erikseen levittäneet sekä pankkien että reaalitalouden turvaverkoksi, meidän ensimmäisen käsittelyn valmisteluja koskevia kokouksiamme muokkasivat kuitenkin hyvin paljon juuri tätä aihetta koskevat esitykset kaikilta mukana olleilta ryhmiltä. Niin tekemällä me periaatteessa ennakoimme neuvoston vastausta talousarviota koskeviin pyyntöihimme.

Mitä sitten pyyntömme ovat? Ensinnäkin maksut. Huomautimme jo heinäkuussa, että emme voi hyväksyä maksusitoumuserärahojen ja maksumäärärahojen välistä 15 prosentin eroa, jota komissio ehdotti talousarvioesityksessään ja jota neuvosto edelleen lisäsi. Mielestämme se ei sovi talousarvion tarkkuutta ja selkeyttä koskevaan periaatteeseen. Kun lisäksi vertaamme tätä nykyisten rahoitusnäköymien kolmannen vuoden eroa edellisten rahoitusnäköymien kolmannen vuoden eroon, joka oli vain kolme prosenttia, emme

yksinkertaisesti ymmärrä, miten niin valtavaa eroa voidaan perustella. Olemme siksi lisänneet maksuja: emme voineet poistaa eroa kokonaan, mutta olemme puolittaneet sen, ja nyt se on kahdeksan prosenttia.

Emme lisänneet maksuja huutoäänestyksellä tai summittaisesti, vaan niissä budjettikohdissa, joilla autetaan rahoittamaan parlamentin painopistealoja: toiminta ilmastomuutoksen torjumiseksi, työpaikkoja luovan kasvun sosiaalinen ulottuvuus, globalisaatioon mukautuminen ja pienten ja keskisuurten yritysten tuki sekä tietyt kohdat, joilla parannetaan kansalaisten turvallisuutta. Yhteensä olemme lisänneet maksuja 0,89 prosentista bruttokansantuotteesta – neuvoston ehdottama taso – pyöristettynä 0,96 prosenttiin bruttokansantuotteesta.

Toiseksi päätimme hyödyntää täysimääräisesti rahoitusnäkymissä meille tarjottuja vaihtoehtoja. Alanimikkeiden 1 a ja 3 b nojalla haluamme jakaa kaiken rahan niille budjettikohdille, jotka ovat meille tärkeitä, jättämättä yhtään marginaalia. Haluamme, että alanimikkeen 1 a otsake ”kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky” ei ole pelkkää retoriikkaa vaan että siihen kuuluu myös erityisiä toimenpiteitä. Emme halua, että alanimikkeen 3 b otsake ”kansalaisuus” on merkityksetön lause – haluamme saada sen elämään, koska loppujen lopuksi tällä alanimikkeellä yhdistetään politiikanalat, jotka vaikuttava suoraan kansalaisiin paikallistasolla ja jotka Euroopan unioni on erityisen hyvä tekemään näkyviksi.

Kolmanneksi olemme antaneet pilottihankkeiden ja valmistelutoimenpiteiden paketin, josta sovittiin kaikkien ryhmien kesken ja jonka komissio on jo arvioinut, joukon sysäyksiä uusille politiikan osille, uusia yhteisön toimia ja mahdollisesti uutta lainsäädäntöä.

Neljänneksi olemme noudattaneet poliittista päätöstämme. Kukaan ei voi odottaa hyvää hallintotyötä, ei komissiolta eikä hajautetuilta virastoilta, jos niille ei anneta henkilöstöä koskevaa riittävän suurta talousarviota, emmekä siksi voi hyväksyä neuvoston leikkauksia. Olemme palauttaneet alustavassa talousarvioesityksessä omaksutun lähestymistavan, ja siitä hyvästä komissio voisi kiittämisen lisäksi olla myös meidän puolellamme kiistoissa neuvoston kanssa.

Viidenneksi haluaisin käsitellä suurinta ongelmaa, nimittäin otsaketta 4, jonka nimi on suurellisesti ”EU maailmanlaajuisena kumppanina”. Kun tämä otsake perustettiin rahoitusnäkymistä aiemmin käytyjen neuvottelujen aikana, se oli jo silloin toivottoman alirahoitettu. Siksi olemme jokaisen vuoden talousarviosta käydyissä keskusteluissa korostaneet samaa asiaa: miten aiomme rahoittaa kaiken, mikä tarvitsee rahoitusta, ja samalla antaa itsellemme tarpeeksi liikkumavaraa voidaksemme vastata varainhoitovuoden ennakoimattomiin tapahtumiin.

Voin sanoa tässä ja nyt, että tyydyttävää ratkaisua ei ole ollut eikä ole vielääkään. Se, mitä todella tarvitsimme Kosovoa, Afganistania, Palestiinaa ja nyt Georgiaa koskevalle avullamme, on pitkän aikavälin ohjelmat, ei tämä jatkuva kituuttaminen kädestä suuhun.

Tässä ei ole mitään uutta, mutta tänä vuonna komissio heitti meille uuden haasteen: elintarvikkeiden valtavien maailmanlaajuisten hintojen nousun takia se ehdotti heinäkuussa vähiten kehittyneiden maiden elintarvikeapuvälineeksi kutsumaansa järjestelmää, jonka talousarvio vuosina 2008 ja 2009 olisi miljardi euroa.

Jos komissio olisi ollut ahkera, sen olisi välittömästi pitänyt ehdottaa tarvittavien varojen siirtämistä otsakkeesta 2 otsakkeeseen 4. Se ei tehnyt niin, koska sen lisäksi, että se ei ole ahkera, se on peloissaan. Se pelkää, että se ei saa lupaa neuvostolta, ja nyt ongelma on sälytetty meille. Meidän on vakuutettava neuvosto siitä, että köyhistä köyhimpien avun tarpeesta ei pidä vain saarnata vaan on työskenneltävä yhdessä meidän kanssamme varojen löytämiseksi – niin ja mistä? – jotta voimme antaa suoraa elintarvikeapua ja ostaa siemeniä ja lannoitteita.

Budjettivaliokunnalle oli sangen selvää, että emme pystyisi löytämään tarvittavia rahoja otsakkeen 4 budjettikohdista, joten loimme niin kutsutun asteriskitarkistuksen, joka sisältää 250 miljoonaa euroa elintarvikeapua varten, 40 miljoonaa euroa Kosovoa, 80 miljoonaa euroa Palestiinaa ja 20 miljoonaa euroa Afganistania varten. Tätä asteriskitarkistusta, jolla tehdään sangen selväksi, että haluamme käyttää enemmän rahaa kuin rahoitusnäkymien mukaan on saatavilla, olisi pidettävä kehotuksena neuvostolle.

Toivotaan, että neuvosto lopulta pitää huomaautustamme kehotuksena tai vaatimuksena ja aloittaa viipymättä neuvottelut kanssamme. Meillä ei ole aikaa hukattavaksi – meidän ei pitäisi jättää kaikkea viime hetkeen. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, nyt on teidän vuoronne.

(Suosionosoituksia)

Janusz Lewandowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Grybauskaitė, joka ymmärtää puolaa mutta joka ei ole luultavasti niin kiinnostunut minun osuudestani talousarviomenettelyssä.

Olemme päättämässä menettelyä, jota olemme kutsuneet ”pilottimenettelyksi”. Se on hyvä tilaisuus korostaa hyvää yhteistyötä puhemiehien kanssa ja jatkuvaa luottamuksen rakentamista budjettivaliokunnan ja puhemiehien välillä, mikä johtuu muun muassa pääsihteeri Rømeron ponnistuksista. Kukaan ei kuitenkaan ole täydellinen, ja siksi joitakin eroja on jäljellä, mikä näkyy vuodelle 2009 laatimissamme varauksissa. Vuoden 2009 talousarviolla on vastattava moniin erityisiin haasteisiin. Se on vaalivuosi, mikä aiheuttaa erityisiä tarpeita yleisessä viestinnässä, joka tarvitsee rahoitusta. Se on vuosi, jolloin Euroopan parlamentin jäsenille annetaan uusi asema, millä on taloudellisia seurauksia. Haluaisin myös korostaa työllisyyttä ja maksuja koskevia uusia periaatteita, jotka ovat avoimia ja joilla vastataan aiemmin ilmoitettuihin tarpeisiin avustajista ja eläkerahaston loppumisesta aiemmassa muodossaan. Meidän piti myös järjestellä uudelleen talousarvio vuoden 2008 toisella puoliskolla voidaksemme antaa tukea todennäköiselle tilanteelle, jossa toimimme vanhojen perustamissopimusten perusteella ja jossa Lissabonin strategia, jolla muutettaisiin Euroopan parlamentin toimivaltuuksia, ei tule voimaan.

Olemme onnistuneet pitämään talousarvion vapaaehtoisesti asettamamme rajan alapuolella eli Euroopan unionin toimielinten hallinnollisten menojen koskevan 20 prosentin rajan alapuolella. Meidän pitäisi hyväksyä nämä tasot sekä hallinnossa että poliittisissa ryhmissä, koska niillä pyritään parantamaan lainsäädännön toimintaa, helpottamaan Euroopan parlamentin jäsenten elämää ja parantamaan uutta komitologiamenettelyä, josta myös pitäisi säätää vuodelle 2009.

Haluaisimme ja olemme panemassa sitä varten täytäntöön varauksia, tasoittaa asteittain tiettyjä epäsuhtaisuuksia, jotka ovat ilmenneet tämän pitkän kauden aikana parlamentin hallinnon eri osissa, osoittaaksemme varoja ensisijaisesti niihin palveluihin, jotka liittyvät välittömästi parlamentin valiokuntien työhön. Olemme panneet merkille muita aloitteita, joilla voidaan parantaa parlamentin toimintaa, nimittäin parlamentin kirjasto ja erityisesti tiedonhallintajärjestelmä. Panemme myös merkille, että uusi vierailukeskus ei valitettavasti ole auki vaalien aikana. Sen aukiolosta ilmoitettiin, mutta se ei ole auki. Voimme luottaa siihen, että se toimii vuoden 2009 loppupuolella, mikä myös näkyy henkilöstöä koskevissa varauksissamme.

Talousarvion noudattaminen on parlamentin ja muiden toimielinten yhteinen filosofia, ja erityisesti vaalivuonna meidän pitäisi välttää esittämästä EU:n toimielimiä liiallisen kunnianhimoisina eurooppalaisten veronmaksajien maksamien kustannusten suhteen. Sama koskee muita elimiä, joissa mittasimme tätä kaikkea, kaikkia neuvoston tekemiä päätöksiä, ja sen lisäksi omaa arviotamme kyseisten elinten tarpeista. Haluaisin korostaa kahta sitoumusta: meillä on tuomioistuimelle 39 uutta virkaa, jotka liittyvät uuteen virastojen koskevaan menettelyyn, ja tilintarkastustuomioistuimessa meillä on kolme uutta virkaa, joilla lisätään järjestön valmiuksia mutta joilla myös tehdään mahdolliseksi sen uuden päätoimipaikan rahoittaminen etupainotteisesti.

Tämä ennakoi, että huomisen äänestys menee sujuvasti ja nopeasti, mikä johtuu erinomaisesta yhteistyöstä poliittisten ryhmien koordinaattoreiden ja valiokuntien lausuntojen valmistelijoiden välillä unohtamatta Reimer Bögen valiokunnan johtamista. Erityiskiitokseni ihmisille, jotka ovat auttaneet minua tässä, eli Richard Westerille ja Marrianna Parille.

Dalia Grybauskaitė, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen nähdessäni, miten nopeasti ja tehokkaasti parlamentti on päättänyt ensimmäisen käsittelynsä, ja että se on valmis äänestämään huomenna. Tämän valtavan työn tekivät budjettivaliokunta, sen johtajat ja koordinaattorit ja tietysti poliittiset ryhmät. Tämä tehtävän työn suurin osa on perustana tuleville neuvotteluillemme. Aloitamme vakavat neuvottelut kahden budjettivallan käyttäjän kanssa kahden seuraavan kuukauden aikana.

Komissio arvostaa yleisesti hyvin paljon poliittisia painopisteitä, joita varten Euroopan parlamentti ehdottaa talousarvion vahvistamista ja palauttamista, ja on niistä samaa mieltä. Maksujen osalta Euroopan parlamentti aikoo hyväksyä määrärahojen tason ylärajan asti. Tämä ei ole meistä riittävän vakuuttavaa, koska meidän mielestämme alustava talousarvioesitys vastaa paremmin todellista vastaanottokykyä erityisesti jäsenvaltioissa. Lähetän tällä viikolla tietoa talousarvion toteuttamisesta, ja huomaatte, että laskelmiemme pohjana ovat hyvin vakavat perusteet.

Komissio on laajasti samaa mieltä parlamentin ehdottamasta pilottihankkeista ja valmistelutoimenpiteistä koskevasta uudesta prosessista. Haluaisin tässä yhteydessä korostaa sitä, että arvostan toimielintemme välistä erinomaista yhteistyötä, joka on Jutta Haugin edistämän uuden ja menestyksekkään lähestymistavan ansiota. Tämä on ensimmäinen kerta neuvotteluhistoriassamme, kun olemme pystyneet jo ennen kesää ottamaan vastaan monet näistä pilottihankkeista ja sopimaan niistä.

Haluaisin myös kiinnittää huomiota muutamiin asioihin, jotka aiheuttavat edelleen ensimmäisessä käsittelyssä huolta komissiolle.

Ensimmäinen ja tärkein niistä koskee otsaketta 5. Me arvostamme sitä, että parlamentti on palauttanut komission henkilökunnan palkkoja varten pyytämät määrät. Samalla varaukseen on kuitenkin pantu 37 miljoonaa euroa, joiden vapauttamiselle on tiettyjä ehtoja.

Sen lisäksi on varattu myös noin 16 miljoonan euron lisävaraus kahta erityistä politiikanalaa, nimittäin liikennettä ja ympäristöä, varten. Komission on tietysti hyvin vaikeaa vastata tähän, erityisesti viimeiseen, koska komissiossa on vain yksi työnantaja, nimittäin komissio, eikä ole mahdollista esimerkiksi lopettaa maksuja yhdelle tai kahdelle pääosastolle ja jatkaa maksamista muille.

Nämä varaukset – yhteensä noin 50 miljoonaa euroa – pysäyttäisivät rekrytoinnin laajentumisen myötä saatujen 250 viran osalta ja estäisivät eläkkeelle jäävän henkilöstön korvaamisen ensi tammikuusta alkaen. Mutta tietysti ymmärrämme, että neuvottelu- ja selitystaitojamme tarvitaan teidän kanssanne mahdollisimman pian ensimmäisen käsittelyn jälkeen. Yritämme antaa kaikki mahdolliset selitykset ja täyttää kaikki varauksissa esitetyt ehdot.

Toimenpideohjelmien hallinnollisen tuen osalta parlamentti on tänä vuonna seurannut neuvostoa ja vahvistanut leikkaukset. Ymmärrän, että tarvitaan täydentäviä teknisiä selityksiä, ja yritämme ratkaista tämän neuvottelemalla näistä kohdista yleisesti.

Toinen havaitsemamme ongelma on se, että parlamentti ei ole palauttanut hankintailmoitusten julkaisemiseen pyydettyjä määrärahoja. Meidän mielestämme tällä vähennetään komission valmiuksia täyttää julkisista hankinnoista annetuista direktiiveistä johtuvat velvoitteensa, erityisesti nykyisessä tilanteessa. Ratkaisemme ja yritämme ratkaista valtionavun ongelmat ja muut ongelmat jäsenvaltioissa tässä epävakaassa taloustilanteessa, ja tämä voi aiheuttaa komissiolle riskin oikeudellisista toimenpiteistä tuomioistuimissa.

Yhteenvetona haluaisin sanoa, että komissio tutkii perusteellisesti kaikki parlamentin hyväksymät tarkistukset ja antaa vastauksensa marraskuun alussa toteutettavuutta koskevassa kirjeessä – kuten se tekee joka vuosi – ja selittää kaikki tarvittavat yksityiskohdat. Ennen marraskuun sovittelumenettelyä ja ennen toista käsittelyä yritämme mahdollisuuksien mukaan ratkaista kaiken, mikä meidän mielestämme on vielä ongelma ensimmäisessä käsittelyssä.

Kuten tavallista, komissio yrittää olla rehellinen välittäjä kahden budjettivallan käyttäjän välillä, erityisesti neuvotellessa otsakkeesta 4, otsakkeesta 5 ja talousarvion maksumäärärahojen kokonaisylärajoista johtuvista ongelmista. Yritämme auttaa etsimään suotuisia olosuhteita ja pyrkimään hyvään talousarvioon koko Euroopalle, erityisesti näinä vaikeina aikoina, jotka kohtaamme yhdessä.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen Grybauskaitė, hyvät parlamentin jäsenet, ensiksi haluaisin pyytää anteeksi ministeri Woerthin poissaoloa. Hän jäi Pariisiin hyvästä syystä, koska myös Ranskassa on talousarviokausi ja aika esittää taloutta koskeva lakiesitys parlamentille ensimmäisen julkisen talouden suunnittelua koskevan lakiesityksen puitteissa. Keskusteltuani myös Reimer Bögen kanssa olen tietoinen siitä, miten tärkeä tämä keskustelu on parlamentille ja miten tärkeä se on myös puheenjohtajavaltio Ranskalle. Haluaisin siksi kiittää avustajiani ja neuvoston ja ministeri Woerthin avustajia, jotka ovat auttaneet minua valmistautumaan tähän tärkeään keskusteluun.

Tähän mennessä työmme on sujunut hyvin myönteisessä yhteistyön ilmapiirissä, ja voin vakuuttaa teille, että neuvosto on valmis jatkamaan tätä laadukasta vuoropuhelua, jotta vuoden 2009 talousarviosta voidaan saada aikaan tasapainoinen ja kaikkia tyydyttävä sopimus. Kuuntelin tarkkaavaisesti Jutta Haugin puhetta ja Janusz Lewandowskin puhetta, joka oli erityisen suuntautunut viestintään. Tämän osalta me saimme tänä aamuna aikaan poliittisen yhteisymmärryksen suunnitelmasta, joka koskee parlamentin ja komission välistä viestintästrategiaa, ja olen iloinen voidessani panna merkille, että eroista huolimatta meillä on sama päämäärä, me pyrimme varmistamaan Euroopan unionin poliittisten painopistealojen rahoittamisen kilpailukyvyyn, yhteenkuuluvuuden ja kasvun osalta.

On selvää, kuten te ja komission jäsen Grybauskaitė panitte merkille, että nykyisessä kansainvälisessä tilanteessa meidän on varmistettava, että EU:lla on resurssit, joiden avulla se voi täyttää täysimääräisesti tehtävänsä kansainvälisellä areenalla. Tämän kaiken on kuitenkin tapahduttava kaudelle 2007–2013 laaditun rahoituskehyn mukaisesti.

Haluaisin siksi mainita lyhyesti kolme erityisen merkittävää asiaa: ensimmäinen koskee maksumäärärahoja ja niiden määriä, toinen koskee talousarvion kurinalaisuuden sääntöjä ja moitteetonta varainhoitoa ja kolmas koskee elintarvikevälinettä.

Maksumäärärahojen osalta en salaile sitä, että neuvosto on vakavasti huolissaan niiden maksumäärärahojen suuresta määrästä, joista Euroopan parlamentti aikoo äänestää ensimmäisessä käsittelyssä, koska tämä aie ylittää huomattavasti komission alustavan talousarvioesityksen alkuperäisen ehdotuksen. Maksumäärärahoja pitäisi mukauttaa todellisten vaatimusten mukaisesti, ja meidän pitäisi erityisesti ottaa oppia edellisestä talousarvion toteuttamisesta, jotta voisimme määritellä todelliset valmiutemme panna täytäntöön alakohtaista politiikkaa.

Nyt se, mitä olemme nähneet siitä lähtien, kun rahoitusnäkömät perustettiin, mitä seurasin tietyn ajan eri kulmasta, on se, että yhteisön talousarvion käyttö on aina ollut vajaata, ja näin on ollut vuodesta 1988 alkaen. Vuoden 2008 lisätalousarvion pitäisi jälleen tänä vuonna osoittaa, että maksumäärärahoja koskevia tarpeita on yliarvioitu suuresti, erityisesti niin olennaisen politiikan kuin koheesiopolitiikan osalta, ja että tässä vaiheessa ei ole minkäänlaista osoitusta siitä, että vuosi 2009 olisi yhtään erilainen.

Kuten komission jäsen Grybauskaitė puheenvuorossaan mainitsi, viime vuosina on tehty parannuksia, mutta varainhoitovuoteen 2009 liittyvät epävarmuustekijät ovat edelleen huomattavia. Lokakuun 1. päivänä koheesiopolitiikan 433 ohjelmasta vain kahden osalta oli suoritettu välimaksut, ja ymmärrätte, että nykyisessä talous- ja rahoitustilanteessa – emme voi verrata Euroopan unionin talousarviota asioihin, jotka ovat vertailukelvottomia, niiden toimenpiteiden puitteissa, joita on toteutettu säästäjien rahoitusjärjestelmän pelastamiseksi ja Euroopan kansalaisten suojelemiseksi – meidän on ennen kaikkea puolustettava eurooppalaisten veronmaksajien etuja ja vältettävä mahdollisimman paljon lisäämästä talousarvioon mitään sellaisia maksumäärärahoja, joita ei voida käyttää.

Toinen asia on talousarvion kurinalaisuutta ja moitteetonta varainhoitoa koskevien sääntöjen noudattaminen. Neuvosto huolehtii 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen täysimääräisestä täytäntöönpanosta. Menoissa on noudatettava kyseisessä sopimuksessa asetettuja rajoja ja eri otsakkeiden ylärajojen mukaiset riittävät marginaalit on säilytettävä. Nämä ylärajat, kuten tiedätte, eivät ole tavoitteita, jotka on saavutettava. Niiden säännöllinen saavuttaminen ei ole mielestämme hyväksyttävää, koska sillä vaarannettaisiin täysin valmiutemme toimia ennakoiduissa tilanteissa, joita talousarviovuoden 2009 aikana voi ilmaantua.

Tämän osalta haluaisin lyhyesti puhua otsakkeesta 4, jonka osalta parlamentti aikoo äänestää tarkistuksesta, jonka nojalla ylitettäisiin huomattavasti rahoitusnäkömien yläraja. Olemme hyvin tietoisia tähän otsakkeeseen liittyvistä todellisista jännitteistä. Meidän on löydettävä johdonmukainen vastaus unionin erilaisiin painopistealoihin kansainvälisellä areenalla ja hiottava toimintatasaamme, erityisesti yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan osalta, ja tiedämme, että tällä alalla olosuhteet voivat muuttua hyvin nopeasti. Siksi meidän pitäisi tässäkin jättää itsellemme riittävät marginaalit voidaksemme käsitellä kaikkea tämän alan kehitystä sekä kaikkea kehitystä, joka liittyy YUTP:n alalla toteutettuihin toimiin.

Kolmas kysymys koskee elintarvikevälineen rahoittamista. Tämä on selkeästi tärkeä osa neuvoston tulevana viikkoina käymiä neuvotteluja. Tämän vuoden kesäkuun Eurooppa-neuvosto antoi vahvan poliittisen sysäyksen onnittelemalla komissiota sen toiveesta esittää ehdotuksensa, mutta neuvoston toimeksianto on kristallinkirkas: meidän on löydettävä rahoitusratkaisu, joka on täysin yhdenmukainen nykyisten rahoitusnäkömien kanssa. Olen tietoinen siitä, että parlamentti on samaa mieltä tästä, mutta neuvosto pyrkii kuitenkin saamaan aikaan kaikki asianmukaiset rahoitusjärjestelyt, jotta voimme käytännössä vaikuttaa ilmaistuihin poliittisiin toiveisiin, mukaan luettuna valtion ja hallitusten päämiesten ja Euroopan komission esittämät toiveet.

Se, mitä haluan sanoa – välttääkseni sen, että sanomani tulkitaan käännösvirheeksi – on, että olen tietoinen siitä, että parlamentti ei ole tästä samaa mieltä. Tein virheen, lipsahdus tietysti. Haluan kuitenkin myös mainita, että tästä elintarvikevälinettä koskevasta tärkeästä aiheesta oli parlamentin ja neuvoston välillä myös kohtia, joissa lähennyttiin, erityisesti sen osalta, että meillä molemmilla on varauksia komission ehdotuksesta rahoittaa koko tämä väline otsakkeen 2 ylärajan marginaaleista.

Meidän on selvästikin – ja neuvosto on tästä tietoinen – pyrittävä parhaaseen mahdolliseen rahoituslähteiden yhdistelmään, jotta neuvoston puitteissa voidaan saada aikaan sopimus komission ehdottamasta yleismäärästä marraskuun sovittelumenettelyn aikana. Olen vakuuttunut siitä, että nämä kolme toimielintä tekevät kaikkensa varmistaakseen kattavan sopimuksen vuoden 2009 talousarviosta ja juuri mainitsemiä uusien aloitteiden

rahoittamisesta marraskuun sovittelumenettelyn aikana. Tämän sopimuksen on oltava paras mahdollinen kompromissi unionille, sen kansalaisille ja toimielimille.

Muutama sana asetuksesta, jolla pannaan täytäntöön päätökset omista varoista, joista parlamentti päättää tämän istunnon aikana. Halusin kiittää sekä henkilökohtaisesti että neuvoston puolesta Alain Lamassourea hänen mietinnöstään sekä tätä parlamenttia sen ahkeruudesta ja nopeudesta tämän kysymyksen käsittelyssä. Me emme osaltamme estä komission ehdotusta. Omia varoja koskevan päätöksen ratifiointi eri jäsenvaltioissa sujuu hyvin, ja toivomme voivamme saavuttaa tavoitteen sen täysimääräisestä ja kattavasta voimaantulosta 1. tammikuuta 2009 mennessä. Tämän halusin teille kertoa.

Ana Maria Gomes, ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, otsakkeen 4 krooninen alirahoittaminen on loputon poliittinen kiistakapula. Se estää meitä täyttämästä ulkoisia sitoumuksiamme kriisialueilla: Kosovossa, Palestiinassa, Afganistanissa ja Georgiassa. Olemme täysin kykenemättömiä rakentamaan pitkän aikavälin vakaata yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa niin kauan kuin komissio ja neuvosto jatkavat tämän ulkoisten toimien talousarvion vajaan rahoittamisen strategiaa ja antavat vain väliaikaisia vastauksia viimeisempään kriisiin, joka vie kaikki varat ja huomion, kuten tällä hetkellä Georgia. Viimeisin painopisteala jättää edellisen varjoonsa.

Jotta EU:sta voi tulla maailmanlaajuinen toimija, otsakkeeseen 4 tarvitaan enemmän rahaa. Nykyisillä rahoituspuitteilla on mahdotonta tyydyttää eri budjettikohtien tarpeita. Tämän takia ulkoasiain valiokunta tukee voimakkaasti talousarvion valvontavalioikunnan strategiaa, jolla pyritään palauttamaan alustava talousarvioesitys kaikkien budjettikohtien osalta ja siten kasvattamaan Kosovoa koskevaa budjettikohtaa 40 miljoonalla eurolla ja Palestiinaa koskevaa budjettikohtaa 139 miljoonalla eurolla.

Tuemme myös asteriskitarkistusta. Toisin sanoen, neuvoston ja parlamentin on sallittava joustavuusvälineen ja kaikkien muiden toimielinten välisessä sopimuksessa tarkoitettujen saatavilla olevien välineiden käyttö, osoitettava 250 miljoonaa euroa elintarvikevälineeseen, 40 miljoonaa euroa Kosovoon, 80 miljoonaa euroa Palestiinaan ja 20 miljoonaa euroa Afganistaniin.

Maria Martens, kehitys yhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (NL) Käytän puheenvuoron kehitys yhteistyövaliokunnan jäsenenä ja haluaisin valiokuntani puolesta esittää kolme huomautusta. Ensimmäisen elintarvikekriisistä, toisen kehitys yhteistyöpolitiikan arviointijärjestelmästä ja kolmannen otsakkeen 4 – ulkoiset menot – varojen puutteesta, josta on keskusteltu aiemmin.

Haluaisin aloittaa elintarvikekriisistä, joka on tietysti valtava ongelma, koska miljoonat ihmiset ovat vaarassa menettää henkensä, ja yhteistä eurooppalaista lähestymistapaa tarvitaan kipeästi. Tarvitsemme kuitenkin toisenlaista lähestymistapaa kuin mitä komissio aluksi ehdotti. Talousarvion tarkistuksia on kunnioitettava, eikä neuvoston ja Euroopan parlamentin valtuuksia saa ylenkatsoa. Siksi olen iloinen, että komisso haluaa tarkistaa ensimmäistä ehdotusta – käyttää käyttämättä jääneitä maatalousvaroja tätä varten.

Meidän on saatava elintarviketurvallisuus aikaan mukana olevissa maissa. Sanomattakin on selvää, että elintarvikeapua tarvitsevat ihmiset, jotka ovat välittömässä vaarassa kuolla, mutta loppujen lopuksi kyse on pitkästä aikavälistä, ja sen takia elintarviketuotanto pitäisi palauttaa EU:n kehitys yhteistyön asialistalle ensisijaisena alana.

Meidän on näissä puitteissa myös puhuttava elintarviketurvallisuuden aihekohtaisen ohjelman uudelleenarvioinnista ja tarkasteltava, miten voimme paremmin antaa pienviljelijöiden käyttöön elintärkeitä tuotantotekijöitä. Sen takia olemme iloisia, että ehdotettu mikroluottojen kokeiluhanke on hyväksytty, koska sen avulla pienviljelijöiden on luultavasti helpompaa rahoittaa elintarviketuotantoa.

Toiseksi, kehitys yhteistyöpolitiikan arviointijärjestelmää on parannettava. Arvioinnissa keskitytään liikaa siihen, mihin rahat menevät ja liian vähän tuloksiin. Jos haluamme, että kansalaiset jatkavat kehitys yhteistyön tukemista, meidän on saatava enemmän tietoa työmme tuloksista.

Kolmanneksi, otsakkeen 4 ulkoisten menojen varojen puutteesta on keskusteltu aiemmin. Tässä ei ole kyse vain kehitys yhteistyön varoista vaan myös Kosovosta, Lähi-idästä ja niin edelleen. Kunnianhimomme on suuri. Aivan oikein niin. Siksi tämä kohta ansaitsee rakenteellisen lisäyksen.

Helmuth Markov, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluaisin nostaa Jutta Haugin mietinnön osalta esiin kaksi asiaa.

Ensimmäinen on se, että parlamentin aloitteessa on kauppaan liittyvää apua tukevaa kauppapolitiikkaa – toisin sanoen kauppaa tukevaa apua – koskevaan otsakkeeseen lisätty erillinen budjettikohta, jonka arvo on miljardi euroa vuodessa. Valitettavasti komissio ei ole vielä pystynyt antamaan meille perusteellista tietoa siitä, miten nämä apusitoumukset pannaan täytäntöön ja ovatko ne toimivia. On rohkaisevaa, että budjettivaliokunta on ottanut mukaan kansainvälisen kaupan valiokunnan ehdottaman tarkistuksen ja peruuttanut neuvoston ehdottaman 50 prosentin vähennyksen kauppaa tukevan avun luvussa.

Toinen esiin ottamani kohta liittyy kehitysmaiden tukemiseen lääkkeisiin liittyvän tekniikan siirrossa ja valmiuksien vahvistamisessa. Parlamentti on viime vuoden aikana toteuttanut erityisiä toimia auttaakseen köyhimpiä maita lääkkeiden tarjonnassa, ja vastaava taloudellinen tuki on selkeästi osa sitä. Valitettavasti on selvää, että komissio ja neuvosto eivät ole tästä samaa mieltä, ja jos ymmärrän oikein, budjettivaliokunta ei valitettavasti myöskään ottanut mukaan tähän liittyvää tarkistusta.

Janusz Lewandowskin mietinnön osalta, valiokuntani on nostanut esiin merkittävän näkökohdan Euroopan parlamentin työstä kansainvälisten kauppasuhteiden alalla: sen osallistumisen parlamenttienväliseen liittoon maailman kauppajärjestössä Genevessä. Koska parlamenttimme on yksi sen vuotuisten kokousten järjestäjistä ja koska tulevana vuonna asialistalla on epäilemättä tärkeitä ministerikokouksia Dohan kierroksen takia, kannattaisi lisätä tämän rahoittamista, jotta voitaisiin varmistaa, että meillä on asianmukaisia infrastruktuurivaihtoehtoja osallistumista varten. Lisäksi olemme erityisen kiinnostuneita avustamaan AKT-maiden edustajia maksamaan matka- ja oleskelukulunsa parlamentaarisen yhteistyön puitteissa. Näillä molemmilla voidaan, ja pitäisi, auttaa lisäämään avoimuutta ja vahvistamaan parlamenttien, hallitusten ja kansalaisten välistä vuoropuhelua, mikä lopulta johtaisi suurempaan oikeudenmukaisuuteen ja oikeutukseen neuvotteluissa ja päätöksissä osana WTO:n puitteissa käytyjä keskusteluja.

Pervenche Berès, *talous- ja raha-asoiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Grybauskaitė, arvoisa ministeri Jouyet, talous- ja raha-asoiden valiokunnan puolesta haluaisin ilmaista tyytyväisyyttä, pahoittelua ja toivoa.

Tyytyväisyyteni tulee siitä, että budjettivaliokunta suostui ottamaan mukaan ehdotuksemme, nimittäin sen, että pankki-, vakuutus- ja arvopaperialan valvojat tarvitsevat enemmän rahoitusta tehdäkseen paremmin yhteistyötä. Tämä on sanomattakin selvää, ja jopa ne, jotka eivät ole talous- ja raha-asoiden valiokunnan jäseniä, ovat samaa mieltä siitä, että se on olennaista.

Pahoitteluni johtuu siitä, että nykyisessä kriisissä euro on kulmakivemme, todellinen perustamme, mutta silti komissio on leikannut voimakkaasti loistavaan valuuttaamme liittyvien viestintätoimien varoja.

Toivoni on, että huomenna täysistunnossa ymmärretään, että euroryhmän varoja pitäisi lisätä riippumatta siitä, minkälaisen tason se täyttää tästä lähtien. Se ei saa olla kevyen sarjan rakenne, jossa ei sisältöä. Siitä on tullut totta. Siksi toivon, että huomenna parlamentti suostuu äänestämään euroryhmän varojen lisäämistä koskevan periaatteen puolesta.

Karin Jöns, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kiittämällä budjettivaliokunnan jäseniä siitä, että he ovat suurelta osin samaa mieltä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kanssa talousarviota koskevasta lähestymistavasta.

Haluaisin kuitenkin jälleen kerran nostaa esiin työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun rahoituksen asianmukaisen lisäämisen, jota olemme ehdottaneet. Emme voi jatkaa puhumista siitä, miten työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on Euroopan sosiaalisen mallimme pilari ja sitten toisaalta vähentää rahoitusta juuri tällä alalla.

Nyt kehottaisin myös neuvostoa tekemään yhteistyötä kanssamme, jotta voisimme löytää ratkaisun ongelmaan, joka koskee asteittaisen vähentämisen lauseketta. Sillä on erityisen järkyttävä vaikutus ammattiyhdistysten toimintaan, ja ajan myötä jatkuvia leikkauksia ei voida yksinkertaisesti enää kestää.

Valiokunnan kahden pilottihankkeen osalta haluaisin sanoa yhden asian: lähetettyihin työntekijöihin liittyvän pilottihankkeen puolesta oli laaja yhteisymmärrys, ja olen varma, että tämän hankkeen tulosten ansiosta saamme tärkeää tietoa työntekijöiden lähettämisestä annettua direktiiviä koskevia tulevia poliittisia päätöksiämme varten. Siksi kiinnitämme varmasti erityistä huomiota sen varmistamiseen, että komissio puolestaan kiinnittää huomiota niihin näkökohtiin, jotka tässä hankkeessa ovat tärkeitä meille, estääkseen palkkojen laskemisen ja sosiaalisen polkumyynnin.

Toinen hanke liittyy iäkkäisiin ihmisiin kohdistuvaan väkivaltaan. Tässä hankkeessa käsitellään kiellettyä aihetta, ja se on erityisen tärkeää.

Péter Olajos, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (HU) Kiitos paljon, arvoisa puhemies, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan EU:n vuoden 2009 talousarviosta vastaavana valmistelijana haluan ilmaista tyytyväisyyteni käsillä olevaan aineistoon. Yksi tärkeimmistä muutoksista on se, että ensi vuonna ympäristöä varten on käytettävissä kymmenen prosenttia enemmän varoja. Siten voimme osoittaa 14 miljardia euroa ympäristötarkoituksiin.

Pidän erityisen myönteisenä sitä, että yksi ensi vuoden painopistealoista on ilmastomuutos. EU:n on säilytettävä johtoasemansa ilmastomuutoksen kansainvälisessä torjunnassa, kuten myös presidentti Sarkozy eilen korosti. Haluaisin myös korostaa, että Life+ -välineen talousarviota lisätään yhdeksällä prosentilla. Pidän myös myönteisenä ja loistavina mahdollisuuksina niin sanottujen valmistelu- tai pilottihankkeiden käynnistämistä. Tänä vuonna kolme ympäristö- ja kansanterveysaiheita koskevaa hankettamme saa niiden nojalla Euroopan komissiolta tukea jopa 7,5 miljoonaan euroon asti. Koskaan ei yhden vuoden aikana ole käynnistetty niin monta ilmastomuutokselle tai sen vaikutuksille omistettua hanketta.

Virastojen näkökulmasta pidän komission suosittelemia lukuja periaatteessa hyväksyttävänä, ja olen iloinen, että tuen määrä sekä henkilöresursseille että välineille on kasvanut. Haluaisin kuitenkin suositella mukautuksia kahteen kohtaan. Ensimmäinen koskee Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskusta, jonka osalta neuvoisimme vapauttamaan kymmenen prosenttia varauksesta, koska vain siten kyseinen virasto voi suorittaa toimeksiantonsa täysimääräisesti. Toinen kohta on Euroopan elintarviketurvallisuusvirasto, jonka osalta aloitteemme on täysin päinvastainen, eli suosittelemme panemaan kymmenen prosenttia varaukseen, kunnes virasto voi osoittaa toimivansa asianmukaisesti. Ehdotukseni on tämän osalta saanut myös parlamentin ympäristövaliokunnan ja budjettivaliokunnan tuen. Kehotan myös kollegoitani antamaan tukensa äänillään täysistunnossa. Lopuksi haluan kiittää esittelijä Jutta Haugia ja Euroopan kansanpuolueen varjoesittelijää László Surjánia heidän arvokkaasta tuestaan työlleni. Kiitos hyvin paljon.

Gabriela Crețu, *sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunnan lausunnon valmistelijä*. – (RO) Talousarvio ei ole poliittinen asia, se ei ole tekninen ongelma, vaan äärimmäisen syvä poliittinen ongelma. Talousarvion avulla määritämme, mitä varoja tarvitaan tavoitteiden saavuttamiseen. Mittaamme myös vilpittömyyttä tekemiemme sitoumusten osalta. Sisämarkkinoihin liittyvät säännökset näyttävät riittäviltä.

Haluaisimme kiittää Jutta Haugia hänen valtavista ponnisteluistaan äärimmäisen erilaisten pyyntöjen ja yleisempien poliittisten tavoitteiden koordinoinnissa. Ongelmia kuitenkin on edelleen näistä ponnisteluista huolimatta. Rahoitusmarkkinat ovat osoittamassa rajansa. Voimme nähdä puutteet, jotka on katketty sellaisten sääntöjen taakse, joita tavallisten kansalaisten on vaikea ymmärtää. Ne osoittavat edelleen tiettyä haurautta.

Budjettivaliokunnan enemmistö on hylännyt ehdotetun tarkistuksen, jossa kehoitetaan osoittamaan varoja kuluttajien valistamiseen rahoitusasioissa. Tämän syy ei ole säästöjen aikaansaaminen. Pyydettyä suurempi määrä hyväksyttiin kuluttajansuojaan liittyvään määrittelemättömään tarkoitukseen. Haluaisimme pyytää valiokuntaa harkitsemaan uudelleen rahoitukseen liittyviä valistusohjelmia koskevassa asiaankuuluvassa luvussa hyväksytyjen määrien käyttöä. Joihinkin ihmisiin vaikuttava tiedonpuute tarjoaa edellytyksen keinottelun edistämiseksi markkinoilla ja toisten rikastuttamiselle. Nyt ei ole kuitenkaan aika poistaa suojelua. On suositeltavampaa, että hyvin tietoa saaneet ihmiset puolustavat itseään.

Miloš Koterec, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (SK) Haluaisin ensiksi kiittää sekä esittelijää Jutta Haugia että koordinaattoria hyvin herkästä suhtautumisesta EU:n kansalaisten tarpeisiin sekä aluekehitysvaliokunnan, jonka jäsen olen, suositusten hyväksymisestä. Koheesiopolitiikan on jatkossakin oltava EU:n keskipitkän aikavälin talousarviopolitiikkaa.

Kun minä aluekehitysvaliokunnan esittelijänä laadin valiokunnan lausunnon Euroopan parlamentin mietinnöstä edellä mainitusta talousarviosta, halusin myös edistää sen ongelman ratkaisua, jota jäsenvaltiot yrittivät ratkaista kehitysohjelmillaan, koska kyseisellä alalla ei ole vahvistettu eurooppalaista lähestymistapaa. Se koskee romaniyhteisöjen kotouttamista Euroopan unionissa. Ehdottaessani pilottihanketta, joka voisi edistää kyseisen ongelman ratkaisemista EU:n tasolla, pyrin edistämään eurooppalaista tietoisuutta ongelman mahdollisesta käsittelystä aluekehityksen näkökulmasta.

Tämä asia on erityisen näkyvä uusissa jäsenvaltioissa, joissa romaniyhteisöjen pienet erillisalueet muodostavat vakavan kehitykseen ja yhteiskuntaan liittyvän ongelman. Tällä hankkeella pitäisi myös kattaa EU:n toimielinten riittävien varojen kehitys, mitä ilman ongelma jätetään edelleen jäsenvaltioille, mikä taas johtaa tilanteeseen, jossa miljoonat EU:n romanikansalaiset voivat joutua epätasaisen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen ja erittäin huonon kotouttamisen uhreiksi.

Kyösti Virrankoski, *maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (FI) Arvoisa puhemies, komission alustava talousarvioesitys otsakkeessa 2, jota neuvosto vielä karsi, ei vastannut parlamentin prioriteetteja. Siinä maatalouden suorat tuet ja markkinointikulut oli arvioitu liian tiukasti eli 2 027 miljoonaa euroa alle monivuotisen rahoituskehityksen katon. Maatalousvaliokunnan esityksestä budjettivaliokunta tarkisti arvioidut menot.

Uutena budjetissa on koululaisille suunnattu hedelmien ja vihannesten jakelu sekä maitoalan rakennemuutosrahasto. Edelliseen valiokunta varasi 181 miljoonaa euroa ja jälkimmäiseen 600 miljoonaa euroa.

Koska maaseudun kehittämisohjelmissa on suunnaton varasto maksamattomia sitoumuksia eli RALEja, kaikkiaan 9 miljardia euroa ja, koska komission esityksessä sitoumusten ja maksujen ero oli 30 prosenttia, valiokunta lisäsi maksuja 898 miljoonaa euroa.

Valiokunta puoltaa nopean ruoka-avun antamista ja sen rahoittamista luonteensa mukaisesti otsakkeesta 4. Tämä vaatii toimielinten välisiä neuvotteluja.

Emanuel Jardim Fernandes, *kalatalousvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (PT) Haluan aloittaa onnittelemalla esittelijää, Jutta Haugia, hänen ponnisteluistaan parlamentin kannan laatisemisessa. Kalatalousalalle vuosien ajan kokonaisuudessaan osoitettuja määrärahoja on pidettävä kielteisenä kehityksenä, koska edelliset talousarviot olivat jo välttämätön vähimmäismäärä yhteisen kalastuspolitiikan ja meripolitiikan täytäntöönpanemiseksi vaadittuine resursseineen.

Kalatalousalan osalta polttoaineiden hintojen noususta ja kalataloustuotteiden hintojen kasvun pysähtymisestä ja laskusta johtuva lisääntynyt ulkoinen taloudellinen paine johtaa huomattaviin menetyksiin alalla ja kriittisiin sosiaalisiin ongelmiin kalastajille yleisesti.

Vaikka komissio ehdottaa kalatalousalan rakenneuudistusta nykyisen makrotaloudellisen tilanteen mukaisesti, tarvitaan konkreettisia toimenpiteitä alan selviämisen varmistamisen tukemiseksi. Talousarvioesityksessä ja parlamentin nykyisessä kannassa esitetään suuria leikkauksia, erityisesti kalakantojen valvonnan, kansainvälisen yhteistyön, kalatalousalan tutkimushenkilöstön ja tiedonkeruun alalla.

Toisaalta pidän myönteisenä sitä, että parlamentin nykyinen kanta sisältää pilottihankkeen, jonka esitin kalamarkkinoiden hintojen tarkkailua varten, ja että siinä tuetaan edelleen Euroopan meripolitiikkaa ja kaikkia asiaankuuluvia hankkeita lisäämällä tutkimuksen määrärahoja.

Helga Trüpel, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vuonna 2004 merkittävässä kulttuurikonferenssissa Berliinissä komission puheenjohtaja Barroso totesi, että eurooppalaisessa kulttuuripolitiikassa on kyse Euroopan sielusta. Kulttuurin talousarvio kuitenkin osoittaa meille, että näillä suurilla haasteilla on ollut vain vähän menestystä. On totta, että olemme nyt onnistuneet käynnistämään pilottihankkeen, jolla tarjotaan enemmän rahaa taiteilijoiden liikkuvuuden edistämiseen, ja me myös haluamme lisätä menoja elinikäiseen oppimiseen ja nuorisovaihtoihin, mutta ottaen huomioon, että meidän on inspiroitava Euroopan kansalaisia tuntemaan Eurooppa, kulutamme tällä alalla aivan liian vähän. Kuten puheenjohtaja Barroso jo totesi, Euroopan kansa ei ole erityisen innoissaan yhtenäismarkkinoista, mutta he todella haluavat oppia enemmän Euroopan kulttuuriaarteista.

Olemme juuri antaneet parlamentin palkinnon eurooppalaiselle elokuvalle. Meidän on myös kulutettava enemmän eurooppalaiseen elokuvatuotantoon, koska meidän on annettava kansalaisillemme enemmän tietoa eurooppalaisesta kertomataiteesta ja eurooppalaisista näkemyksistä Euroopan historiasta ja tulevaisuudesta.

Monica Frassoni, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hidas, tuskin saatavilla oleva ja epäselvä oikeus on toivoton. Meidän mielestämme komission, Euroopan parlamentin ja tuomioistuimen henkilöstöä pitäisi lisätä ja vahvistaa oikeudellisen hallinnan, yhteisön lainsäädännön soveltamisen valvonnan ja yleisesti paremman sääntelyn alalla juuri siksi, että nykyiset menettelyt ovat liian pitkiä ja liian sekavia.

Meidän mielestämme komissio ei ole vielä ymmärtänyt tarpeeksi selkeästi sitä, että näiden alojen asianmukaiseen henkilöstöön on investoitava, ja näyttää täysin epäasianmukaiselta, että komissio jättää meidät edelleen täydelliseen epätietoisuuteen siitä, kuinka monta ihmistä tarkalleen ottaen työskentelee rikkomusmenettelyissä, ja väittää edelleen, että kaikki sujuu kuin rasvattu.

Euroopan parlamentin osalta haluaisin huomauttaa ongelmasta, joka aiheutuu tekstiemme oikeudellisesta laadusta, ja siitä, että lingvistijuristien työhön on investoitava enemmän ja paremmin. Sama koskee koko sisäistä uudelleenjärjestelyä yhteisön lainsäädännön soveltamisen valvonnan osalta. Lopuksi kehoitamme komissiota kertomaan meille, ja ilmoittamaan sen määrällisesti sekä taloudellisesta näkökulmasta, toimenpiteistä, joihin on ryhdytty, jotta toimielimistämme tulee vihreämpiä ja kestävämpiä.

Bárbara Dührkop Dührkop, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää budjettivaliokuntaa tarkistustemme tukemisesta.

Aikarajoitusten takia mainitsen vain lyhyesti kaksi kohtaa. Ensimmäinen koskee Frontexin talousarvion perinteistä tarkistusta. Kuten te kaikki tiedätte, komission aloitekyvyn puutteen takia ja erityisesti neuvoston epä johdonmukaisuuden takia parlamentin on pitänyt määritellä Frontexin toiminta-ala talousarviomenettelyn avulla.

Tänä vuonna olemme sopineet sen talousarvion kasvattamisesta kymmeneen miljoonaan euroon ja yrittäneet varmistaa, että sen tehtävät jäävät pysyviksi. Sitä varten tarvitaan talousarvion määrärahojen lisäksi sitä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että jäsenvaltiot täyttävät velvollisuutensa tässä suhteessa.

Toinen kohtani koskee pilottimäärärahan hyväksymistä romanien kotouttamista varten. Komission tässä kuussa järjestämä eurooppalainen konferenssi ei voi olla loppu vaan pikemminkin alku romanien kotouttamista eurooppalaiseen yhteiskuntaamme koskevalle johdonmukaiselle politiikalle.

Costas Botopoulos, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijana mutta myös budjettivaliokunnan sosialidemokraattisena jäsenenä. Tämän takia minulla on lisäksi kaksi minuuttia yhden sijasta.

EN.(EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa olemme valitettavasti huomanneet, että vuonna, jolloin meillä on ollut Irlannissa kansanäänestys perustuslaillisesta sopimuksesta, joka – tuloksesta huolimatta – osoitti, että poliitikkojen on oltava yhteydessä Euroopan unionin kansalaisiin, irlantilaiset kertovat meille, että tärkein syy ei-ääneneen oli juuri yhteydenpidon puute. Tarvitsemme siis selvästi enemmän viestintää tulevien vaalien alla.

Useimmat ehdotuksistamme hyväksyttiin. Ei ole kuitenkaan tyydyttävää, että ehdotuksiamme kahden uuden poliittisen peruselimen, nimittäin Euroopan poliittisten puolueiden ja EU:n poliittisten toimielinten, vahvistamisesta ei hyväksytty. Ehkä ensi kerralla.

Minulla on muutamia poliittisia huomioita tästä talousarviosta, josta tänä vuonna äänestämme, ja sanon poliittisia, koska talousarvion poliittisen tehtävän ansiosta meidän pitäisi voida, talousarvion avulla, tehdä tehtävämme Euroopan unionissa. Kuten komission jäsen Almunia eilen sanoi, ja siteeraan häntä ranskaksi, koska hän puhui ranskaa: *"Il faut commencer à imaginer le budget de l'Europe"*. Olemme tuskin alkaneet kuvitella talousarviota ja meidän on tehtävä niin.

Joten mitä meillä on käsissämme tänä vuonna? Meillä on käsissämme matalien maksujen talousarvio, jossa on valtava ero sitoumusten ja maksujen välillä ja epätydyttävä vastaus Euroopan unionin todellisiin poliittisiin painopistealoihin. Kyllä, ongelma on olemassa, ja kyllä, kuten ministeri Joyet sanoi, meidän on jätettävä marginaali, jotta voimme vastata kriisiin. Euroopan unionin todelliset poliittiset valinnat ovat kuitenkin merkittäviä. En esimerkiksi usko, että vaalivuonna pitäisi osoittaa niin vähän rahaa viestintään ja että geopoliittisen kriisin vuonna niin vähän rahaa pitäisi osoittaa ulkopoliittikkaan.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (PL) Euroopan unionin itse itselleen asettamien kunnianhimoisten tavoitteiden takia on yllättävää, että neuvosto leikkaa edelleen jo valmiiksi alhaista vuoden 2009 talousarviota. Nämä leikkaukset aiheuttavat suurempaa epätasapainoa sitoumusten ja niistä maksamisen välillä, mikä on vastoin tasapainoisen talousarvion periaatetta.

Neuvoston maksusitoumusmäärärahoja varten hyväksymä määrä – vain 0,89 prosenttia BKT:stä – ei täsmää Euroopan unionin monien poliittisten painopistealojen ja sitoumusten kanssa. Tuloksena on, että vain jotkin tärkeät kansalaisia hyödyttävät pilottihankkeet pannaan käytännössä täytäntöön.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan vuoden 2009 talousarviota koskevan lausunnon valmistelijana olen huolissani talousarvion epätydyttävästä käytöstä Progress- tai Daphne-ohjelmien kaltaisten nykyisten ohjelmien tarpeisiin. Euroopan komission pitäisi myös ryhtyä huomattaviin

toimenpiteisiin pannakseen täytäntöön yhdenvertaisuutta koskevat periaatteet talousarvionsa suunnittelussa, kun taas jäsenvaltioiden on edistettävä niitä tehokkaasti, kun ne käyttävät rakennerahastoja ja Euroopan sosiaalirahastoa.

Mairead McGuinness, *vetoamusvaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, minä myös haluaisin kiittää esittelijöitä heidän ahkerasta ja hyvin tehokkaasta työstään hyvin vaikeassa tehtävässä ja puhua erityisesti oikeusasiamiehen virastoa koskevasta kysymyksestä, sillä sen osalta talousarvion lisäys on miltei kuusi prosenttia. Se on meidän mielestämme asianmukaista, ja tunnustamme, että puolta tästä ei voida vaatia, jos virastossa ei ole vuoden 2009 vaalien jälkeen todellista muutosta. Mielestäni meidän pitäisi myös tunnustaa, että oikeusasiamiehen virastossa on jonkin verran työtä henkilöstön ja resurssien järjestämiseksi uudelleen tehokkaammalla tavalla.

Kun olen nyt käyttämässä puheenvuoroa, haluaisin maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnan jäsenenä sanoa vain, että elintarvikeapua koskeva kysymys – ja sanon tämän myös tänne kokoontuneelle yleisölle – koskettaa ihmisiä todella syvästi. Luulen, että yleisö haluaisi meidän auttavan anteliaammin elintarvikeavun avulla. Voin ymmärtää, että säännöistä on aivan oikein talousarvioon liittyviä huolia. Ehkä tämä kertoo jotakin työstä, jota taustalla teemme, ennen kuin ilmoitamme siitä, jotta teemme sen hyvällä tavalla ja annamme asianmukaisen viestin yleisölle siitä, että tuemme kehittyvää maailmaa ja nälkäisiä ja puutteenalaisia.

Mutta kannattaa myös panna merkille, että aiemmassa kehitysavussamme ei keskitytty maatalouteen ja elintarviketuotantoon, kuten muut puhujat ovat todenneet, ja surullista kyllä, emme ole enää viime vuosina tarkastelleet maataloustuotannon merkitystä kehityksessä. Ehkä me emme tajua jotakin myöskään täällä Euroopan unionissa. Jos tämä elintarvikekriisi on jotakin tehnyt, se on antanut meille hälytyksen elintarviketuotannon haavoittuvuudesta ja tarpeesta kannustaa sitä kehityksessä.

Lopuksi haluan sanoa juuri tästä asiasta, että kollegani, Esther De Lange ja minä tuemme pilottihanketta, jolla luodaan yhteyksiä Euroopan ja kehitysmaiden viljelijöiden välille. Uskon, että tästä voisimme saada joitakin hyviä tuloksia, koska he tarvitsevat apua ja meidän on ymmärrettävä heidän ahdinkonsa.

László Surján, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensiksi haluaisin ryhmäni puolesta kiittää esittelijää hänen työstään ja yhteistyöstä. Talousarvio on yhteinen tehtävä, ja tuloksessa on mukana monen poliittisen ryhmän vaatimuksia. Kansanpuolueen viesti on seuraava: tehdään EU:n kansalaisten elämästä turvallisempaa. Turvallisuus tarkoittaa monia asioista, ei pelkästään Schengenin alueen rajojen suojelua, laittoman maahanmuuton estämistä, terrorismin torjuntaa, vaan erityisesti työpaikkojen säilyttämistä lisäämällä tukea pienille ja keskisuurille yrityksille ja tutkimukselle ja kehitykselle, sekä elintarviketurvallisuutta ja -varmuutta. Turvallisuuden takia tarvitsemme monia toisistaan erillisiä energianlähteitä. Kaikki tämä vaatii enemmän rahaa kuin neuvosto on alustavasti varannut.

Pankkien toiminnan turvaamiseksi muutama päivä riitti 2 000 miljardin euron saamiseksi kokoon. Hienoa. Meidän on kuitenkin ymmärrettävä, että EU:lta vie 20 vuotta tuon rahamäärän kuluttamiseen. Parlamentti suunnittelee alle kymmenen miljardin euron täydentäviä varoja seuraavan vuoden ohjelmille, jotka kaikki hyödyttävät reaali taloutta, ja se on edelleen 1,5 miljardia euroa alle sen määrän, josta säädimme seitsenvuotisessa puitetalousarviossa. Siksi on asianmukaista, jos tässä tilanteessa talousarvion kurinalaisuuden sijasta kulutamme kymmenen miljardia enemmän kasvuun, työpaikkojen luomiseen ja kansalaistemme turvallisuuteen. Kriisissä ei ole kyse pelkästään rahoituksesta vaan myös taloudesta. Neuvoston pitäisi olla kumppanimme pontevammissa talouskehityksessä. Jäsenvaltioiden pitäisi puolestaan poistaa nuo esteet – kuten liialliset vaatimukset niiden omasta osuudesta – joilla keinotekoisesti vaikeutetaan tuen käyttöä EU:n kehittämiseksi. EU:n on autettava kansalaisiamme, jotka ovat vaikeuksissa maailmanlaajuisen kriisin takia. Näytetään, että sen lisäksi, että Euroopan unioni voi estää sotien puhkeamisen Euroopassa, se voi myös voittaa Eurooppaan vaikuttavan rahoitus- ja talouskriisin. Kiitos kohteliaasta huomiostanne.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Catherine Guy-Quint, *PSE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluaisin aloittaa kiittämällä kaikkia esittelijöitä ja erityisesti Jutta Haugia ja Janusz Lewandowskia sekä koko talousarvioryhmää, valittuja edustajia ja hallintovirkamiehiä tästä perinteisestä rahoitustoimesta vuodelle 2009. Nämä ovat kolmannet rahoitusnäkömät, ja se vain osoittaa, miten talousarviomenettelystä on tullut epäluonnollinen ja jossain määrin epätodellinen toimi Euroopassa vallitsevan

tilanteen suhteen. Se on toimi, jossa temppuillaan tilien kanssa, minkä takia on mahdoton tarjota aitoa yhteisön laajuista ratkaisua yhteiskuntamme ongelmiin.

Komission hyvin vaatimattoman luonnoksen jälkeen neuvosto teki sen, mitä se poikkeuksetta tekee, ja lähetti meille rajoitetun ehdotuksen, jonka nojalla on mahdotonta täyttää mitään niistä lupauksista, joita se teki vuoden aikana. Arvoisa ministeri Jouyet, olette oikeassa, EU:n talousarviota on käytetty vajaasti vuodesta 1988 alkaen. Kuten urheilussa, säännöllinen harjoittelu johtaa parempiin tuloksiin, ja kuten urheilijasta, EU:n talousarviosta tulee tehokkaampi ja sitä käytetään vajaan, kun se pienenee. Se on poliittisiin katastrofeihin johtava noidankehä.

On tietysti myönnettävä, että emme voi kuluttaa laskematta kyseisiä menoja, mutta näiden jatkuvien lupauksen osalta rekisteröidään maksusitoumusmäärärahat eikä maksumäärärahoja. Tämä on alku vilpille talousarviossa! Meidän pitäisi siksi tietää, haluaako Euroopan unioni saavuttaa tavoitteensa ja haluavatko jäsenvaltiot edistää yhteistä politiikkaa vai eivät.

Tämän mahdottoman tehtävän edessä parlamentti käyttää esittelijöidemme työn myötä valtuuksiaan. Talousarviokehys on hyvin tiukka, ja komission aloitteellisuuden puute on pakottanut Euroopan parlamentin luomaan uusia pilottihankkeita ja valmistelutoimia, joilla tuetaan uusia innovaatioita. On kuitenkin olennaista, että kun EU päättää lisätä 1 700 miljardia euroa auttaakseen euroalueen pankkialaa, onnistumme löytämään 250 miljoonaa euroa elintarvikevälinettä varten vuodelle 2009. Parlamentti on hyvin sitoutunut tähän elintarvikeapurahastoon.

Pallo on siten neuvostolla 21. marraskuuta. Parlamentti on noudattanut valtuutusmenettelyjä kaikissa muodoissa: rahoitusnäkymien noudattaminen, kehoitus joustavuuteen 530 miljoonan euron ylärajan puitteissa ja kehoitus hätäapuvараukseen, joka on tärkeä osa rahoitusnäkyviä. Toimimme edellytystemme mukaisesti ja siksi odotamme, että neuvosto omaksuu omaamme vastaavan vastuullisen poliittisen asenteen. Se on olennaista, kun pyritään varmistamaan EU:n työn uskottavuus kaikkien kansalaisten silmissä.

Arvoisa ministeri Jouyet, vetoan teihin: politiikka on ennakkointia. Parlamentin kannan nojalla voimme ennakoida ja noudattaa samalla sääntöjä, joita kolme toimielintä on sitoutunut noudattamaan. Osoittakaa, että olette sitoumustenne arvoinen!

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kiittämällä Jutta Haugia hänen aidoista ponnisteluistaan pitää tämän talousarviomenettelyn kaikki eri näkökohdat yhdessä. Euroopan liberaalidemokraattien ryhmä tukee budjettivaliokunnan äänestyksen tulosta. Energia- ja ilmastopolitiikka sekä tutkimus ja innovaatio olivat ALDE-ryhmälle tärkeitä painopistealoja vuoden 2009 talousarviossa. Jaamme Jutta Haugin näkemyksen siitä, että ilmasto- ja energiapolitiikka eivät näy riittävästi talousarviossa, ja odotamme, että komissio tekee keväällä selkeän ehdotuksen siitä, miten tälle alalle voidaan antaa riittävää talousarviotukea EU:n tasolla. Venäjän Georgiaan tunkeutumisen osalta ALDE-ryhmälle oli tärkeää sekä taata jälleenrakennusapu Georgialle että tukea Nabucco-kaasuputken kehittämistä, koska sillä pyritään takaamaan kaasuntoimitukset Eurooppaan ilman Venäjän valvontaa. Olemme tyytyväisiä, että enemmistö on tukenut näitä painopistealoja.

Tässä talousarvioesityksessä poistetaan monia neuvoston säästöjä ja annetaan todenmukaisempi arvio tulevien vuosien maksutarpeista. Saavutamme talousarvion monivuotisessa sopimuksessa ylärajan kolmessa otsakkeessa, nimittäin tutkimusta, koulutusta ja liikennettä koskevassa otsakkeessa 1 a, oikeuspolitiikkaa koskevassa otsakkeessa 3 b, ja ylitämme ylärajan ulkopoliittikkaa koskevassa otsakkeessa 4. Ulkopoliittikkaa koskevat talousarvion ylärajat ovat edelleen liian rajoittavia, ja meidän on joka vuosi taisteltava uusien painopistealojen rahoittamisesta. On outoa nähdä valtion päämiesten kirjoittavan EU:n talousarviota varten laskuja, joita heidän omat valtionvarainministerinsä eivät kunnioita. Komissio on ehdottanut, että kehitysmaiden elintarvikevälinettä rahoitetaan käyttämällä EU:n vientituista säästyneitä rahoja. Rahat ovat tietysti säästyneet elintarvikkeiden korkeiden hintojen takia, mikä puolestaan luo köyhien maiden nälkiintymistä koskevia ongelmia. Ajatus on hyvä, mutta talousarvion osalta meidän on toimittava toisin, jotta noudatamme toimielinten välillä tehtyjä sopimuksia. Siksi ehdotamme nyt, että elintarvikeväline ja täydentävät määrärahat Palestiinaan, Kosovoon ja Afganistaniin löydetään käyttämällä varauksia, esimerkiksi joustavuutta koskevaa varausta. Ei ole oikeudenmukaista hankkia näitä rahoja leikkaamalla köyhille maille tärkeitä ohjelmia.

ALDE-ryhmä on tehnyt ehdotuksen rakennerahastojen varojen 12 prosentin asettamisesta varaukseen. Tämän ehdotuksen taustalla oli se, että halusimme painostaa komissiota tekemään enemmän, jotta voitaisiin välttää 12 prosentin alaa koskevat virheet, jotka tulivat esiin vuoden 2006 talousarviota koskevasta vastuuvapaudesta käydyssä keskustelussa. Aikomuksemme oli, että tätä varausta käytetään välineenä

vuoden 2006 vastuuvapauden seurantaan, mutta emme pystyneet saamaan riittävää tukea tälle toimelle, joten meidän on pantava se merkille, mutta toivon, että komissio ryhtyy toimiin.

Janusz Lewandowski oli mielenkiintoinen tehtävä parlamentin ja muiden elinten talousarvion laatimisessa. Mielestäni hän onnistui saamaan aikaan hyvän kompromissin, jonka nojalla parlamentin talousarvio pysyy alle 20 prosentissa hallinnollisista kuluista.

Helga Trüpel, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan unionin vuoden 2009 talousarviolla voidaan saada aikaan vain pieniä onnistumisia, koska teemme työtä rahoitusnäkyvien pakkopaidassa. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä teki äänestyksen aikana sangen selväksi, että rahoitusnäkyillä ei ole mitään yhteyttä kohtaamiimme uusiin haasteisiin ja tehtäviin.

Olemme juuri kuulleet kaikilta puhujilta, että EU:n talousarvio ulkopoliittikan osalta on vajaanhoitettu. EU:n talousarvionno me nojalla ei myöskään maailmanlaajuisen ilmastomuutokseen haasteisiin voida edes aloittaa vastata asianmukaisesti.

Haluaisin muistuttaa teitä kaikkia presidentti Sarkozyn eilisestä loistavasta puheesta, jossa hän huomautti, miten paljon Euroopan unionin on muututtava talouskriisin ja ilmastomuutost katastrofin takia. Vuoden 2009 talousarviossa tämä kaikki näkyy vain hyvin rajoitetusti, ja se on yhteinen ongelmamme: EU:n talousarvionno me ei yksinkertaisesti ole nykyajan haasteiden tasalla. Myös maatalouspolitiikassa on korkea aika liittää energiantuotanto ympäristötavoitteisiin, ja meidän on myös – kuten puheenjohtaja Barroso eilen sanoi – tehtävä enemmän tutkimuksen ja kehityksen ja ennen kaikkea koulutuspolitiikan puolesta. Ne ovat kuitenkin Euroopan etuja. Meidän on luovuttava sellaisesta talousarviosta, jolla reagoidaan, ja pyrittävä ennakoivaan talousarvioon ja uuteen poliittiseen määritelmään.

Lopuksi meidän on tehtävä enemmän torjuaksemme nälkää: Afrikassa, Saharan eteläpuolisella alueella, nälänhätä lisääntyy jälleen kerran, ja sitä ei voida hyväksyä. Meidän on myös tehtävä enemmän edistääksemme oikeudenmukaista kauppaa, jotta kehitysmaat ja nousevat taloudet saavat viimein oikeudenmukaisen mahdollisuuden.

Nyt pääsen poliittiseen tulokseen. Kuten presidentti Sarkozy eilen sanoi, meidän on käynnistettävä kapitalismi uudelleen vihreästi, tarvitsemme Green Dealin. Vain silloin pystymme myös antamaan EU:n talousarviolle uuden alun.

Wiesław Stefan Kuc, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vuoden 2009 talousarvioesityksellä, aivan kuten aiemmilla talousarvioesityksillä, ei onnistuta vastaamaan odotuksiimme, mutta mikä on vielä tärkeämpää, sillä ei onnistuta vastaamaan äänestäjienno me odotuksiin. Sen pahin epäonnistuminen on liian vähäiset maksumäärärahat. Jos haluamme vastata kaikkiin odotuksiin, niitä pitäisi olla ainakin kaksi kertaa enemmän.

Eurooppa-neuvosto on rajoittanut rahoitusta ja tehnyt kohtien määrän vähentämisestä välttämätöntä – nämä leikkaukset vaikuttavat erityisesti osaan III, joka sisältää maatalouden ja maaseudun kehityksen – mutta myös EU:n virastoihin ja muihin osiin. On epätodennäköistä, että mikään Euroopan parlamentin valiokunta tai poliittinen ryhmä olisi tyytyväinen tähän talousarvioon.

Vaikka vuodelle 2009 on asetettu poliittiset painopistealat, ei ole ollut mahdollista pitää mitään painopistealoista sellaisella tasolla, että kävisi selväksi, että niitä on edistetty taloudellisesti. Virallisesti talousarvio sisältää kaikki monivuotisessa rahoituskehityksessä asetetut indikaattorit, mutta me kaikki odotimme sen olevan korkeampi. Siksi talousarvioesityksessä ehdotetaan palaamista alkuperäiseen esitykseen ja Eurooppa-neuvoston tekemien vähennysten poistamista. Ehdotetusta esityksestä äänestettäessä odotamme voivamme ajaa läpi vähennettyjen talousarviomenojen lisäyksen. Voimme onnistua.

Esko Seppänen, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, voidaan perustellusti sanoa, että ensi vuoden budjetti on kurinalainen. Näin alhainen kansantulo-osuus tuo EU:lle kuria ja järjestystä ja on sen *law and order*.

Ulkoisten toimien menot pääluokassa 4 ovat alimitoitettut minkä tahansa budjetointikriteerin mukaan. Me kaikki tiedämme, että rahat eivät riitä kaikkiin neuvoston tärkeänä pitämiin tarkoituksiin, sillä parlamentillakin on omat lailliset preferenssinsä näiden rahojen käytölle.

Meidän ryhmässämme ei ole suurta innokkuutta tukea ulkoisten menojen kasvua sinänsä. Me emme tue Georgian sotilaallista uudelleenvarustamista sen Etelä-Ossetian siviileihin ja venäläisiin rauhanturvaajiin

kohdistuvan hyökkäyksen ja surkean tappion jälkeen. Me emme tue neuvoston painopistealueita yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla. Me emme hyväksy sitä, että ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa kehitetään turvallisuus- ja puolustuspolitiikan suuntaan, ikään kuin Lissabonin-sopimusta ei olisi hylätty. Tyytykööt jäsenvaltiot sillä alalla Athene-rahoitukseen.

Me emme tue Irakin, Afganistanin ja Georgian avustamista kansainvälisten järjestöjen kautta ilman unionin rahojen käytön valvontamahdollisuutta. Tietysti me tuemme tukea sorretuille kansoille, kuten palestiinalaisille, ja samalla toteamme neuvoston painopistealueiden syövän näitä parlamentille tärkeitä rahoituskohteita.

Kaikki budjetin valmisteluun osallistuneet tietävät, että ulkoisten toimien katto ei kestä vaan romahtaa budjettikäsittelyn aikana siihen tapaan kuin kävi tämän salin katolle viime elokuussa: kävellään katon yli. Jos se tehdään kirjanpidollisella kikkailulla, se on vastoin hyvää budjettikäytäntöä ja hallintokulttuuria tavalla, joka ei ole läpinäkyvää EU-kansalaisille, siis kaikkien kulujen maksajille.

Vaikka meidän ryhmämme mielestä unionin ulkoiset toimet eivät nauti suurta luottamustamme, haluamme, että on tunnustettava tosiasiat. Se on nyt neuvoston tehtävä..

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, tämä on tiettyssä mielessä hyvin laadittu talousarviosesitys. Taitavat ja syvälliset esittelijät ansaitsevat kaiken kunnian työstään nykyisissä puitteissa. Kaikki tämä on kuitenkin täysin väärin – mitä EU:n pitäisi oikeasti tehdä? Näissä puitteissa ainakin kaksi kolmasosaa rahoista menee maatalouteen ja rakennerahastoihin, mukaan luettuna jäte ja korruptio. Se, mihin EU:n esimerkiksi pitäisi investoida rahaa, eli Barcelonan fuusiohankkeen kaltaiseen laajamittaiseen tutkimukseen tai Galileon kaltaiseen yhteiseen infrastruktuuriin, tai hiilidioksidien erottamiseen ja varastointiin, on vain hitunen tästä talousarviosta.

Se, mitä tässä näemme, on globalisaatiorahasto, jolla nyt annetaan 2,4 miljoonaa euroa Portugalille ja kymmenen miljoonaa euroa Espanjalle. Molemmissa tapauksissa on kyse näiden maiden bruttokansantuotteen prosentin murto-osista. Ei ole mitään syytä siihen, miksi niiden pitäisi saada tässä yhteydessä rahaa muilta mailta. Meillä on solidaarisuusrahasto, josta menee 13 miljoonaa euroa Ranskaan Dean-hurrikaanin Martiniquella ja Guadeloupella aiheuttaman tuhon takia. Tämä on myös vain prosentin murto-osa Ranskan bruttokansantuotteesta. Koko asiassa ei ole mitään järkeä. Puhumme rikkaista maista, joilla ei olisi mitään vaikeuksia näiden asioiden järjestämisessä, vaikka ne eivät saisikaan rippeitä muita jäsenvaltioilta.

Miksi tämä tehdään? Väittäisin, että se on EU:n mainostamiseen käytettävää PR-rahaa. Sille ei ole mitään selvää syytä. Seuraavan kerran rahoja epäilemättä käytetään lumenluontiin. Toistan: olemme täysin väärällä tiellä. Keskustelemme talousarviosta, joka on teknisesti hyvin suunniteltu mutta poliittisesti idioottimainen.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Viime vuonna olimme yhtä kauhistuneita vuoden 2008 EU: talousarvion menojen alhaisista tasoista. Se oli murto-osa bruttokansantuotteesta, 0,95 prosenttia. Silloin vertasin vuosittaisen laskun käyrää linjaa putoavaan lehteen. Ajattelimme, että se ei voi olla matalampi. Olimme väärässä.

Vuoden 2009 menot ovat 0,89 prosenttia BKT:stä Se ei ole enää käyrä linja: se on vapaata pudotusta. Kuka välittää siitä, että menojen taso on kaukana Euroopan unionin poliittisista painopistealoista ja velvoitteista? Kuka välittää siitä, että velvoitteiden ja maksujen välinen ero kasvaa? Tällä hetkellä maksamattomien velvoitteiden kokonaismäärä on 139 miljardia euroa, mikä on enemmän kuin unionin vuotuinen talousarvio.

Eurooppa-neuvoston politiikan sisäinen erimielisyys on paljastunut kaikkien nähtäville. Useimpien jäsenvaltioiden hallitukset eivät pysty tänä vuonna takaamaan EU:n varojen täysimittaista käyttöä. Edellä mainittu kuilu on muuttunut ensi vuoden talousarvion menojen vähentämiseksi. Vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen ja todellisten talousarvioiden välinen kuilu laajenee kansalaisten ja alueiden vahingoksi, sillä ne eivät saa tarvittavia varoja erityisesti rakenne- ja koheesiorahastoista.

Tässä on kyse myös Euroopan parlamentin heikkoudesta. Meillä ei ole omissa maissamme tehokkaita tapoja painostaa hallituksia, ministeriöitä ja muita julkisen hallinnon elimiä kohdistamaan asianmukaista rahoitusta näille aloille. Tuen EU:n talousarvion menojen lisäystä, kuten Jutta Haugin erinomaisessa mietinnössä esitetään. Samalla ihmettelen kuitenkin, taistelemmeko vain tuulimyllyjä vastaan. .

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, arvoisat esittelijät, hyvät kollegat, mikä on EU:n talousarvion lopullinen tavoite, sen olemassaolon tarkoitus, todellisen ja täysimääräisen rahoituskriisin vuonna?

Ensimmäisenä tavoitteena on varmistaa, että tämä talousarvio ei ole pelkästään uusi taakka kansallisille varoille. Toisin sanoen se ei saa olla joutavaa kulutusta, vaan sen on mentävä vain sinne, minne jäsenvaltiot eivät voi mennä ja minne ne eivät saa mennä.

Toisena tavoitteena on varmistaa, että se on talousarvio, jolla tarjotaan lisäarvoa. Poliittisen vallankäyttäjän – neuvoston ja parlamentin – on tuettava asianmukaisesti ohjelmia, joiden rahoitus on hyväksytty, ja toimeenpanevan elimen – komission – on tuettava niitä teknisesti.

Komission asema ei ole koskaan ollut niin tärkeä kuin tänä syvän kriisin vuonna. Sen vastuu on suurempi kuin koskaan ennen, koska meidän on puristettava kaikki mahdolliset palautettavat pisarat kaikista eurooppalaisten veronmaksajien investoimista euroista.

Kolmanneksi, kun liberaaleista on tulossa sosialidemokraatteja ja sosialidemokraateista liberaaleja, EU:n talousarvion on oltava tehokas ja jopa suhdanteiden vastainen.

Espanjalaisen taloustieteilijän, Rafael Floersin, johtamassa tutkimuksessa on todistettu, että julkisista menoista liikenneinfrastruktuuria ja viestintää koskevilla menoilla on suurin vaikutus julkisiin investointeihin ja työllisyyteen. Sen, mikä on hyvä minun maalleni, pitäisi olla hyvä myös koko Euroopalle.

EU:n rakenne- ja koheesioratkaisut ovat yhteisön tärkein osa eurooppalaisten infrastruktuurien ja siten työllisyyden elvyttämisessä uudelleen. Sen takia ryhmäni tukee muiden näkökulmien muassa rahoituksen lisäämistä Euroopan laajuisille verkoilla, jotka neuvosto on vastuuttomasti unohtanut, ja erityisesti rahoituksen lisäämistä energiaverkoille sekä rahoituksen lisäämistä maksumäärärahoille lähentymistä koskevan otsakkeen nojalla.

Thijs Berman (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, muiden toimielinten talousarvioissa ylpeilläään järkevällä tasapainolla koko ajan valtavan, miltei kroonisen, henkilöstötarpeen ja menojen rajoittamistarpeen välillä.

Koska Euroopan parlamentti on varovainen budjettivallan käyttäjä, se pysyy sovittujen rajojen sisällä (yksi viidesosa toimielinten talousarviosta), mutta investoi kuitenkin tietoon nostamalla ryhmien henkilöstötasoa ja lisäämällä kirjaston valmiuksia. Se on välttämätöntä, koska kohtaamamme kysymykset ovat poikkeuksesta monimutkaisia, ja ne liittyvät globalisaatioon ja maailmanlaajuisiin asioihin. Nyt ollaan laatimassa perustoja jäsenten ja avustajien asemaa koskevien sääntöjen käyttöönottamista varten, ja tässä on kyse sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta, jota ollaan odotettu kauan.

Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien yhteydenpitoa varten on enemmän henkilökuntaa, ja se on olennaista, vaikka mukana olevien määrät ovat pieniä. Siinä on kyse vaihdosta kansallisten parlamenttien kanssa, ja sitä on parannettava. Pääkaupungeissamme on usein valtavaa tiedonpuutetta Brysselin asialistoista ja toissijaisuutta koskevista asioista, kun taas Euroopan kansalaiset esittävät koko ajan enemmän kriittisiä kysymyksiä siitä, mitä pitäisi säännellä kansallisella tasolla ja mitä EU:n tasolla.

Muiden elinten osalta haluaisin sanoa vain tämän: niiden saatavuuden kansalaisille pitäisi olla tärkeintä. Siksi on tärkeää lisätä oikeusasiamiehen henkilöstöä, vain yhden näkökohdan mainitakseni. Euroopan unionin on oltava avoin kaikille kansalaisille, eikä vähiten vaan erityisesti niille kansalaisille, joilla on valituksia.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensinnäkin paljon kiitoksia kahdelle kollegallemme budjettivaliokunnasta, Janusz Lewandowskille ja tietysti Jutta Haugille, jotka ovat ohjanneet työtämme intohimoisesti ja tehokkaasti.

Ensiksi haluaisin käytettävissäni olevana aikana sanoa teille lyhyesti, että olen yleisesti iloinen niiden suuntaviivojen määrästä, jotka on säilytetty hyvin rajallisen, jopa, kuten jotkut kollegoistamme ovat sanoneet, tiukan talousarvion puitteissa. Kasvuun, työllisyyteen ja ilmastonmuutoksen liittyvät perussuuntaviivat on säilytetty, ja näiden painopistealojen maksujen kokonaismäärää on jopa kasvatettu, mihin hintaan hyvänsä.

Seuraavaksi, toiseksi, olen iloinen erityisemmästä kohdasta: siitä, että olemme budjettivaliokunnan ehdotuksen nojalla onnistuneet perustamaan kohtia, jotka koskevat tutkimusta ja innovaatiota, ja tekemään kaikesta, mikä koskaa rakennerahastoja, ymmärrettävämpää, ja siten antamaan kansalaisillemme käytännöllisiä vastauksia.

Tässä kriisissä, jonka laajuus ja vaikutukset ovat painostavia ja jotka valitettavasti kestävät kauan, haluaisin korostaa Euroopan koordinoitujen vastauksen merkitystä. Viimeksi mainittu on ilmeisempää kuin ikinä ennen, mutta se on myös olennaista, kun tarjotaan tukea investoinneille suuriin infrastruktuurihankkeisiin eurooppalaisen talouden elvyttämiseksi.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, on selvää, että Lissabonin sopimus ei valitettavasti ole voimassa ensi vuonna, mutta tarvitsemme kuitenkin sääntelyä. Uutta sopimusta ei ehkä ole mutta uusia tarpeita kuitenkin on. On tehtäviä, jotka eivät noudata toimielinten tahtia. On vain katsottava uutisia rahoituskriisistä ja ympäristökriisistä. Tarvitsemme varoja hallintokaavioomme.

Vuosi 2009 on myös hieman erityinen, koska meillä on tapaaminen hyvin herkän eurooppalaisena kansalaisena tunnetun eläimen kanssa eli äänestäjien kanssa. Meidän ei siksi pitäisi pihistellä viestintään ja yhteistyöhön käytettävien varojen kanssa. Myös tämän asian takia meidän pitäisi löytää asianmukaisia varoja internet-televisiotamme, vaalikampanjaa, vierailukeskusta, kansalaisfoorumeita ja niin edelleen varten.

Omistamme nyt miltei kaikki rakennuksemme. Viittaan tässä kolmeen tärkeimpään toimipaikkaamme. Meille vielä tuntemattomassa Luxemburgin toimipaikassa aloitamme työt seuraavan muutaman viikon aikana. Se on laaja ja hyvin kunnianhimoinen rakennuspaikka, jonne aiomme rakentaa yhden maailman suurimmista rakennuksista, jossa on täysin autonominen energiahuolto. Voimme olla siitä ylpeitä, voimme olla ylpeitä omaisuudestamme, mutta kuten tämä huone osoittaa, omaisuudesta on pidettävä huolta! Meidän on siten omistajina löydettävä varat laadukkaan omaisuuden ylläpitämiseen.

Ympäristöpolitiikan osalta olimme vuonna 2008 ensimmäisiä EMAS-sertifikaatin saaneita laitoksia – siitä voimme olla hyvin ylpeitä. Meillä on nyt ollut kahden päivän ajan tiedossa hiilijalanjälkeämme koskevan tutkimuksen tulokset. Tämä parlamentti kuluttaa 200 000 tonnia hiilidioksidia joka vuosi. Jos haluamme täyttää ja saavuttaa alle 30 prosentin tavoitteen 12 vuodessa, tarvitsemme varoja.

Lopetan yksinkertaisesti kiittämällä ystävämme Janusz Lewandowskin tekemän työn laatua, koska käyttöön ottamassamme uudessa sovittelumenetelmässä olemme olleet erittäin, erittäin onnekkaita, kun hän on johtajamme.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tässä keskustelussa on neljä asiaa, joihin haluaisin kiinnittää huomionne. Ensinnäkin, vaikka talousarvion 124 miljardin euron määrärahat menoille ovat suurimmat Euroopan unionin historiassa, ne ovat matalimmat 27 jäsenvaltion bruttokansantuotteena mitattuna. Se on muuten Euroopan parlamentin budjettivaliokunnan ehdottama taso, koska Euroopan komissio ehdotti vielä alhaisempia määrärahoja, ja neuvosto teki vielä enemmän leikkauksia tähän vaatimattomaan talousarvioon.

Vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymissä maksujen yläraja oli 0,97 prosenttia bruttokansantuotteesta, toisin sanoen käsittelemme huomattavaa poikkeavuutta sen välillä, mitä aioimme rahoittaa kolme vuotta sitten ja mitä unioni haluaa rahoittaa nyt. Neljänneksi, emme voi saada laajempaa EU:ta emmekä syvempää yhdentymistä niin vähällä rahalla, eikä Euroopan unioni voi olla luotettava maailmanlaajuinen kumppani, koska sitä uhkaa epäonnistuminen tämän alan omien sitoumusten täyttämisessä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Tässä vuoden 2009 yhteisön talousarviosta käytävässä keskustelussa pitäisi näkyä päätökset, joita Eurooppa-neuvosto ei tässä kuussa tehnyt. Se, mistä olisi ehdottomasti pitänyt keskustella, oli kiireellisesti tarvittavat talousarviotoimenpiteet, joilla tuetaan tehokkaasti pienimuotoista maataloutta ja perheviljelmää, kalataloutta, tekstiili- ja vaatetusala, laivanrakennusteollisuutta ja mikroyrityksiä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Lisäksi tarvitaan kiireellisesti muita toimenpiteitä, joilla puolustetaan kunkin jäsenvaltion ja erityisesti koheesiomaiden, tuottavia aloja, oikeudet sisältävää työtä ja työntekijöiden kunnollisia palkkoja.

Se, mistä olisi ehdottomasti pitänyt keskustella, oli tarvittava ero yhteisön talousarviopolitiikasta. Tällä politiikalla tuetaan talouspolitiikkaa, joka on yksi Euroopan unionissa jo kauan jatkuneen rakenteellisen kriisin syistä ja joka on tuotantoalan huononemisen, työttömyyden, epävarman työn, lisääntyvän yhteiskunnallisen epätasa-arvon ja jäsenvaltioiden välisten erojen perusta.

Ashley Mote (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, miljoonia euroa julkista rahaa osoitetaan edelleen yhteiskunnalliseen tempuiliin ja yleisön tuen ostamiseen itse EU:lle ehdokasvaltioissa, jäsenvaltioissa ja muualla. Meillä on edelleen teitä ja siltoja, jotka eivät johda minnekään, korvaamme edelleen jalkakäytäviä Karíniassa turkkilaisten kasinojen ulkopuolella, ja tarjoamme 400 miljoonalla eurolla sähköä Kosovoon, jossa sitä koskevat kuitit yksinkertaisesti katoavat.

Tämä on erittäin kyseenalaista julkisten rahojen poliittista käyttöä. Ei ihme, että veronmaksajat kotimaani kaltaisissa nettomaksajamaissa vastustavat koko ajan enemmän sitä, että EU:n varoja annetaan maihin, joissa verorasitus on pienempi – joskus paljon pienempi – ja joilla tehokkaasti korvataan paikallisten verotulojen puute.

Kirjoitin näiden säännönvastaisuuksien takia äskettäin tilintarkastustuomioistuimelle selventääkseni kansainvälisen hyvän kirjanpitoalan nojalla hyväksytyjen julkisten varojen maksujen lainmukaisuutta.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, yksi myöhään puhumisen suurimmista eduista on se, että voi jättää mainitsematta huomattavasti asioita, joista on puhuttu aiemmin. Siksi aion heti mennä suoraan kahteen asiaan, jotka ovat erityisen lähellä sydäntäni. Ensiksi, nyt kun ylipainoisten lasten määrä Euroopassa kasvaa, meidän on yhteiskuntana investoitava enemmän terveellisten ruokailutapojen opettamiseen.

Ehdottamamme koulumaitoa koskevan talousarvion kasvattaminen sopii täydellisesti tähän tavoitteeseen. Täydentävillä 13 miljoonalla eurolla, jotka haluamme varata, meidän pitäisi lisätä koulujen määrää sekä laajentaa terveellisten tuotteiden valikoimaa. Valitettavaa on kuitenkin se, että komission reagointi koulujen hedelmäohjelman kaltaisiin aloitteisiin on mielestäni liian hidas.

Euroopan parlamentti olisi halunnut saada enemmän rahaa tätä ohjelmaa varten vuonna 2008. Nyt hedelmiä tarjotaan kouluissa maksutta vasta vuonna 2009, ja vain 1,3 miljoonaa euroa on osoitettu verkostoitumiseen ja tiedon tarjoamiseen. Se on mielestäni valitettavaa. Kouluhedelmät eivät vain tipu kouluihin kesäloman jälkeen. Tätä ohjelmaa varten on tehtävä paljon taustatyötä, ja sitä varten tarvitaan rahaa ensi vuonnakin. Siksi hieman enemmän dynamiikkaan ei varmasti menisi hukkaan.

Toiseksi haluaisin kiinnittää huomionne ehdotettuun tutkimukseen elintarvikkeiden tuotantoketjun tuottoihin. Arvoisa komission jäsen, olitteko esimerkiksi tietoinen siitä, että tämän omenan taloudellinen tuotto on 22 prosenttia valintamymälässänne ja 23 prosenttia jakeluportaassa, kun tämän omenan alkutuottaja, viljelijä, jonka ponnistuksia ilman tämä omena ei olisi täällä, on muutaman viime vuoden aikana kärsinyt neljän prosentin negatiivisesta tuotosta.

Haluaisimme, että viljelijöiden asemaa seurataan ehdottamamme tutkimuksen avulla. Loppujen lopuksi, jos haluamme säilyttää maataloustuotannon Euroopassa, meidän on valvottava alkutuottajien asemaa ja vallan keskittymistä ketjuissa kuten suurissa valintamymäläketjuissa. Arvoisa komission jäsen, toivon, että kilpailusta vastaavan kolleganne kanssa haluatte pureutua tähän asiaan.

Göran Färm (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan talousarviosta vastaavana esittelijänä haluaisin kiittää Jutta Haugia siitä, että hän on kuunnellut niin huolellisesti painopistealojamme, jotka aidosti näkyvät talousarviossa. Ruotsalaiselle euroskeptiselle jäsenkollegalleni Nils Lundgrenille, joka käytti juuri puheenvuoron ja joka kuvaili talousarviota idioottimaiseksi, haluaisin vain sanoa, että sitä ei paranneta sillä, että hän itse ehdottaa keskeyttämään jotkin talousarvion parhaat osat, jotka liittyvät esimerkiksi meriturvallisuusviranomaiseen ja Youth in Action -ohjelmaan.

EU:n talousarviossa on tietysti kuitenkin ongelmansa. Kokemamme kolminkertainen kriisi osoittaa, mistä on kyse. Puhun ilmastokriisistä, elintarviketähtäimistä ja rahoituskriisistä. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta ehdottaa viiden prosentin lisäyksiä kaikkiin ilmastoon ja energiaan liittyviin toimintaa koskeviin määrärahoihin, mutta se on silti vain pisara meressä. Sosialidemokraattina ymmärrän elintarvikeavun tarpeen, mutta keskustelu rahoituksesta osoittaa talousarviojärjestelmän heikkoudet. Se osoittaa, miten vaikeaa on sitoutua merkittävämpään tarkeysjärjestyksen uudistamiseen. Presidentti Sarkozy huomautti eilen, että tarvitaan yhteisiä ponnisteluja, jotka on suunnattu Euroopan kauppaan ja teollisuuteen kriisin takia, mutta EU:n talousarviossa ei ole sellaisia varoja. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta toteaa, että pienille ja keskisuurille yrityksille tarvitaan enemmän rahoitusta, mutta se on myös vain pisara meressä.

Sen sijaan meidän on pakko keksiä väliaikainen väline toisensa jälkeen. Meillä on joustavuusvälineitä, globalisaattorahasto solidaarisuusrahasto ja elintarvikeväline, ja meillä on pian erityinen mekanismi päästöoikeuksien tulevasta huutokaupasta peräisin olevien tulojen valvonnalle. Minusta nyt on aika tehdä kunnianhimoisempi ja enemmän eteenpäin suuntautuva tarkistus pitkän aikavälin talousarviosta. Nyt kun olemme tekemässä välitarkistusta, meillä on tilaisuus varmistaa, että se mukautettu paremmin koko ajan monimutkaisemmaksi käyvään todellisuuteen, jossa elämme ja jossa tarvitaan jyrkkiä toimenpiteitä. (Keskustelua)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, tämän talousarvion tärkein näkökohta on se, miten sillä autetaan ja tuetaan Euroopan taloutta kokonaisuudessaan, sekä talouden kehittäminen ja vahvistaminen – ja se on jotakin, mitä tällä hetkellä todella tarvitaan. Siksi pidän myönteisenä talousarvion tukea tutkimusohjelmille ja uusien tekniikoiden kehittämiselle, koska ilman kyseisten tekniikoiden kehittämistä emme voi toivoa, että taloutemme on kilpailukykyinen.

Haluaisin myös, että tämä tuki on koko Euroopan kaikkien alueiden saatavilla, ei vain kaupungistuneimmilla alueilla vaan myös maaseutuyhteisöissä. Haluaisin myös, että YMP:n terveystarkastusta tuetaan tulevina vuosina vahvasti, jotta voidaan varmistaa terveellisten elintarvikkeiden tuotanto paikallisesti ja jotta ei tarvitse olla riippuvainen elintarvikkeiden tuotannosta kaukaisista maista.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, vaalivuonna talousarviossa pitäisi olla kaksi toisistaan eroavaa piirrettä: ensinnäkin varat, jotka kuvastavat Euroopan unionin tavoitteita ja toiseksi vastaukset ja poliittiset viestit tavallisen kansalaisen odotuksiin erityisesti nykyisessä vaikeassa taloudellisessa tilanteessa.

Jos arvioimme käsiteltävänä olevaa talousarvioesitystä näiden perusteiden pohjalta, määrä, joka vastaa 0,96 prosentin maksuja yhteisön BKT:stä, on periaatteessa riittävä, mutta vain, jos neuvosto ei muuta sitä toisessa käsittelyssä. Luotan siihen, että ministeri kiinnittää erityistä huomiota tähän kohtaan.

Asiat ovat paremmin poliittisten viestien ja poliittisten tavoitteiden osalta, sillä niillä olemme tosiaankin kattaneet yhteiskunnan perustavanlaatuiset painopistealat. Menemättä sen enempää yksityiskohtiin haluaisin, jos sallitte, mainita yhden erityisen tärkeän asian, joka koskee kotimaatani ja muita Euroopan unionin eteläisiä maita, nimittäin laitonta maahanmuuttoa koskevan kysymyksen.

Tällä hetkellä tuhannet irakilaiset, kurdit, afganistanilaiset ja georgialaiset kerääntyvät Turkkiin ja yrittävät päästä Euroopan unioniin suurina joukkoina. Kreikan ja muiden Etelä-Euroopan maiden on toteutettava niukoin resurssin valtavia ponnistuksia laittoman maahanmuuton valvomiseksi. Pelkästään vuonna 2007 Kreikassa oli 110 000 laitonta maahanmuuttajaa, ja tämän vuoden syyskuuhun mennessä heitä on ollut yli 80 000.

Olen siksi iloinen, että yhteisön talousarviossa on ensimmäistä kertaa erillinen kohta Euroopan unionin ja sen eteläisten jäsenvaltioiden yhteenkuuluvuudelle, ja luotan siihen, että tämä on hyvä alku, jota jatkamme tulevaisuudessa.

Brigitte Douay (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, samana päivänä, kun parlamentti, komissio ja neuvosto allekirjoittivat poliittisen julkilausuman ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä”, jolla ne ilmaisivat yhteisen tahtonsa edistää ja yhtenäistää kansalaisille tarkoitettua tietoa Euroopan unionista, keskustelemme vuoden 2009 talousarviosta ja toimielinten viestintää koskevasta talousarviosta.

Vaalivuonna ja unionia kohtaan tunnettujen epäilyjen lisääntymisen aikana kansalaisten tiedottaminen EU:hun liittyvistä asioista on olennaista. Toivomme todella, että vaaleissa äänestetään vilkkaasti. Sen aikaansaamiseksi kaikki aloitteet, joilla pyritään tiedottamaan EU:sta ja sen lisäarvosta jokapäiväisen elämän ja tulevaisuuteen valmistautumisen osalta, ovat tärkeitä. Tuleva vierailukeskus Brysselissä on osa sitä, mutta pelkään, että tietyillä valiokunnassa hyväksytyillä tarkistuksilla viivästytetään sen kauan odotettua avaamista.

Ryhmäni puolesta haluaisin todellakin huomauttaa, miten innokkaasti haluamme huomattavia investointeja kaikkiin viestintäaloitteisiin, jotka koskevat kansalaisia ja viestimiä, erityisesti paikallistasolla. Parlamenttia ja komissiota on rohkaistava kaikilla politiikanaloilla, joilla pyritään lisäämään kansalaisten tukea eurooppalaiselle hankkeelle.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, keskityn otsakkeeseen 4, joka liittyy EU:n ulkoihin toimiin. Haluamme Georgian, Kosovon, Palestiinan, Afganistanin tai Pakistanin kaltaisilla nykyisillä tai aiemmilla konfliktialueilla saada aikaan parannuksia ihmisille ja rauhallista ja humaania kehitystä.

Koska rahoitussuunnitelmillamme ei ole tarjottu sitä varten riittäviä varoja, meidän on vuonna 2009 jälleen hankittava jäsenvaltioilta täydentäviä varoja lisääntyneeseen työhömmme. Erityisesti sitoumuksiamme ja maksujamme välittömässä naapurustossamme ei saa leikata: ehdokasvaltioille, Itä-Euroopan naapureillemme ja Välimeren alueen kumppaneillemme on tärkeää, että EU on luotettava kumppani, johon ne voivat luottaa.

Tarkasteltaessa vuoden 2008 talousarvion toteuttamista – esimerkiksi pelkästään Palestiinaa – ja oikaisukirjelmien määrää, voin jo kertoa, että päädymme samanlaiseen tilanteeseen vuonna 2009. Siksi teen neuvoston puheenjohtajavaltiolle vetoomuksen sovittelukokouksen osalta. Marraskuun 21. päivänä käynnistämme yhdessä joustavuusvälineen ehdotustemme mukaisesti, mikä tarkoittaa, että emme enää ensi vuonna ole niin helposti saatavilla tarkistuksia varten. Kuten tiedätte, vaalit ovat tulossa, joten emme myöskään tiedä, kuka istuu edessä vaalien jälkeen.

Olemme kiinnittäneet erityistä huomiota ulkoasioiden alaan, ja mielestäni se on myönteistä. Olemme osoittaneet täydentäviä varoja, jotta voimme julkaista EU:n uutisia farsiksi, Iranin ja Afganistanin kielellä.

Mielestäni on tärkeää levittää poliittista näkemystämme näillä alueilla, jotta ihmiset tietävät, minkä kannan EU omaksuu.

Toisesta aiheesta, haluaisin pyytää komissiota muuttamaan politiikkaansa. Kuten tiedätte, nyt on olemassa viisi poliittista ryhmittymää kattavien poliittisten säätiöiden verkosto, ja kokemuksemme mukaan on valitettavaa, että nämä ryhmät suljetaan pois politiikkamme täytäntöönpanosta ja demokratian tukemisesta. Toivon, että tilanne muuttuu ensi vuonna.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, meillä on edessämme vuoden 2009 alustava talousarvioesitys, jolla pyritään vahvistamaan Euroopan unionin yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyvää ulottuvuutta rauhan ja edistyksen alalla.

Minun korostettava erityisesti niiden symbolisen arvon takia kahta keskusteluprosessin aikana mukaan otettua parlamentin ehdotusta. Ensimmäinen koskee Euroopan avaruustutkimukselle osoitettua rahoitusta, jossa keskitytään ympäristön maailmanlaajuiseen valvontaan, kansalaisten turvallisuuteen ja kansainväliseen tähtitieteeseen vuoteen.

Toinen on sosiaalista matkailua koskeva pilottihanke, jonka avulla yritetään löytää tapoja vastata vapaa-ajan vieton uusia muotoja koskeviin vaatimuksiin. Pidämme valitettavana, että talousarvio ei sisällä erityisiä varoja hurrikaanien ja taifuunien vahingoittamien Karibian ja Aasian maiden kunnostukseen ja jälleenrakennukseen.

Emme halua, että nykyinen ympäri maailmaa kiertävä talous- ja rahoituskriisi vaikuttaa kielteisesti EU:n talousarvioon.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Olen sosialidemokraattien ryhmässä vastuussa muita toimielimiä koskevan otsakkeen alaisista rahoitusasioista. Tästä näkökulmasta voin todeta, että talousarvion laatimisprosessi ja rahoituksen tehokkaan käytön varmistaminen on menossa myönteiseen suuntaan. Myös tässä on kuitenkin varauksia esimerkiksi kiinteitä varoja koskevan politiikan osalta. Vain pidemmän aikavälin näkemys, johon yhdistetään suunnittelutoimenpiteitä, voi auttaa meitä saamaan suurempia säästöjä varoissa.

Toinen varaus koskee rakennusten energiankulutusta koskevien tutkimusten käyttöä. Viimeaikaisimmissa tutkimuksissa Euroopan parlamentin hiilijalanjäljestä mainitaan 114 000 tonnia vuodessa vastaava hiilidioksidimäärä. Meidän on hyväksyttävä monia toimenpiteitä, joilla pyritään vähentämään päästöjä 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Saastumisen lähteet ovat itse rakennusten lämmitys ja sähkö sekä ihmisten kuljetus kodin ja työpaikan sekä kolmen tärkeimmän työpaikan välillä.

Odotan, että ennen vuoden loppua Euroopan parlamentin pääsihteeri esittää moniin tutkimuksiin perustuvan toimintasuunnitelman, jotta voimme ryhtyä mahdollisimman pian toimenpiteisiin, jotka johtavat varojen säästöön ja puhtaampaan ympäristöön.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää molempia esittelijöitä, jotka ovat tehneet hyvää työtä, ja mielenkiintoista on, että ehkä poliittisesti tällä kaudella on löytynyt yhteisymmärrys paremmin kuin aikaisempina vuosina, vaikka vaalit ovat tulossa; hieno asia.

Otan yhden asian esiin, joka on se, että budjettivaliokunta on päättänyt esittämään omaa budjettikohtaa Itämeri-strategialle. Se on äärimmäisen tärkeää. Komissio on valmistelemassa omaa Itämeri-strategiaansa ensi vuodelle, mutta millään strategialla ei ole mitään merkitystä, jollei sillä ole myös rahoitusta, ja rahoitus on järjestettävä tätä kautta.

Kyse on ennen kaikkea ympäristöstä. Itämeri on lähes kuollut meri, se on tässä mielessä häpeäpilkku Euroopassa. Meidän on tehtävä paljon toimenpiteitä. Kyse on suhteesta Venäjään, kyse on energiapolitiikasta, kyse on laivaliikenteestä, taloudesta, varsin merkittävistä asioista, ja tämän budjettikohdan kautta me pystymme vaikuttamaan siihen, että nämä asiat tulevat kuntoon.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kiittämällä kahta esittelijää: Janusz Lewandowskia, joka on työskennellyt hyvin harkitsevasti ja maltillisesti laatiessaan parlamentin talousarvion, ja Jutta Haugia, joka on työskennellyt hyvin sitoutuneesti esittääkseen meille hyvin tehokkaan strategian komission talousarviota varten. Laajan yhteisymmärryksen, jonka toivoakseni saavutamme huomisen äänestyksessä, pitäisi lähettää hyvin selkeä poliittinen viesti, erityisesti marraskuun 21. päivän sovittelua varten.

On päivänselvää, että erityisesti nykyisessä tilanteessa kasvua, työpaikkoja, Euroopan laajuisia verkkoja, elinikäistä oppimista, ilmastomuutoksen torjuntaa, Euroopan liikenneverkkoja ja ulkorajojen turvallisuutta

on muokattava kuten olemme esittäneet. Ulkopoliitikassa myös yhdenmukainen naapuruuspolitiikka ja maailmanlaajuinen kehitys, kriisinhallinta ja Euroopan unionin yhdentymiskäsité ovat tärkeämpiä kuin koskaan. Siksi, arvoisa komission jäsen, kysymys maksuista. Prosessin lopussa maksujen tasoa arvioidaan hyvin eri tavoilla luokasta riippuen. Mainitsitte varauksia koskevan kysymyksen, ja panin yksinkertaisesti merkille, että sen lisäksi te ette vastusta parlamentin painopistealoja ja ensisijaisia kohteita. Se on hyvä merkki neuvotteluille.

Olemme iloisia, että puheenjohtajavaltio Ranska on täällä tänään, arvoisa ministeri Jouyet, koska puheenjohtajavaltio ei ole aina ollut läsnä lokakuun talousarviokeskustelussa. Se on todiste aloittamastamme hyvästä yhteistyöstä. Tietysti teidän piti aloittaa puhumalla kuten valtiovarainministeri: kaikki on aivan liian kallista, kaikki on aivan liian korkealla. Toimimme täällä, mukaan luettuna se, mistä äänestämme, huomattavasti monivuotisen rahoitussunnitelman ylärajan alapuolella.

Rivien välistä on kuitenkin käynyt selväksi, että olette valmistautunut neuvottelemaan, kuten olette sanonut: elintarvikeapuvälineen osalta ja, painottaisin, että ei ainoastaan siinä vaan myös muissa ulkopoliitiikan painopistealoissa – YUTP:ssä, Kosovossa, Palestiinassa, Afganistanissa ja Georgiassa – kyse on neuvottelemisesta ja välineiden parhaan mahdollisen yhdistelmän löytämisestä. Olemme valmiita tekemään niin käyttämällä kaikkia toimielinten välisen sopimuksen ja talousarvion periaatteiden nojalla saatavillamme olevia vaihtoehtoja. Odotamme tämän osalta rakentavia neuvotteluja.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vuosi 2009 on hyvin erityinen kausi, koska se liittyy koheesiopolitiikkaan liittyvien investointien asianmukaiseen täytäntöönpanoon. Se on n+3-periaatteeseen perustuva kolmas vuosi peräkkäin. Se tarkoittaa, että se on kausi, jolloin emme pane toivoamme niinkään sopimusten allekirjoittamiseen vaan hyvin konkreettisten sitoumusten täysimääräiseen toteuttamiseen, minkä takia kaikki yritykset vähentää rahoitusta koheesiopolitiikan osalta ovat hyvin vaarallisia.

Haluaisin myös kiinnittää huomiota siihen, että Euroopan parlamentissa on mielipiteitä, joissa liitetään Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksen tulokset talousarvion suunnitteluun ja sen tuloksena jotkin hyvin tunnetut noin tusinasta prosentista epäpäteviä menoja vaikuttavat talousarviokeskusteluun. Toivon, että tämä parlamentti tai komission jäsen ei hyväksy mitään tämän kaltaisia yhteyksiä ja osoituksia varauksiin.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen jo jatkanut liian kauan, mutta tämä keskustelu oli sangen kiehtova. Haluaisin sanoa, että olemme samaa mieltä esittelijöidenne ja Reimer Bögen esittämistä painopistealoista, ja haluamme todella tehdä hyvin tiivistä yhteistyötä.

Hyvä Reimer Böge, pidän valitettavana, että en valitettavasti puhu täällä valtiovarainministerinä, mutta no, tässä puheenjohtajavaltiossa se on näin, ja itse asiassa voin yksinkertaisesti vakuuttaa parlamentille, että toivomme saavamme aikaan yhteisymmärryksen tämän menettelyn puitteissa.

Haluan myös vakuuttaa teille, että neuvosto osoittaa mainitsemissani rajoissa rakentavaa asennetta, johon itse asiassa pyrimme, mainittujen painopistealojen puitteissa – osoitan sanani komissiolle ja tälle parlamentille. Panin merkille huomion, jota erityisesti kiinnitettiin ulkopoliitiikkaan, viestintään ja rahoituksen sääntelyyn ja euroon liittyviin asioihin. Panin merkille nämä eri asiat, kuten toimielimenne tarpeet, joista on huomautettu, ja sen, että meidän on erotettava toisistaan kaksi asiaa tämän keskustelun lopuksi.

Ensimmäinen on keskustelu EU:n talousarvion tulevaisuudesta. Kuulin Catherine Guy-Quintin ja muut, mutta monista esiin nostetuista huomioista on keskusteltava rahoituskehityksen uudelleen tarkastelua koskevan lausekkeen puitteissa. Näissä puitteissa komission, Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden on omaksuttava kantansa ja suunniteltava tulevaa monivuotista rahoituskehystä. Olemme puhuneet tästä Reimer Bögen kanssa. Nykyinen tilanne on johtanut siihen, että me, puheenjohtajavaltiona, olemme myös keskittyneet muihin kiireellisiin asioihin.

Toinen käsiteltävä asia on vuoden 2009 talousarviomenettely. Sen osalta meidän on saatava aikaan realistinen ja tasapainoinen talousarvio ja löydettävä ratkaisut elintarvikevälineen rahoittamiseen – sanon tämän kirjattavaksi – sillä se on yhteinen tavoitteemme. Se on merkittävä poliittinen painopisteala kaikille yhteisön toimielimille tällä hetkellä, ja myös tämän asian osalta toivomme voivamme varmistaa eri varojen parhaan mahdollisen yhdistelmän.

Jutta Haug, esittelijä – (DE) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen kaikille, jotka ovat osallistuneet tähän keskusteluun. Teille, arvoisa komission jäsen, haluaisin sanoa, että tiedän, kuten me kaikki, että komissio ei ole ikinä erityisen tyytyväinen, kun parlamentti asettaa varauksia. Ymmärrämme sen, koska tunnette pistoksen, mutta tänä vuonna halusimme – ja näemme sen huomisen äänestyksessä – luoda edellytykset sen varauksen vapauttamiselle, josta te voitte päättää sängen itsenäisesti.

Nämä edellytykset eivät ole satumaailma, jossa on oltava riippuvainen muista ihmisistä ja kiusattava heitä omien rahojen saamiseksi – parlamentti on ollut tässä hyvin järkevä. Suurimmassa osassa tapauksia pystymme vapauttamaan nämä varaukset suhteellisen nopeasti, toisen käsittelyn nojalla, koska täytätte asettamamme ehdot – olen lujasti vakuuttunut siitä.

Arvoisa ministeri Jouyet, ymmärrän, että ette voi antaa meille tässä ja nyt erityisiä lupauksia, mutta oletan, että olitte vakavissanne siitä, mitä sanoitte sekä yhteistyön ilmapiirin tunnustamisesta että sen haluamisesta. Haluaisin vielä tehdä yhden huomautuksen pyynnöstänne ottaa huomioon rahoituspolitiikan puitteet, joissa toimimme: Mielestäni nämä puitteet ovat yhden luvun liian suuret. Talousarviomme on juuri alle 130 miljardia euroa; meillä on yhteensä liikkumavaraa muutama sata miljoonaa. Voimme kiistellä siitä täällä, mutta se ei mitenkään liity mainitsemiinne laajempiin puitteisiin.

Olen jälleen kerran hyvin paljon velkaa kaikille kollegoilleni. Uskon, että saamme hyvin valmistellun keskustelun menemään suhteellisen nopeasti läpi huomenna.

Janusz Lewandowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää ylimääräisen ajan tukeakseni eri poliittisten ryhmien monia jäseniä, jotka puhuivat kriittisestä tilanteesta talousarvion otsakkeessa 4, josta rahoitetaan Euroopan unionin kansainvälisiä tavoitteita. Muistan hyvin rahoitusnäköymistä käydyin keskustelun lopun, ja parlamentin tuomio oli selkeä – tätä osaa ei rahoitettu riittävästi. Näin käy vuosi vuoden jälkeen, ja joka kerran talousarvioneuvotteluissa on uusia takertumiskohtia. Tilanne on ollut myös tänä vuonna sama, kun meillä on valtavat sitoumukset elintarvikeavun, Kosovon, Afganistanin ja Palestiinan osalta, mikä on mainittu useasti täällä parlamentissa, sekä Georgia, jonka osalta kysymystä ei ole otettu esiin pelkästään maan suunnasta vaan myös vaihtoehtoisten energiatoimitusten turvallisuudesta. Vastauksena on oltava pikemminkin toimielinten välisen sopimuksen tarkistaminen kuin rahoitussääntöjen reikien paikkaaminen joka vuosi selkää seinää vasten. Kiitän kaikkia, jotka ovat puhuneet parlamentin ja muiden toimielinten talousarvioita koskevasta kysymyksestä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 23. lokakuuta.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Kysymys on siitä, onko EU:lla riittävästi resursseja ja tahtoa luoda riittävästi varoja, joilla voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön päästöjen lieventämistä ja vakauttamista ja niihin mukautumista koskevia toimenpiteitä.

Yleisesti sanottuna EU:n talousarviolla ei voida sen nykyisessä muodossa käsitellä tehokkaasti ja toimivasti ilmastonmuutokseen liittyviä asioita. Poikkeuksena muutamat aloitteet ja ohjelmat EU:n talousarviossa ei ole selkeää ja yhdenmukaista strategiaa ilmastonmuutosta koskevien asioiden käsittelemiseksi.

Tässä suhteessa väitän siksi, että erityisen ”ilmastonmuutosrahaston” tai erityisen budjettikohdan perustaminen parantaisi huomattavasti EU:n valmiuksia käsitellä tehokkaasti ilmastonmuutosasioita talousarvion ja rahoituksen näkökulmasta.

Tärkeimmän rahoituslähteen pitäisi olla peräisin EU:n päästökauppajärjestelmän päästöjen huutokaupasta. On arvioitu, että järjestelmällä voitaisiin mahdollisesti saada vuosittain aikaan miljardien eurojen tulot. EU hoitaisi ja koordinoisi tätä järjestelmää ja takaisi siten alueellisen puolueettomuuden.

Rajatylittävää saastumista käsitellään parhaiten ylikansallisella tasolla, erityisesti kun kyse on varojen ja tuen osoittamisesta, jonka pitäisi perustua tarpeisiin ja suurimpaan vaikutukseen, eikä sitä pitäisi jakaa etukäteen maille tai alueille.

12. EY:n ja Bosnia ja Hertsegovinan välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus – EY:n ja Bosnia ja Hertsegovinan välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

– Doris Packin ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä (KOM(2008)0182 – C6 0255/2008 – 2008/0073(AVC)) (A6-0378/2008)

– ja neuvoston ja komission julkilausumat – EY:n ja Bosnia ja Hertsegovinan välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus.

Doris Pack, esittelijä. – (DE) Arvoisaa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, luin äskettäin, että Bosnia on hyvää tarkoittava valtio, mutta valtio, joka ei toimi. Tämän maan on elettävä Daytonin sopimuksen kanssa, sopimuksen, jonka avulla luoja kiitos lopetettiin sota vuonna 1995 mutta jonka sisällössä on aivan liian vähän, jotta koko valtio voi toimia, ja liian paljon, jotta se voi hajota.

Maalla on poliittinen luokka, jonka vastuun ottaminen on hyödyttömällä tasolla. Kaksi poliitikkoa hallitsee maan poliittista näyttämöä ja vaikuttaa toisiinsa kuin yhteenliitetyt putket. Toinen haluaa palata vuotta 1999 edeltäviin päiviin, toisin sanoen hän haluaa erottaa kaksi kokonaisuutta toisistaan. Toinen haluaa tehdä omasta kokonaisuudestaan valtion valtiossa.

Bosnia ja Hertsegovinan valtio voi kuitenkin toimia vain, jos kaikki tunnustavat tosiasiat ja ymmärtävät, että perustuslaillinen uudistus on mahdollinen vain, jos kaikki kolme etnistä ryhmää pääsee yhteisymmärrykseen. Molempien kokonaisuuksien on vahvistettava valtiota kokonaisuudessaan. Bosnian poliitikkojen on siksi itse toteutettava perustuslain uudistus toimivaltaisten laitosten, erityisesti parlamentin, avulla ja varmistettava, että kansalaisyhteiskunta otetaan mukaan prosessiin.

Muslimien ja kroaattien liittovaltio voisi olla esimerkkinä. Yhteisöjen toimimaton kokoonpano, kymmenen kantonian ja liittovaltion hallitus ei ollut sen vika, mutta se on järjetöntä. Päätöksentekotasojen on vähennettävä mahdollisimman vähäisiksi, ja ne on saatava mahdollisimman lähelle kansalaisia, jos vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ja EU:hun liittymisen vaatimukset halutaan täyttää.

Noin 167 ministeriä ja kaikki mitä se sisältää ovat valtion suurin rasite. Kahden edellä mainitun poliitikon ja heidän kannattajiensa välisellä kilpailulla on kohtalokkaita seurauksia. He asettavat etniset ryhmät toisiaan vastaan hyväksi koetellulla tavalla lietsomalla pelkolla ja epäluottamusta. Etninen kiulu on pikemminkin laajentunut kuin kaventunut. Sen sijaan, että kaikki yhdessä hoitaisivat yhteisen energiahuollon, loisivat toimivat yhteismarkkinat, parantaisivat yleistä koulutusjärjestelmää ja houkuttelisivat maahan sijoittajia uskottavalla politiikalla, nykyistä politiikkaa hallitsevat puoluepoliittinen kinastelu ja rajaton epäluottamus.

Tarvitseeko Sarajevo vielä korkeaa edustajaa? Hän ei ole käyttänyt laajoja valtuuksiaan pitkään aikaan. Kukaan ei enää pelkää hänen käskyjään, vaikka niitä annettaisiinkin. Siksi voimme kysyä itseltämme, onko mitään syytä, miksi EU:n erityisedustaja ei voisi ottaa hänen tehtävänsä ja huolehtia EU:n edellytyksistä, jotta Bosnian politiikassa voidaan vihdoin aloittaa tärkeimmät uudistukset, joita tarvitaan maan saamiseksi eteenpäin.

Poliitikot eivät voisi olla passiivisempia kuin nyt, edes hänen lähtönsä jälkeen. Ainoaksi toivoksi jää, että ehkä he silloin heräävät ja ottavat kohtalonsa omiin käsiinsä. EU on yrittänyt vuosikausia, rahoituksella ja taitotiedolla, vapauttaa maan ahdingostaan, mutta tulokset eivät ole suurensuuria. Ihmiset, jotka haluavat palata, eivät voi tehdä niin, ja sen takia etnisestä jaosta tulee koko ajan vakiintuneempi. Hämärät yksityistämiset ja korruptio, lehdistönvapauden puuttuminen maan joissakin osissa, kansalaisjärjestöjen uhkailu: kaikki tämä saa ihmiset masentumaan ja jättämään maansa.

Loputon keskustelu poliittisesta uudistuksesta hallitsi poliittista näyttämöä yli kolmen vuoden ajan, kunnes saatiin aikaan sopimus, jonka sisältö on hyvin hauras. EU kuitenkin tarrasi tähän oljenkorteen ja allekirjoitti sopimuksen, jotta muita tärkeitä poliittisia hankkeita voitaisiin vihdoin ajaa maassa eteenpäin.

Me täällä parlamentissa tuimme myös tätä askelta ja odotamme, että poliitikot hyödyntävät tämän tilaisuuden. Haluaisin jälleen kerran korostaa, että vain Bosnia ja Hertsegovinan koko valtiosta voi tulla EU:n jäsen. Kaikki, jotka heikentävät sen toimintavalmiuksia, eivät halua saavuttaa tätä tavoitetta, sanokoot mitä tahansa. Siksi

voin vain vedota alueen parlamentin jäseniin, että he tulevat heti järkiinsä ja tekevät politiikkaa kansalaistensa hyvinvoinnin puolesta.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Olli Rehn, arvoisa Doris Pack, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aloittaa kiittämällä Doris Packia hyvin paljon hänen mietintönsä laadusta ja siitä, mitä hän juuri sanoi, sillä sen ansiosta voin puhua lyhyemmin tästä vaikeasta aiheesta.

Kuten tiedätte, neuvosto kiinnittää paljon huomiota Länsi-Balkanin EU:n jäsenyyttä koskeviin mahdollisuuksiin, kuten voin tänään vahvistaa. Tämä toiminta Balkanin maiden Eurooppaan yhdentymisen hyväksi käynnistettiin lisäksi puheenjohtajavaltio Ranskan aloitteesta, joten se tukee vahvasti tätä tavoitetta. Toiminta aloitettiin vuonna 2000, kun Euroopan unioni kokosi ensimmäistä kertaa kaikki nämä maat yhteen Zagrebin huippukokouksessa ja tunnusti niiden pyrkimyksen liittyä unioniin.

Kaikilla Balkanin mailla on nyt kyseiset mahdollisuudet, joilla taataan alueen vakaus ja kaikkien maiden poliittinen ja taloudellinen kehitys. Näillä mahdollisuuksilla on lisäksi merkitys, ja erityinen merkitys Bosnia ja Hertsegovinalle, joka on maa alueella, joka – tarvitseeko minun muistuttaa teitä? – on kärsinyt eniten entisen Jugoslavian hajoamista seuranneista konflikteista. Nyt tämä maa on – kuten huomautitte, hyvä Doris Pack – tienhaarassa, jossa sen on tehtävä valinta EU:hun liittymistä koskevan mahdollisuuden ja taaksepäin katsovaan nationalistiseen retoriikkaan perustuvan vetäytymisen välillä.

Vuoden 2008 ensimmäisellä neljänneksellä saavutetun huomattavan edistyksen ansiosta unioni on voinut tehdä historiallisen päätöksen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen allekirjoittamisesta Bosnia ja Hertsegovinan kanssa. Se oli merkki siitä, että jos tahtoa ja päättäväisyyttä löytyy, kyseisen maan poliitikot pystyvät saamaan aikaan yhteisymmärryksen ja toteuttamaan tarvittavia uudistuksia. Juuri tämän päättäväisyyden neuvosto halusi tunnustaa allekirjoittamalla tämän sopimuksen kesäkuussa, kun neljä ehtoa oli täytetty. Muistutan teitä näistä neljästä ehdosta: hyvä yleinen yhteistyö entistä Jugoslaviaa koskevan kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa, julkisten radio- ja televisiolähetysten uudistus, julkisen hallinnon parantaminen ja poliisia koskevan uudistuksen käynnistäminen.

Sopimuksen ja väliaikaisen sopimuksen allekirjoittaminen Luxemburgissa 16. kesäkuuta oli erityisen merkittävä vaihe unionin ja Bosnia ja Hertsegovinan välisissä suhteissa. Tämän pitäisi antaa uusi sysäys maan ponnisteluille Euroopan unioniin liittymiseksi. Se on sysäys, jota pitäisi hyödyntää viipymättä.

Muistuttaisin teitä siitä, että väliaikainen sopimus tuli voimaan 1. heinäkuuta. Se on ensimmäinen askel, mutta sanoisin, että se ei ole alun loppu. Paljon jää tehtäväksi. Tämä on se, mitä me ja komission jäsen Rehn, joka on läsnä täällä parlamentissa, sanoimme maan virkailijoille, kun tapasimme heidät Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen puitteissa ja troikan kokouksen aikana.

Sopimuksen ja eurooppalaisen kumppanuuden tärkeimmillä aloilla meidän on lujitettava saavutettua edistystä, mutta sen lisäksi myös vauhditettava uudistuksia, kuten korostitte, hyvä Doris Pack. On erittäin tärkeää, että oikeusvaltion periaatetta, demokratian sääntöjen noudattamista ja poliisin uudistukseen liittyviä asioita koskevien uudistusten vauhti on suurempi kuin tällä hetkellä.

Meille ei tarvitse sanoa, että Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten ja poliitikkojen välisestä jaosta on ongelmia, koska kaikki kyselyt osoittavat, että Bosnia ja Hertsegovinan väestön eurooppalaiset pyrkimykset ovat erittäin vahvoja. Yli 80 prosenttia tästä väestöstä haluaa aidosti liittyä Euroopan unioniin! Mikä sitten estää Bosnia ja Hertsegovinan poliitikkoja vastaamasta maan kansan oikeutettuihin pyrkimyksiin.

Teemme osaltamme unionin puitteissa kaiken voitavamme tukeaksemme tätä maata talouden ja rahoituksen osalta, auttaaksemme sitä etenemään, auttaaksemme sitä edistymään turvallisuudessa ja auttaaksemme sitä edistymään poliisivoimien ajanmukaistamisessa aloittamiemme poliisioperaatioiden avulla sekä sotilasoperaatioiden avulla.

Kokemukset viimeisistä liittymisistä – ja aion lopettaa tähän – osoittavat, että eurooppalaisen toimintasuunnitelman osalta tehdyt ponnistelut todella kannattavat. Haluaisin, että Bosnia ja Hertsegovinan poliittiset johtajat ymmärtävät seuraavan asian: vakautus- ja assosiaatiosopimuksella annetaan vakaa perusta ja väline tämän maan perusteelliselle sitoutumiselle. Emme lakkaa auttamasta heitä, mutta olemme tehneet sen, mitä meidän velvollisuutenamme oli tehdä. Nyt kyseisen maan poliitikkojen on todella ymmärrettävä, mitkä maan sitoumukset ovat ja täytettävä ne, jotta voidaan turvata ainoa mahdollinen valittava tie eli kestävä sitoumus tiiviimpiin yhteyksiin Euroopan unionin kanssa.

Puhetta johti*varapuhemies* **Edward McMILLAN-SCOTT**

Olli Rehn, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää Doris Packia hänen erinomaisesta mietinnöstään. Pidän myönteisenä tilaisuutta keskustella Bosnia ja Hertsegovinasta teidän kanssanne tänään tällä hetkellä, joka on hyvin kriittinen maalle ja sen eurooppalaisille pyrkimyksille.

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen allekirjoittaminen viime kesäkuussa oli merkittävä askel eteenpäin Bosnia ja Hertsegovinalle. Sillä ja viisumeita koskevan vuoropuhelun aloittamisella annettiin maan ihmisille selkeä viesti siitä, että heidän tulevaisuutensa on Euroopan unionissa.

EU pystyi parafoimaan vakautus- ja assosiaatiosopimuksen viime joulukuussa ja allekirjoittamaan sen kesäkuussa, koska maan poliittiset johtajat yhdistyivät ja saivat yhteisymmärryksen aikaan tärkeimmistä ehdoista, erityisesti poliisia koskevasta uudistuksesta. Tämä osoittaa, että edistystä voidaan saada aikaan ja kriisit voittaa, jos poliittista tahtoa on, kuten ministeri Jouyet aivan oikein huomautti.

Tämä yhteisymmärrys on kuitenkin sittemmin murtunut ja uudistukset ovat pysähdyksissä. Lokakuun paikallisvaaleja edeltänyt kansallismielinen retoriikka oli yksi tekijä tässä huonontumisessa. Maan poliittiset ongelmat ovat kuitenkin sitä syvemmällä.

Maan poliittisten johtajien maan tulevaisuutta koskevan yhteisen näkemyksen puute ja EU:hun liittyviä uudistuksia koskevan yksimielisyyden puute haittaavat vakavasti mahdollisuuksia EU:n jäsenyyteen. Useimmista poliittisista kysymyksistä ollaan myös avoimesti eri mieltä eikä tämän poliittisen pattitilanteen selvittämiseen näytä olevan kiirettä eikä siitä näytetä tuntevan vastuuta.

Ilmaisin vakavan huoleni maan johdolle muutama päivä sitten Sarajevoon tekemälläni vierailulla. Korostin, että Bosnia ja Hertsegovinan on nyt pantava EU:hun liittyvät uudistukset poliittisen toimintasuunnitelmansa kärkeen ja käsiteltävä eurooppalaisen kumppanuuden painopistealoja, mukaan luettuna valtion ja instituutioiden kehittäminen.

Päätöslauselmallanne lähetetään vahva viesti Bosnia ja Hertsegovinan johtajille siitä, että heidän on jatkettava uudistuksia ja saatava maansa takaisin Eurooppaan johtavalle tielle.

Bosnia ja Hertsegovinan on myös pystyttävä puhumaan yhdellä äänellä edistääkseen Eurooppaan yhdentymistä. Toinen lakmuesti maan valmiudelle yhentyä EU:hun on väestölaskenta. Kuten kaikki tiedämme, EU:n näkökulmasta väestölaskentatiedot ovat olennaisia yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa suunnittelussa ja kehittämisessä ja useimmilla yhteisön politiikanaloilla.

Komissio antaa arvionsa Bosnia ja Hertsegovinan tilanteesta edistymäraportissa 5. marraskuuta. Teidän laillanne myös me korostamme sitä, että Bosnia ja Hertsegovinan johtajat voivat joko jatkaa riitelyä ja naapureista jälkeen jäämistä tai edetä uudistusten osalta ja lähentyä EU:ta.

Päätöslauselmassanne korostetaan, että korkea edustajan toimiston sulkemisen ja Euroopan unionin aseman vahvistamisen pitäisi olla perimmäinen tavoitteemme. Olen samaa mieltä.

Korkean edustajan toimiston tulevaisuudesta päättää rauhan täytäntöönpanoneuvosto, mutta on selkeästi Bosnia ja Hertsegovinan edun mukaista päästä siihen pisteeseen, jossa korkean edustajan toimistoa ei enää tarvita, ja tasoittaa siten tietä EU:n vahvemmalle läsnäololle ja maan EU:hun liittymistä koskevien mahdollisuuksien toteuttamiselle. Toisin sanoen, kun etenimme seuraavaan vaiheeseen suhteissamme, Bosnia ja Hertsegovinan on itse kannettava täysimääräinen vastuu sen EU:hun liittymistä koskevia mahdollisuuksia tukevasta uudistusprosessista. Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen allekirjoittaminen tänä kesänä tarjosi mahdollisuuden, jota ei pitäisi tuhlaa. Bosnia ja Hertsegovinan johtajien haasteena on sellainen poliittisen yksimielisyyden taso, joka on muualla Länsi-Balkanin alueella saanut aikaan Euroopan yhdentymiseen liittyvää edistystä. He ovat tehneet sen aiemmin, joten he voivat tehdä sen uudelleen. Toivon, että nyt viestimme kuullaan.

Anna Ibrisagic, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, tämän vuoden kesäkuussa Bosnia ja Hertsegovina allekirjoitti vakaus- ja assosiaatiosopimuksen EU:n kanssa. Maa otti siten huomattavan askelen eteenpäin kohti EU:n jäsenyyttä, mutta työ ei ole läheskään päättynyt. EU:n sitoumus ei voi eikä saa vähentyä uskoon, että kaikki järjestyy nyt automaattisesti. Jäljellä on paljon haasteita. Perustuslain uudistusta ei ole pantu täytäntöön. Kysymys valtion omaisuudesta Brčkon alueella on edelleen ratkaisematta.

Sekä Bosniassa että kansainvälisessä yhteisössä on selkeästi erilaisia mielipiteitä siitä, milloin ja miten korkean edustajan toimisto pitäisi sulkea. Minä olen lujasti sitä mieltä, että tämän toimiston sulkeminen ei voi olla tavoite itsessään. Tavoitteena pitäisi pikemminkin olla se, että rauhan täytäntöönpanoneuvoston Bosnialle säätämät vaatimukset ja ehdot pitäisi täyttää, jotta olisi mahdollista muutta korkean edustajan toimisto EU:n erityisedustajan toimistoksi. Tässä yhteydessä ja muiden Bosnian kohtaamien monien haasteiden yhteydessä on hyvin tärkeää, että kansainvälinen yhteisö pysyy yhtenäisenä. Sen uskominen, että Bosnian paikalliset puolueet pystyvät itse sopimaan esimerkiksi perustuslain uudistuksista, on naiivia ja sanoisin jopa, että se on suorastaan vaarallista.

Uudella perustuslailla on saatava aikaan vahva ja yhteinen valtio, jos maa aikoo pystyä jatkamaan EU:hun yhdentymistä. Bosnian poliittisessa vuoropuhelussa ei kuitenkaan näy minkäänlaista kiinnostusta sen saavuttamiseen. On yhtä vaarallista ajatella, että kansainvälisen yhteisön sitoumus voi nyt heiketä, kun Bosnia on saavuttanut tietyn määrän edistystä ja kansainvälistä sotilaallista läsnäoloa vähennetään jatkuvasti. Päinvastoin, juuri nyt itse EU:n on otettava vielä enemmän vastuuta. Tietyt toimenpiteet, kuten ihmisten ulkomaille matkustamisen ja siellä opiskelemisen helpottaminen sekä demokratian kehityksessä ja tarvittavien uudistusten täytäntöönpanossa auttaminen ovat vain muutamia esimerkkejä aloista, joilla EU voi ja joissa sen pitäisi olla aktiivisempi.

Sitoumuksemme ja tapa, jolla käsittelemme Bosnian tilannetta seuraavan muutaman kuukauden ja vuoden aikana, ovat ratkaisevia ei pelkästään Bosnian tulevaisuudelle ja turvallisuudelle vaan koko alueen tulevaisuudelle ja turvallisuudelle.

Libor Rouček, *PSE-ryhmän puolesta*. – (CS) Vakautus- ja assosiaatiosopimus on ensimmäinen kattava kansainvälinen sopimus Bosnia ja Hertsegovinan ja Euroopan unionin välillä. Sopimuksen pitäisi edistää ja nopeuttaa Bosnia ja Hertsegovinan kehittymistä täysin toimivaksi oikeusvaltioksi sekä täysin toimivaksi taloudeksi. Tämän sopimuksen täyttämisellä vastataan Bosnia ja Hertsegovinan täyttää EU:n jäsenyyttä tulevaisuudessa koskeviin olennaisiin ennakkoehtoihin. Vauhti, jolla tämä sopimus pannaan täytäntöön riippuu kuitenkin pääasiassa Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten ja heidän poliittisten johtajiensa yhteisestä halusta ja tahdosta.

Sopimus on allekirjoitettu koko Bosnia ja Hertsegovinan eikä sen erillisten kokonaisuuksien kanssa. Jos Bosnia ja Hertsegovina haluaa jonakin olla Euroopan unionin jäsen, sen molempien kokonaisuuksien ja kaikkien kolmen ryhmän edun mukaista on työskennellä yhdessä yhtenäisen ja asianmukaisesti toimivan valtion luomiseksi. Bosnialaisten, serbien ja kroaattien yhteisillä voimilla ja heidän tärkeimpien poliittisten puolueidensa avulla pitäisi siksi pyrkiä vahvistamaan maan hallintoa kaikilla tasoilla. Yksi tämän prosessin tärkeä osa on kysymys tulevista institutionaalisista järjestelyistä. Kansainvälinen yhteisö, mukaan luettuna EU:n edustajat, voivat tarjota tässä auttavan käden. Kaikkien institutionaalisten järjestelyjen on kuitenkin oltava tulosta itse Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten välisestä vapaaehtoisesta sopimuksesta. Mielestäni on myös tärkeää, että assosiaatioprosessissa otetaan huomioon maan taloudellinen suorituskyky. Myös tässä tarvitaan molempien kokonaisuuksien yhteistyötä, jotta voidaan luoda yhteiset sisämarkkinat koko Bosnia ja Hertsegovina. On uskomaton tilanne, jos maa hakee EU:n yhtenäismarkkinoiden jäsenyyttä, mutta sen omat markkinat ovat edelleen sirpaloituneet. Haluaisin lopettaa ilmaisemalla ihailuni Doris Packin mietintöä kohtaan ja kehottamalla EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan tämän sopimuksen nopeasti.

Jules Maaten, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja neuvoston puheenjohtaja, huomenna äänestämme EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan välistä vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskevasta päätöslauselmasta. Vaikka ryhmäni hyväksyy sopimuksen, haluamme todellakin, että sitä käytetään varmistamaan, että maassa uudistetaan ja ajanmukaistetaan monia tärkeitä aloja.

Bosnia ei ole valmis EU:n jäsenyyteen, ei vielä vähään aikaan. Hallituksen ja oikeuslaitoksen uudistuksen osalta Bosniassa on paljon tehtävää. Lisäksi pitäisi kiinnittää enemmän huomiota sotarikollisten jäljittämiseen ja syyttämiseen ja korruption ja kansainvälisen rikollisuuden torjuntaan. Ennen kaikkea, kuten täällä on sanottu jo monesti, se, mihin on todella puututtava, on sisäiset rakenteet, byrokratia ja sisäinen yhteistyö.

Minun on tunnustettava, että äskettäisellä matkallani Sarajevoon olin täysin järkyttynyt maan poliitikkojen vastuullisuuden puutteesta. Komission jäsen mainitsi tästä aiemmin, ja Doris Pack omisti sille paljon huomiota hienossa mietinnössään.

Siellä jää sellainen käsitys, että ulkomaailma on aiheuttanut kaikki maata vaivaavat ongelmat ja että siksi kaikkien ratkaisujen pitäisi tulla ulkomaailmasta. Tuntuu siltä, että siellä eri tasoilla ja eri ulottuvuuksissa pelattu sisäinen pingispeli on ulkomaailman vika, ja siksi meidän pitäisi ratkaista se. Näin asiat eivät kuitenkaan

toimi. Ei ole ainoastaan meidän etujemme mukaista saada asiat kuntoon Bosnia ja Hertsegovinassa, jotta se voi tavata meidät puolimatassa eurooppalaisessa kohtalossaan, se on myös Bosnian etujen mukaista.

Myönteistä minusta kuitenkin on, ja haluaisin sanoa tämän lujasti, kaikenlaisten yritysten, pienten ja suurten yhtiöiden, ponnistelut, sillä ne yrittävät saada siellä jotakin käyntiin taloudellisesti – vaikka se tehdäänkin niille hyvin vaikeaksi sisämarkkinoiden puuttumisen takia – kansalaisjärjestöt, jotka selviävät kaikista esteistä ja tekevät hyvää ja erityisesti EU:n panos kyseisessä maassa: sikäläiset EU:n joukot, korkea edustaja ja, eikä vähiten, komission työ siellä. Mielestäni komissio tekee siellä hienoa työtä, ja se saa minut ylpeäksi eurooppalaisuudestani.

Gisela Kallenbach, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, ensiksi kiitokseni esittelijälle tavanomaisesta erinomaisesta yhteistyöstä. Tämän päätöslauselman pitäisi lähettää vahva viesti kumppaneillemme Bosnia ja Hertsegovinassa, selkeä kaikkien puolueiden ”kyllä” EU:hun yhdentymistä koskevan prosessin jatkamiselle, selkeä tunnustus saavutetusta edistyksestä, mutta selkeä ”ei” uusille nationalistisille tai jopa separatistisille suuntauksille, joiden avulla virkailijat puolustavat asemiaan ja joiden takia ihmiset kärsivät.

Monien vuosien ajan vakavista paluuhelmista on sovittu vain paperilla. Todellinen poliittinen tahto niiden panemiseksi käytännössä täytäntöön on sangen aliehkittänyt. Oikeus ja mahdollisuus paluuseen, sovitteluhankkeet ja sotarikoksista syyttäminen kaikilla tasoilla ovat perusedellytys toivotulle rauhalliselle ja demokraattiselle oikeusvaltion periaatteen kehittymiselle tässä Euroopan osassa. Ratkaiseva perusta on Daytonin sopimuksen korvaaminen perustuslailla, jonka hyväksyvät demokraattisesti valitut Bosnia ja Hertsegovinan parlamentin jäsenet kansalaisyhteiskunnan tuella ja jota ei ole haudottu puoluejohtajien kesken.

Haluaisin esittää komissiolle pyynnön: jättäkää kuljettu polku ja olkaa mahdollisimman joustavia, jotta EU:n varoja voidaan käyttää tehokkaammin ja kohdennetummin. Haluaisin vielä tehdä viimeisen vetoomuksen jäsenvaltioille: ratifioikaa vakautus- ja assosiaatiosopimus mahdollisimman nopeasti luotettavuutenne osoittamiseksi.

Ryszard Czarnecki, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, meidän velvollisuutemme on vauhdittaa Bosnia ja Hertsegovinan liittymistä Euroopan unioniin. Euroopan unionin pitäisi tuntea hieman syyllisyyttä ja ottaa hieman syytä niskoilleen siitä, että se on pysynyt hiljaa, tehnyt riittämättömiä tai häpeällisiä toimia tai ei ole toiminut ollenkaan, kun vuonna 1990 Balkanilla, myös Bosnia ja Hertsegovinassa, vuodatettiin verta ja tuhannet ihmiset menettivät henkensä. Siksi meidän on nyt autettava Bosnia ja Hertsegovinaa ja helpotettava sen marssia kohti unionia ja tunnustettava samalla, että tie Brysseliin on ylämäkeä, joka ei ole taloudellisesti tai kansallisesti suora. Meidän ei pitäisi estää Sarajevoa, mutta samalla meidän pitäisi tarkkailla viranomaisia siellä. Näytetään vihreää valoa Bosnian ajoneuville. Toivotaan, että Bosniassa ei ole matkalla onnettomuuksia ja että me unionina emme määrää sille rangaistuspisteitä, eikä ennakoita, onko Brysselin saavuttava ajoneuvo sama, joka lähti matkalle. Annetaan siellä eläville ihmisille oikeus päättää omasta tulevaisuudestaan.

Erik Meijer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, 16 vuotta Jugoslavian hajoamisen jälkeen Bosnia ja Hertsegovina on edelleen suojelualue, jossa on ulkomainen valvoja ja ulkomaisia sotilasjoukkoja. Kolmen kansanosan ja niiden tärkeimpien poliittisten puolueiden välillä ei ole sopimusta tulevasta hallintorakenteesta. Kaikki Euroopan unionin ponnistelut tällaisen rakenteen säätämiseksi ovat epäonnistuneet ja epäonnistuvat jatkossakin. Serbien, kroaattien ja bosniaalaisten on löydettävä oma tiensä. Kaikki, jotka haluavat pitää tämän taskukokoisen Jugoslavian koossa, tarvitsevat liittovaltiota tai konfедераatiota koskevia ratkaisuja, joissa kaikki kolme kansanosaa ovat yhdenvertaisia ja joissa he kantavat oman vastuunsa hallituksesta ja alueistaan.

Ryhmäni tukee assosiaatiosopimusta, joka meidän mielestämme olisi pitänyt hyväksyä paljon aiemmin ja ilman vaatimusta hallinnollisesta uudistuksesta. Ryhmäni on ulkoasiainvaliokunnassa esittänyt tarkistuksia, joiden nojalla pyritään kunkin hallinnollisen yksikön toteuttamiin pitkän aikavälin ratkaisuihin kotimaisen talouden suojelemiseksi. Sillä taataan Euroopan unionin nopea vetäytyminen kaikilta maan alueilta. Enemmistö hylkää nämä ratkaisut ja halusi pysyä Bosniassa. Tämä valitettavasti tarkoittaa, että ryhmäni ei voi hyväksyä Doris Packin mietinnön lopputulosta.

Bastiaan Belder, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa yleisellä huomiolla. Edustamani kaksi alankomaalaista puoluetta tukevat hyvin paljon Bosnia ja Hertsegovinan mahdollisuutta liittyä EU:hun.

Minulla on kaksi kysymystä neuvostolle ja komissiolle. Viime lauantaina alankomaalaisessa lehdessä oli artikkeli, jolla oli hälyttävä otsikko: "Bosnia räjähtämässä". Artikkelissa haasteteltiin sisäpiiriläistä, Bosnian tilanteen todellista tuntijaa. Haluaisin kysyä neuvostolta ja komissiolta, ovatko ne samaa mieltä tästä hälytysmerkistä, että Bosnia todellakin on räjähtämässä, ottaen myös huomioon aseiden laajamittaisen omistamisen kyseisessä maassa.

Toinen asia, johon haluan puuttua, on mielestäni vielä vakavampi. Olen jonkin aikaa lukenut salafisimia ja muslimiradikalismia Bosnia ja Hertsegovinassa koskevista ilmiöistä, jota tukee myös kotimaani tieteellinen tutkimus. Haluaisin kysyä neuvostolta ja komissiolta, pitävätkö ne Bosniaa radikaalimuslimien turvapaikkana ja toimintakeskuksena Balkanilla ja Euroopassa. Asiantuntijat väittävät, että EU:n toimet yksinkertaisesti jättävät tämän vakavan ongelman huomiotta. Siksi tarvitaan varovaisuutta. Haluaisin kysyä teiltä, mitä te ajattelette tästä ongelmasta. Se on kuitenkin sangen vakava: Bosnia on liittymässä ja näiden radikaalimuslimien kanssa... Sisäisesti, ulkoisesti, aktiivisia myös EU:n jäsenvaltioissa, mukaan luettuna Itävalta, Alankomaat, Pohjoismaat – meidän ei pitäisi suhtautua tähän kevyesti. Arvostaisin vastaustanne tähän.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, mielestäni meidän pitäisi olla erittäin varovaisia ja harkita uudelleen, onko EU:n jäsenyysmahdollisuuden tarjoaminen Bosnia ja Hertsegovinalle viisasta. Hetki sitten osoitettiin, että vielä on täyttämättä monia ehtoja.

Vaikka se onkin itsestään selvää, haluaisin mainita islamilaisen fundamentalismin kasvua koskevan ongelman Bosniassa. On käymässä koko ajan selvemmäksi, että salafistien verkostoja kehitetään Saudi-Arabiasta tulevan rahoitus- ja logistiikkatuen avulla. Nämä verkostot ovat uhka itse maan rauhalle, mutta ne vaikuttavat myös koko Euroopan turvallisuuteen.

Haluaisin siksi tukea Bastiaan Belderin esittämiä kysymyksiä. Voisivatko neuvosto ja komissio kertoa toimenpiteistä, joihin on ryhdytty mahdollisten terroristiverkostojen leviämistä Euroopan unioniin koskevan ongelman estämiseksi?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, assosiaatiosopimuksen tekeminen on epäilemättä hyvä asia molemmille puolille – Euroopan unionille ja Bosnia ja Hertsegovinalle – mutta vain tietyin ehdoin; nimittäin, jos se ratifioidaan nopeasti ja mikä vielä tärkeämpää, jos uudistusten täytäntöönpano – erityisesti Bosnia ja Hertsegovinan hallinnon ja poliittisten päätöksentekoprosessin uudistusten täytäntöönpano – sujuu nopeasti.

Me kaikki tiedämme, että Daytonin sopimus on toisaalta tuonut rauhan, mutta toisaalta se on luonut eri hallitusten ja parlamenttien hyvin monimutkaisen rakenteen, jossa taas otetaan etnisyys huomioon. Tässä maassa on toisin sanoen toiset kymmenen kantonia ja turvapaikkalain hyväksymiseen tarvitaan noin 13 sisäasiainministeriä. Poliittinen prosessi luultavasti päihittäisi monet monimutkaisuudessa.

Nämä vaikeudet näkyivät poliisia koskevan uudistuksen aikana. Vei vuosia poistaa esteet ja päästä tilanteeseen, jossa näitä poliisia koskevia uudistuksia pannaan täytäntöön yhtenä ennakoehdoista. Minulle tämä merkitsee, että Bosnia ja Hertsegovinan on kehitettävä yhteistyöhalua yli tähän mennessä voimassa olleiden rajojen ja pantava uudistukset itse täytäntöön kaikilla tasoilla.

Poliisin uudistuksen myötä Bosnia ja Hertsegovinalla on nyt tilaisuus ryhtyä todellisiin varotoimiin rajavalvonnan osalta, päättää viisumien sääntelystä ja koordinoita järjestäytyneen rikollisuuden ja huumeiden ja ihmisten salakuljetusta entistä paremmin.

Turvallisuus ja vakaus ovat olennaisia, jos kansalaisten halutaan luottavan Bosnia ja Hertsegovinan valtioon. Siksi Bosnia ja Hertsegovinan on mielestäni ylitettävä vielä olemassa olevat sisäiset esteet. Euroopan unioni on assosiaatiosopimuksella osoittanut, että se oli ja on valmis auttamaan, mutta todellisen edistyksen on tultava maasta itsestään.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, ensiksi haluaisin kiittää sydämellisesti Doris Packia hänen mietinnöstään ja ennen kaikkea hänen sitoumuksestaan. Haluaisin myös torjua joidenkin jäsenten esittämät syytteet, joiden mukaan Bosnia ja Hertsegovinaa on tarkasteltava ainoastaan väitettyjen tai todellisten islamilaisen terroristiverkostojen kannalta. Tämä on täysin epäoikeudenmukaista, ja on myös kuvaavaa, että kollegamme, jotka kysyivät komissiolta, mitä sille voidaan tehdä, ovat jo lähteneet istuntosalista. Näin vakavasti tähän ongelmaan suhtaudutaan.

Komission jäsen Rehn on myös sanonut, että vuosi 2009 voisi olla ratkaiseva vuosi Balkanille. Makedonia alkaa toivottavasti neuvottelut, Kroatia lähestyy toivottavasti neuvotteluja, Montenegro, Serbia ja mahdollisesti

jopa Albania saavat ehdokkaan aseman. Sitten mietitään, mitä tapahtuu Bosnia ja Hertsegovinalle? Olisi todella häpeällistä monen tämän maan sitoutuneen ihmisen kannalta, jos sille ei annettaisi tilaisuutta tehdä tässä harppausta eteenpäin.

Haluaisin korostaa sitä, mitä Doris Pack sanoi: maalle on luotava toimintavalmiudet. Kuten jotkut arvoisat jäsenet ovat jo sanoneet, maata ei saa antaa Milorad Dodikin tai Haris Silajdžićin tai kenenkään muun panttivangiksi. Aloituspisteenä kokonaisuuksien osalta on oltava vallitseva tilanne, mutta uudistuksia on pantava täytäntöön. Maalle on luotava ennakoedellytykset Euroopan unioniin liittymiseksi, ja on sanomattakin selvää, että vain koko maa voi liittyä Euroopan unioniin.

Korkean edustajan osalta voin vain olla samaa mieltä siitä, mitä on jo sanottu. Siinä ei ole kyse siitä, etteikö maa enää tarvitsisi jotakuta, joka valvoo tehokkaasti maan liittymisvalmisteluja, mutta korkea edustaja ei enää luultavasti voi suorittaa tätä tehtävää, vaan hänet pitäisi korvata EU:n erityisedustajalla. Se on Euroopan unionin tehtävä, ja sen on suoritettava tehtävänsä tämän parlamentin tuella – erityisesti Doris Packin ja muiden, jotka edelleen omistautuvat tälle maalle. Näemme pian, että tällä maalla on mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Pakolaisten paluu on erittäin tärkeä asia kaikille Länsi-Balkanin maille, joten annan vilpittömän tukeni esittelijän ja Anna Ibrisagin esittämille tarkistuksille pakolaisten palaamisesta Posavinan alueelle.

Tämä koskee myös pakolaisten paluuta kaikista yhteisöistä kaikille muille Bosnia ja Hertsegovinan alueille.

Jos vetoomustemme ja ponnistelujemme halutaan olevan menestyksekkäitä, tarvitsemme myös täydentäviä toimenpiteitä ja erityisesti investointeja työpaikkojen luomiseen.

(EN) Pakolaiset ja maansisäiset pakolaiset palaavat liian usein väliaikaisesti mielessään vain yksi tavoite: myydä omaisuutensa ja lähteä muualle. He lähtevät, koska heillä ei ole riittävää terveyssuojelua tai eläkkeitä, ja poliittiset olosuhteet ovat jännittyneet heidän paluupaikassaan. He lähtevät myös epäpolitisoitumisen ja poliisia koskevan uudistuksen viivästyksen ja yleisen turvallisuuden puutteen takia.

Sotarikoksista vastuulliset on poistettava poliisista ja heitä on estettävä työskentelemästä siellä. Siitä johtuu ALDE-ryhmän aloite heinäkuun 11. päivän julistamisesta Srebrenican kansanmurhan uhrien kansainväliseksi muistopäiväksi. Srebrenican ja Žepan äitien yhdistyksen puheenjohtaja luovutti viime viikolla tekstiluonnoksen. Tätä todella tarvitsemme lievittääksemme heidän tuskaansa.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri Joyet, minä näen Bosnian tulevaisuuden Euroopassa. Rauhan ja vakauden luomisen on onnistuttava, ja se onnistuu tässä maassa, jossa vuosisadat sen historiaa edellyttävät sen saavuttamista. On kuitenkin vielä pitkä matka tehtävänä. Usein on kuitenkin hyvä aloittaa käytännön parannuksilla ja yhteistyöllä, jotka koskevat ratkaisuja sangen yleisiin ja käytännöllisiin jokapäiväisiin ongelmiin, kuten kauppa, poliisivoimien rakenne, energiahuolto ja erityisesti monien maansisäisten pakolaisten kotiinpääsyn salliminen. Siksi on tärkeää investoida nuoriin ihmisiin. Heille on annettava uskoa tämän maan tulevaisuuteen. On varmistettava hyvät koulutusmahdollisuudet, mukaan luettuna harjoittelu- ja koulutusvaihdot sekä nykyisissä EU:n jäsenvaltioissa että naapurimaissa. Mielestäni on olennaista, että Länsi-Balkanin nuoret ihmiset pitävät itseään eurooppalaisina, koska juuri eurooppalaisissa puitteissa on ratkaisu alueen tulevaisuuteen. EU:n näkökulmasta meidän on oltava valmiita kannustamaan tätä prosessia ja toistamaan, että näkökulma, josta tätä on tarkasteltava, on Euroopan unionin jäsenyys. Vakautus- ja assosiaatiosopimus on väline, jota on käytettävä koko matkan ajan. Bosnian väestön ja poliitikkojen on kuitenkin oltava aktiivisia ja myönteisiä, joukkuepelaajia, jos yhteisen toiveemme ja näkemyksemme halutaan toteutuvan.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin yhtyä kiitoksiin, joita monet jäsenet ovat jo aivan oikein esittäneet esittelijälle, Doris Packille. Hänessä meillä on ihminen, joka ei toivottavasti tuhlaa aikaansa ja ponnistelujaan ja joka todella käyttää hyvin paljon aikaa ja ponnisteluja tällä alueella. Iloitsen hänen kanssaan ja niiden kanssa, jotka ovat myös sanoneet, että edistystä on ollut, myös poliisiyhteistyössä. Se on tärkeää, jos todellisen elämän itse paikalla halutaan sujuvan järkevästi.

Meidän on kuitenkin mielestäni edelleen huomautettava kollegoillemme Bosnia ja Hertsegovinassa, että heidän henkilökohtaisesti ja heidän puolensa on edelleen tehtävä paljon, vielä enemmän kuin monilla aloilla jo tehdään. Meidän on jatkuvasti vaadittava sisäistä yhteistyötä ja halukkuutta ryhtyä etnisten ryhmien väliseen sisäiseen yhteistyöhön. Emme halua, että kaikki yrittävät mennä omia teitään. Osallistuminen alueelliseen yhteistyöhön Länsi-Balkanilla on myös tärkeää.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, he kaikki elivät yhdessä Euroopan kosmopoliittisimmassa kaupungissa, Sarajevossa. Sarajevo oli tuolloin muslimien, serbien ja kroaattien asuttaman avoimen Bosnian symboli.

Sitten nationalisimi iski sokeasti ja teurasti miehiä naisia ja tuhosi syrjimättä kulttuurisymboleja, kuten Sarajevon kirjaston – niin hyvin rikkaan kirjaston – ihmiskunnan hulluuden uhrin. Se oli kauan aikaa sitten sitten – 16 vuotta sitten.

Otin vapauden kuvailla näitä traagisia tapahtumia arvioidakseni saavutettua edistystä ja saadakseni oikean näkökulman tähän vakautus- ja assosiaatiosopimukseen johtaneeseen pitkään tiehen. Kaikkien pitäisi siksi olla iloisia tästä tilanteesta. Totta, maassa on edelleen 2 500 Euroforin sotilasta. Totta, maata ohjaa edelleen pelko toisen yhteisön poliittisesta vallasta, ja 5. lokakuuta järjestettyjen kunnallisvaalien tulos on jälleen uusi osoitus nationalististen puolueiden vallasta.

Tämän iltapäivän ele Euroopan parlamentin osalta kuitenkin kertoo luottamuksen tunteesta ja tulevaisuudesta jännitteiden lievittämisessä, uudelleenlöydettyssä kulttuurisessa monimuotoisuudessa ja halussa hyväksyä kyseistä kulttuurista monimuotoisuutta edustavat ihmiset. Tämä toivon viesti meidän on tänään muistettava, koska emme saa koskaan unohtaa sanoja, jotka presidentti Mitterrand tässä parlamentissa lausui: nationalismi merkitsee sotaa.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pidän tämän sopimuksen allekirjoittamista myönteisenä, koska sillä edistetään poliittista ja taloudellista vakautta tämän tietyn maan lisäksi koko Balkanilla. Bosnia ja Hertsegovina on selvinnyt julmasta etnisten ryhmien välisestä sodasta, kun taas Bulgariaa on pidetty Balkanilla esimerkkinä sen kansalaisyhteiskunnan osoittamasta viisaudesta, viisaudesta, joka on mahdollistanut sovinnon. Koulutuksen asema on merkittävä. Siksi on välttämätöntä, että Bosnian viranomaiset keskittyvät rauhan opettamiseen. Niiden on lisäksi edistettävä kulttuurien ja uskontojen välistä vuoropuhelua ja estettävä pakolaisten, kotimaahansa palaavien ihmisten ja paikallisväestön väliset konfliktit.

Työttömyysastetta on laskettava kiinnittämällä enemmän huomiota koulutusohjelmiin ja siihen, että aivovuoto nuorten ihmisten keskuudessa käännetään takaisin. Alueellinen yhteistyö on erittäin tärkeää valtion yhdistämisessä EU:n rakenteisiin. Infrastruktuuriin parantamisen on oltava ensisijaista. Uskon, että vapaakauppa-alueen perustaminen voisi olla hyödyllistä, ja se voisi valmistaa maata hyväksymään EU:n normit.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Vierailin jokin aika sitten Kosovossa ja haluaisin kiinnittää huomionne kyseisen maan ja Bosnia ja Hertsegovinan tilanteiden yhdenmukaisuuksiin. Kuten tiedämme, Euroopan unioni ja sen jäsenvaltioiden enemmistö tunnustivat Kosovon itsenäisyyden, mutta tilanne maassa on todella hankala, erityisesti pohjoisosassa. Sinne on ilmaantunut rinnakkaisia rakenteita ja lain ja järjestyksen voimat eivät voi toimia olosuhteiden takia. Kosovon mahdollisesta jaosta puhutaan koko ajan enemmän. Haluaisin kysyä sekä ministeriltä että komission jäseneltä: eikö Kosovon tilanteen kaltainen tilanne vaikuta Bosnia ja Hertsegovinan tilanteeseen? Jos emme onnistu liimaamaan yhteen Bosnia ja Hertsegovinan rikkoutunutta valtiomallia, mitä Euroopan unioni on siinä tapauksessa valmis tekemään?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tämän tilaisuuden kysyäkseni komission jäseneltä Rehniltä toisen kysymyksen. Voisitteko kertoa meille, mikä on tilanne rahoituksessa, joka koskee sotilaiden ja aseiden poistamista ja sen varmistamista, että ylimääräiset aseet tuhoetaan lainmukaisesti.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä Edward McMillan-Scott, arvoisa komission jäsen Rehn, hyvät parlamentin jäsenet, paljon kiitoksia tästä runsaasta ja kiinnostavasta keskustelusta. Haluaisin jälleen kerran kiittää Doris Packia, joka on osoittanut olevansa hyvin aktiivinen, jolla on hyvin perusteelliset tiedot alueesta, joka on paljon läsnä myös itse paikalla, joka on kuunnellut suurinta osaa siitä, mitä paikallisilla johtajilla on sanottavanaan – siksi tarvitsemme yhteistyötä hänen kanssaan – ja joka sitoutunut saamaan aikaan lähentymistä Euroopan unionin kanssa, mutta ilman, että arvojen osalta tehdään ainoatakaan myönnytystä.

Hänen laillaan neuvosto on huolissaan – kuten aiemmin sanoin – monen puhujan kuvailemasta Bosnia ja Hertsegovinan poliittisesta tilanteesta. Tämä maa on – kuten korostitte – tienhaarassa ja keskellä kiistoja keskusvaltion ja elinten suhteista ja Euroopan unioniin johtavasta tiestä, kuten sanoin. Sen johtajien on kannettava täysimääräinen vastuunsa maan kehityksestä, ja heidän on siten varmistettava, että koko alueen vakauttamista lujitetaan.

Kaiken tuon jälkeen vastaan minulle esitettyyn kysymykseen, ja vastaus on, että turvallisuustilanne on edelleen rauhallinen. Kosovon itsenäistyminen tai Radovan Karadzicin pidättäminen ei ole juuri aiheuttanut levottomuutta maassa. Koska kunnallisvaalien määräaika 5. lokakuuta raukesi, Euroopan unionin on siksi sovellettava painostusta, jotta Bosnia ja Hertsegovina keskittyy sen eurooppalaiseen toimintasuunnitelmaan.

Hannes Swoboda oli täysin oikeassa vastauksessaan, joka koski pinnallisia vertailuja terrorismipelkojen ja Bosnia ja Hertsegovinan monietnisyyden välillä. Juuri viimeksi mainittu rikastuttaa maata ja voi olla sen panos Euroopan unionille. Tulevaisuutta tarkastellessa meidän on oltava varovaisia, jotta estämme kaikki näkemykset, joiden mukaan Euroopan unioni on hylännyt Bosnia ja Hertsegovinan. Haluaisin vakuuttaa Ryszard Czarneckin tästä kohdasta: Euroopan unionin on annettava tuomionsa korkean edustajan toimiston tulevaisuudesta tietäen, että emme halua ennenaikaista sulkemista ilman ehtoja emmekä kyseisen toimiston keinotekoista laajentamista.

Emme voi jatkaa Euforin Althea-operaatiota loputtomasti. Unionin on järjestettävä tämä operaatio uudelleen, ja ulkoasiainministerien on keskusteltava siitä neuvostossa 10. marraskuuta.

Lopuksi ja vastatakseni monille puhujille sanoisin, että Bosnia ja Hertsegovinan tilanne on asetettava alueellisiin puitteisiin. Tavoitteenamme on mahdollistaa koko alueen edistyminen lähentymisessä Euroopan unioniin. Tässä suhteessa on korostettava monia myönteisiä kehitysvaiheita.

Se, että Kroatia on päässyt neuvottelujen aktiiviseen vaiheeseen, on hyvä asia. Se, että Serbiassa on ensimmäistä kertaa hallitus, joka on sitoutunut muodostamaan tiiviimmät yhteydet Euroopan unionin kanssa, ja että Radovan Karadzicin pidättämällä se on osoittanut sitoumuksensa, on kokonaan myönteinen asia, jota on kiitettävä.

Bosnian johtajien on nyt huolehdittava siitä, että he eivät jää tästä kehityksestä sivuun ajattelemalla vain menneistä sodista perittyjen tilien tasaamista. Kuten Edward McMillan-Scott, myös minä kuulin François Mitterrandin tässä parlamentissa pitämän puheen. Myös minä muistan hänen sanansa, mutta itse asiassa on tärkeää mennä näitä konflikteja pidemmälle, niiden samojen periaatteiden nimessä, joita presidentti Mitterrand aikanaan korosti.

Lopuksi, Euroopan unionin vaatimien uudistusten tavoitteena ei ole pelkästään sallia tämän maan muodostavan tiiviimmät yhteydet Euroopan unioniin vaan ennen kaikkea sen varmistaminen, että sen koko väestö hyötyy edistyksestä, jota yritämme kannustaa. Olen täysin samaa mieltä Jules Maatenin kanssa. On selvää, että voimme olla ylpeitä eurooppalaisuudestamme, ylpeitä siitä, mitä komissio ja muut toimielimet tekevät auttaakseen Bosnia ja Hertsegovinaa ainoalla tiellä, jossa on mitään sisältöä, eli tiellä lähentymiseen, arvojen, Euroopan unionin mukaisesti!

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää hyvin merkittävästä ja vastuullisesta keskustelusta Bosnia ja Hertsegovinan poliittisesta tilanteesta. Haluan myös kiittää laajasta ja vahvasta tuestanne vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemiselle kyseisen maan kanssa. Se on todellakin olennaista Bosnia ja Hertsegovinan taloudelliselle kehitykselle ja poliittiselle vakaudelle sekä sen EU:ta koskeville tavoitteille.

Tämän päivän keskustelussa nousi erityisesti esiin kaksi asiaa, joita haluaisin kommentoida lisää. Ensimmäinen on oikeusvaltion periaate ja sen merkitys koko yhteiskunnan ja talouden tukemisessa. Oikeusvaltion periaate ja oikeusvarmuus ovat eurooppalaisen mallin kulmakiviä. Tämä on valitettavasti tällä hetkellä toinen Bosnia ja Hertsegovinan akilleen kantapää.

Tietystä havaitsemastamme edistyksestä huolimatta järjestäytynyt rikollisuus ja korruptio ovat edelleen vakava huolenaihe maassa, ja sen pitäisi käsitellä näitä haasteita kiireellisesti.

Toiseksi, perustuslain uudistuksesta, me kaikki tiedämme, että se on sekä välttämätöntä että arkaluontoista. Komission kannalta voin sanoa, että pyrimme pikemmin perustuslain kehitykseen kuin sen kumoamiseen, ja se voidaan tehdä ja se pitäisi tehdä Daytonin/Pariisin rauhansopimuksen mukaisesti. Komissiolla ei ole suunnitelmaa sille, minkälainen perustuslain uudistus Bosnia ja Hertsegovinassa pitäisi tapahtua, mutta samalla me olemme tietysti Euroopan unionina sidosryhmiä.

Olemme kaikki tämän perustuslain uudistuksen sidosryhmiä siinä mielessä, että on ehdottoman tarpeellista, että Bosnia ja Hertsegovina voi puhua yhdellä äänellä tulevana jäsenvaltiona, ehdokasvaltiona, Euroopan unionin kanssa ja Euroopan unionissa, ja että maalla on oltava tehokas ja toimiva valtiorakenne, institutionaalinen rakenne, joka pystyy panemaan täytäntöön ja valvomaan yhteisön lainsäädäntöä ja sääntöjä koko maassa. Tätä sen kansalaiset haluavat ja tämän he ansaitsevat.

Maan poliittisten johtajien ja kansalaisten on päätettävä, minkälaisen perustuslain he haluavat, mutta voin vakuuttaa teille, että komissio on halukas avustamaan perustuslain uudistuksessa sekä oikeudellisiin että perustuslaillisiin asioihin liittyvällä asiantuntemuksella sekä taloudellisella tuella.

Pähkinänkuoressa sanottuna Bosnia ja Hertsegovinan on nyt kiireellisesti ratkaistava nykyinen poliittinen pättitilanne ja siirryttävä vakavammin kohti Euroopan unionia. Emme voi tehdä sitä heidän puolestaan, mutta voimme tehdä selväksi kansalaisille ja maan johtajille, että haluamme ja odotamme heidän onnistuvan ja että tuemme heitä tässä välivaiheessa. Siksi komissio ja minä jatkamme yhteistyötä puheenjohtajavaltion kanssa, Javier Solanan kanssa, Euroopan parlamentin kanssa ja kaikkien muiden kumppanien ja sidosryhmien kanssa sitoumuksemme vahvistamiseksi, jotta ensi vuosi, vuosi 2009, voisi edelleen, kaikesta huolimatta, olla vuosi, jolloin Länsi-Balkan ja myös Bosnia ja Hertsegovina edistyvät Euroopan unioniin lähentymisessä.

Doris Pack, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, haluaisin sanoa kollegallemme, joka ei enää ole täällä, ja ehkä Bastiaan Belderille, että meidän pitäisi olla tässä varovaisia: meidän ei pitäisi sijoittaa terroristiuhkaa Bosnia ja Hertsegovinaan. Liioittelakin voi, mutta tämä liioittelu hyödyttää vain ääriliikkeiden edustajia ja nationalisteja. Muistan, että juuri tällaisen liioittelun Slobodan Milosevic vei samaan suuntaan, johon hän vei kaiken muun. Meidän on pidettävä se mielessä.

Tie EU:hun edellyttää muun muassa määrätietoista korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa, avoimuutta yksityistämisessä ja yhteisten markkinoiden, myös energiamarkkinoiden, luomista. Vain poliitikot, jotka todella haluavat tätä ja toimivat sen mukaisesti, ansaitsevat kansalaistensa luottamuksen ja Euroopan unionin luottamuksen. Muille meidän pitäisi antaa silloin tällöin punainen kortti. Se on ainoa asia, jonka he siellä ymmärtävät.

Joskus ajattelen kauhuissani, että Bosnia ja Hertsegovina valitsee komission jäsenen Rehnin kuvailemassa tienhaarassa eristykseen johtavan tien. Bosnia ja Hertsegovinan naapurimaat saavuttavat – kuten Hannes Swoboda sanoi – tavoitteen nopeammin, ja siksi meidän tehtävänä on auttaa edelleen Bosnia ja Hertsegovinaa löytämään oikea tie ja sitten liittymään Euroopan unioniin, kun ehdot on täytetty. Euroopan unionin keskellä sijaitsevan Bosnia ja Hertsegovinan vakaus on myös meidän vakauttamme.

Joskus toivon, että Bosnia ja Hertsegovinan poliitikot viettäisivät yhtä monia unettomia öitä kuin minä, kun he miettivät maataan. Ehkä he silloin tekisivät parempaa työtä.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 23. lokakuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin ensiksi onnitella Doris Packia hänen ponnisteluistaan tämän päätöslauselmaesityksen tuottamista koskevassa kaikkea muuta kuin helppossa tehtävässä. Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus kertoo EU:n määrätietoisuudesta jatkaa toimimista merkittävänä toimijana Balkanin alueella ja edistää alueen poliittista, taloudellista ja sosiaalista vakautta.

Tällä sopimuksella Bosnia ja Hertsegovinalle tarjotaan uudet taloudellisen kehityksen näkymät ja erityisesti uudet mahdollisuudet EU:hun liittymiseen tarjoamalla alueelle vakauden lisäksi taloudellisen vaihdon avaamista, joka on merkittävä askel kohti yhdistymistä EU:n markkinoihin.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen allekirjoittamista Bosnia ja Hertsegovinan kanssa. EU:n laajentuminen Länsi-Balkanille on jälleen uusi olennainen vaihe Euroopan yhdistämisessä ja sen varmistamisessa, että aiemmat väkivallan purkaukset eivät enää toistu alueella.

Kehotan siksi myös Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisia jatkamaan uudistuksia johdonmukaisesti ja avoimesti varmistaakseen nopean EU:hun yhdistymisen.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja

Panen huolestuneena merkeille joidenkin aluepolitiikkojen yritykset järkyttää maan vakautta ja kehotan EU:ta osoittamaan sen Bosnia ja Hertsegovinaa koskevan poliittisen tahdon ja sitoumuksen estää kaikki etniseen alkuperään tai uskontoon perustuva konfliktit.

Koska viisumin hankkiminen EU:hun on edelleen suuri ongelma Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisille, kehotan komissiota jatkamaan vuoropuhelua ja tekemään kaiken voitavansa niiden etenemissuunnitelmien täytäntöönpanemiseksi, joiden tavoitteena on perustaa viisumiton alue Bosnia ja Hertsegovinan kanssa mahdollisimman pian. Ehdotan, että jäsenvaltiot vähentävät mahdollisimman paljon hallinnollisia esteitä viisumin hakemisessa ja laativat yksinkertaistetun järjestelmän opiskelijoiden ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden viisumien myöntämiselle.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kun mainitaan Bosnia, puhutaan itse asiassa taas yhdestä vaiheesta pitkään kärsineen Balkanin niemimaan historiassa. Bosnian sota tuhosi yli 75 prosenttia maasta, aiheutti yli 200 000 ihmisen kuoleman ja sai aikaan 1,8 miljoonaa pakolaista.

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen allekirjoittaminen EU:n kanssa on tapahtunut 13 vuotta sodan loppumisen jälkeen. "Sopimuksella tarjotaan avoin ovi Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten vauraalle tulevaisuudelle ja samalla kehoitetaan Bosnian poliittikkoja jättämään menneisyys taakseen ja siirtymään eteenpäin", sanoi Sven Alkalaj, maan ulkoasiainministeri, kerran. Heillä tosiaan on jotakin, minkä takia siirtyä eteenpäin. Ajatelkaa vain Sarajevoa, vuoden 1984 talviolympialaisten isäntäkaupunkia, vanhaa Mostarin siltaa, joka kuului Unescon maailmanperintöluetteloon, Kravican vesiputouksia, Sutjeskin luonnonpuistoa tai Jahorinan ja Bjeslanican vuoria, joissa jotkin olympialaisten kilpailuista järjestettiin – niin monet paikat kutsuvat matkustamaan Bosnia ja Hertsegovinaan. Se on kuitenkin maa, jonka on muun muassa nopeutettava valtiollista uudistustaan ja koulutuksen syrjimätöntä saatavuutta.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

13. Kyselytunti (komissio)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0475/2008).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Armando França laatima kysymys numero 40 (H-0733/08)

Aihe: Huumausaineiden vastainen strategia

Toimien toteuttaminen huumausaineiden vastaisen strategian alalla perustuvat kahteen toimintasuunnitelmaan, jotka kattavat kaksi eri ajanjaksoa: 2005–2008 ja 2009–2012. Vuonna 2008 on myös määrä tehdä "vaikutusten arviointi" ennen aikataulun mukaista kauden 2009–2012 toimintasuunnitelmaa.

Huume tilanne on tällä hetkellä EU:ssa hyvin huolestuttava, ja hyvin ankarat, päättäväiset, peräänantamattomat ja johdonmukaiset käytännön torjuntatoimet ovat tarpeen. Minkä arvion komissio tekee vuoden 2005, 2006 ja 2007 kertomusten perusteella nykytilanteesta ja mikä on vuodesta 2005 nykyhetkeen toteutettujen toimien taso?

Missä vaiheessa on vaikutusten arviointi, joka on saatava valmiiksi vuonna 2008? Mitkä ovat komission näkymät kaudeksi 2009–2013 erityisesti uusien torjuntamenetelmien sekä poliisi- ja oikeusallalla tehtävän yhteistyön ja kansalaisyhteiskunnan osallistumisen kannalta?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, on selvää, että kukaan ei voi olla tyytyväinen huumausaineita koskevaan kysymykseen. Komissio antoi 18. syyskuuta 2008 ehdotuksen EU:n huumausainestrategiaksi vuosille 2009–2012, ja siihen liitettiin kertomus vuosien 2005–2008 EU:n huumausainestrategian lopputarvinnista. Se on kysymyksessä mainittu vaikutusten arviointi.

Molemmat asiakirjat annettiin parlamentin saataville tuona päivämääränä. Euroopan komissio teki arvioinnin vuoden 2008 ensimmäisellä puoliskolla seuraavan strategian toimenpiteen 45.3 mukaisesti. Arviointi oli arvokas panos uuteen strategiaan. Saatiin muun muassa seuraavia tuloksia:

Uuden EU:n huumausainestrategian täytäntöönpanon osalta voidaan tehdä johtopäätös, jonka mukaan edistystä on saavutettu miltei kaikissa erityistavoitteissa ja toimenpiteissä, mutta menestys on ollut vaihtelevaa. EU:n huumausainestrategia näkyy riittävästi jäsenvaltioiden kansallisessa politiikassa, ja se on siirretty kansalliseen politiikkaan ja/tai nämä tavoitteet näkyivät jo olemassa olevissa asiakirjoissa.

Jäsenvaltiot raportoivat, että strategiassa näkyvät kansallisen tason tärkeimmät politiikanalat. Arviointi osoittaa, että strategialla tuetaan jäsenvaltioiden huumausainepolitiikan lähentymisprosessia, mitä komissio pitää sängen tärkeänä.

Huumausainetilanteen osalta huumausaineiden käytön levinneisyydessä ei ole ollut merkittävää vähenemistä, mutta joidenkin yleisimpien huumausaineiden käyttö näyttää vakiintuneen ja/tai vähentyneen hieman. Kokaiinin käyttö näyttää olevan lisääntymässä joissakin jäsenvaltioissa. Huumausaineisiin liittyvien tartuntatautien, erityisesti HIV- ja aids-tartuntojen, levinneisyydessä EU:n pitkän aikavälin suuntaus on ollut se, että ne ovat vähentyneet viime vuosina huumausaineiden käyttöön liittyvien kuolemien tavoin.

Viime vuosina on ilmaantunut uusia suuntauksia huumausaineiden käytössä, erityisesti huumausaineiden monikäyttöä. Kokaiinin takavarikointien määrä ja koko kasvavat, kun taas marihuanan, heroiinin, ekstaasin ja amfetamiinin takavarikot näyttäisivät olevan vakiintumassa. Laittomien aineiden hinnat ovat yleisesti laskeneet, kun taas puhtaustaso näyttää olevan suhteellisen vakaa.

Strategian vaikutuksesta huumausainetilanteeseen, vaikutustenarviointi, johon arvoisa jäsen viittaa, on oletettavasti täytäntöönpanoa koskeva arviointikertomus. Toisaalta huumausaineisiin liittyvien tartuntatautien ja huumausaineisiin liittyvien kuolemien jatkuva väheneminen ja toisaalta haittoja vähentävien EU:n laajuisten toimien täytäntöönpano osoittavat selkeää korrelaatiota strategioiden kanssa, vaikka kyseistä yhteyttä on tunnetusti vaikea todistaa varmasti.

Jotkin jäsenvaltiot ovat saaneet aikaan jyrkkää vähenemistä huumausaineisiin liittyvissä terveyshaitoissa otettuaan käyttöön haittoja vähentävät toimenpiteet. Samanlaisia johtopäätöksiä voidaan tehdä tuotannon vähentämisestä ja huumeiden vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanon eurooppalaisesta koordinoinnista ja yhteistyöstä.

Armando França (PSE). – (PT) Kiitos, arvoisa puhemies. Minun on erityisesti kiitettävä komission edustajaa, pääasiassa siitä, että hän vastasi kysymykseeni, mutta myös vastauksen laadusta. Olen lukenut huolellisesti komission asiakirjat.

Ensiksi minun on sanottava, että olemme samaa mieltä suunnitelmasta ja strategiasta, jonka nojalla käsitellään ensisijaisesti tarjontaa ja sitten kysyntää. Haluaisin antaa näkemykseni tarjonnasta.

Olemme tarjonnan osalta erittäin huolissamme kokaiinin runsaudesta ja myös synteettisten tuotteiden runsaudesta. Lisäksi olemme erittäin huolissamme paikallisista kiistoista, joita joissakin jäsenvaltioissa puhkeaa sellaisten jengien välille, jotka taistelevat huumausainemarkkinoiden hallinnasta. Pyytäisin teitä selittämään minulle mahdollisimman tarkasti, mitä erityisiä toimia ehdotetaan jäsenvaltioiden ja jäsenvaltioiden poliisi- ja oikeusviranomaisten välisen yhteistyön ja jäsenvaltioiden ja tuottajamaiden, erityisesti kokaiinin tuottajamaiden, välisen yhteistyön osalta. Tämä on se strategian alue, josta olemme huolissamme ja jonka osalta haluaisimme saada konkreettisia vastauksia komissiolta.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tietysti jäsenvaltioiden yhteistyö huumausaineiden, huumausainekartellien ja huumausainerikosten torjunnassa on erittäin olennaista ja myös erittäin vaikeaa liikkeellä olevien suurien rahamäärien takia. Ensimmäinen painopistealamme, kuten olette strategiasta nähneet, on todellakin kokaiinin toimitusketjun vastainen taistelu. Meillä on monia aloitteita, joissa säädetään ja järjestetään yhteistyötä Latinalaisen Amerikan ja Länsi-Afrikan tuottajamaiden välillä kokaiinikaupan pysäyttämiseksi. On olemassa erityiskeskus, kuten huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskus ja Välimeren alueen huumausainekaupan torjunnan koordinoitikeskus. Molemmissa aloitteissa kohteena on kokaiinikauppa.

Yhteistyötä ja aloitteita siis on, mutta ala on vaikea ja taistelu on kovaa. Minun on korostettava, että tyytyväisyyteen ei ole aihetta. Tämä on enemmän tai vähemmän loputon taistelu. Olen kuitenkin iloinen, että voin kertoa joistakin myönteisistä seurauksista. Taudit ovat vähentyneet, niin myös huumausaineisiin liittyvät kuolemat.

Puhemies. – (EN) **Péter Olajos**in laatima kysymys numero 41 (H-0755/08)

Aihe: Siipikarjanlihavalvaimisteiden tuonti Kiinasta

Komission 30. heinäkuuta 2008 tekemällä päätöksellä 2008/638/EY⁽²⁾ muutetaan kolmansista maista peräisin olevien siipikarjanlihavalvaimisteiden maahantuontia koskevaa päätöstä 2007/777/EY⁽³⁾. Kiina sai aiemman päätöksen nojalla tuoda yhteisöön ainoastaan sellaisia lämpökäsiteltyjä siipikarjanlihavalvaimisteita, jotka on käsitelty ilmatiiviissä astiassa vähintään Fo-arvoon 3.

Komissio hyväksyi Kiinan toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä, että Shandongin maakunnasta voidaan tuoda maahan siipikarjanlihavalvaimisteita, jotka on käsitelty alhaisemmassa lämpötilassa (vähintään 70 °C).

Katsooko komissio edellä mainitun perusteella, että sääntöjen lieventäminen johtaa Euroopan unionin tiukkojen, eläinten terveyttä, elintarvikehygieniää ja eläinten hyvinvointia koskevien säännösten hölymiseen? Eikö se katso, että ainoastaan yhteen maakuntaan sovellettava päätös aiheuttaa huolta, ja uskooko komissio, että voidaan todentaa täydellisesti, että tietyt siipikarjanlihavalvaimisteet ovat peräisin ainoastaan Shandongin maakunnasta? Eikö komissio katso, että poikkeusluvan myöntäminen yhdelle maakunnalle tuottaa tukuittain pyyntöjä määräysten höllentämisestä myös muissa maakunnissa (mistä on saatu jo viitteitä)? Eivätkö nyt käynnistetyt toimet vaaranna EU:n siipikarjankasvattajien tilannetta?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, siipikarjanlihavalvaimisteiden vientiin Kiinasta sovellettavilla eläinten terveyteen ja kansanterveyteen liittyvillä säännöillä taataan EU:n valvaimista vastaava suojelun taso. Näillä tuontia koskevilla säännöillä taataan, että kaikki tuontituotteet vastaavat samoja korkeita normeja kuin EU:n jäsenvaltioista peräisin olevat tuotteet hygienian noudattamisen ja kaikkien kuluttajien turvallisuutta koskevien näkökohtien lisäksi eläinten terveyden osalta. Periaate, jonka mukaan elintarvikkeiden on oltava turvallisia alkuperästään riippumatta, on EU:n lähestymistavan ytimessä.

Kolme komission tarkastajaa tarkasti itse paikalla Kiinan virallisen valvontajärjestelmän. Tulokset julkaistiin terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston internet-sivulla. Tarkastukset ovat osoittaneet, että toimivaltaiset viranomaiset erityisesti Shandongin maakunnassa ovat järjestäytyneet riittävän hyvin taatakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen lämpökäsiteltyjen siipikarjanlihavalvaimisteiden osalta. Nämä tarkastusmatkat ovat myös varmistaneet, että toimivaltaiset viranomaiset pystyvät valvomaan yhteisön tuontivaatimuksia.

Tämän toimenpiteen tuloksena Kiinan viranomaiset ovat osoittaneet komission yksiköille pystyvänsä todistamaan, että Euroopan unioniin tuotujen lämpökäsiteltyjen siipikarjanlihavalvaimisteiden lähetykset tuotettiin yhteisön vaatimusten mukaisesti ja että ne tulivat ainoastaan Shandongin maakunnasta.

Kaikki hyväksytyt laitokset, jotka ovat yhteisön luettelossa laitoksista, joista sallitaan lämpökäsitellyn siipikarjanlihan tuonti, sijaitsevat Shandongin maakunnassa. Tämä tarkastettiin kolmella itse paikalle tehdyllä tiedonkeruumatkalla: yksi vuonna 2004, kaksi vuonna 2006.

WTON terveys- ja kasvinsuojelutoimia koskevan sopimuksen mukaan mikä tahansa kolmas maa voi pyytää komissiolta lupaa viennille koko alueeltaan tai osalta sitä, ja pyyntöä tarkastellaan ja arvioidaan asiaankuuluvien yhteisön vaatimusten mukaisesti. Jos kolmannen maan antamat takuut katsotaan tyydyttäväiksi ja ne tarkastetaan tehokkaasti, kyseiset kolmannen maan esittämät pyynnot hyväksytään ja viennille myönnetään lupa.

Kaikki riskit EU:n siipikarjanlihan tuottajien kilpailun vääristymisestä estetään sillä, että itse paikalla toteutettavilla toimilla tarjotaan riittävät takuut siitä, että tietyn alueen lämpökäsitelty siipikarjanlihavalvaimisteet vastaavat sitä suojelun tasoa, jonka EU katsoo tarpeelliseksi. Kuluttajien tietoon perustuva valinta olisi vastaus kilpailupaineeseen.

Kiinan viranomaiset osoittivat kiinnostusta komission luvan saamiseen Jilinin maakunnasta peräisin olevan lämpökäsitellyn siipikarjanlihan tuonnille. Saadakseen tämän luvan Kiinan viranomaisten on taattava, että lämpökäsitellyn siipikarjanlihan tuotantoon Jilinin maakunnassa sovellettavat puhtautta koskevat ehdot vastaavat EY:n vaatimuksia, ja komissio tarkastaa nämä takuut itse paikalla suoritettavilla tarkastuksilla.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Kiitos paljon vastauksestanne, arvoisa komission jäsen. Ongelma on siinä, että tänä vuonna Kiinassa piti suorittaa kuusi tarkastusta, eikä yhtään niistä ole toteutettu tähän mennessä.

(2) EUVL L 207, 5.8.2008, s. 24.

(3) EUVL L 312, 30.11.2007, s. 49.

Nyt lokakuussa piti olla siipikarjan tarkastus, mutta sitäkään ei toteutettu, koska kiinalaisilla ei ollut siihen aikaa. Kysymyksen on, että jos emme pysty toteuttamaan yhtäkään kuudesta tälle vuodelle suunnitellusta tarkastuksesta, ja olemme suunnitelleet 15 tarkastusta seuraavalle vuodelle, miten nämä 15 toteutetaan? Jos kiinalaiset eivät tee yhteistyötä eurooppalaisen kauppakumppaninsa kanssa, miksi sitten avaamme porttimme Kiinasta peräisin olevalle tuonnille ja miksi tuhoamme Euroopan siipikarjankasvattajat? Jos Kiina ei tee yhteistyötä, meidän ei pidä avata porttejamme sen tuonnille – se on minun mielipiteeni. Kiitos hyvin paljon.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Ensinnäkin haluan sanoa, että Kiina on halukas yhteistyöhön, eikä meillä ole mitään merkkejä siitä, että Kiina ei ole halukas yhteistyöhön. Toiseksi tarkastusten ja matkojen osalta, näiden matkojen on katsottu tähän mennessä olleen tyydyttäviä. Aina kun on epäilyjä tai kysymyksiä, teemme uusia matkoja. Edellisten matkojen ja tämän vuoden välinen aika johtui hallinnollisista toimista kahden ministeriön välillä Kiinassa. Emme voi kuitenkaan – ainakaan komission osalta – sanoa, että olisi minkäänlaista haluttomuutta tehdä meidän kanssamme yhteistyötä normien ja tuotteiden laadun osalta.

Jos siitä on merkkejä, komissio on valmis järjestämään uusia matkoja. Tähän mennessä niitä ei ole pidetty tarpeellisina.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa komission jäsen, kuulen, mitä sanotte, mutta eikö se muistuta brasilialaista naudanlihaa koskenutta kiistaa, kun komissiolla oli kuukausien ajan sama kanta kuin teillä on nyt ja se vakuutti meille, että kaikki oli hyvin, ja sitten se lopulta joutui tilanteeseen, jossa sen piti säätää kiellosta.

Olette sanonut, että tähän lihaan sovelletaan vastaavia testejä. Voitteko varauksetta sanoa, että jokaiseen tuotuun lihanpalaan sovelletaan samalla tavalla samoja tiukkoja eläinlääketieteellisiä testejä, joita vaaditaan omilta tuottajiltamme? Testataanko sama osuus tuotannosta, ja miten tiedätte, onko valmiste todella peräisin Shandongin maakunnasta? Riittääkö, jos se vain jalostetaan siellä? Nämä asiat aiheuttavat mielipahaa tuottajillemme, se, että heihin sovelletaan kaikenlaisia vaatimuksia, mukaan luettuna häkkien asteittainen poistaminen. Tapahtuuko se Kiinassa samalla vauhdilla? He itse uskovat joutuvansa myymään halvemmalla halvan tuonnin takia.

Armando França (PSE). – (PT) Kiitos paljon, arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Kysymykseni on samankaltainen kuin edellisen jäsenen. Olen samaa mieltä siitä, että viime aikoina on pyritty tarkastamaan ja valvomaan valmisteita, ja on olennaista, että näitä tarkastus- ja valvontaponnisteluja jatketaan. Ei kai sääntöjä voi kuitenkaan yhtään hellittää? Niitä pitäisi pikemminkin vahvistaa Euroopan unionin asettamilla tarkoilla ja selkeillä säännöillä, joita sovellettaisiin koko Kiinassa eikä vain joissakin maakunnissa, kuten jäsen juuri mainitsi. Arvostaisin selvennystä tähän. Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Tähän mennessä kaikki kyseisen maakunnan valmisteet on merkittiy. Kyseisen maakunnan viranomaiset ovat vastuussa laadusta ja alkuperäsäännöistä.

Tietysti aina jää kysymys siitä, että jokaista kanaa ei pystytä tarkastamaan – näin on myös Euroopan unionissa. Mutta se, mitä komissio voi tarkastuksissaan tehdä – ja minulle kerrottiin, että seuraava tarkastus järjestetään ensi vuonna, joten sitä on jo suunniteltu – on sen tarkistaminen, että hallinnollisilla järjestelmillä voidaan valvoa, miten tämä siipikarja tuotetaan ja millä tasolla eläinten terveyden suojele on. On siis katsottu, että vastaukset ovat tyydyttäviä.

Tosiasioita tietysti tarkastetaan jatkuvasti, mutta nämä ovat Maailman kauppajärjestön sääntöjä, ja olemme aina hyötynneet avoimuudesta. Laatu on tärkeää, normit ovat tärkeitä. Tähän asti olemme olleet vakuuttuneita siitä, että Kiinasta peräisin olevien siipikarjanlihavalmisteen laatu on tyydyttävä, ja seuraava maakunta on, kuten olen jo maininnut, myös halukas tulemaan mukaan.

Puhemies. – (EN) **Ona Juknevičienė** laatima kysymys numero 42 (H-0786/08)

Aihe: Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano jäsenvaltioissa

Euroopan sosiaalirahasto (ESR) on yksi EU:n rakennerahastoista, joka perustettiin vähentämään hyvinvointi- ja elintasoeroja EU:n jäsenvaltioissa ja alueilla ja jonka tavoitteena on edistää työllisyyttä sekä taloudellista ja sosiaalista koheesiota. Vuosina 2007–2013 jäsenvaltioille ja alueille jaetaan noin 75 miljardia euroa sen tavoitteiden saavuttamiseksi. Jäsenvaltiot rahoittavat lukuisia erilaisia siihen liittyviä ohjelmia, ja onkin tärkeä tietää, miten etenkin uudet jäsenvaltiot käyttävät saatavilla olevaa rahoitusta ja millaisia tuloksia elintason korottamisessa ja työllisyyden edistämisessä on saatu aikaan.

Aikooko komissio julkaista tiedonannon ESR:n täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa? Jos se aikoo julkaista tällaisen tiedonannon, milloin me voimme odottaa sitä? Jos komissio aikoo julkaista tiedonannon, voimmeko

odottaa sekä laadullisia että määrällisiä analyyseja ESR:n varojen käytöstä? On ratkaisevan tärkeää tietää, miten varoja on käytetty erilaisten ohjelmien täytäntöönpanoon, mutta myös varmistaa, että EU:n kansalaiset myös saavat konkreettista ja kestävä hyötyä.

Jos tällainen tiedonanto ei ole komission suunnitelmissa, miksi näin ei ole ja miten komissio tällöin voi taata ESR:n avoimen ja tehokkaan hyödyntämisen?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Komissio muistuttaa, että EY:n perustamissopimuksen 146 artiklalla perustetaan Euroopan sosiaalirahasto, joka pyrkii edistämään työntekijöiden työnsaantia sisämarkkinoilla ja siten edistämään elintason nousua. Sosiaalirahasto myös toteuttaa toimia, joilla pyritään vahvistamaan niiden taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Komissio on samaa mieltä arvoisan jäsenen kanssa siitä, että on tärkeää kertoa Euroopan sosiaalirahaston konkreettisista hyödyistä. Tässä yhteydessä komissio aikoo esittää aihekohtaisten kertomusten sarjan Euroopan sosiaalirahaston tuesta ja toiminnasta, saavutetuista edunsaajista ja aikaansaaduista tuloksista. Kertomusten ensimmäisen osan pitäisi olla saatavilla vuoden 2009 alussa.

EY:n perustamissopimuksen 159 artiklalla säädetään lisäksi, että komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle joka kolmas vuosi kertomuksen siitä, miten taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden toteuttamisessa on edistytty. Edellinen kertomus yhteenkuuluvuudesta julkaistiin vuonna 2007, ja siinä kiinnitettiin erityistä huomiota ihmisiin investoimista koskevaan kysymykseen. Seuraava kertomus yhteenkuuluvuudesta esitetään vuonna 2010. Komissio julkaisee lisäksi niin kutsutun edistymäraportin tulevina vuosina.

Ona Juknevičienė (ALDE). – (EN) Olen hyvin tyytyväinen tarkkaan ja konkreettiseen vastaukseenne, joten todellakin kiitos hyvin paljon. Ymmärrän kyllä, että komissio katsoo esittämäni kysymyksen olevan tärkeä parlamentin jäsenten lisäksi myös komissiolle. Mielestäni se on kuitenkin tärkein kansalaisillemme. Heidän on saatava tietää näiden rahastojen käytön avoimuudesta ja näiden rahastojen käytön tehokkuudesta. Odotan siksi kertomusta vuoden 2009 alussa.

Voisitko kertoa minulle, mikä pääosasto laatii tämän vuoden 2009 kertomuksen?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Oivan kollegani Vladimír Špidlan työllisyys-, sosiaali-, ja tasa-arvoasioiden pääosasto vastaa näistä kertomuksista. Luvut ovat mielenkiintoisia, ja annamme koulutusta yhdeksälle miljoonalle ihmiselle Euroopassa joka vuosi, joten siinä on hyötyjä.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Rakentamiseen tai jälleenrakentamiseen liittyviä menoja voidaan valvoa. Euroopan sosiaalirahastosta rahoitetuissa hankkeissa kohderyhmät hankkivat taitotietoa, uusia taitoja ja asiantuntemusta, ja siksi tilinpäätös riippuu virkailijoiden subjektiivisista näkemyksistä. Jäsenvaltioiden hallintokäytäntöjen aiheuttama kansalaisjärjestöjen ja riippumattomien elinten maksukyvyttömyys estää usein Euroopan sosiaalirahastosta rahoitusta saavia osallistumasta muuhun toimintaan tämän ohjelman puitteissa. Mitä välineitä komissiolla on käytettävissään sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot eivät pystytä liiallisia hallinnollisia esteitä korvattaessaan Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettuihin hankkeisiin liittyviä kuluja?

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Voisinko kysyä komission jäseneltä, voisiko hän nyt, kun taantuma on kannoillamme, tarkastella mahdollisuutta, että sosiaalirahasto tekisi yhteistyötä paikalliskehityksen kumppanuuslautakuntien kanssa niissä jäsenvaltioissa, joissa niitä on, esimerkiksi Irlannin tasavallassa mutta myös muissa jäsenvaltioissa? Hän voisi siinä yhteydessä käydä keskustelua OECD:n kanssa, sillä se on tehnyt tutkimuksen paikalliskehityksen tehokkuudesta koulutuksen, opetuksen, mikrotyöpaikkojen luomisen ja paremman ympäristön edistämiseksi työttömiksi jääneiden ihmisten osalta.

En odota, että komission jäsen pystyy vastaamaan tähän kaikkeen tänään, mutta se, mitä todella pyydän, on, että hän tarkastelisi tätä mahdollisuutta ja ehkä kuulisi OECD:tä nähdäkseen, miten sosiaalirahasto ja sosiaalinen kumppanuus ja paikalliskehityksen kumppanuudet voisivat työskennellä yhdessä parantaakseen kansalaistemme yhteisön koulutus- ja työllisyystarpeita, erityisesti kaupunkialueilla.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Ensiksi byrokratiasta ja hallinnollisista rasituksista: niitä on, ei epäilystäkään. Kuten sanoin, kollegani Vladimír Špidla vastaa rahojen kuluttamisesta ja minä vastaan vastuuvapaudesta: sen varmistamisesta, että rahaa ei tuhleta. Se on aina ongelma.

Yritämme olla mahdollisimman joustavia, mutta samalla kansalliset viranomaiset, maksuvirastot ja luultavasti vastaava ministeriö tarkastavat huolellisesti hyödyt ja mahdolliset tulokset. Tämä sisältää myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ja pääasastomme, joten valvonnassa on myös eri tasoja.

Tulosta arvioidaan laajan julkisen osallistumisen mukaan, ja hankkeet on nähtävä, joten nyt meillä on velvoite julkaista internet-sivuilla kaikki rahoituksesta, jotta kaikki voivat seurata sitä. Sosiaalirahastossa on kuitenkin kyse pääasiassa koulutuksen rahoittamisesta.

Vastauksena seuraavaan kysymykseen: rakennerahastojen rahoituksen eri lähteiden välillä on yhteistyötä, mukaan luettuna sosiaalirahasto ja aluekehitysrahastot ja, ainakin minun kotimaassani, ne tekevät toistensa kanssa hyvin tiivistä yhteistyötä. Tämä yhteistyö riippuu kansallisista viranomaisista. Voimme vain tukea hyvää yhteistyötä ja rahojen tehokasta käyttöä.

Toinen osa

Puhemies. – (EN) **Dimitrios Papadimoulisin** laatima kysymys numero 43 (H-0746/08)

Aihe: Yhteisön yhteisrahoittamat hankkeet ja Siemensin ”mustat kassat”

Oikeusviranomaiset Kreikassa ja Saksassa jatkavat Siemensin ”mustia kassojen” tapauksen tutkimista, mekanismien, jolla poliittisia puolueita ja vastuullisissa asemassa olevia henkilöitä lahjottiin pimeällä rahalla ja jonka yhtiö oli perustanut saadakseen valtion ja julkisten yhtiöiden suuria hankkeita ja toimituksia koskevia toimeksiantoja. Saksan oikeuslaitos on jo tuominnut yhtiön entisen ylemmän johtohenkilön, joka on tunnustanut, että myös Kreikassa oli käytössä ”mustia kassoja”.

Kun otetaan huomioon, että lahjonta todennäköisesti koskee myös yhteisön yhteisrahoittamia hankkeita, kysyn komissiolta seuraavaa: Tutkiiko OLAF tai jokin muu komission yksikkö niiden menettelyjen laillisuutta, joilla kyseisten yhteisrahoitettavien hankkeiden toimeksianto ja toteutus tapahtuu?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Nämä kysymykset ovat aina hyvin monimutkaisia ja vakavia. Euroopan petostentorjuntavirastolla (OLAF) on toimivalta tutkia, mihin EU:n varoja käytetään, kun on riittävästi vakavia epäilyjä petoksesta tai epäsäännönmukaisuuksista, joita on tehty Euroopan unionin taloudellisia etuja vastaan.

Silloin, kun hankkeita on osarahoitettu EU:n varoista – kuten rakennerahastoja koskevassa tapauksessa – jäsenvaltiot ja komissio jakavat vastuun näiden varojen hallinnasta. Tässä suhteessa jäsenvaltiot ovat pääasiassa vastuussa menojen jakamisesta ja tarvittavasta valvonnasta. Arvoisa jäsen saattaa lisäksi olla tietoinen siitä, että kyseisen valvonnan ja tutkimusten osalta ja mikäli OLAFille ilmoitetaan mahdollisista petoksista tai epäsäännönmukaisuuksista, käytetään sääntelyä koskevia järjestelyjä asetuksen (EY) N:o 1681/94 nojalla. Asetuksessa säädetään, että jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle asianmukaisessa vaiheessa niiden mahdollisia petoksia tai epäsäännönmukaisuuksia koskevien tutkimusten yksityiskohdista. OLAF pitää lisäksi aina tarvittaessa tiiviisti yhteyttä toimivaltaisiin kansallisiin viranomaisiin kyseisten asioiden kehityksestä

OLAF on niiden asioiden osalta, joihin arvoisa jäsen viittasi, tiedottanut komissiolle, että se on tietoinen Saksassa ja Kreikassa meneillään olevista tapauksista mutta että kummankaan jäsenvaltion oikeusviranomaiset eivät ole tähän mennessä pyytäneet OLAFin suoraan tukea Siemensiä Saksassa ja/tai Kreikassa koskevista asioista rakennerahastojen osalta. Komissio viittaa lisäksi arvoisan jäsenen kirjalliseen kysymykseen jo annettuun vastaukseen, jossa todettiin, että asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 3 artiklan mukaan komissio ja jäsenvaltioiden viranomaiset eivät suorita valvontaa samaan aikaan samojen asioiden johdosta yhteisön alakohtaisten säännösten tai kansallisen lainsäädännön perusteella. Komissio voi lisäksi milloin tahansa käynnistää EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla rikkomusmenettelyn jäsenvaltioita vastaan, jos on riittävästi osoituksia julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomisesta. Arvoisan jäsenen mainitsemien erityisten asioiden osalta komissiolle ei ole sellaisia osoituksia, joilla voitaisiin perustella rikkomusmenettelyn käynnistämistä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa komission jäsen, juuri tätä teiltä pyydän. Tiedätte aivan hyvin, että Siemens, joka on suuri ja historiallinen yritys, on saanut useiden miljoonien eurojen arvoisia sopimuksia osarahoitetuista ohjelmista. Se sijaitsee Saksassa, ja se on saanut sopimuksia Kreikassa ja muualla. Sitä on syytetty lahjonnasta ja korruptiosta ja syytökset on tunnustettu.

Miten voitte olla varma, että se ei käyttänyt samanlaisia menetelmiä ja samoja lahjuskassoja osarahoitettuihin ohjelmiin? Arvoisa komission jäsen, miten kauan aiotte piileskellä Saksassa ja Kreikassa tehtyjen tutkimusten

takana? Voitte toimia omasta aloitteestanne. Aiotteko toimivaltaisena komission jäsenenä pyytää OLAFia tutkimaan asiaa vai aiotteko olla tekemättä mitään, koska pelkäätte Siemens-nimistä jättäiläistä?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Ei, en pelkää Siemensiä ja lähetän tyytyväisenä OLAFin tutkimaan näitä tapauksia, mutta tietysti on olemassa selkeät oikeudelliset puitteet, joissa voimme toimia ja voimme mennä tutkimaan. Seuraamme tilannetta, kuten sanoin, ja voimme kehottaa jäsenvaltioita ja voimme vaatia, että ne tiedottavat meille (niiden velvollisuutena on kuitenkin tiedottaa meille) ja toimivat aktiivisesti. Mutta tällä hetkellä jäsenvaltioiden on osoitettava tilanne ja pyydettävä OLAFin apua. Tähän mennessä näin ei ole ollut, mutta seuraamme tilannetta.

Vastuut ja velvoitteet jakautuvat selkeästi ja joskus hyvin arkaluontoisesti jäsenvaltioiden ja yhteisön elinten välillä. Näin on erityisesti tapauksessa, jossa tutkimusta koskevat säännöt on määritelty hyvin tarkasti.

Puhemies. – (EN) Koska kysymyksen numero 44 laatija, Christopher Heaton-Harris, ei ole läsnä, kysymys raukeaa.

(EN) **Nirj Devan** laatima kysymys numero 45 (H-0752/08)

Aihe: Hallinnolliset asiat ja Lissabonin sopimus

Voisiko komissio kertoa yksityiskohtaisesti, mitä muutoksia Lissabonin sopimus olisi tuonut hallinnon pääosastolla olevaan EU:n toimivaltaan? Onko komissiolla suunnitelmia ottaa käyttöön joitakin näistä uudistuksista?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Lissabonin sopimuksessa on kolme hallinnollisia asioita käsittelevää pääasiallista säännöstä Euroopan unionin toiminnasta tehdystä tarkistetusta sopimuksesta: 197 artikla hallinnollisesta yhteistyöstä, 298 artikla avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta eurooppalaisesta hallinnosta ja 336 artikla henkilöstösäännöistä.

197 artiklalla säädetään, että unioni toteuttaa toimenpiteitä, mukaan luettuna kaikki yhtenäistäminen, tukeakseen jäsenvaltioiden ponnisteluja parantaa valmiuttaan panna unionin oikeus täytäntöön. 336 artiklaa tarkistettiin, jotta toimielinten henkilöstösäännöt voidaan vahvistaa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä – eli tavallisessa yhteispäätösmenettelyssä – tällä hetkellä neuvosto tekee määränemistöpäätöksen komission ehdotuksesta toista toimielintä kuultuaan.

Uudella 298 artiklalla edellytetään, että säännösten antamisessa varmistetaan ”avoin, tehokas ja riippumaton eurooppalainen hallinto”, mitä jo nyt yritämme tehdä odottamatta Lissabonin sopimuksen lopullista voimaantuloa.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Voinko kiittää komission jäsentä hänen hyvin selkeästä vastauksestaan ja onnitella häntä komission avoimesta ja tehokkaasta johtamisesta huolimatta siitä, että Lissabonin sopimus ei ikinä tule voimaan?

Mutta tämän sanottuani, onko komissiolla mitään suunnitelmia ottaa käyttöön mitään noista uudistuksista, jotka eivät saata edellyttää Lissabonin sopimuksen vahvistamista – esimerkiksi parantaa valmiuksia panna täytäntöön henkilöstösääntöjä koskevaa EU:n oikeutta?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa jäsen, minun on sanottava, että yritämme parantaa hallinnon työtä joka päivä, ja tällä hetkellä käyn intensiivisiä keskusteluja henkilöstöliittojemme kanssa parlamentin jäsenten avustajia koskevista säännöksistä, jotka myös ovat osa henkilöstösääntöjä. Se lisää ehdottomasti tämän – tähän mennessä – ongelmallisen alan avoimuutta ja selkeyttä. Joten olemme tyytyväisiä, että olemme avanneet monia internet-sivuja, mikä lisää toimintamme avoimuutta suunnattomasti.

Joten tämä työ on meneillään. Henkilöstösääntöjen – jotka ovat vakaa asiakirja – osalta tämä on valtava ja monimutkainen hanke, jos todella pyrimme saamaan aikaan muutoksia. Keskustelemme luultavasti parlamentin kanssa mahdollisista muutoksista seuraavalla vaalikaudella, mutta pieniä uudistuksia on käynnissä. Sisäisesti olemme juuri muuttaneet niin kutsuttuja urakehityksen tarkastusta koskevia sääntöjä. Joten käytännöllisesti katsoen muutoksia on meneillään päivittäin.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, viittasitte siihen, että komission on tehtävä ja se tekee pysyviä muutoksia ja parannuksia sen henkilöstösääntöihin. Yksi todellista huolta aiheuttava viime vuosien kehitys on se, että virastoille ja muille hallinnollisille yksiköille ulkoistetaan paljon – itse asiassa koko ajan enemmän. Eikö sillä rikota yhtenäisen hallinnon periaatetta, erityisesti hallinnon poliittisen valvonnan yhtenäisyyttä?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Tämä on hyvä kysymys, josta usein keskustellaan myös parlamentin talousarvion valvontavaliokunnassa. Hallinnosta ja tarkastuksesta ja petosten torjunnasta vastaavana komission jäsenenä asisa tietysti koskee minua paljon. Kollegani Dalia Grybauskaitė ja minä esitämme aina kysymyksiä tarpeesta luoda uusia elimiä ja vaadimme, että uudet elimet kattavat säännöt ovat yhtä avoimia ja selkeitä kuin pääasiallisten elintemme ja päätoimipaikkojemme säännöt.

Se, että on virastoja, jotka voivat olla joustavampia ja tarkempia EU:n politiikan täytäntöönpanossa, on pääasiassa poliittista päätöksentekoa. Siitä on keskusteltu hyvin paljon täällä parlamentissa ja tuettu monissa tilanteissa.

Saatan olla byrokraatti, joka aina esittää kysymyksiä näiden virastojen tarkastuksesta ja valvonnasta, mutta en myöskään usko, että EU:n toimielinten jakaminen tai EU:n toimielinten tietty levittäminen Eurooppaan on huono ajatus. Arvioidaan ja mitataan siis molempia puolia: poliittisen päätöksenteon tarpeet ja edut toisella puolella ja hallinnollinen selkeys ja tarkastusten selkeys toisella. Olemme yrittäneet saada aikaan tietyn tasapainon kaikissa päätöksissä.

Puhemies. – (EN) **Ryszard Czarneckin** laatima kysymys numero 46 (H-0789/08)

Aihe: Euroopan unionin yksiköissä työskentelevien viranhaltijoiden syyllistyminen väärinkäytöksiin ja korruptioon

Tiedot väärinkäytöksistä ja korruptiosta, joihin Euroopan unionin elimissä työskentelevät viranhaltijat ovat syyllistyneet, järkyttävät silloin tällöin yleistä mielipidettä Euroopassa. Voiko komissio määritellä tämän ilmiön mittakaavan viime aikoina, kuluvana vuonna ja viime vuonna ja myös verrata tilannetta aikaisempiin vuosiin?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Minun on ensin sanottava, että komissiolla ei ole havaintoja siitä, että petostapauksia olisi enemmän kuin muissa järjestöissä. Komissio huomauttaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuone teki erityisraportissaan johtopäätöksen, että laajamittaisesta korruptiosta komissiossa ei ole todisteita ja että petosten taso EU:n talousarvioon verrattuna ei ole korkeampi kuin vertailukelpoisissa julkisten menojen ohjelmissa, mukaan luettuna Yhdistynyt kuningaskunta.

OLAF käynnistää keskimäärin noin 40 kaikkien toimielinten virkailijat kattavaa sisäistä tutkimusta vuodessa. Noin puolessa tapauksista se päättää, että tarvitaan seurantaa, joka voi olla hallinnollista, kurinpidollista, oikeudellista, taloudellista tai jopa lainsäädännöllistä tai yhdistelmä näistä.

Komission nollatoleranssipolitiikka ja virkailijoiden virallinen velvoite ilmoittaa vakavista väärinkäytöksistä viipymättä edistävät lisääntynyttä valppautta mahdollisten petosten tai korruption osalta. Se voi myös johtaa siihen, että käynnistetään huomattava määrä tutkimuksia, joissa alkuperäiset epäilyt lopulta osoittautuvat aiheettomiksi.

Komissiossa sovellettiin vuonna 2007 kurinpitotoimenpiteitä 15:een henkilöstön jäsenen verrattuna keskimäärin viiteen henkilöstön jäsenen vuosien 2004 ja 2006 välillä. Vuonna 2007 määrättiin seuraamuksia seitsemässä monenlaisia rikkomuksia koskevassa tapauksessa, mukaan luettuna ulkoiset toimet, jotka eivät olleet toiminnan arvон mukaisia, luvattomat poissaolot ja talouden epäsäännönmukaisuudet.

Henkilöstösäännöissä säädetään hyvin kehittyneestä kurinpitojärjestelmästä ja mahdollisista seuraamuksista, joita on yksinkertaisesta varoituksesta palkkaluokan alentamiseen ja vakavimmissa tapauksissa erottamiseen niin, että eläkeoikeuksia joko vähennetään tai ei vähennetä. Henkilöstön jäsentä voidaan lisäksi pitää henkilökohtaisesti taloudellisesti vastuussa hänen henkilökohtaisesta käytöksestään johtuvasta vakavasta vahingosta.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, teidän ei tarvitse olla niin puolustuskannalla. Nykyinen komissio voi olla selkeästi ylpeä Jacques Santerin komissioon verrattuna, sitä voi verrata pyhimykseen. Haluaisin kuitenkin tehdä toisen huomautuksen, ja se on kysymys siitä, onko yhtään Euroopan unionin hallintohenkilökunnan jäsentä pidätetty ja syytetty eikä vain erotettu työstään.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kuten sanoin, meillä on meneillään muutamia tapauksia, mutta tähän mennessä emme ole kuuden viime vuoden aikana saattaneet loppuun yhtään rikosasiaa. Yhtään Euroopan komission virkailijaa ei ole tuomittu. Muutamia tapauksia on meneillään, mutta ne ovat kaikki kansallisissa tuomioistuimissa. Komissio on lisäksi poistanut koskemattomuuden vuodesta 2002 alkaen. Jos virkailijaa on tutkittava, komissio tekee päätöksen koskemattomuuden poistamisesta. Olemme poistaneet koskemattomuuden – tuomioistuinten rikosasioita varten – 35 ihmiseltä ja tähän mennessä puolet heistä

on julistettu syyttömiksi ja asioiden käsittely on päätetty. Jotkin asiat ovat edelleen käynnissä, ja vielä ei ole ollut rikostuomioita. Tämä on tilanne komission virkailijoiden rikosasioiden osalta. Olemme sangen vakuuttuneita siitä, että tuomioita tulee jonkin verran, mutta joissakin kansallisissa tuomioistuimissa se vie kauan. Teemme ehdottomasti yhteistyötä kaikkien näiden tutkimusten osalta.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, viittasitte juuri siihen, että koska korruptio on rikkomus, josta rangaistaan tuomioistuimen päätöksellä, kansallisten tuomioistuinten on seurattava sitä ja nostettava siitä syyte. Ovatko useimmat näistä tapauksista – ja oletan, että ne ovat – belgialaisia tapauksia vai syytetäänkö myös muiden jäsenvaltioiden virkailijoita korruptiosta.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja.* – (EN) Useimmat, ehkä kaikki tapaukset ovat belgialaisissa tuomioistuimissa, koska virkailijat sijaitsevat Belgiassa. Siksi useimmat tapaukset ovat Belgiassa, sekä Luxemburgissa.

Puhemies. – (EN) Koskak seuraavat kysymykset koskevat samaa aihetta, ne käsitellään yhdessä:

Eoin Ryanin laatima kysymys numero 47 (H-0712/08)

Aihe: Yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan vaikutusten arviointi

ECON-valiokunnan kokouksessa tämän vuoden kesäkuussa pitämässään puheenvuorossa komissaari Kovac viittasi yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan vaikutusten arviointiin, mitä hän piti esittämänsä lainsäädäntöehdotuksen ”ratkaisevan tärkeänä” osatekijänä. Voiko komissio antaa yksityiskohtaisempia tietoja mainitusta vaikutusten arvioinnista ja vahvistaa, että jos arvioinnin tulos osoittautuu yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan kannalta kielteiseksi, komissio peruuttaa mainitun lainsäädäntöehdotuksen?

Marian Harkinin laatima kysymys numero 48 (H-0724/08)

Aihe: Yhteinen konsolidoitu yhtiöveropohja

Voiko komissio kertoa, missä vaiheessa ovat neuvottelut yhteisen konsolidoidun yhtiöveropohjan käyttöönotosta, ja kun otetaan huomioon irlantilaisen Lissabonin sopimuksesta järjestetyssä kansanäänestyksessä ilmaisema huoli asiasta, onko komissio muuttanut kantaansa millään tavalla?

László Kovács, *komission jäsen.* – (EN) Yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan vaikutustenarviointia tehdään parhaillaan. Tämä arviointi kattaa monia mahdollisia vaihtoehtoja yhtiöverotulojärjestelmän EU:n tason uudistukselle.

Komission nykyisen käytännön mukaan tällaiseen ehdotukseen on liitettävä vaikutustenarviointia koskevissa suuntaviivoissa asetettujen tärkeimpien analyysivaiheiden mukaan laadittu vaikutustenarviointi. Tärkeimmillä analyysivaiheilla pyritään tunnistamaan ongelma, määrittämään tavoitteet, laatimaan tärkeimmät poliittiset vaihtoehdot, analysoimaan niiden vaikutuksia, vertailemaan vaihtoehtoja ja laatimaan politiikan valvonta ja arviointi.

Arvioinnista saadaan sisämarkkinoiden nykyisten rajatylittävän yhtiöveron esteiden kuvaus ja todisteet niistä, ja siinä määritellään tavoitteet, jotka uudistuksella on määrä saavuttaa. Monia vaihtoehtoisia poliittisia vaihtoehtoja, mukaan luettuna yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja, joilla voitaisiin käsitellä esteitä, analysoidaan, ja niistä johtuvat talouteen, ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvät vaikutukset arvioidaan.

Erilaisten poliittisten vaihtoehtojen olennaisimpien vaikutuslajien osalta arvioinnissa pyritään arvioimaan a) vaihtoehtoisten verouudistusten talouden laajuiset vaikutukset EU:n kilpailukykyyn, EU:n talouden kasvuun ja hyvinvointiin, b) niistä johtuvat vaikutukset säännösten noudattamisesta yhtiöille aiheutuviin kustannuksiin ja c) erityisesti niistä johtuvat vaikutukset kansallisiin yhtiöveropohjiin ja verohallinnon kuluihin.

Vaikutustenarvioinnin laatimisessa on saavutettu huomattavaa edistystä, mutta työtä ei ole vielä saatettu loppuun. Kun vaikutustenarviointi saatetaan loppuun ja eri vaihtoehdot arvioidaan, komissio tekee tarvittavat johtopäätökset. Se, että komissio tekee vaikutustenarvioinnin, ei välttämättä tarkoita, että siitä seuraa ehdotus.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Jos sanon, että olen pettynyt vastaukseen, ilmaisen sen liian lievästi: te kerroitte meille viime kesäkuussa täsmälleen saman. Kerroitte, että meillä olisi se syyskuussa. Minun on sanottava, että liikkeellä on hyvin vahvoja huhuja siitä, että olette saanut väliraportin yhteisestä yhtenäistetyistä yhtiöveropohjasta. Ette ole virallisesti hyväksynyt sitä, mutta päättelen, että kyseisessä raportissa ei tueta ajatusta yhteisestä yhtenäistetyistä yhtiöveropohjasta, ja syy, miksi emme näe sitä, on se, että ette ole virallisesti hyväksynyt sitä.

Haluaisin kysyä teiltä, onko asia näin, koska se on erittäin epäoikeudenmukaista, koska tästä kysymyksestä on nyt keskusteltu jo sangen kauan. Siitä on molemmilla puolilla vahvoja tunteita, ja minun mielestäni teidän pitäisi näyttää meille tuo raportti, tai väliraportti, jotta voimme tarkastella sitä lähemmäs, mikä tarkalleen ottaen on raportin kanta tästä hyvin, hyvin merkittävästä asiasta. Kehotan teitä voimakkaasti tekemään sen. Mielestäni on väärin, että jos olette saanut väliraportin, ette näytä sitä meille, koska se ei kerro, mitä komissio tahtoo tämän asian osalta.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Haluan toistaa Eoin Ryanin huomiot. Kysytty kysymys oli tämä: jos arvioinnin tulos osoittautuu yhteisen yhtenäistetyin yhtiöveropohjan kannalta kielteiseksi, peruutatteko sen täytäntöönpanon? Ja tähän kysymykseen ei vastattu.

Lisäksi on monia muita arviointoja – jotka eivät selvästikään ole komission tekemiä – jotka ovat osoittaneet, että yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja sortuisi monin tavoin oman painonsa alle.

Mutta koska ette vastannut esitettyihin kysymyksiin, haluan esittää teille muutaman uuden. Oletteko sitä mieltä, että tämä on yksinkertaistamista? Tällä hetkellä meillä on 27 veropohjaa. Yhteisen yhtenäistetyin yhtiöveropohjan myötä päätyisimme 28:aan. Jos haluamme toimia, ettekö olekin samaa mieltä siitä, että se haittäisi EU:n valmiuksia houkuttaa suoria ulkomaisia investointeja, koska monikansallisten yhtiöiden yhdessä maassa maksamaa veroa ei enää määritettäisi kyseisen valtion lainsäädännöllä vaan viittaamalla monimutkaiseen kaavaan, joka voidaan laskea vain taannehtivasti? Toisin sanoen, ei siis poliittista varmuutta, ja juuri se pelästyttäisi ulkomaiset suorat investoinnit. Arvoisa komission jäsen, haluan vain teidän näkemyksenne tästä.

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Kyllä, on totta, että olemme pyrkineet antamaan ehdotukset tämän vuoden syksyllä, mutta teidän on ymmärrettävä, että yhteisen yhtenäisen yhtiöveropohjan kaltaisessa kunnianhimoisessa hankkeessa ei ole mahdollista ennakoida tarkasti, milloin olemme valmiita antamaan ehdotuksen, koska ehdotuksen ajoitus riippuu vaikutustenarviointien loppuun saattamisesta ja sen kehityksestä komissiossa.

Lissabonin sopimusta koskevan Irlannin kansanäänestyksen ja yhteisen yhtenäistetyin veropohjan välisen yhteyden osalta haluan korostaa, että komissio omaksuu yhteisen yhtenäistetyin yhtiöveropohjan kaikkien näkökulmien perusteelliseen analyysiin ja siitä käytyyn laajaan kuulemiseen perustuvan vakaan lähestymistavan. Komissio on tietoinen kysymyksistä, joita äänestäjät ottivat esiin Lissabonin sopimukseen liittyvän Irlannin kansanäänestyksen aikana. Huomauttaisin kuitenkin, että Lissabonin sopimuksen säännöksillä ei ole suoraa vaikutusta prosessiin, jonka nojalla jäsenvaltiot tekisivät lopulta päätöksen ehdotuksesta yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa koskevasta mahdollisesta komission ehdotuksesta.

(Eoin Ryanin välihuuto istuntosalista)

Puhemies. – (EN) Olen pahoillani, hyvä Eoin Ryan. Työjärjestyksen nojalla teillä on yksi täydentävä kysymys. En anna teille puheenvuoroa.

Puhemies. – (EN) **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 49 (H-0716/08)

Aihe: EU:n ja Kiinan tulliyhteistyö

Mikä on komission arvio EU:n ja Kiinan välisen tulliyhteistyön organisoinnin ja tuloksellisuuden tasosta?

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, voinko ottaa vapauden vastata Eoin Ryanin huomautuksiin hyvin lyhyesti. Haluan vain kertoa teille, että saatte pian täysimääräisen, lainsäädäntöön perustuvan vastauksen kabinetini päälliköltä. Sitten ymmärrätte kantamme.

Toisen kysymyksen osalta, tulliyhteistyö on tärkeä osa EU:n ja Kiinan strategista kumppanuutta. Euroopan yhteisön ja Kiinan sopimus yhteistyöstä ja keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta tulliasioissa on tämän yhteistyön oikeusperusta. EY:n ja Kiinan tulliyhteistyösekakomitea kokoontuu kerran vuodessa hallinnoidakseen ja valvoakseen sopimuksen täytäntöönpanoa.

EY ja Kiina kehittävät tulliyhteistyösopimuksen nojalla huomattavaa vuorovaikutusta tärkeimmillä tullialoilla, jotka on järjestetty selkeästi kuvaamaan Euroopan yhteisön etua.

Väärennöksiä koskeva ongelma on ensisijainen painopistealamme suhteessa Kiinaan, joka on EU:n ulkorajoille tulevien väärennösten tärkein lähde. Vierailuillani Bejingiin tammikuussa ja huhtikuussa 2008 sovin kiinalaisten kollegoideni kanssa teollis- ja tekijänoikeuksien valvontaa koskevan kunnianhimoisen toimintasuunnitelman kehittämisestä sekä konkreettisista tavoitteista ja toimenpiteistä, jotka on tarkoitus

hyväksyä EU:n ja Kiinan huippukokouksessa joulukuussa. Siihen pitäisi kuulua muun muassa teollis- ja tekijänoikeuksia koskeviin uhkiin liittyvän tiedon vaihtojärjestelmä, operatiivisten virkailijoiden vaihto-ohjelma ja yhteistyötä liike-elämän yhteisöjen kumppanuuksien kehittämisessä Kiinassa ja Euroopan unionissa.

Toimitusketjun takaaminen on toinen olennainen osa EY:n ja Kiinan tulliyhteistyötä. Turvattua ja turvallista kauppareittiä koskeva yhteinen pilottihanke "Safe and Secure Trade Lane" on ollut käynnissä marraskuusta 2007 alkaen, ja siihen osallistuu kolme satamaa, Shenzhen Kiinassa, Rotterdam Alankomaissa ja Felixstowe Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Tällä hankkeella pyritään vahvistamaan turvallisuutta ja edistämään kauppaa EY:n ja Kiinan välillä käyttämällä nykyaikaista tekniikkaa ja edistyneen tiedon vaihtoa. Samalla sillä autetaan käsittelemään paremmin laittomien tavaroiden kauppaa. Pilottihankkeella pyritään myös tasoittamaan tietä tulevalle sopimukselle turvallisuustoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja valtuutetusta taloudellisesta toimijasta ja sen kiinalaisesta vastineesta. Siihen kuuluu yhteistyötä tärkeillä aloilla, kuten Kiinan turvallisuuslainsäädännön mukauttaminen, tiedonvaihto ja riskianalyysi. Kiina on sillä välin hyväksynyt ja pannut täytäntöön 1. huhtikuuta 2008 alkaen sen oman valtuutettua taloudellista toimijaa koskevan lainsäädäntönsä, joka vaikuttaa hyvin samanlaiselta kuin Euroopan yhteisön käsite.

EY ja Kiina parantavat yhteistyötä myös muilla tärkeillä aloilla. Odotetaan, että EU:n ja Kiinan sopimus huumausaineen lähtöaineiden kaupan koordinoitusta valvonnasta allekirjoitetaan tulevassa EU:n ja Kiinan huippukokouksessa, ja sen avulla voidaan torjua laittomien huumausaineiden kauppaa tehokkaammin.

Sovimme edistävämme edelleen yhteistyötämme petostentorjunnassa vakiintuneen vastavuoroisen avun mekanismin avulla.

Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on lähettänyt yhden virkailijoistaan Kiinaan tukeakseen viraston salakuljetuksen torjuntaa ja väärennösten torjuntaa koskevia toimia erityisesti savukkeiden salakuljetuksen osalta.

EU on valmis jatkamaan tukeaan Kiinalle tullin valmiuksien vahvistamisessa, mukaan luettuna äskettäin julkaistujen tullisuunnitelmien soveltaminen.

Vaikka olemmekin saavuttaneet huomattavaa edistystä tulliyhteistyön edistämisessä Kiinan kanssa, täydentäviä toimenpiteitä on toteutettava erityisesti väärennösten ja piratismiin torjumiseksi. Edellä mainittujen aloitteiden, erityisesti ehdotetun teollis- ja tekijänoikeuksien valvontaa koskevan toimintasuunnitelman, asianmukaisella täytäntöönpanolla määritellään tämän yhteistyön tehokkuuden taso.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Kiitos vastauksestanne, arvoisa komission jäsen. EU:n ja Kiinan välisen kaupan alijäämä oli 160 miljoonaa vuonna 2007 Euroopan unionin vahingoksi. Tämä alijäämä johtuu suurelta osin EU:n ja Kiinan epätäydellisestä tulliyhteistyöstä. Numeroiden kielen lisäksi olemme myös hyvin kiinnostuneita – kuten järkevää onkin – kansanterveydestä, eurooppalaisten kuluttajien suojelusta ja tietysti eurooppalaisten tuotteiden kilpailukykyvystä.

Uskon, että tätä valvontaa vauhditetaan lähitulevaisuudessa, jotta voimme suojella yleisiä etuja, joihin viittasin.

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Jaan täysin huolenne – mielestäni väärennökset ovat paljon enemmän kuin taloudellinen ongelma.

Ensinnäkin se on oikeudellinen kysymys: teollis- ja tekijänoikeuksien rikkominen.

Toiseksi, se on rahoituksellinen ja taloudellinen ongelma, koska se vähentää jäsenvaltioiden tuloja, ja se myös vähentää alkuperäiset tuotteet valmistavan yrityksen voittoa, ja se voi myös johtaa työpaikkojen menetyksiin jäsenvaltioissa.

Mutta kolmanneksi – ja tämä on todellinen huoleni – se on uusi uhka kansalaisten turvallisuudelle ja terveydelle – ja jopa hengelle – joten, kuten selkeästi korostitte, se on kuluttajansuojaa koskeva kysymys. Kun sain ensimmäisen kerran tietoa siitä, että EU:n tulli oli takavarikoinut sydän- ja verisuonitautilääkkeiden lähetyksiä, ja kapselit sisälsivät tiilijauhoa ja keltaista maalia, olin todella järkyttynyt.

Joten se on paljon enemmän kuin rahoitukseen tai oikeuteen liittyvä kysymys. Se on kansalaistemme turvallisuutta koskeva ongelma, ja meidän on tehtävä parhaamme.

Voinen sanoa, että nyt olen optimistisempi: tapasin huhtikuussa uuden kollegani, Kiinan tullista vastaavan uuden ministerin. Edellisen kollegani kanssa aistin myös joitakin myönteisiä muutoksia Kiinan tyyliä, heidän neuvottelutavassaan. Vuodesta 2005 alkaen se on kehittynyt koko ajan konkreettisemmaksi, koko ajan ytimekkäämmäksi, ja Kiina on edistynyt. He ovat esimerkiksi jopa muuttaneet väärennösten torjuntaa koskevaa lainsäädäntöä.

Mutta olette oikeassa siinä, että se ei edelleenkaan toimi parhaalla mahdollisella tavalla. Sen takia me käynnistimme toimintaohjelman, ja tein uudelle kumppanilleni hyvin selväksi, että odotamme Kiinalta konkreettisia toimenpiteitä ja konkreettisia tuloksia markkinoilla, ja mielestäni hän ymmärsi viestin.

Pari muuta syytä optimismini: ensinnäkin, Kiinaa, joka on kehittyvä mahti, jolla on koko ajan tärkeämpi asema maailmantaloudessa ja maailmanpolitiikassa, ei mielestäni yksinkertaisesti ole varaa katsoa, varaa tuomita väärennetyjen tuotteiden tärkeimmäksi lähteeksi. Toiseksi, Kiina on koko ajan enemmän kohdamaa. Kuulimme aivan äskettäin kiinalaisesta väärennetyistä maitojauheesta, joka aiheutti joidenkin kiinalaisten lasten kuoleman. Joten se ei ole vain alkuperämaa, vaan se on myös kohdamaa, väärentäjien kohde.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Suhteista Kiinan kansantasavaltaan vastaavan Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenenä olen pannut vastauksenne kiinnostuneena merkille.

Onko Kiinan kauhistuttavissa tilastoissa väärentämisestä tai teollis- ja tekijänoikeuksien varastamisesta tapahtunut mitään parannuksia sen liittyttyä WTO:hon, ja miten Kiinaa painostetaan parannuksiin tällä alalla?

Te mainitsitte EY:n ja Kiinan tulliyhteistyösekakomitean. Kuka siinä on EY:stä, ja mitkä ovat jäseneksi pääsemisen pätevyysvaatimukset?

Viimeinen huomautukseni: onko tällä sekakomitealla ohjesääntöä erilaisten Euroopasta Kiinaan hävitettäväksi vietävien jätetuotteiden kaupan käsittelemistä varten?

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Yksi luvuista, johon voin vastauksessani viitata, on se, että vuonna 2005 yli 80 prosenttia takavarikoiduista väärennetyistä tuotteista oli peräisin Kiinasta. Nyt tämä osuus on noin 60 prosenttia. Mielestäni olisi ennen aikaista sanoa, että se johtuu tulliyhteistyötä koskevasta sopimuksesta ja tulliyhteistyökomitean vuotuisesta kokouksesta, mutta olen sangen varma, että näiden kahden välillä on jonkinlainen yhteys.

Kuten olen jo sanonut, Kiinan lainsäädännössä on tapahtunut muutoksia: väärennetyjen tavaroiden tuotantoon ja jakeluun sovelletaan nyt rikoslakia, mitä aiemmin ei tehty, ja viennin valvonta on myös otettu käyttöön. En sanoisi, että tämä vientivalvonta on järjestelmällistä ja täysimittaista. Se on pikemmin satunnaista ja summittaista, mutta se on askel eteenpäin. Nämä ovat konkreettisia tosiasioita, jotka osoittavat, että Kiinasta on tulossa yhteistyökykyisempi ja että se ottaa asian vakavasti. Olen jo puhunut Kiinan motivaatiosta.

Tulliyhteistyösekakomiteassa ovat yhteispuheenjohtajina ministeri Kiinasta ja minä EU:n tai EY:n puolesta, mutta myös sekakomiteassa kaikki jäsenvaltiot ovat edustettuina asiantuntijatasolla. Heillä on vuodessa enemmän kuin yksi asiantuntijatason kokous. Kerran vuodessa myös sekakomitean kaksi puheenjohtajaa kokoontuu ja keskustelee asioista.

Puhemies. – (EN) Sean Ó Neachtainin laatima kysymys numero 50 (H-0708/08)

Aihe: Euroopan alueellisten lentoasemien turvatoimien rahoitus

Komission odotetaan antavan vuoden 2008 loppuun mennessä kertomuksen Euroopan lentoasemien turvatoimien rahoituksesta, mikä saattaa johtaa tätä asiaa koskevan uuden lainsäädäntöehdotuksen antamiseen.

Kun otetaan huomioon, että turvatoimien rahoitus kuormittaa raskaasti Euroopan alueellisten lentoasemien taloutta, voiko komissio ilmoittaa, minkälaisia tukiratkaisuja se pitää välttämättöminä, jotta alueelliset lentoasemat pystyvät vastaamaan turvatoimista niiden kustannusten nousemisesta huolimatta? Aikooko komissio sen lisäksi ryhtyä toimiin sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot ovat velvoitettuja maksamaan osan Euroopan alueellisten lentoasemien turvatoimien kustannuksista?

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä ja edellisen asetuksen kumoamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 200/2008 22 artiklan sitoumuksen mukaisesti komissio esittää tämän vuoden joulukuussa kertomuksen Euroopan lentokenttien turvatoimenpiteisiin liittyvien kustannusten rahoittamisesta.

Tilanteen perusteella komissio tarkastelee asianosaisten ja jäsenvaltioiden kanssa pidettyjen kuulemisten tuloksia määrittääkseen asiaa koskevan uuden lainsäädäntöehdotuksen sisällön. Komissio esittää johtopäätöksensä kyseisessä kertomuksessa, ja joidenkin kuulemisten aikana esiin nousseiden kysymysten käsittelemiseksi komissiota voidaan myös kehottaa ryhtymään lisätoimenpiteisiin tästä asiasta.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, haluaisin lisää tietoa. Mitä komissio tarkalleen aikoo tehdä auttaakseen lentoasemia, joihin nämä kustannukset vaikuttavat? Vaalipiirissäni Luoteis-Irlannissa on viisi lentoasemaa, ja niiden on vaikeaa selviytyä taloudellisesti niihin kohdistuvan paineen takia. Niiden joukossa on kaksi kansainvälistä lentoasemaa, Shannon Airport ja Ireland West Airport, sekä kolme muuta alueellista lentoasemaa. Mitä komissio voi tehdä auttaakseen kyseisiä lentoasemia selviytymään ja toimimaan taloudellisesti?

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa Seán Ó Neachtain, pelkään, etten voi antaa teille haluamaanne välitöntä ja konkreettista vastausta. Komissio kuitenkin tarkastelee järjestämiensä kuulemisten tuloksia tutkiakseen tuloksia ja päättää sitten, pitääkö meidän saattaa kuulemisten tarkastelu loppuun jäsenvaltioiden osalta ja miten ja missä määrin se tehdään, jos se riippuu vain jäsenvaltioista.

Heti kun olemme lopettaneet kuulemisten tarkastelun, tiedotan, jos haluatte, teille heti, ja joka tapauksessa esitämme kertomuksemme koko alasta ennen vuoden loppua, kuten aiemmin sanoin. Tarvitsee vain odottaa muutama viikko virkailijoidemme lopullista arviointia kaikista kuulemisista. Toimistoni ja henkilökuntani ovat valmiita antamaan teille kaikki tarvittavat tiedot, jotta voitte raportoida äänestäjillenne.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, ottaen huomioon juuri sanomanne, onko mahdollista arvioida kunkin jäsenvaltion ja alueellisen lentoaseman turvallisuusvaatimuksia – koska se oli kysymys – kun niitä on paljon, kuten Kreikan saarilla ja Italiassa, Espanjassa ja Portugalissa?

Tiedätte tietenkin, kuinka monta saarta ja kuinka monta kyseistä aluetta on. Siksi, onko rahoitus yleisestä talousarviostanne oikeasuhteista ja jaksotettua?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Me kaikki tiedämme, että kustannukset siirtyvät tietysti matkustajille. Myös siksi meidän on jaksotettava. Enää ei ole suurta eroa junan, esimerkiksi suurnopeusjunan tai muun nopean raideliikenteen, ja lentokoneen käyttämisessä. Jos tarkastellaan turvallisuutta koskevia varotoimia juna-asemilla ja lentokentillä, yhtenäistämiseksi olisi ehkä sija. Katsotteko, että tässä olisi mahdollista ottaa käyttöön samanlaiset säännökset?

Puhemies. – (EN) Arvoisa komission jäsen...

(Jim Higginsin välihuuto istuntosalista)

Olen hyvin pahoillani, hyvä Jim Higgins, olen jo antanut kaksi täydentävää kysymystä, ja se on kaikki, mitä voin antaa, ja meidän on käsiteltävä tätä mahdollisimman asianmukaisesti.

(Jim Higginsin välihuuto istuntosalista)

Työjärjestyksessä säädetään kahdesta täydentävästä kysymyksestä. Olen pahoillani, mutta en voi ryhtyä keskustelemaan kanssanne. Se on epäoikeudenmukaista niitä kohtaan, joilla on kuulemista odottavia kysymyksiä.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa niille jäsenille, jotka eivät työjärjestyksen takia voi saada vastauksia kysymyksiinsä, joita he haluavat esittää, että toimistoni on valmis antamaan kaiken heidän haluamansa tiedon, joka meillä on valta antaa, jotta he saavat vastaukset kysymyksiinsä.

Manolis Mavrommatisin kysymyksen osalta – itse asiassa hän kysyi, voivatko jäsenvaltiot hyväksyä tiukempia turvatoimenpiteitä kuin asetuksessa (EY) N:o 300/2008 säädetään – jäsenvaltiot voivat, tietenkin, päättää soveltaa ankarampia toimenpiteitä kuin sääntelypuitteissa on säädetty. Näillä tiukemmilla toimenpiteillä voi kuitenkin olla seurauksia sisäisiin ilmailumarkkinoihin, koska ne usein ovat erilaisia jäsenvaltioittain.

Kertomuksessa, joka, vakuutan teille, julkaistaan hyvin pian, komissio käsittelee sitä, vääristävätkö nämä ankarammat toimenpiteet lentoyhtiöiden ja lentoasemien välistä kilpailua. Saarilentoasemien osalta, komissio tarkastelee myös tätä kysymystä annettujen vastausten puitteissa. Saarilentoasemat on tietysti sisällytetty tutkimukseen, joka koskee yleistä lentoasemajärjestelmää. Tiedätte, miten paljon komissio arvostaa alueita,

kuten oman kotimaanne saaria, mutta myös minun paremmin tuntemissani maissa alueita, joihin voidaan päästä vain lentokoneella tai laivalla. Komissio kiinnittää siksi näihin yhteyksiin paljon huomiota.

Paul Rübigin kysymyksen osalta komissio tarkastelee useita vaihtoehtoja. On mahdollista käyttää julkisia varoja, mikä on yksi mahdollinen ratkaisu ilmailun turvallisuutta koskevien kustannusten rahoittamiseksi. Siksi ei ole sanottu, että lippujen hintoja pitäisi nostaa. Muitakin rahoitusmuotoja voidaan käyttää. Ollakseni rehellinen ja antaakseni vastauksen, joka on enemmän kuin vain muodollinen vastaus, haluan korostaa, että komissio tutkii huolellisesti kaikkea kerättyä tietoa, heti, kun kaikki se on tutkittu, tarkastettu ja mitattu, yritämme laatia ehdotuksen, joka on tasapainoinen ja Euroopan kansalaisten etujen mukainen.

Arvoisa Paul Rübig, sanoisin teille saman kuin jo sanoin muille arvoisille jäsenille, että toimistoni on aina kaikkien jäsenten käytettävissä kaikkia selvennyksiä varten ja tapaamisten järjestämiseksi kanssani, jos haluatte kysyä minulta liikennealasta.

Puhemies. – (EN) **Stavros Arnaoutakis**in laatima kysymys numero 51 (H-0713/08)

Aihe: Korkealaatuiset liikennepalvelut ja Euroopan unionin piensaarialueet

Minkä suuntaisia toimia Euroopan komissio aikoo toteuttaa varmistaakseen kestävän ja korkealaatuisen liikennejärjestelmän Euroopan unionille ja myös kansalaisten oikeuksien ja heidän turvallisuutensa suojelun? Millä tavoin se aikoo myötävaikuttaa sellaisen luotettavan liikennejärjestelmän (laiva-lentokone-helikopteri) muovaamiseen, joka kattaa Euroopan unionin pienten saarten alueet?

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, tämä on jollakin tavalla jatkoa Manolis Mavrommatisin esittämään kysymykseen. Kestävän ja korkealaatuisen liikenteen turvaamiseksi Euroopassa ja kansalaisten oikeuksien ja heidän turvallisuutensa suojelemiseksi ehdotamme asianmukaista oikeudellista ja sääntelyyn liittyvää kehystä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja kun lainsäätäjät ovat hyväksyneet sen, varmistamme, että se pannaan täytäntöön.

Haluaisin antaa kolme esimerkkiä: matkustajien oikeudet, kestävä liikenne ja matkustajien turvallisuus. Pyysitte minua myös kertomaan tarkemmin, miten näillä ponnisteluilla edistetään laivaa, lentokonetta tai helikopteria koskevan luotettavan liikennejärjestelmän luomista Euroopan unionin pienten saarialueiden osalta. Tämän ehdotuksen pääasiallinen haaste on rahoitus. Siten palaamme edellisen kysymyksen aiheeseen.

Arvoisat jäsenet – voisin melkein sanoa kollegat, koska olen aina tietoinen siitä, että olen itse ollut monien vuosien ajan Euroopan parlamentin jäsen – meidän on oltava tässä asiassa selkeitä. Jäsenvaltioiden ja alueviranomaisten tehtävänä on päättää pienten saarialueiden ja näiden alueiden ja mantereiden välisten yhteyksien määrästä ja laadusta. Meidän tehtävämme, komission tehtävä, on toissijainen, ja se koostuu kahdesta hyvin erilaisesta toimesta. Toisaalta komissio panee täytäntöön EU:n koheesiopolitiikkaa, jolla tuetaan maantieteellisesti heikossa asemassa olevien alueiden ja luonnonhaitoista kärsivien alueiden kehitystä. Yhteisö voi koheesiopolitiikan puitteissa tarjota osarahoitusta saarialueille pääsyn parantamiseksi. Toisaalta komission velvollisuus on varmistaa, että liikenteenharjoittajille osoitetulla rahoitustuella ei vääristetä sisämarkkinoiden kilpailua yleisen edun vastaisesti.

Tämä turvatoimi taataan yhteisön lainsäädännöllä liikenteen sisämarkkinoista. Komissio ei voi valtuuttaa valtionapua laadukkaalle liikenteelle saarialueille ja niiltä pois, erityisesti yleispalveluvetoa koskevan korvauksen muodossa. Meri- ja ilmaliikenteen sisämarkkinoita koskevalla lainsäädännöllä jäsenvaltioille jätetään laaja toimivalta päättää, miten ne järjestävät julkisen liikenteen, jolla saaret yhdistetään mantereeseen ja toisiinsa edellyttäen, että kaikilla mahdollisilla liikenteenharjoittajilla on yhdenvertaiset mahdollisuudet tarjota kyseistä julkista palvelua.

Costas Botopoulos, kysymyksen laatijan puolesta. – (IT) Arvoisa komission jäsen Tajani, koska olette puhunut italiaksi, minua houkuttaa tehdä samoin, mutta pidättäydyn ja puhun sen sijaan kreikaksi.

(EL) Arvoisa komission jäsen, kysymykseni ei liittynyt niinkään rahoitukseen, jonka arvoisa ystäväni Manolis Mavrommatis on kattanut; se liittyi kolmeen erityiseen kohtaan, joihin viittasitte ja joita haluan erityisesti kommentoida. Ensimmäinen on liikenteen taso, joka on hyvin tärkeä asia. Toinen on pieniä saaria koskeva erityistapaus. Kuten tiedätte, kotimaassani on runsaasti hyvin pieniä saaria, jotka ovat erityistapaus, ja kolmas kohta on näiden pienten saarten asukkaiden mielentila, sillä he tuntevat itsensä hieman eristetyiksi, juuri tässä tapauksessa, muusta Kreikasta ja Euroopasta yleisesti, kun emme onnistu kiinnittämään erityistä huomiota heidän ongelmiinsa, erityisesti liikenteen osalta. Kysymykseni on siksi poliittinen kysymys, joka menee rahoitusta pidemmälle: katsotteko, että Euroopan unionilla pitäisi olla tässä myös poliittinen tehtävä?

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Haluaisin kiittää arvoisaa jäsentä siitä, että hän vastasi minulle omalla kielelläni. Minua puolestaan houkuttaa vastata teille muinaiskreikaksi, sillä olen opiskellut sitä monia vuosia – äitinikin opetti muinaiskreikkaa monia vuosia, mutta ehkä tekisin joitakin virheitä ja te ette saattaisi ymmärtää minua. Kiitos kuitenkin eleestä.

Arvoisa Costas Botopoulos, sanoin tämän itse ollessani parlamentin jäsen, kun minut valittiin vaalipiiristä, jossa myös on monia saaria, joten olen hyvin tietoinen vakavista yhteysongelmista, joita heillä on, koska he asuvat kaukana mantereesta, erityisesti talvella. Koska monet näistä saarista ovat matkailukohteita, kesällä laivat kuljettavat vierailijoita ja myös saarella asuvia ihmisiä, joilla ei siksi ole ongelmia kahteen tai kolmeen kuukauteen (kesä-, heinä- ja elokuu). Ongelmat alkavat syyskuussa, ja silloin on todellinen vaara tuntea itsensä eristyneeksi.

Mielestäni Euroopan komissio, joka ei voi päättää suoraan asiasta – mainitsin tämän puheessani, otamme aina huomioon toissijaisuusperiaatteen – voi tarjota tukea esimerkiksi osarahoittamalla tiettyjä liikennejärjestelmiä, sisämarkkinoita vääristämättä, jotta näillä kansalaisilla, jotka ovat Euroopan kansalaisia ja joilla on samat oikeudet liikkumiseen kuin suurissa kaupungeissa tai mantereella asuvilla ihmisillä, olisi erityisesti oikeus matkustaa ja saada lähetyksiä, koska kysymys koskee myös elintarvikkeiden toimitusta sekä veden toimitusta joillekin saarille.

Arvoisa jäsen, jaan näkemyksenne ja tuen sitä. Euroopan komissio, joka pyrkii suojelemaan kaikkien kansalaisten oikeuksia kaikkina aikoina, aikoo mahdollisuuksien ja voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti työskennellä lujasti tukeakseen pienimmillä saarilla asuvia ihmisiä tarjoamalla käytännöllisiä ratkaisuja näiden ihmisten tarpeisiin, joilla todella on epäsuotuisat olosuhteet, erityisesti talvikuukausien aikana.

Olen teidän ja kaikkien kreikkalaisten Euroopan parlamentin jäsenten käytettävissä – eikä tietysti vain kreikkalaisten Euroopan parlamentin jäsenten – jos haluatte keskustella aloitteista, jotka haluatte hyväksyä antaaksenne käytännöllisiä vastauksia pienten saarten asukkaille.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Voisitteko selvittää enemmän sen asianmukaisen sääntelykehityksen sisältöä, jonka sanoitte olevan tekeillä, erityisesti pieniä saaria koskevan liikenteen saatavuuden taloudellisen kestävyuden osalta?

Arvoisa komission jäsen, voinko saada teiltä vakuutuksen, että tämä tuleva sääntelykehys, joka teillä on mielessänne, ei vaikuta mitenkään nykyiseen yleispalveluvuorotetta koskevaan järjestelmään? Se on olennaista näiden syrjäisten alueiden taloudellisen kestävyuden kannalta.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Kiitos, arvoisa jäsen, tämän kysymyksen esittämisestä. Luulen, että mainitsin sen pääpuheenvuorossani, jossa vastasin kysymykseen. Aikomuksemme on estää kaikki kilpailun vääristyminen. Minkä tahansa asioihin puuttumisen pitäisi palvella vain kansalaisten tarpeita, häiritsemättä sisämarkkinoita ja rikkomatta kilpailua, mutta ainoastaan, toistan, jos sen tarkoituksena on antaa epäsuotuisilla alueilla asuville ihmisille, erityisesti talvikuukausien aikana mahdollisuus olla kansalaisia kaikkien muiden lailla. Tukemme kohdistetaan, aiheuttamatta kenellekään harmia, siihen, että nämä kansalaiset voivat elää samoilla ehdoilla kuin kaikki muutkin Euroopan unionin kansalaiset.

Voin siksi vakuuttaa teille huolenaiheidenne osalta, että tavoitteemme on auttaa näitä kansalaisia vääristämättä markkinoita tai kilpailua.

Puhemies. – (EN) **Marie Panayotopoulos-Cassiotou**n laatima kysymys numero 52 (H-0715/08)

Aihe: Meriliikenteen turvallisuutta koskevat eurooppalaiset lainsäädäntötoimet

Onko komissio arvioinut, mitä tapahtuu eurooppalaiselle merenkululle, mikäli merenkulun turvallisuutta koskevat eurooppalaiset lainsäädäntötoimet, jotka ovat päällekkäisiä suhteessa tähänastisiin samanlaisiin kansainvälisiin sääntöihin, saatetaan voimaan?

Miksi komissio ei pidä riittävänä sitä, että jäsenvaltiot ratifioivat IMO:n kansainväliset yleissopimukset, jolloin jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia asioita ja Euroopan yhteisön ja jäsenvaltioiden yhteiseen toimivaltaan kuuluvia asioita sääntelisivät pelkästään kansainväliset lainsäädäntöpuitteet, joita jäsenvaltiot muovaavat yksinomaisen toimivaltansa kautta suvereenien oikeuksiensa pohjalta.

Kun näinä aikoina Euroopan kansalaiset ovat erityisen sensitiivisiä, mitä tulee heidän oman valtionsa suvereeneihin oikeuksiin ja hyvin suurten taloudellisten paineiden alaisena olevaan alaan kuten meriliikenteeseen, eikö yhteisön yksinomaisen toimivallan ja komission uusien valtuuksien tavoittelu ole vahingollisia kokonaisuuden kannalta?

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, Manolis Mavrommatis on aina hyvin aktiivinen ja aina mukana liikennettä koskeissa asioissa. Komission ehdotuksiin kuuluu aina vaikutustenarviointi. Tämä on totta erityisesti kolmannelta meriturvallisuuspaketista marraskuussa 2005 annettujen ehdotusten osalta.

Komission tämän alan ehdotuksissa otetaan erityisesti huomioon asiaankuuluvat kansainväliset yleissopimukset. Useimmissa tapauksissa lainsäädäntöehdotusten tarkoituksena on kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan yleissopimukset tai panna ne täytäntöön yhteisön puitteissa. Niillä pyritään aina hankkimaan uusia toimivaltuuksia. Haluaisin selvittää yleisen väärinkäsityksen: yhteisöllä on jo meriturvallisuutta koskevat tarvittavat valtuudet yhteisen liikennepolitiikan puitteissa. On kuitenkin väistämätöntä, että kun Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat lainsäädäntöä, jäsenvaltioiden valmiuksia toimia eristyksessä kansainvälisellä tasolla rajoitetaan.

Se ei ole kuitenkaan haitta jäsenvaltioille. Se auttaa itse asiassa vahvistamaan yhteistä vaikutusvaltaamme kansainvälisessä yhteisössä ja nostaa siten kansalaisten elämän ja ympäristön suojelun tasoa. Joskus EU:n on yksinkertaisesti tehtävä aloite. Näin kävi esimerkiksi silloin, kun otimme käyttöön yksirunkoisten öljysäiliöalusten nopeutetun poistamisen ja päätöstämme seurasi Kansainvälisen merenkulkujärjestön samanlainen päätös.

Arvoisa Manolis Mavrommatis, olette hyvin tietoinen ongelmista Kansainvälisen merenkulkujärjestön kanssa: emme voi aina tehdä päätöksiä itse. On valtuuksia, jotka eivät koske Eurooppaa, ja jatkuva vertailu tähän järjestöön on siksi välttämätöntä, ei vähiten siksi, että merilläämme on usein aluksia, jotka purjehtivat sellaisten maiden lippujen alla, jotka eivät kuulu unioniin.

Ehdotetun uuden meriturvallisuutta koskevan lainsäädännön nojalla komissio kuitenkin toivoo voivansa korjata meriliikenteen maailmanlaajuisen ulottuvuuden, joka edellyttää maailmanlaajuisia ratkaisuja, ottaen samalla huomioon maailmanlaajuisen oikeudellisen kehyksen rajoitukset.

Arvoisa Manolis Mavrommatis, yhteisön toiminta on konkreettinen osoitus jäsenvaltioiden yhteisestä ponnistuksesta ja sitoumuksesta, ei ulkopuolelta tulevasta määräyksestä, joka olisi vastoin niiden etuja. Meidän ja teidän ponnistelujen ansiosta niiden Euroopan vesillä seilaavien alusten määrä, jotka eivät vastaa nykyisiä normeja, on laskenut jyrkästi. Komissio jatkaa tasapainoisen mutta ennakoivan politiikan toteuttamista ja pitää kansalaistemme elämän ja toimeentulon suojelua päätavoitteenaan.

Manolis Mavrommatis, *kysymyksen laatijan puolesta*. – (IT) Arvoisa komission jäsen, tiedätte, miten paljon nautin keskusteluistamme ja väittelyistämme. Teillä on lisäksi aina minulle vastaus. Haluaisin luonnollisesti kiittää teitä noista kohdista, jotka koskevat kaikkia Euroopan unionin jäsenvaltioita.

(EL) Kun näinä aikoina Euroopan kansalaiset ovat erityisen sensitiivisiä, mitä tulee heidän oman valtionsa suvereeniin oikeuksiin ja hyvin suurten taloudellisten paineiden alaisena olevaan alaan kuten meriliikenteeseen, eikö yhteisön yksinomaisen toimivallan ja komission uusien valtuuksien tavoittelu ole vahingollisia kokonaisuuden kannalta?

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa Manolis Mavrommatis, en usko, että vahingon aiheuttamisesta on vaaraa, mutta tavoitteena on yrittää yhtenäistää kehyksen puitteissa sitä, mikä on aina monimutkaista merilainsäädännössä, koska valitettavasti vastassamme ovat aina Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätökset ja, kuten olen sanonut, onneksi EU joskus ottaa johtoaseman ja kansainvälinen järjestö seuraa meitä.

Aikomuksemme ei ole, toistan, rajoittaa jäsenvaltioiden oikeuksia vaan vain yrittää saada aikaan yhtenäistäminen, jonka ansiosta pelkästään EU:n kansalaisille voidaan antaa nopeampia ja selkeämpiä vastauksia.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Ihmettelin, onko komission jäsen tyytyväinen siihen, että jäsenvaltiot ovat toteuttaneet riittävästi toimia voimassa olevan lainsäädännön ja sääntelyn panemiseksi täytäntöön. Minulla oli omat kokemukseni toimimisesta oikeudellisessa asemassa, kun tapahtui hyvin vakava onnettomuus, ja jopa 12 kuukautta onnettomuuden jälkeen laivayhtiö ei edelleenkään noudata silloin ja yli kolme vuotta voimassa olleita säännöksiä.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Haluaisin kiittää arvoisaa jäsentä tästä kysymyksestä, koska se antaa minulle tilaisuuden kertoa erittäin myönteisestä tuloksesta, jonka liikenneneuvostossa saimme kaksi viikkoa sitten aikaan Luxemburgissa, kun neuvosto viimein antoi luvan kolmannen meripaketin antamiselle. Tämä menestys johtuu myös Euroopan parlamentin sinnikkyudesta, sen sitoumuksesta, siitä,

että se teki äänensä kuuluvaksi yhdessä komission äänen kanssa, saadakseen aikaan kattavamman sääntelyn yleisen turvallisuuden takaamiseksi kaikissa suhteissa, mukaan luettuna meremme, ympäristönsuojelu ja vastuuvuorollisuus onnettomuuksissa.

Kun nämä säännöt tulevat voimaan, yhteisön valvontaa vahvistetaan ehdottomasti. Voin vakuuttaa teille, että komission sitoumuksen osalta me jatkamme tilanteen valvomista huolellisesti ja tarkasti, mukaan luettuna virastomme työ Lissabonissa, varmistaaksemme, että kaikkea yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan aina, ja ennen kaikkea varmistaaksemme, että meremme ovat entistä turvallisempia, ja varmistaaksemme yhteisen oikeudellisen ja operatiivisen toiminnan kaikilla merillä Euroopan unionin toimivallan puitteissa.

Puhemies. – (EN) **Emmanouil Angelakasin** laatima kysymys numero 53 (H-0717/08)

Aihe: Kaupunkiliikenteen parantaminen

Kaupunkiliikenteen tilanne ei ole tällä hetkellä parhaimpia mahdollisia Euroopan kansalaisten kannalta. Liikenteen voimakkaan ruuhkautumisen aiheuttamat hankaluudet suurissa kaupungeissa, lisääntyvä saastuminen, kun kaupunkien sisäinen liikenne aiheuttaa 40 prosenttia ja enemmänkin tieliikenteen hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärästä, sekä autoilijoiden ja suojattomassa asemassa olevien ryhmien kuten jalankulkijoiden ja polkupyöräilijöiden turvallisuuden puute ovat vain esimerkkejä ongelmista, jotka Euroopan kansalaisilla on päivittäin vastassaan suurissa kaupungeissa. Mitkä ovat komission ehdottamat tavoitteet ja toimintasuunnitelma edellä mainitun suhteen, jotta voitaisiin ryhtyä puhumaan kestävämmästä kaupunkiliikenteestä, ja mikä on niiden toimien aikataulu, joilla se pyrkii saavuttamaan tavoitteensa?

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, kaupunkiliikennettä koskeva aihe, haluaisin kertoa arvoisille jäsenille – ”kollegat” tulee aina mieleeni ensimmäiseksi, se on tapa, olen ollut komission jäsenenä vasta muutaman kuukauden, kun taas Euroopan parlamentin jäsenenä olin monia vuosia ja ilmiselvästi tunnen vielä kuuluvani tähän parlamenttiin – oli yksi La Rochellessa 1. ja 2. syyskuuta 2008 järjestetyn epävirallisen neuvoston kokouksen aiheena, ja siitä keskusteltiin pitkään. Komissio ja jäsenvaltiot kiinnittivät asiaan paljon huomiota ja kutsuivat asiantuntijoita, suurten ja keskikokoisten kaupunkien johtajia ja alan erityisasiantuntijoita puhumaan kaupunkiliikenteestä.

Puhuin itse tästä aiheesta tieturvallisuuspäivänä, joka järjestettiin muutama päivä sitten Pariisissa – komission ja neuvoston virallinen päivä tieturvallisuusviikon aikana – ja korostin, että tieturvallisuuden on myös tarkoitettava hyvää kaupunkiliikennejärjestelmää: teistämme tulee turvallisempia, ennen kaikkea suurkaupungeissa, jos on olemassa hyvä kaupunkiliikennejärjestelmä. Mielestäni tällä vähennetään väistämättömästi onnettomuuksien uhrien määrää suurkaupungeissa, joissa onnettomuuksia tapahtuu eniten ja joissa uhreja on eniten.

Komissio laatii kaupunkiliikenteestä toimintasuunnitelmaa, joka perustuu vihreän kirjan julkaisua seuranneisiin kuulemisiin. Aiomme esittää suunnitelman ennen tämän vuoden loppua. Tämä suunnitelma sisältää ehdotuksia määrätyistä toimista Euroopan unionin tasolla tuleviksi vuosiksi.

Euroopan komissiolla ei tietysti ole tässä toimivaltaa: nämä ovat jäsenvaltioita koskevia asioita, mutta me haluamme toissijaisuusperiaatteen, joka, kuten kaikki tiedätte, tulee sanasta *subsidiūm*, nojalla auttaa jäsenvaltioita ja suurkaupunkien johtajia. Milanon entinen pormestari, Gabriele Albertini, liikenne- ja matkailuvaliokunnan varapuheenjohtaja, voi antaa todistuksen kaikesta tästä: tämän toimintasuunnitelman avulla varmistamme, että kaikki meillä oleva tieto, kaikki neuvot, kaikki ajatukset, kaikki ehdotukset, voidaan antaa kaupunkien käyttöön, ennen kaikkea sellaisten suurkaupunkien käyttöön, joissa on liikenneongelmia.

Toimintasuunnitelmalla tuetaan myös poliittisia päättäjiä paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla noudattamaan täysimääräisesti – toistan, noudattamaan täysimääräisesti – toissijaisuusperiaatetta. Ehdottamillamme toimilla autetaan leikkaamaan kustannuksia, takaamaan yhtenäismarkkinoiden asianmukainen rahoitus ja luomaan uusia markkinoita uusille tekniikoille ja kehittämään kestävä kaupunkiliikenne. Ei ole mikään sattuma, että vasta eilisiltana päätettiin keskustelu ja äänestettiin direktiivistä, jonka pitäisi kannustaa, sen tavoitteena on kannustaa, paikallisviranomaisia hankkimaan julkisen liikenteen välineitä, joilla on pienemmät haitalliset kaasupäästöt.

Nyt on kuitenkin vielä liian aikaista hahmotella toimintasuunnitelman sisältöä tai puhua siitä tarkasti, mutta odotamme kuitenkin, ja te voitte odottaa, että sillä katetaan sääntöjen rikkomisen viheralueille pääsyn osalta, kaupunkien tavaraliikenne ja logistiikka, parempi tiedotus eurooppalaisten kaupunkien julkisen liikenteen järjestelmistä tai laajat suunnitelmat kestävästä kaupunkiliikenteestä ja ehdotukset tavoista, joilla kaupunkisuunnittelu ja liikkuvuus voidaan yhdistää. Toimintasuunnitelmaan voi myös kuulua ehdotuksia tiedonjakamisesta ja parantuneesta tiedon keräämisestä ja tutkimuskäytännöistä, ja siinä voidaan käsitellä

myös rahoitusta, joka on äärimmäisen arkaluontoinen kysymys. Tämä kaikki, toistan, perustuu toissijaisuusperiaatteen noudattamiseen.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, odotamme ehdottamaanne toimintasuunnitelmaa hyvin kiinnostuneina, ja sitten meillä on tilaisuus keskustella jälleen.

Haluaisin kuitenkin kuulla henkilökohtaisen mielipiteenne seuraavasta asiasta: Lontoon, Rooman ja Tukholman kaltaisissa kaupungeissa käyttöön otetuista ruuhkamaksuista on keskusteltu paljon, ja ne näyttävät auttavan ruuhkien vähentämisessä ja julkisen liikenteen käyttäjien määrän nostamisessa. Kuitenkin muissa kaupungeissa, joissa ei ole järjestelmällistä verkostoa, tähän suhtaudutaan epäillen, ja haluaisin tässä vaiheessa kuulla henkilökohtaisen mielipiteenne kokeneena komission jäsenenä siitä, kannatatteko, ja missä määrin, näitä ruuhkamaksuja.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa jäsen, kysymys on äärimmäisen arkaluontoinen: jos Gabriele Albertini, joka on aina hyvin antelias, haluaisi tarjota meille kahvit, puhuisimme siitä ja kuulisimme eurooppalaisen suurkaupungin pormestarin kokemuksia.

Tähän kysymykseen ei ole helppoa vastausta. Olin kaupunginvaltuutettu Roomassa viiden vuoden ajan ennen Euroopan parlamentin jäseneksi valitsemista, ja käsittelin näitä samoja asioita. Näitä asioita on tarkasteltava kaupunkikohtaisesti, tapauskohtaisesti, koska joillakin kaupungeilla – ajattelen Roomaa – on historiallinen keskusta, jossa on hyvin kapeat kadut, joilla liikenne on hankalaa. Muissa kaupungeissa on erilainen kaupunkiympäristö, joten ei ole helppoa säätää yhtä sääntöä kaikille.

Minun mielestäni kaupunginjohtajien pitäisi, aina toissijaisuusperiaatetta soveltamalla, päättää yhteisymmärryksessä kaupunginvaltuustojen kanssa ruuhkamaksujen säätämisestä, jos se heidän mielestään on hyödyllistä ja jos heidän hallinnoimansa kaupungin on rajoitettava liikennettä, koska hyvin vanhoissa kaupungeissa keskusta ruuhkautuu hyvin helposti. Tilanne vaihtelee siksi kaupungista toiseen, ja ratkaisun löytäminen on vaikeaa. Sanoisin ehdottomasti, että se on vaihtoehto, jota ei pidä ylenkatsoa, vaikka se joskus aiheuttaakin hämmennystä. On tarkasteltava toiminta-alaa. Toistaisin, että yksittäisten kaupunkien on tehtävä päätös. Itse en periaatteessa ole sitä vastaan, mutta tietyissä tapauksissa sen säätäminen voi olla epäoikeudenmukaista, kun taas toisissa se voi olla täysin asianmukaista.

Koska Euroopan kaupungit ovat moninaisia, mielestäni erityisesti tässä tapauksessa lopullinen päätös pitäisi aina jättää paikallisviranomaisille, vaikka toimintasuunnitelmassa tarjoammekin ehdotuksia ja ajatuksia. Tärkeää on se, että kansalaisille tiedotetaan aina ja että he tietävät, mitä tapahtuu ja mitä päätöksiä tehdään, koska kun veroja maksetaan, on aina hyvä, että kansalaiset ymmärtävät, mistä he maksavat.

Olen pahoillani, että en voi antaa lopullista periaatteellista vastausta. Katson todella, että meidän on tutkittava tosiasioita ja vaikutusta, mukaan luettuna kaupunkiympäristö, ja tehtävä päätökset tapauskohtaisesti. Lopuksi haluaisin sanoa jälleen, että periaatteessa en ole sitä vastaan, mutta voi olla tapauksia, joissa tällaisen veron säätäminen voisi olla hyödytöntä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, olin hämmästynyt kahdesta käyttämästänne sanasta: että rahoitus on ”arkaluontoinen” asia ja että toistitte ”toissijaisuutta”, joka on tärkeää.

Onko komissio huolissaan siitä, että jäsenvaltioiden talousvaikeudet estävät tarvittavat investoinnit tehokkaihin julkisen liikenteen järjestelmiin? Samalla jäsenvaltiot saattavat säätää suurkaupungeissa ruuhkamaksuja paineen alla oleville moottoriajoneuvojen käyttäjille, joilla ei vaihtoehtoja.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Rakas Antonio Tajani, olemme tietysti iloisia siitä, että meillä on tilaisuus esittää kysymyksiä, erityisesti kaupunkiliikennettä koskevista tarjouspyynnöistä. Onko olemassa mitään suunnitelmia kaupunkiliikennettä koskevista tarjouksista, kuten Ruotsissa on useissa tapauksissa tehty, ja siellä on nyt kilpailua kaupunkiliikenteessä?

Toiseksi: onko todella suunnitelmia yhtenäisistä valvontajärjestelmistä koko Euroopassa? Ulkomaiseen kaupunkiin saavuttaessa on usein vaikeaa ymmärtää, miten sikeläinen järjestelmä toimii, ja ehkä tässä tarvitaan komission ehdotusta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, kiitos kysymyksestä. Ensinnäkin meidän pitäisi minun mielestäni toimintasuunnitelmalla, jonka aiomme esittää, korostaa tarvetta antaa tietoa Euroopan kansalaisille heidän siirtyessään yhdestä kaupungista toiseen, jotta he tietävät, mikä tilanne on ja mitä he löytävät matkustaessaan Tukholmasta Madridiin verrattuna matkaan Roomasta Wieniin, jotta he

ymmärtävät tilanteen, mitä veroja heidän on ehkä maksettava, ja jotta he voivat järjestää matkansa, olipa kyseessä sitten työ tai matkailu. Tämä on jo tärkeää, ja uskon, että meillä on työtä tehtävänä.

Arvoisat jäsenet, tietysti korostan toissijaisuusperiaatetta, koska Euroopan unionin ei pidä puuttua asioihin, jotka kuuluvat tiukasti paikallisviranomaisten toimivaltaan. Sama koskee rahoitusnäkökohtia; komissio ei voi puuttua. Rahoitus on ongelma. Pyrimme tietysti toimintasuunnitelmassamme keräämään yhteen kaikki eri kuulemisissa esitetyt ehdotukset, jotta voimme tarjota palveluja ja tukea paikallisviranomaisille, jotka voivat sitten päättää hyväksyä tai hylätä ne. Tavoitteenamme on yrittää yhtenäistää järjestelmää, ainakin kansalaisten tiedottamisen osalta, ja tarjota eri paikallisviranomaisille mahdollisimman paljon tietoa muiden kaupunkien kokemuksista, jotta ne voivat käyttää sitä halutessaan. Tämä on tärkeää.

Rahoituksen osalta olen sitä mieltä, että kukin paikallisviranomainen voi vapaasti tehdä niin kuin katsoo sopivaksi tietysti häiritsemättä markkinoita tai kansalaisten liikkumisvapautta. Kaikissa tapauksissa on aina valittava sopivin ratkaisu. Paul Rübigin viimeisen kysymyksen osalta haluaisin kuitenkin sanoa, että yleispalveluvelvoitetta koskevalla direktiivillä paikallisviranomaisille jätetään vapaus valita, tekevätkö ne tarjouspyyntöjä vai eivät. Mielestäni Euroopan unioni on tästä näkökulmasta jälleen korostanut toissijaisuusperiaatetta.

Mielestäni se on oikein, koska työmme ei pitäisi olla hyökkäävää: meidän ei pitäisi säännellä kaikkea ja mitä tahansa, meidän pitäisi huolehtia isoista asioista, antaa isoja vastauksia, jos mitään, auttaa paikalliselimiä ja jäsenvaltioita ratkaisemaan ongelmat, kun ne pystyvät siihen, ehkä Euroopan unionin avulla ja tuella siten, että tämä tuki ei ole hallitsevaa tai hyökkäävää. Mielestäni tämän pitäisi paikallisessa julkisessa liikenteessä olla periaate, jota me kaikki noudatamme, ja uskon, että haluamme tehdä niin.

Puhemies. – (EN) Kyselytunti on päättynyt.

Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.45 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARAPOULOU**

14. Ukrainan suuren nälänhädän Holodomorin (1932–1933) muistopäivä (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Ukrainan suuren nälänhädän holodomorin (1932–1933) muistopäivästä.

Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja toivottaa suurlähettilään johtaman Ukrainan valtuuskunnan tervetulleeksi parlamenttiin.

(*Suosionosoituksia*)

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, minulla on kunnia osallistua tähän keskusteluun, jossa muistetaan vuosien 1932 ja 1933 suurta nälänhätää, joka oli yksi 1900-luvun suurista tragedioista. Monen hiljaisuuden vuoden jälkeen huomioltamme vaativat kärsineiden todistukset sekä niiden monen selviytyjän kertomukset, jotka joutuivat kohtaamaan tuon kauhean tapahtuman.

On elintärkeää, että holodomorin kokemuksia ei unohdeta. Suuren nälänhädän kertomus ei ole vain Ukrainan kansan tragedia, vaan se muistuttaa meitä jälleen siitä, mihin ihmisolennot ovat kykeneväisiä. Holodomorilla on kuitenkin meille jotakin tärkeää opetettavaa: niin monen uhri ei ole ollut turha. Heidän uhrauksensa muistuttaa meitä siitä, että yksittäisten ihmisten alistamista ei pidä hyväksyä missään tilanteessa, ei minkään syyn tai tarkoituksen takia. Tuo hirvittävä nälänhätä on osoittanut, että perustuslaillinen valtio on ylivertainen verrattuna valtioon, jossa mitään toisinajattelun muotoa ei sallita. Holodomorin kaltaisia tragedioita tapahtuu vain sellaisissa ihmisyyhteisöissä, joissa loukataan kansalaisten oikeuksia, oikeusvaltion periaatetta ja demokraattisia periaatteita.

Euroopan unioni syntyi sodan ja monien totalitaaristen järjestelmien tuhkasta, niiden diktatuurien, jotka niin syvästi haavoittivat Euroopan ja koko maailman historiaa. Noista samoista tragedioista ja katastrofeista nousivat kuitenkin esiin Euroopan demokratiat ja, 50:en viime vuoden aikana, noille raunioille on rakennettu

rauhan kausi, rauhan, jota meidän velvollisuutemme on puolustaa ja viedä unionin rajojen ulkopuolelle: viisikymmentä rauhan vuotta ovat olleet yhdistyneen Euroopan suurin saavutus.

Ukraina on nyt myös muuttunut. Itsenäisenä valtiona, Euroopan neuvoston jäsenenä ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja monien muiden näitä perusoikeuksia suojaavien kansainvälisten välineiden allekirjoittajana Ukrainalla on loistava tilaisuus vakiinnuttaa itsensä, vahvistaa asemaansa demokraattisena valtiona, joka kunnioittaa ihmisoikeuksia ja oikeusvaltion periaatetta. Se on ehdottomasti kunnianhimoinen ja vaikea tehtävä. Olemme todistaneet monia vaikeuksia; monet poliittiset taistelut ovat jättäneet merkkinsä tämän maan viime vuosien historiaan, ja maa on vahvistunut demokratiassaan.

Tänä historiallisena aikana meidän on annettava kaikki poliittinen tukemme ja rohkaisumme oikeuslaitoksen riippumattomuudelle. On tärkeää, että Ukraina jatkaa korruption torjuntaa ja äskettäisten vaalien tulosten huomioon ottamista, jotta demokraattisia periaatteita noudatetaan. Eikä se saa jättää suojelematta heikoimpia ja syrjäytyneitä, heidän rodustaan, etnisestä alkuperäistään tai uskonnostaan tai todellakin heidän sukupuolisesta suuntautumisestaan tai terveydentilastaan riippumatta.

Euroopan unioni jatkaa Ukrainan tukemista näissä merkittävässä ponnisteluissa. Samalla jatkamme yhteistyötä ukrainalaisten kumppaneidemme kanssa lisätäksemme kaikkien kyseisen kansan kansalaisten vaurautta avaamalla uusia markkinoita ja lisäämällä taloudellisen toiminnan ja investointien mahdollisuuksia sekä syventämällä kansalaistemme välisiä suhteita.

Haluaisin liikenteestä vastaavana komission jäsenenä lisätä, että Euroopan laajuisten verkkojen osalta meidän pitäisi muistaa, että niillä ei vain vahvisteta sisämarkkinoitamme, vaan ne ovat myös väline Euroopan rajojen laajentamiseen, Euroopan avaamiseen uusille näkymille ja yhteyksien vahvistamiseen Euroopan unionin rajalla sijaitseviin läheisiin ja ystävällisiin maihin, kuten Ukrainaan.

Holodomorin uhreille ei voi olla parempaa kunnianosoitusta kuin vauraan, vakaan ja demokraattisen Ukrainan luominen, Ukrainan, joka perustuu vakaisiin instituutioihin ja osallistuvaan kansalaisyhteiskuntaan. Vain, jos tämä tavoite saavutetaan, niin monen syyttömän uhrin uhraus ei ole ollut turha.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on perustettu sovinnolle: uskolle, että voimme luoda paremman tulevaisuuden tunnustamalla menneisyytemme kaikessa raakuudessaan.

Saksa on aivan oikein kohdannut ja pyrkinyt sovittamaan natsien kauden ja holokaustin sanoinkuvaamattomat kauheet. Unionimme uusimmat jäsenvaltiot etsivät omia tapojaan pyrkiä totuuteen ja sovintoon analysoimalla suoraan ja kompromisseja tekemättä kommunistista totalitaarista menneisyyttään. Mutta jotkin maat pyrkivät pakoon historiaansa. Esimerkiksi Turkki kieltää mielestäni edelleen ensimmäisen maailmansodan varjolla toteutetun armenialaisten ja assyrialaisen kansanmurhan. Venäjä on myös taistellut päästäkseen sovintoon Stalinin kommunistisen diktatuurin raakuuden kanssa.

Tämäniltaisen päätöslauselman tarkoitus on ilmaista kauhumme holodomorista, tarkoituksella aikaansaadusta nälänhädästä vuosina 1932–1933. Päätöslauselma kuvastaa päätöstämme muistaa sen miljoonat uhrin, joista jotkut ovat vielä nytkin elossa ja voivat kertoa hirvittävän tarinansa. Heidän todistuksensa on olennaisen tärkeä, koska pian he ovat kaikki poissa. Vain muistuttamalla itseämme tällaisista hirvittävistä rikoksista ihmisyyttä vastaan voimme yrittää varmistaa, että niitä ei tapahdu koskaan uudelleen. Tässä päätöslauselmassa ei ole sanaa ”joukkotuhonta”, koska tämän parlamentin muut ryhmät eivät katso, että holodomoriin pitäisi soveltaa kyseisen käsitteen tiukkaa määrittelyä. Loppujen lopuksi joukkotuhontaa koskeva yleissopimus laadittiin vasta toisen maailmansodan jälkeen. Mutta ehkä myös – ja mikä on mielestäni vielä valitettavampaa – koska pelätään tämän päivän Venäjän loukkaamista.

Mutta kukaan meistä ei halua vähätellä Ukrainaa kohdanneita käsittämättömiä kärsimyksiä Millään sanalla tai sanoilla ei voida asianmukaisesti kuvailla holodomorin epäinhimillisyyttä. Tärkeää ei niinkään ole käyttämämme teksti vaan tunne, jota yritämme ilmaista päätöslauselmassamme – solidaarisuus Ukrainaa kohtaan sen pitkään kärsineeseen kansaan kohdistuneiden joukkomurhien 75. vuosipäivänä.

Yksi historian meille antama opetus on olemassa olevien vankkojen kansainvälisten laki- ja tuomioistuinrakenteiden merkitys, jos sellaisen kurjuuden aiheuttajia aiotaan ikinä rangaista. Nürnberg oli tämän pitkän ja pitkäksi venyneen prosessin alku. Entisen Jugoslavian rikoksia käsittelevä tuomioistuin, jossa pian syytetään Radovan Karadžićia, osoittaa, että nämä periaatteet ovat nyt tärkeämpiä kuin koskaan. Tämä parlamentti ilmaisi eilen vahvan tukensa ugandalaisen herran vapautusarmeijan johtajan, Joseph Konyn, tuomiselle kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomittavaksi. Massamurhiin ja tuhoon syyllistyvillä tyranneilla, olivatpa he missä tahansa, ja tänä iltana kyse on Josif Stalinista, ei pitäisi olla turvapaikka missään.

Ukraina on kokenut paljon surua historiansa aikana, ja toivon todella, että seuraava vaihe sen loistokkaassa historiassa sisältää sen, että Ukraina ottaa ei niin kaukaisessa tulevaisuudessa oikeutetun paikkansa Euroopan unionin täysimääräisenä jäsenenä. Georgian kriisin jälkeen ei voi olla epäilystäkään, että monet venäläiset nationalistit eivät ole tyytyväisiä esimerkiksi Ukrainan valtaan Krimin niemimaalla. Mutta olen varma, että jos tuemme yhdessä solidaarisesti Ukrainan kansaa, eräänä päivänä se ottaa paikkansa Euroopan kansojen perheessä.

Adrian Severin, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin erityinen keskustelu. Poliittisena elimenä Euroopan parlamenttia pyydetään antamaan lainsäädäntöä ja tarjoamaan toimeenpaneville päätöksentekijöille poliittista ohjausta nykyaikamme haasteiden, mahdollisuuksien ja vaarojen asianmukaisesta käsittelystä. Olemme toisin sanoen historian tekijöitä emmekä historioitsijoita. Meitä ei pyydetä arvioimaan menneisyyttä vaan rakentamaan nykyisyyttä, ja tulevaisuus oletettavasti arvioi meidät.

Siksi sosialidemokraattien ryhmä suostui vastahakoisesti tukemaan päätöslauselmaa, jolla ilmeisesti pyritään luomaan historiallinen totuus Ukrainassa aiemmin tapahtuneesta traagisesta tapahtumasta.

Teimme sen kuitenkin, koska ymmärrämme, että solidaarisuus Ukrainan kansaa ja heidän kärsimyksiään kohtaan voisi tukea ukrainalaisia heidän pyrkimyksissään yhdistää maansa, tehdä siitä demokratia, nykyaikaistaa sitä ja tuoda se sen luonnolliseen perheeseen, joka on Euroopan unioni. Samalla me ymmärrämme, että jos menneisyyden tragediat ja rikokset unohdetaan, on suuri vaara, että ne toistuvat. Historian rikosten tuomitsemisella ei voida antaa hyvitystä niiden uhreille tai heidän jälkeläisilleen, mutta se on moraalinen korvaus. Se on lisäksi henkinen ja poliittinen takuu rikosten toistumista ja niiden alkuperänä olevien pahojen vaistojen uudelleen ilmestymistä vastaan.

Tuomitsemalla vanhat totalitaariset rikokset saatamme menneisyyden rikollisten lisäksi häpeään ne, jotka saattavat ajatella soveltavansa tulevaisuudessa samoja rikollisia menetelmiä. Tietoisuus siitä, että koskemattomuutta ei ole, voi vallan hyvin estää heitä tekemästä niin.

Meidän on tänään julistettava, että ei ole olemassa järjestäytyneitä perustaa, ei yhteiskunnallista tavoitetta eikä ideologista periaatetta, jolla voitaisiin perustella holodomorin kaltainen rikos, keinotekoinen nälänhätä, joka aiheutti niin paljon kärsimystä niin monelle syyttömälle ihmiselle hullussa yrityksessä tuhota Ukrainan kansan moraalinen arvokkuus, kansallinen ylpeys ja biologinen olemassaolo.

Vaikka tuomitsemme rikokset, ilmaisemme solidaarisuutta uhreja kohtaan ja sanoudumme irti tästä yrityksestä tuhota koko kansa, emme voi syyttää kyseisistä rikoksista toista kansaa.

Holodomor oli totalitaarisen poliittisen hallinnon tuote. Kaikki tuon hallinnon alaiset kansat olivat samanlaisten rikosten ja vaikeuksien uhreja. Tämän päivän keskustelun ei pitäisi muistuttaa meitä vain siitä, että meidän on aina vastustettava yhdessä totalitarismia, vaan myös siitä, että nykyisen sukupolven Ukrainassa on holodomorin uhrien puolesta ja heidän muistokseen poistettava maastaan ja historiastaan kaikki autoritääriset vaistot, halut ja käytännöt. Heidän on lujitettava kansallista yhtenäisyyttään ja toteutettava yhdessä demokraattiset ihanteensa.

Myös meidän solidaarisuuden ilmaisumme pitäisi inspiroida ukrainalaisia solidaarisuuteen ja sovintoon sekä maan sisällä että sen ulkopuolella. Sisällä eri etnisiin ja kulttuurisiin ryhmiin kuuluvien maanmiestensä kanssa ja ulkopuolella naapureiden kanssa.

Se on yksi parhaista tavoista, jolla he voivat tulla Euroopan unionin jäseniksi, ja jos he päättävät valita sen tien, se tarkoittaa, että keskustelumme tänä iltana ei ole ollut turha. Ukrainan jäsenyys EU:ssa olisi paras historiallinen hyvitys, jonka ukrainalaiset itse voivat tarjota holodomorin uhreille.

Grażyna Staniszevska, ALDE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, holodomor tai keinotekoinen nälänhätä Ukrainassa on yksi suurimmista Euroopassa 1900-luvun aikana tehdyistä rikoksista. Todistaakseen, että kollektiivinen talous toimii ja tuhotakseen kommunistisen Neuvostoliiton suurimman uhan, Ukrainan itsenäiset maanviljelijät, Stalinin hallinto pani toimeen keinotekoisen nälänhädän, joka aiheutti monien miljoonien ukrainalaisten kuoleman. Kaikki elintarvikkeet, joita ihmisillä oli, takavarikoitiin. Nälänhätä ajoi monet ihmiset maaseudulta kaupunkeihin, jotka viranomaiset sulkivat antamalla sisäisiä passeja ja kieltämällä raideliikenteen. Kyliin jääneiden oli pakko varastaa elintarvikkeita kolhoosien pelloilta, mistä seurasi vankeusrangaistus tai jopa teloitus. He eivät saaneet pitää itsellään edes kourallista jyvää. Säädettiin "viiden tähkän" sääntö, jonka mukaan kaikki, jotka poimivat enemmän kuin viisi tähkää, saivat kuolemantuomion.

Valitettavasti holodomor, tai suuri nälänhätä, on historian tapahtuma, jota ei käytännössä tunneta ollenkaan monissa Länsi-Euroopan maissa. Viime aikoihin asti Neuvostoliitto kielsi täydellisesti nämä historialliset

tosiasiat. Kaikkia asiaa koskevia mainintoja pidettiin Neuvostoliiton romahtamiseen asti Neuvostoliiton vastaista propagandaa koskevana rikoksena. Länsimaisille toimittajille annettiin aktiivisesti väärää tietoa. Vasta viime aikoina julkisuuteen on tullut väestörekisteriasiakirjoja, jotka paljastavat joukkonälkiintymisestä kärsineiden määrän.

Ukrainan nälänhätä on tunnustettu joukkotuhonnaksi 26 maan hallituksessa tai parlamentissa, myös Puolassa. Olen lujasti vakuuttunut, että Euroopan parlamentti ei jää tässä asiassa passiiviseksi. Meidän on tunnustettava, että holodomor oli rikos Ukrainan kansaa vastaan ja rikos ihmisyyttä vastaan, ja tuomittava lujasti stalinistisen hallinnon toimet ukrainalaisia maanviljelijöitä vastaan.

Mielestäni on myös korkea aika, että kaikki tieto nälänhädästä julkaistaan. Entisen Neuvostoliiton maiden pitäisi avata Ukrainan vuosien 1931–1933 holodomoria koskevat arkistonsa tutkijoille, jotta voitaisiin tehdä puolueettomia tutkimuksia.

Tänä vuonna on tämän järkyttävän rikoksen 75. vuosipäivä. Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ilmaistakseni syvän myötätuntoni Ukrainan kansalle, jonka piti käydä läpi tämä valtava tragedia.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen valinnut miltei saman johdannon puheeseeni kuin Charles Tannock. Sitä ei tapahdu kovin usein. ”The past is the prologue of the future” on Washingtonin kansallisarkiston sisäänkäynnin päällä oleva mietelause, ja hyvästä syystä. Tässä lauseessa tiivistyy toivo, että ihmiset voivat oppia menneisyydestä. Joskus he oppivat mutta eivät aina. Voimme vain yrittää.

Olen pannut kerta toisensa jälkeen merkille – ja päätöslauselmaesitys holodomorista oli tilaisuus panna uudelleen merkille – että kaikki luvut Itä- ja Länsi-Euroopan viime vuosisadan historiassa eivät ole tasapuolisesti yhteistä tietoa. Kun ryhmät keskustelivat siitä, esitetäänkö todella tämän päivän päätöslauselma, vallitseva mielipide oli alun perin epäilevä; kun asiasta kysyttiin, useimmat jäsenet myönsivät, että heillä ei ollut aavistustakaan, mitä holodomor itse asiassa tarkoittaa ja mitä sillä tarkoitetaan. Ehkä tämä on alku yhteiselle opetustoimelle kyseisestä historian kauheasta hetkestä, joka tapahtui aivan Euroopan sydämessä alle vuosisata, vain vähän yli puoli vuosisataa sitten, ja joka antaa meille tilaisuuden historian asianmukaiseen kirjoittamiseen selviytyjien avulla.

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmälle tämän tragedian uhrien muistamisen on oltava keskipisteessä siinä tunnustuksessa, jonka teemme allekirjoittamalla tämän päätöslauselman. Meidän mielestämme uhrien asianmukainen muistaminen riippuu tiedoistamme tästä tragediasta, tästä massiivisesta rikoksesta, jonka neuvostohallinto teki.

Toiseksi toivomme, että Ukraina ja Venäjä käsittelevät yhdessä tätä historiaa. Se, mitä me emme halua – ja sanon tämän 1950-luvulla syntyneenä saksalaisena – on, että historian käsitteleminen ja historian asianmukainen kirjoittaminen syventää kansojen välistä kuilua. Emme tahdo sitä Ukrainassa tai Ukrainan ja Venäjän välillä.

Siksi arkistojen avaaminen on mielestäni tärkeä ennakkoodellytys. Se vaatimus on täytettävä. Euroopan neuvoston pitäisi myös keskustella tästä, jotta Moskova avaa nämä arkistot.

Olen iloinen, että Euroopan parlamentti on onnistunut saamaan aikaan yhtenäisen kannan. Toivon todella, että historian kirjoittaminen ja uhrien muistaminen on Ukrainan ensisijainen tarkoitus ja että tätä katastrofia ei käytetä poliittisiin tarkoituksiin. Sitten olemme ottaneet suuren askelen kohti sen toiveen toteutumista, että ihmiset todella oppisivat menneisyydestä.

Adam Bielan, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, vietämme tänä vuonna Ukrainan vuosien 1932–1933 nälänhädän muistopäivää. Nälänhätä ei ollut luonnonkatastrofi vaan tulosta Josif Stalinin kansanmurhasuunnitelmasta, jolla hän pyrki tuhoamaan Ukrainan maaseutuväestön hoidettuaan ensin Ukrainan älymystön. Noin kymmenen miljoonaa miestä, naista ja lasta kuoli tämän joukkotuhonnan seurauksena. Se oli Neuvostoliiton viranomaisten suorittama päättäväinen ja järjestelmällinen tuhoaminen. Kommunistien rikolliset aiheet olivat selviä. Ukrainalaisten nääntyessä nälkään neuvostoliittolaiset veivät miljoonia tonneja viljaa ja sulkiivat Ukrainan rajat estääkseen tuhattua väestöä pääsemästä Venäjälle. He kieltäytyivät tarjotusta kansainvälisestä humanitaarisesta avusta väittäen, että nälänhätää ei ollut.

Nykyisessä Venäjän federaatiossa on vallalla tekopyhyttä kommunististen rikosten historiasta, ja Stalin esitetään tehokkaana johtajana. Jotkin länsimaat vaikenivat tämän Ukrainan kansan valtavan tragedian aikana, koska ne olivat luomassa diplomaattisia suhteita Neuvostoliittoon, jonka ne halusivat tehdä

riippuvaiseksi taloudellisesta yhteistyöstä. Tänään emme voi vaieta, ja meidän velvollisuutemme on kunnioittaa holodomorin uhrien muistoa.

Helmuth Markov, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, puhun teille ihmisenä, joka on viettänyt monta vuotta elämästään Ukrainassa, joka on elänyt siellä ja jolla on siksi luonnollisesti paljon tunteita mukana.

Ei ole mitään syytä, ei tekosyytä vuosien 1932 ja 1933 nälänhädän perusteleminen tai oikeuttaminen. Se vaikutti Ukrainaan, Venäjään, erityisesti Volgan ja Donin varrella, Kubanissa, Länsi-Siperiassa, Etelä-Uralilla ja Kazakstanin pohjoisosassa. Miljoonat eri kansallisuutta olevat ihmiset, ukrainalaiset, venäläiset, kazakstanilaiset, juutalaiset, saksalaiset, valkovenäläiset, tataarit ja monet muut nääntyivät nälkään. Meidän on muistettava näitä uhreja ja todettava selkeästi, että tämä nälänhätä oli ilmaus ja tulos epäinhimillisestä politiikasta, rikoksesta, jossa viljaa vietiin ja annettiin oman kansan kuolla nälkään.

Miksi en sitten voi tukea tätä päätöslauselmaa? Ensinnäkin siksi, että tässä päätöslauselmassa tämä katastrofi ja tämä rikos yhdistetään vain Ukrainaan ja vain ukrainalaisiin ihmisiin. Kuten alussa sanoin, se ei ole historiallinen totuus. Kaikki, jotka eivät ajattele samalla muita Neuvostoliiton sosialistisia tasavaltoja ja muita eri kansallisuuksia, syylistyvät rasismiin ja kaikkien tästä kärsineiden halveksuntaan.

Toiseksi, tässä päätöslauselmassa holodomor tunnustetaan joukkotuhonnaksi. Joukkotuhonta määritellään etnisiin syihin perustuvaksi tuhoamiseksi. Se koskee erityisesti holokaustia. Mikäli nämä kaksi rinnastetaan, sillä heikennetään kansallissosialistien Euroopan juutalaisten tuhoamista koskevan rikoksen erityisyyttä, rikoksen, jonka tunnustamisesta on tähän asti vallinnut laaja demokraattinen yksimielisyys.

Näiden Neuvostoliiton tapahtumien tuomitsemisessa tarvittava ankaruus ei edellytä sellaista rinnastamista. Olen vakuuttunut siitä, että tämä oli tärkein syy Israelin Ukrainan suurlähettilään Kalay-Kleitmanin julkilausumaan. Hän totesi *Serkalo Nedeli* -lehden haastattelussa, että Israel ei voi tunnustaa holodomoria etnisyyteen perustuvaksi joukkotuhonnaksi.

Kolmanneksi, 10. joulukuuta 2008 on YK:n ihmisoikeusjulistuksen 60. vuosipäivä. Ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisia ja jakamattomia. Niihin ei voi soveltaa valikoivaa, olosuhteista riippuvaa tai tarkoituksenmukaista lähestymistapaa. 1900-luvulla tapahtui kammottavan paljon hirvittäviä rikoksia, joita ei verrata toisiinsa mutta jotka kuitenkin aiheuttivat miljoonien syyttömien ihmisten kuoleman: ensimmäinen maailmansota, fasistien hyökkäys, Japanin hyökkäys Kiinaa ja Koreaa vastaan, Yhdysvaltojen Hiroshimaan ja Nagasakiin pudottamat atomipommit, Stalin toimet omaa kansaansa vastaan, eri siirtomaavaltien tuhotyöt vaikutuspiireissään, punakhmerien terrori, tutsien ja hutujen teurastus. Kauhistuttava luettelo on miltei loputon. Euroopan parlamentin pitäisi olla kiinnostunut tällaisen epäinhimillisyyden tuomitsemisesta kaikissa muodoissaan.

Neljänneksi, nälkiintymistä ei ikinä enää pitäisi tapahtua – ei poliittisista eikä taloudellisista syistä. Pankkeille annettujen miljoonien perusteella Ingeborg Schäubler, Welthungerhilfe-järjestön eroava puheenjohtaja, on kehottanut laatimaan pelastuspaketin maailman nälänhätää vastaan. Kehitysmaiden maataloutta varten tarvitaan 14 miljardia euroa, jotta vuosituhaten kehitystavoitteet voidaan saavuttaa ja jotta nälkää näkevien ihmisten määrä voidaan puolittaa vuoteen 2015 mennessä. Vuonna 2007 kyseinen luku oli 923 miljoonaa ihmistä.

Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta nälkä hävitetään kuten ruttokin.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, sana holodomor on yhdistelmä ukrainan kielen sanoista *holod* (nälkiintyminen) ja *moryty* (saada kuolema aikaan), ja se merkitsee siten "nälkiintymisestä johtuvaa kuolemaa". *Holodomor* viittaa 6–7 miljoonan ihmisen nälkiintymisestä johtuvaan kuolemaan vuosina 1932 ja 1933. Heistä 3,5 miljoonaa oli Ukrainassa, kaksi miljoonaa Kazakstanissa ja satoja tuhansia Pohjois-Kaukasiassa Volgan varrella ja Länsi-Siperiassa.

Holodomor tarkoittaa sitä, että Stalin käytyreinen riisti Ukrainan viljelijäväestöltä viljasadon tehokkaana bolševistisena keinona kouluttaa maan kansaa maatalouden pakkokollektivisoinnin hengessä.

Holodomor tarkoittaa, että stalinistit kielsivät harkitusti ankaran nälänhädän Ukrainassa ja muualla Neuvostoliitossa, jotta miljoonille uhreille ei saatu minkäänlaista sisäistä tai ulkoista apua.

Holodomor tarkoittaa, että Neuvostoliiton johto vei viljaa keskeytyksettä nälänhädän aikana vuosina 1932–1933, vaikka niillä olisi ruokittu noin 1,5 miljoonaa ihmistä koko vuoden ajan.

Holodomor tarkoittaa ukrainalaisten kyläläisten joukkotuhontaa hyväksymällä puhdas ja yksinkertainen nälkiinnyttämispolitiikka Ukrainan maaseudun täydellisen taloudellisen saarron muodossa, säätämällä kaikenlaisia rangaistuksia ja jäädyttämällä toimitukset ja ottamalla käyttöön mustia listoja Stalinin silloisen Charkivin lähettilään Molotovin 18. marraskuuta 1932 antaman asetuksen nojalla.

Holodomor tarkoittaa Stalinin vainoharhaisuutta Ukrainan nationalismista, jota suuri johtaja piti suurimpana syynä siihen, mikä hänen mielestään oli riittämättömiä viljatoimituksia Euroopan vilja-aitasta.

Holodomor tarkoittaa Stalinin aikeita tehdä lopullisesti tyhjäksi kaikki ukrainalaisten haaveet autonomiasta tai jopa itsenäisyydestä.

Nyt tiedämme, että hänen pirullinen suunnitelmansa epäonnistui.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, Leninin neuvosto-Venäjästä Kim Il-Sungin nykyiseen Pohjois-Koreaan Maon Kiinan, Mengistun Etiopian ja Pol Potin Kambodžan kautta – ja tämä luettelo ei valitettavasti ole tyhjentävä – voidaan sanoa, että nälänhätä on yhtä kommunismin kanssa.

Nälänhätä, joka tappoi miltei kymmenen miljoonaa ukrainalaista vuosina 1932 ja 1933, ei kuitenkaan ollut tulosta vain kommunismin taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta järjettömyydestä tai vihasta, jota se tunsu talonpoikayhteiskuntaa kohtaan, vaan sen suunnittelivat neuvostoviranomaiset, jotka toisaalta määräisivät pakkoluovutettaviksi kaikki talonpoikien elintarvikevarastot, mukaan luettuna vilja, ja toisaalta käyttivät poliisia estääkseen kaikin mahdollisin keinoin ukrainalaisia lähtemästä joukoittain, sillä he yrittivät paeta pakkoluovutuksesta seuraavaa kuolemaa. Näin tapahtuu edelleen tällä hetkellä Pohjois-Koreassa.

Kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännön 6 artiklassa joukkotuhonta määritellään tarkoitukseksi hävittää joko kokonaan tai osittain kansallinen, etninen, rodullinen tai uskonnollinen ryhmä tässä sen ominaisuudessa ja lisäksi, siteeraan, tahalliseksi sellaisten elinehtojen asettamiseksi ryhmälle, joiden tarkoituksena on sen fyysillinen hävittäminen kokonaan tai osittain. Neuvostokommunistien vuonna 1932 päättämä nälänhädällä tuhoaminen, holodomor, sopii tähän määritelmään riippumatta siitä, mikä kollegamme Helmuth Markovin mielipide on.

Ukrainan parlamentti päätti 28. marraskuuta määritellä holodomorin joukkotuhonnaksi. On valitettavaa, että Yhdistyneet Kansakunnat on Venäjän veton ja Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten pelkuruuden takia kieltäytynyt antamasta sille kyseistä määritelmää. Sillä ei myöskään kyseenalaisteta Venäjän kansan kunniaa, sillä se oli myös kommunismin uhri, mutta sillä sanoudutaan irti tämän totalitarismin kauhusta, joka tappoi 200 miljoonaa ihmistä maailmanlaajuisesti, ja josta olemme, se on sanottava, sanoutumassa irti hyvin myöhässä.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, tämän päivän keskustelulla on tarkoitus muistaa (eli pitää muistomme elossa) Stalinin politiikasta johtuvan, rauhan aikana ennennäkemättömän väestökatastrofin uhreiksi joutuneita niin monia miljoonia ihmisiä.

Arvoisa puhemies, mielestäni kyseisten ihmisten kohtaama nälänhätä oli suora hyökkäys kollektivisointia lujasti vastustaneita Ukrainan talonpoikia vastaan.

Kuten tässä talossa on muistutettu, erityisesti Adam Bielan on muistuttanut, se oli harkittu teko, koska vaikka vuoden 1932 sato oli keskimääräistä pienempi, se olisi riittänyt ruokkimaan koko väestön, ja sen todistaa se, että tuona vuonna Neuvostoliitto vei yli miljoona tonnia viljaa Länsi-Eurooppaan.

Tuloksena oli, kuten kaikki keskustelun puhujat ovat korostaneet, 6–8 miljoonan ihmisen kuolema koko Neuvostoliitossa ja 5–6 miljoonan Ukrainassa. Tilanteen vakavuus ei johdu ainoastaan niin monen ihmisen kuolemasta vaan myös vaikenemisesta ja salailusta.

Siksi, arvoisa puhemies, on mielestäni elintärkeää, että Euroopan parlamentti korottaa tänään äänensä, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien ja Etyjin parlamentaarisen yleiskokouksen kaltaiset muut järjestöt ovat tehneet, kunnioittaakseen ja pitääkseen elossa meidän kaikkien muistoissa niiden kaikkien ihmisten uhrausta, jotka joutuivat totalitaarisen ja rikollisen ideologian uhriksi.

Arvoisa puhemies, tärkein asia kuitenkin on, ja myös tämä on sanottu täällä parlamentissa, katsoa tulevaisuuteen ja varmistaa, että hienossa Ukrainan maassa nyt syntyvillä lapsilla on käytössään lehtikirjastoja ja historian kirjoja, jotta he voivat löytää edellisten sukupolvien holodomorissa kokemat kauhut.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti viettää tänään Ukrainan joukkonälänhädän 75. vuosipäivää, nälänhädän, joka oli yksi 1900-luvun suurimmista rikoksista ihmisyyttä

vastaan. Nälänhätä Ukrainassa, Volgan alueella, Kazakstanissa ja muissa Neuvostoliiton osissa vuosina 1932–1933 ei ollut seurausta luonnollisista syistä, vaan Stalinin vallankäyttöjärjestelmästä. Maatalouden pakkokollektivisointi ja maaseudun yksityisomistuksen torjunta, keskiluokan ja yksityisyritteliäisyyden tuhoaminen totalitaarisen diktatuurin nojalla, valtion väkivalta viljelijöitä kohtaan tarkoittivat häviötä, nälkiintymistä ja kuolemaa kauhistuttavissa olosuhteissa miljoonille ihmisille. Euroopan unioni kunnioittaa tämän rikoksen uhreja ja tekee kunniaa siitä selviytyneille, tämän tragedian viimeisille elossa oleville todistajille.

Suuri nälänhätä vaikutti erityisesti Ukrainan kansaan. Stalinin politiikka Ukrainassa sisälsi toisaalta kollektivisoinnin epäinhimilliset ehdot ja toisaalta kansallisen kulttuurin ja kirkkojen tuhoamisen ja älymystön vainon. Monia ukrainalaisia kirjailijoita ammuttiin, vangittiin tai lähetettiin työleireille 1930-luvulla. Olemassa olleet kirjailijoiden ryhmät hajotettiin vuonna 1932. Monet kansalliset kulttuurihahmot kuolivat. *Rozstriliane Vidrodzenniya* (Teloitusjoukkojen renessanssi) symboloi Ukrainaa 1900-luvulla.

Ukrainan sekä muiden Neuvostoliiton alueiden joukkonälänhätä on perustavanlaatuinen tutkimustehtävä historioitsijoille, politiikan tutkijoille ja totalitarismin tutkijoille. Suuri nälänhätä ei voi olla ideologisen manipuloinnin tai muun nationalistisen politiikan aihe. Kaikki stalinistisen hallinnon arkistot on avattava ja on tehtävä huolellisia tutkimuksia uhrien määrän määrittämiseksi sekä kuvattava tarkan tieteellisesti nälänhädän syyt, kulku ja seuraukset. Totuuden tietäminen menneisyydestä edistää yhtenäisyyttä, demokraattisen kulttuurin perustamista Euroopan pysyvänä perustana.

Haluaisin käyttää tämän keskustelun tarjoaman tilaisuuden hyväkseni ja muistella puolalaista emigranttia Jerzy Giedroycia, jonka Pariisissa julkaistu *Kultura*-lehti loi ymmärrystä Puolan ja Ukrainan välille. Haluaisin nostaa täällä Euroopan parlamentissa esille *Kultura*-lehdessä vuonna 1957 julkaistun ukrainalaisten kirjailijoiden vainoa koskevan ukrainankielisen antologian *Rozstriliane Vidrodzenniya*, jonka toimitti Lavrinenko, ja samassa lehdessä professori Bohdan Osadchukin vuonna 1952 kirjoittamat puolalais-ukrainalaiset kronikat esimerkkinä Euroopasta, joka tekee yhteistyötä voittaakseen historiallisen fatalismin ja luodakseen kansojen välistä yhteisymmärrystä tulevan demokraattisen yhteisön osalta.

Šarūnas Birutis (ALDE). – (LT) Hyvät kollegat, Ukrainassa tapahtunut suuri holodomor on Euroopan historian tapahtuma, jota emme saa unohtaa. Olen vakuuttunut siitä, että nälänhätä on tunnustettava Neuvostoliiton Ukrainan kansaa vastaan täytöntöönpanemaksi joukkotuhonnaksi. Tämä on yksi pahimmista Neuvostoliiton aikana tehdyistä rikoksista ihmisyyttä vastaan. Ukrainan kansan tragedia oli tarkoin varjeltu salaisuus, jopa Euroopassa vain harvat ihmiset tiesivät, että yhtä 1900-luvun raaimmista rikoksista ei tehty jossakin kaukaisessa maassa vaan täällä Euroopassa rauhan aikana. Miljoonat ukrainalaiset joutuivat neuvostoviranomaisten aiheuttaman nälänhädän uhreiksi. Totalitaarisen neuvostohallinnon toteuttama talonpoikien tuhoaminen on Ukrainalle myös identiteettikriisi. Siksi meidän on ensin tuomittava entisten neuvostotasavaltojen hallinnon kannattajat, jotka kieltävät tämän ja kommunistiajan muut rikokset. Toiseksi meidän on tuettava Ukrainan tavoitetta, tulevan kollegamme tavoitetta siitä, että tämä Ukrainan kansan joukkotuhonta tunnustetaan kansainvälisellä tasolla. Kolmanneksi, holodomor on vain yksi kommunismin rikoksista, kommunismin, jonka rikoksia on väistämättä käsiteltävä toisessa Nürnbergissä.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on monien muiden maiden kanssa tunnustanut Ukrainassa vuosina 1932–1933 tapahtuneen holodomorina tunnetun katastrofin rikokseksi Ukrainan kansaa vastaan. Jopa Yhdistyneet Kansakunnat antoi vuonna 2007 yleiskokouksessaan päätöslauselman, jossa muistettiin holodomorin uhreja ja tuomittiin hallinto.

Neuvostoliiton stalinistinen hallinto sai keinotekoisesti aikaan elintarvikepulan, jolla Ukraina – mutta ei pelkästään Ukraina – pakotettiin sen maatalouden suunnitelmatalouteen. Tämä tavoite oli tuon ajan johtajien mielestä arvokkaampi kuin ihmishenkien säilyttäminen. Ihmisiä ei ajateltu lainkaan, ja miljoonat kärsivät tuskallisen kuoleman. Tämä merkitsee, että holodomor ei ollut luonnonkatastrofi, ihmiset suunnittelivat sen ja panivat sen täytöntöön kylmäverisesti.

Pidän tämän päivän keskustelua myönteisenä. Johdonmukainen maineenpalautus ja rikosten julkaiseminen ovat ainoita keinoja päästä sovintoon menneisyyden kanssa. Arkistojen avaaminen on ensimmäinen, merkittävä askel oikeaan suuntaan. Tämä ei koske pelkästään Ukrainaa vaan myös kaikkia muita kommunistisen neuvostohallinnon alla eläneitä ja tietysti itse Venäjää.

Kuten arkistojen käsittelyä koskeva kokemus on osoittanut, yleinen ja julkinen saatavuus ei yksin riitä. On päinvastoin tarjottava tukea tiedon etsinnän aikana. Tämä voidaan saada aikaan esimerkiksi avaamalla asiakirjakeskuksia ja ottamalla töihin historioitsijoita.

Rikoksia ei voida peruuttaa, mutta niitä – ja ennen kaikkea niiden uhreja – ei pitäisi milloinkaan unohtaa. Holodomorin maailmanlaajuisella tunnustamisella Ukrainan ja muiden maiden kansojen joukkomurhaksi on valtava merkitys maailmanpolitiikalle. Siitä voisi tulla ennakkotapaus monelle muulle maalle, jonka menneisyydessä on tehty joukkomurha.

Joka tapauksessa Euroopan unioni lähettää Venäjälle selkeän viestin, jossa muistutetaan tehdystä rikoksesta ja tuomitaan se ankarasti ja tehdään siten täysin selväksi tulevia kumppanuus- ja assosiaationeuvotteluja varten, että yhdestä EU:n peruspilarista, nimittäin ihmisoikeuksien kunnioittamisesta, ei neuvotella.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Neuvostoliiton viranomaiset alkoivat vuosina 1932–1933 voimakkaasti toteuttaa elintarvikkeiden pakkoluovutusta Ukrainan kolhooseilta jättäen siten tilojen työntekijät ilman elintarvikkeita. Tästä seurasi *holodomorina* tunnettu nälänhätä ja miljoonien asukkaiden kuolema maassa, joka tunnettiin aiemmin vilja-aittana. Koska tämän operaation kohteena, josta Stalin käytyreineen oli vastuussa, olivat Ukrainan maanviljelijät yhteiskunnallisena ryhmänä ja kansallisuutena, *holodomor* vastaa YK:n vuoden 1948 yleissopimuksessa olevaa joukkotuhonnan määritelmää.

Holodomorin 75. vuosipäivän kunniaksi laatimamme päätöslauselma on kompromissi, jossa laajalti tunnustetaan totuus tästä rikoksesta. Siitä puuttuu vain se, että *holodomoria* kutsutaan selkeäksi joukkotuhonnaksi. Tämä johtuu monista tämän parlamentin ryhmistä. Kompromissineuvottelujen aikana huomasin, että sosialidemokraattien ryhmä vastustaa yleisesti historiallisia keskusteluja. Se on oiva kanta omaksuttavaksi, kun ajatellaan, miten eurooppalaiset sosialidemokraatit ovat aina innokkaasti tuomitsemassa natsismin ja kenraali Francon, kun taas neuvostoviranomaisten tai Espanjan tasavaltalaisten osalta he kieltäytyvät tunteellisesti tekemästä sitä.

Kuulin neuvottelujen aikana myös, että uhrien muistamiseen kuuluu hienotunteisuus ja siten joukkotuhonnan kaltaisten sanojen välttäminen. Tällainen Euroopan sosialidemokraattien moralisointi ja valikoiva muisti kertoo, että hysteerinen relativismi on syrjäyttänyt historiallisen materialismin. Olen kuitenkin edelleen toiveikas, että se ei koske kaikkia tämän parlamentin vasemmiston jäseniä.

Kuulin myös, että sosialidemokraatit vastustavat historiallisesta totuudesta äänestämistä. Se on rehellinen totuus. Ongelma on siinä, että emme puhu *holodomorin* totuudesta vaan ilmaisemme vain totuuden omasta itsestämme. Päätöslauselma historiallisista asioista on aina arvojen tunnustamista, kun taas kannan puuttuminen on myös itsessään kanta. Se tarkoittaa, että sanotut lauseet ovat onttoja. Miten muuten on mahdollista ilmaista suhteensa arvoihin kuin arvioimalla menneisyyden tapahtumia? Joukkotuhonta on joukkotuhonta riippumatta siitä, tekikö sen Hitler vai Stalin, tai siitä, minä Venäjän nykyinen hallitus sitä pitää. Jos joku nykyään sanoisi, että holokaustin uhrin eivät ansaitse niin paljon huomiota kuin kaasukammiot, hän asettaisi uskottavuutensa kyseenalaiseksi. Olemme yhdenvertaisia lain ja totuuden edessä!

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Ukrainan nälänhädän nuoli on vedetty antikommunismiin viinestä kommunismin vastaisen kampanjan tarpeiden palvelemiseksi ja historian uudelleenkirjoittamiseksi, kommunistisen ideologian kriminalisoimiseksi ja kommunistien toiminnan kieltämiseksi. Lisäksi on monia esimerkkejä, joita voisimme siteerata, maista, joissa kommunistipuolueiden symbolit ja toiminta ovat edelleen kiellettyjä, Euroopan unioniin kuuluvissa maissa.

Siten tehdään peittelemätön yritys vääristää historiallisia tosiasioita ja tulkita niitä mielivaltaisesti ja epätieteellisesti, koska, sangen yksinkertaisesti, perustavoitteena on tukea sosialismin ja kommunismin strategista häpäisyä.

Raaimmat ja julimmat hyökkäykset ihmisiä vastaan ovat aina liittyneet antikommunismiin. Kun Euroopan unionin ruohonjuuritason vastainen hyökkäys työväenluokan vaivoin ja uhrauksin saavutettuja perusoikeuksia vastaan vahvistuu, kun pääoman hyväksikäyttö käy julmemmaksi ja raaemmaksi, kun Euroopan unionin imperialistinen politiikka maita ja kansoja vastaan käy aggressiivisemmaksi ja rikollisemmaksi, myös antikommunismi, 1900-luvulla nähty sosialismin taantumuksellinen häpäisy ja hyökkäys työväenluokan etujoukkoja ja kommunistipuolueiden sorrettuja osia vastaan tiivistyy.

Tämä karkea propaganda on jatkoa yrityksille käyttää hienostumattomia valheita ja panetteluja sosialistisen järjestelmän valtavan panoksen mustamaalaamiseksi erityisesti nuorten silmissä; sen panoksen fasismiin häviössä ja sellaisen yhteiskunnan rakentamisessa, joka on ensimmäistä kertaa ihmiskunnan historian aikana vapaa ihmisten välisestä hyväksikäytöstä. Nyt yritetään rinnastaa sosialismia, eli kaikkea edistyksellistä ihmisen ajatuksissa, taantumukselliseen ja epäinhimilliseen fasismiin, joka on itse asiassa raakalaismaisen kapitalistisen järjestelmän tuote.

Tämä Ukrainan nälänhätä johtui pääasiassa, kuten kaikki puolueettomat historioitsijat myöntävät, rikkaiden talonpoikien valtavasta sabotaasista, koska he aiheuttivat vastauksena uuteen neuvostovaltaan ja maan kollektivisointiin ensin sisällissodan ja sitten tuhosivat koneet, tappoivat eläimet, sytyttivät kolhoosien omaisuuden palamaan ja yleisesti häiritsivät sadon kylvämistä ja korjaamista kaikilla mahdollisilla tavoilla, sekä valtavasta kuivuudesta ja pilkkukuumepidemiasta, joka puhkesi tuolloin kyseisellä Ukrainan alueella.

Tällaista historiallisen totuuden paljastamiseen pyrkivää keskustelua ei tietenkään voida käydä näin. Jos todella uskotte, että teillä on perusteita, järjestäkää keskustelu, jossa on mahdollista paljastaa kaikki tieteelliset tosiseikat, joiden avulla totuus voidaan saada selville.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, holodomor on tosiasia, ja se symboloi yhtä teurastuksen epäinhimillisintä tapaa. Ideologia, jolla pyrittiin palvelemaan tavallisia ihmisiä, sai muodon, jota on nyt vaikea kuvitella. Se oli yksinkertainen menetelmä – se ei edellyttänyt aseita tai miehiä, ei kaasukammioita. Piti vain kerätä kaikki maan antimet ja ”tottelematon” väestö katoaisi kylistään, koska se ei sopinut järjestelmään. Ihmisiä ajettiin utopistiseen näkemykseen, ja sen kauhuista ja kustannuksista huolimatta se on monista silti houkuttelevaa, ja jotkut tämän parlamentin vasemmiston jäsenet puolustavat sitä. Bolševistisessä ideologiassa käytettiin menetelmiä, joita ei voi puolustella millään tavalla. Ukrainaa koskevassa tohtorin väitöskirjassani käsiteltiin niiden ihmisten traumoja, jotka ovat selvinneet sosialistisesta kauhusta, vaikka nämä selviytyjät olivat poikkeus. Selviytyjien kertomukset paljastavat, että nälkiintyminen johti ihmisyyttömyyteen; tiedämme esimerkiksi tapauksen, jossa äiti lähetti kuusivuotiaan poikansa metsään talvella, koska tämä ei olisi selviytynyt kylässä vaan tullut syödyksi.

Toisaalta meillä on 1930-luku ja Josif Stalin, viisas isä ja kansojen ystävä, joka johtaa maailmanvallankumousta, ja toisaalta meillä on miljoonia kuolemassa kaduille turvonnein vatsoin. Sen on täytynyt olla kauhistuttava näky jopa hallintoa palveleville poliittisille komissaareille. Näin asiat olivat Itä-Ukrainassa. Samankaltainen tragedia kohtasi kuitenkin kymmenen vuotta sitten puolalaisia nykyisessä Itä-Puolassa, tosin pienemmässä mittakaavassa. Natsien kanssa yhteistyötä tehneen Ukrainan kapinallisarmeijan nationalistinen ideologia johti puolalaisten etnisiin puhdistuksiin. Menetelmät olivat yhtä raakoja: elävältä polttaminen, raskaana olevien naisten vatsan leikkaaminen auki, lasten mestaaminen kirveellä. Miehet olivat silloin rintamalla. Tällä hetkellä tämä idän Golgata, kuten selvinneet sitä kuvailevat, on kielletty aihe, jota ympäröi hämmentynyt hiljaisuus, ja mikä on ironisinta, nyt tuon ajan nationalistisille johtajille pystytetään patsaita. Ehkä nyt on tilaisuus – ja täällä on tarkkailijoita Ukrainasta – holodomorin uhreja kunnioitettaessa – myös kunnioittaa puolalaisia ja ukrainalaisia, jotka murhattiin niin raasti, koska he eivät olleet samaa mieltä ideologiasta. Ei ole helppoa myöntää kyseisiä tosiasioita, mutta sen tekemättä jättäminen vaikeuttaa kansojen lähentämistä toisiinsa ja Ukrainan hyväksymistä niiden eurooppalaisten arvojen piiriin, joita pyrimme tässä parlamentissa edistämään.

Ymmärrän Venäjän vastalauseet Euroopan unionia vastaan. Jos aiomme puhua holodomorista, meidän pitäisi, kuten he ehdottavat, puhua myös uudisasukkaiden uudessa maailmassa toteuttamasta intiaanien tuhoamisesta. Holodomor ansaitsee erityisen tuomion. Lisätään kuitenkin toisen maailmansodan aikana Siperiaan työleireille eli kuolemanleireille lähetetyt miljoonat ihmiset – ukrainalaisia, puolalaisia, tataareja. Vain tämän kokoontumisen vuoksi haluaisin lisätä, että 100 000:sta kenraali Pauluksen armeijaan kuuluneesta Stalingradin jälkeen Siperiaan lähetetystä sotavangista vain 5 000 eli vuoteen 1955 asti. Parlamentti ei voi Euroopan takia vähätellä näitä 1900-luvun tragediaita.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Suurin 1900-luvun unkarilainen runoilija sanoi, että meidän on tunnustettava menneisyys. Kyllä, meidän on tunnustettava menneisyys, mutta ei jännitteiden lisäämiseksi kansojen ja maiden välillä. Kunkin ihmisen on kohdattava omat syntinsä; tapa, jolla saksalaiset ovat käsitelleet omaa asemaansa toisessa maailmansodassa on esimerkillinen. Zbigniew Zaleski on puolalaisena viitannut siihen, että monilla ihmisillä on syntejä tunnustettavanaan ja että holodomor ei ole ainoa. Puhun sellaisen kansan edustajana, jonka parlamentti tuomitsi vuonna 2003 ensimmäisenä holodomorin. Samalla haluaisin kovasti, että tämä keskustelu ei olisi Venäjän vastainen, koska täällä parlamentissa läsnä olevien, puheenvuoron käyttävien, pitäisi tuntea Ukrainan etninen kartta ja pitäisi tietää, mihin maihin tämä stalinistinen kauhu vaikutti, kauhu, jonka avulla kommunistinen diktatuuri pyrki talonpoikien tuhoamiseen, sillä suurin osa kuolleista oli ukrainalaisia, mutta ei yksinomaan ukrainalaisia. Noissa kaupungeissa – Donetskissa, Dnepropetrovskissa, Odessassa – oli myös romanialaisia, venäläisiä, juutalaisia ja muita ryhmiä, jotka kuolivat. Näissä paikoissa pyrittiin tuhoamaan talonpoikaisto.

Meidän on tunnustettava, että se oli joukkotuhonta mutta ei etnisyyteen perustuva. He pyrkivät pyyhkimään pois koko luokan, talonpojat, viljelijät, 1900-luvun vastenmielisen ja epäonnistuneen stalinistisen kommunistidiktatuurin periaatteiden nojalla. Tämän toimenpiteen uhrit olivat lähinnä ukrainalaisia, mutta

meidän on osoitettava kunniaa kaikille uhreille kansallisuudesta riippumatta. Se, mitä Wojciech Roszkowski sanoi, ei ole totta, nimittäin, että sosialidemokraatit yrittävät kaunistella jotakin. Ei, me vain kunnioitamme tosiasioita ja vaadimme tosiasioita, koska valitsemalla puolen holodomorin puolesta emme ole valmiita osallistumaan Venäjän tuomitsemiseen – vaikka Venäjän on harjoitettava paljon itsetutkistelua stalinismista, Katynin joukkomurhasta – mutta meidän ei pitäisi myöskään unohtaa, että Venäjän kansa kärsi vähintään yhtä paljon stalinistisesta diktatuurista ja että sillä on yhtä paljon uhreja kuin muilla kansoilla.

Siksi sanon, että meidän on osoitettava kunnioitusta, mutta yritetään myös osoittaa näissä keskusteluissa hieman kunnioitusta historiallisia tosiasioita kohtaan. Laskemme päämme holodomorin uhrien edessä, mutta emme voi palvella ukrainalaista nationalismia; meidän on pikemminkin tehtävä työtä varmistaaksemme, että Venäjä, Ukraina ja kaikki maat kohtaavat menneisyytensä ja tekevät rauhan.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Arvoisa puhemies, monien kieltämisen ja hiljaisuuden vuosien jälkeen kukaan ei tänään kiistä sitä, että holodomor oli yksi 1900-luvun vakavimmista, harkitusti tehdyistä ja poliittisesti perustelluista joukkomurhista. Euroopan parlamentti täyttää pitkäaikaisen velvoitteen, kun se laskee päänsä uhrien muistoksi. Synnin lähin liittolainen on välinpitämättömyys ja unohtaminen. Emme saa unohtaa! Miljoonat kuolivat, jotta Stalin voisi toteuttaa diktatorisen suunnitelmansa. Suunnitelmassa ei ollut kyse vain maatalouden pakkokollektivisoinnista – se oli yksi hänen tavoitteistaan – vaan myös Ukrainan kansan itsetunnon murtamisesta ja kansallisen identiteetin laitosten tuhoamisesta. Holodomorin vuosien aikana ja 1930-luvulla tapettiin 80 prosenttia Ukrainan älymystöstä. Itsenäinen Ukrainan kirkko kiellettiin. Ukrainan kieli työnnettiin syrjään julkisesta elämästä. Siksi holodomor on lähtemätön osa Ukrainan kansallista identiteettiä ja yhteistä muistia.

Meidän on tunnustettava uhraus, jonka Ukrainan kansalaiset tekivät voidakseen elää vapaudessa ja voidakseen päättää omasta tulevaisuudestaan. Euroopan parlamentti tunnustaa Ukrainan EU:ta koskevat tavoitteet. Antamalla tämän päätöslauselman lähetämme viestin, että ei vain Ukrainan menneisyys vaan myös sen tulevaisuus on erottamattomasti sidottu Euroopan tulevaisuuteen. Kiitos puheenvuorosta.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät kollegat, Ukrainan keinotekoisesti aikaan saatu nälänhätä tai joukkotuhontanälänhätä on yksi maailman historian suurimmista rikoksista ihmisyyttä vastaan. Se täyttää kaikkien perusteiden mukaan joukkotuhonnan määritelmän. Ensinnäkin sen luonne on etninen, koska se suunnattiin kapinoivaa Ukrainan kansaa vastaan, joka oli useammin kuin kerran osoittanut vastustavansa venäläistämistä. Toiseksi, se oli myös yhteiskunnallinen joukkotuhonta Ukrainan vauraita viljelijöitä vastaan, vaikka nälänhätä tappoiakin kaikki vaurauden tasosta riippumatta. Tämä rikos oli täysin kyyninen. Stalinin totalitaarinen kommunistinen hallinto löysi halvimman tavan tappaa paljon ihmisiä. Miljoonat kuolivat Ukrainassa hitaan, hirvittävän nälänhädän kourissa. Nyt on saatavilla asiakirja-aineistoa, joka osoittaa, että itse natsit menivät 1930-luvulla Moskovaan hankkiakseen kokemusta joukkomurhan järjestämisestä. Päätökset elintarvikkeiden pakkolunastamisesta tehtiin tuolloin Moskovassa. Päätökset vuoden 2006 kaasusodasta Ukrainan ja Venäjän välillä tehtiin jälleen kerran Moskovassa. Nykyaikainen Venäjä osoittaa ulkopoliittikkaa koskevan käsitteensä avulla selkeästi, että se on ottamassa takaisin asemaansa maailmankolkassaan. Moskovan hovihistorioitsijat eivät häpeä sanoa, että Ukrainan keinotekoisesti aikaansaatu nälänhätä oli yksinomaan ihmisen aikaansaannos. On toivottava, että Ukraina ei ole Georgian jälkeen seuraava valtio, johon Venäjä voi iskeä julmasti. Meidän on sanottava selkeästi, että Ukrainan tapahtumat olivat joukkotuhonta. Kotimaani Latvia on jo tehnyt niin, kuten monet muutkin valtiot parlamenttinsa julkilausumien avulla. Haluaisin korostaa jälleen kerran, että totalitaarisen kommunismin rikokset pitäisi tuomita samalla tavalla kuin natsien rikokset. Tarvitsemme toisen Nürnbergin, koska syyttömät uhrit ovat uhreja riippumatta siitä, kuka on tehnyt rikokset heitä vastaan. Vaikka kansoillamme on erilaisia kokemuksia, yhtenäinen käsitys historiallisista tapahtumista Euroopan unionissa on ehdottoman välttämätön. Se on itse asiassa yhteisen tulevaisuutemme perusta. Kiitos.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, totalitaariset kommunistiset hallinnot käyttivät keinotekoisia, ihmisen aikaansaamia nälänhätä välineenä järjestelmällisesti. Stalin päätti 75 vuotta sitten juuria Ukrainan kansallisen identiteetin ja vastarinnan luomalla sellaisen nälänhädän Euroopan tosiasiallisessa vilja-aitassa.

Alueilta, joihin nälänhätä iski, ei vain evätty apua. Vielä pahemaa, puna-armeija eristi sadat kylät. Nälkiintyneiltä ihmisiltä evättiin perustavanlaatuisin ihmisoikeus – oikeus paeta varmaa kuolemaa. Pakoon yrittäneitä ihmisiä jahdattiin kuin villieläimiä ja ammuttiin. Reagoimme vasta tänään yhteen kommunistisen diktatuurin vastenmielisimpään rikokseen. Kyseisten rikosten virallinen arviointi olisi pitänyt tehdä jo kauan sitten.

Kaikkien ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten uhrin ansaitsevat saman aseman. Ei voi olla ensimmäisen luokan natsien uhreja ja toisen luokan kommunismin uhreja vain siksi, että Euroopalla ei ole edelleenkaan yhdenmukaista lähestymistapaa kaikkiin totalitaarisiiin järjestelmiin ja siksi, että se on epäroinyt ottaa konkreettista kantaa rikoksiin, jotka tehtiin mantereen itäosassa.

Meidän velvollisuutemme on tietää, mitä tapahtui Stalinin johdolla, aivan kuten tiedämme, mitä tapahtui Hitlerin johdolla. Meidän on laajennettava solidaarisuuttamme Ukrainan kansaan ja todellakin kaikkiin kansoihin, jotka ovat kärsineet totalitaarisista rikoksista, ja sen lisäksi meidän on annettava moraalinen tuomio. Vain siten voimme saavuttaa näiden keskustelujen tavoitteen: taata, että tämä valtava, tuhoisa, ihmisten henkeä ja arvokkuutta koskeva välinpitämättömyys ei koskaan toistu missään Euroopan osassa.

Me tarvitsemme yleiseurooppalaista sovintoa, sovintoa, joka voi olla tuloksena vain totuudesta ja oikeudesta. Velvollisuutemme on varmistaa, että kuuluisa "ei koskaan enää" pätee myös Ukraina kansaan.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Kun Mao Zedongilta kysyttiin, kannattaako ottaa riski ydinsodasta kapitalismin kukistamiseksi, hän sanoi, että kannattaa uhrata jopa satoja miljoonia henkiä, jotta muu ihmiskunta voi elää onnellisena kommunismissa. Josif Stalinilla oli sama julma, rikollinen ajatus. Kun talonpoikien vastarinta kollektivisointia vastaan kasvoi, hän päätti eliminoida fyysisesti kapinallisimmilla alueilla elävät ihmiset. Näillä alueilla asui ukrainalaisia. Heidän eliminointinsa ratkaisi myös kansallisuutta koskevan ongelman, koska kuten Stalin toisessa yhteydessä sanoi, "kansallisuutta koskeva ongelma on pääasiassa talonpoikia koskeva ongelma".

Suunnitellun rikollisen kampanjan seurauksena itse Ukrainassa kuoli siten miljoonia ihmisiä. Siitä kertoo riittävästi, että Ukrainaa koskevien virallisten väestötilastojen mukaan ihmisiä oli vuonna 1926 reilusti yli 31 miljoonaa, kun taas vuonna 1939 heitä oli vain 28 miljoonaa huolimatta merkittävästä luonnollisesta väestönkasvusta.

Neuvosto-Ukrainan ihmiset eivät olleet ainoita, jotka kuolivat. Hallinnon määräämät elintarvikkeiden pakkoluovutukset, joihin liittyi muilta alueilta peräisin olevien elintarvikkeiden tuontikielto, aiheuttivat nälänhädän Volgan alueella, Kubanissa ja Pohjois-Kaukasiassa. Väestön enemmistö näillä alueilla oli ukrainalaisia, mutta siellä oli myös venäläisiä. Otamme tänään esiin kysymyksen Ukrainan nälänhädestä osoittaaksemme vakaumuksemme siitä, että tätä osaa yhteisen Eurooppamme dramaattisesta historiasta ei vielä tunneta tarpeeksi.

(Suosionosoituksia)

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, viime vuosisadalla tapahtui valtavasti hirvittäviä joukkomurhia. Jotkin toteutettiin ampumalla, kaasuttamalla, kirveillä ja heinähangoilta, kun taas toiset tehtiin nälkiinnyttämällä. Silloisen neuvosto-Ukrainan alueella se tehtiin tuomitsemalla miljoonat nälänhätään alueella, jolla on maailman rikkain maaperä. Se tehtiin harkitusti, eikä sitä aiheuttanut sää tai luonnonkatastrofi.

On huolestuttavaa, että vuosien ajan tätä ukrainalaisten, puolalaisten ja venäläisten joukkotuhontaa ei kutsuttu sen oikealla nimellä, ja on myös huolestuttavaa, että nyt joukkotuhontaa, joka kohdistettiin satoihin tuhansiin puolalaisiin, juutalaisiin ja ukrainalaisiin, jotka vastustivat ukrainalaisten nationalistien fasismia entisellä ja nykyisellä Puolan alueella toisen maailmansodan aikana, ei myöskään kutsuta joukkotuhonnaksi. Vielä huolestuttavampaa on se, että tuomitsematta jättämisellä nyt perustellaan ja oikeutetaan järjestöt, jotka vaalivat näiden murhaajien perintöä. Nämä järjestöt toimivat laillisesti tämän päivän Euroopassa. Ei ole poliittisesti oikeutettua joukkotuhontaa. Kaikki on nimettävä ja tuomittava.

Ari Vatanen (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhumme tästä ihmisten aikaansaamasta nälänhädestä nyt, 75 vuotta tapahtumien jälkeen, koska jos emme puhu siitä nyt, siitä voi tulla jonkinlainen oikeuden synkkä keskiyö. Nyt on vielä kaksi tuntia keskiyöhön, mutta rakennamme tulevaisuutta. Emme voi rakentaa sitä tulevaisuutta huojuvalle perustalle. Se on rakennettava vankalle perustalle, ja vankka perusta merkitsee totuutta. Tulevaisuutta ei voida rakentaa valheille, sillä se olisi kuin hiekkaan rakentamista.

Ei ole oikeastaan väliä, kuinka monta ihmistä Ukrainassa kuoli. Se, millä on väliä, on se, että ihmisten aikaansaaman nälänhädän uhrin – Ukrainan väestö – tuntevat, että oikeus tapahtuu, koska meidän on palautettava ihmisten luottamus oikeuteen. Muuten emme voi rakentaa oikeudenmukaista yhteiskuntaa eivätkä he voi uskoa tulevaisuuteen. Kaikkien uhrien huuto on kuultava riippumatta siitä, ovatko he natsismin, apartheidin, orjuuden vai kommunismin uhreja.

Tämä parlamentti puolustaa ihmisyyden perusarvoja. Emme voi antaa monitulkintaista viestiä. Siksi meidän on oltava täysin tasapuolisia, miten tuskallista se meille poliittisesti sitten onkaan. Muuten emme puolusta ihmisarvoa. On hyvin hälyttävää, että tämän päivän Venäjällä historiaa kirjoitetaan uudelleen, joten miten voimme rakentaa yhteistä tulevaisuutta? Nyt on meille sopiva aika keskustella Ukrainasta, koska juuri tällä hetkellä, vuonna 2008, Ukraina tarvitsee apua. Se tarvitsee toivoa paremmasta tulevaisuudesta, mikä tarkoittaa liittymistä EU:hun jonakin päivänä.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Nälänhätä oli tulosta Josif Stalinin huolellisesti suunnitellusta järjestelmällisestä politiikasta, jolla pyrittiin selkeisiin tavoitteisiin: vapaaehtoinen luopuminen maanomistuksesta, kolhoosien perustaminen, kaikkien maataloustuotteiden ja siemenvarastojen ohjaaminen Venäjän armeijan ruokkimiseen ja Ukrainan kaupunkien harkittu nälkiinnyttäminen. Tärkeimpänä tavoitteena oli Ukrainan kansan alistaminen ja tuhoaminen. Se oli joukkotuhonta. Siihen kuului maan siviiliväestön vainoa politiikkaan ja rotuun liittyvistä syistä, ja siksi se täyttää oikeudellisen määritelmän rikoksesta ihmisyyttä vastaan. Tässä ei ole kysymys vain nälänhädän muistamisesta. Tässä on kyse symbolisesta hyvityksestä uhreille, huolellisesta tutkimuksesta, analyysistä, tiedosta ja yhteisen vastuun hyväksymisestä ja sen myötä yhteisestä tilien tekemisestä Euroopan tasolla. Kommunismi on rikos ihmisyyttä vastaan. Sen seurauksia voidaan verrata fasismin ja natsismin seurauksiin.

Perustetaan siksi eurooppalaisen omantunnon eurooppalainen laitos ja vietetään myös elokuun 23. päivää kaikkien totalitaaristen järjestelmien uhrien muistopäivänä. Ymmärtäkäämme, että kommunismi on hirvittävä osa yhteistä eurooppalaista historiaamme. Vain jos yhdessä tunnustamme vastuumme menneisyydestä, löydämme tien tulevaisuuteen. Esimerkiksi Irakin yhteiskunnan ja muiden maailman osien tällä hetkellä kohtaamat tilanteet opettavat meille, että mitä syvempi yhteiskuntarakenteen vaurio on, sitä tuskallisempaa, kalliimpaa ja vaikeampaa sitä ihmisten kannalta on korjata. Ukrainalla on edelleen raskaat arvet. Tarjotaan sille apuamme.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti muistaa tänään Stalinin suurimpien rikosten uhreja, sen nälänhädän uhreja, jonka harkitusti aiheutti hirmuvaltainen bolševistihallinto, joka hallitsi Neuvostoliittoa ja jonka tarkoituksena oli heikentää ja tuhota Ukrainan kansa ja siten kuristaa sen toive vapaudesta ja oman, itsenäisen valtion perustamisesta. Ukrainassa, kuten tietyillä Etelä-Venäjän, Pohjois-Kaukasian ja Kazakstanin alueilla, oli kokonaisten nälkään nääntyvien perheiden kammottavaa, hirvittävää toivottomuutta, kärsimystä ja epätoivoa.

Tänään haluamme osoittaa kunnioitustamme kaikille niille, jotka tapettiin Ukrainan suuren nälänhädän aikana. Joukkotappamisten, sotilaallisten joukkomurhien ja etnisen puhdistuksen uhrin ansaitsevat myös, että heidän muistoaan kunnioitetaan ja että heille tehty vääryydet muistetaan. Riippumatta syystä, miksi ne tehtiin, ja näihin tekoihin johtaneista ideologisista tavoitteista, näiden kärsimysten pysyvä osa ovat uhrin.

Osoitetaan solidaarisuutta Ukrainan kansalle, mutta pyydetään myös Ukrainaa tekemään sovinto historiansa synkkien sivujen kanssa. Vuonna 1939–1945 Ukrainan kansallinen armeija murhasi raa’asti 150 000 puolalaista, pääasiassa naisia ja vanhoja ihmisiä. Siperiaan karkotetut aviomiehet ja isät saattoivat elää siellä helvetissä, mutta heillä oli toivoa, että heidän perheensä itäisillä rajamailla olivat turvassa. Valitettavasti nämä perheet joutuivat nationalistien uhreiksi, nationalistien, joiden mielestä puolalaisille naapureille ei ollut tilaa uudessa Ukrainan valtiossa. Itäisillä rajamailla tapahtuneiden joukkomurhien uhrin odottavat päivää, jolloin myös heidän kohtalonsa kirjoitetaan Euroopan yhteiseen omaantuntoon, kuten tänään on kirjoitettu suuren nälänhädän uhrien kohtalot.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska tulen Irlannista, maasta joka myös kärsi traagisesta nälänhäädästä 150 vuotta sitten, ymmärrän ukrainalaisten toiveen siitä, että heidän vuosien 1932 ja 1933 keinotekoisien nälänhätänsä uhreja muistetaan.

Tämä parlamentin päätöslauselma seuraa Unescon ja Etyjin kaltaisten muiden kansainvälisten järjestöjen antamia muistopäätöslauselmia. Meidän päätöslauselmamme Ukrainan holodomorin uhrien muistamisesta annettiin Unescon yleiskokouksen 34. istunnossa, ja muun muassa Irlanti tuki sitä.

Madridissa marraskuussa 2007 järjestetyssä Etyjin ministerikokouksessa 30 maata liittyi Ukrainan julkilausumaan holodomorin 75. vuosipäivän muistamisesta.

Euroopan yhdentymisen jatkumisen on perustuttava valmiuteen tehdä sovinto 1900-luvun traagisen historian kanssa. Tällä Euroopan parlamentin päätöslauselmalla annetaan tärkeä kehoitus entisen Neuvostoliiton maille sallia täysimääräinen pääsy tätä tragediaa koskeviin arkistoihin, jotta voidaan tehdä kattava tutkimus nälänhädän syiden ja seurausten paljastamiseksi ja niiden tutkimiseksi täysimääräisesti.

Uhrien sukulaiset pyrkivät nyt saamaan asian päätökseen, ja heillä pitäisi siksi olla oikeus saada kyseiset tiedot, jotta he voivat ymmärtää Ukrainan nykyajan historian suurinta katastrofia.

Lisään ääneni tähän myötätunnon ilmaukseen miljoonille ukrainalaisille, jotka kokivat tämän onnettomuuden, ja erityisesti niiden ihmisten sukulaisille, jotka kuolivat tämän keinotekoisen nälänhädän seurauksena.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Isäni Štefan Kányai, joka vietti yli kymmenen hirveää vuotta venäläisillä vankileireillä Uralissa, Karagandassa ja Kazakstanissa, sanoi minulle usein näin: ”Vielä on elossa todistajia, jotka näkivät ja muistavat Stalinin joukkotuhonnan, joukkomurhan, joka tehtiin ilman aseita. Stalinin hallinto repi pois monia sivuja Euroopan historian vuosikirjoista, ja teidän velvollisuutenne on siksi avata entisen Neuvostoliiton arkistot ja korvata nuo puuttuvat sivut. Uhrien muisto on pyhä, ja siksi teidän on toimittava!”

Olen suunnattoman liikuttunut siitä, että nimeni on yhdessä PPE-DE-ryhmän kollegoideni ja muiden ryhmien kollegoiden nimien kanssa sen päätöslauselman alussa, jolla vahvistamme, että Euroopan yhdentyminen perustuu valmiuteen hyväksyä 1900-luvun traaginen historia. Olkoon tämä päätöslauselma, joka annetaan vuonna 2008, nälänhädän 75. vuosipäivänä, merkki ystävällisestä suhtautumisestamme Ukrainan kansaan ja erityisesti nälänhädestä selviytyneisiin sekä uhrien perheisiin ja sukulaisiin.

Olkoon tämä päätöslauselma opetus uudelle sukupolvelle, joka ei ole kokenut vainoa. Vapaus on kallisarvoista eikä sitä saa pitää itsestäänselvyytenä. Pahuutta on edelleen, ja se on kohdattava.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, aloimme vasta itäblokin hajoamisen jälkeen tiedostaa hirvittävän totuuden siitä, mitä Ukrainassa ja muissa Neuvostoliiton osissa oli Stalinin johdolla tapahtunut. Totalitarismi oli estänyt maailmaa pääsemästä selville näistä vastenmielisistä rikoksista ihmisyyttä vastaan. Ukrainan vuosien 1932–1933 suuri nälänhätä on historiallinen tosiasia, jonka kommunistiviranomaiset kielsivät koko Neuvostoliiton olemassaolon ajan. Tiedämme nyt lukemattomista syyttömistä uhreista, jotka tuomittiin kuolemaan hitaasti nälkään nääntymällä. Vaikka holodomorin jälkeen on kulunut monia vuosia, emme vieläkaan tiedä tarkasti, miten monta ihmistä Stalinin toimet tappoivat.

Haluaisin korostaa, että mikään suuren nälänhädän tunnustaminen joukkotuhonnaksi tai stalinistisen totalitarismin paljastaminen ei ole suunnattu Kremlää vastaan, kuten usein väärin tulkitaan. Siinä on yksinkertaisesti vain kyse siitä, että osoitamme kunnioitusta totalitaarisen järjestelmän uhreille. Koska Euroopan unioni on ihmisoikeuksille niin omistautunut kansainvälinen järjestö, sen pitäisi osoittaa kantansa selkeästi ja yksiselitteisesti. Jos haluamme kunnioittaa uhrien muistoa arvokkaasti ja heille sopivasti, meidän pitäisi antaa päätöslauselma, joka selkeästi osoittaa historiallisen totuuden ja jossa ilmaistaan Euroopan unionin solidaarisuus ja myötätunto.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, meidän on nyt vaikea kuvitella, mitä joukkonälänhätä tarkoittaa. Meidän on myös vaikeaa kuvitella, miten oli mahdollista, että miljoonat ihmiset Ukrainassa, joka kykeni ruokkimaan koko Euroopan, saattoivat kuolla nälkään. Se oli tulosta totalitaarisesta kommunismista, ja se vei hengen lapsilta, naisilta ja miehiltä, ukrainalaisilta ja muilta silloisessa Neuvostoliitossa asuneiden kansallisuuksien jäseniltä. Miten meidän pitäisi kutsua tätä 75 vuotta sitten tehtyä rikosta? Sille on vain yksi nimi, ja se on joukkotuhonta. Ihmiset tuomittiin kuolemaan tai lähetettiin vuosiksi leireille viiden tähkän varastamisesta kolhoosista.

Kun tänään puhumme tästä tapahtumasta, emme puhu Venäjää vastaan. Haluamme osoittaa kunnioitustamme kommunismin uhreille ja sanoa kovaa ja kirkkaasti: ei enää koskaan tällaisia rikoksia.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, en tiedä, mitä muuta voidaan sanoa, jotta tuomitaan niin julma rikos, jonka teki stalinistinen diktatuuri, toinen kahdesta Eurooppaa viime vuosisadalla tuhonneesta diktatuurista. Enää ei tarvita enempää sanoja, koska puheenvuoron käyttäneet jäsenet ovat puhuneet vakuuttavasti ja arvokkaasti.

Arvoisa puhemies, haluaisin päättää tämän keskustelun lukemalla muutamia sanoja suurelta kirjailijalta Vasilij Grossmanilta, joka romaanissaan *Kaikki virtaa* kuvaili holodomorin traagisimpia hetkiä. Luin sen aivan kuin se olisi ollut jonkinlainen maallinen rukous, muisto miljoonista uhreista, joihin liittyy niin monen sellaisen syyttömän uhrin muisto, joiden uhraus, sanon sen uudelleen, ei saa olla Euroopan kannalta turha.

Miljoonien ihmisten kuoleman viime vuosisadalla julmien diktatuurien käsissä on oltava siemen, josta demokratian on edelleen versottava. Niillä on oltava päinvastainen vaikutus kuin mihin rikolliset diktaattorit pyrkivät. Kuten sanoin avauspuheenvuorossani, Euroopan unioni syntyi rakentamaan rauhaa ja takaamaan rauhan. Emme voi kuitenkaan unohtaa niin monen syyttömän uhrin uhrausta.

Luen teille nyt yksinkertaiset sanat, joilla Grossman kertoi tuosta tragediasta monta vuotta sitten: Nälkä vei maan pohjalle. Ensinnäkin se vei lapset, sitten vanhat ja sitten keski-ikäiset. Alussa he kaivoivat hautoja haudatakseen kuolleet; sitten he lopettivat, kun heillä ei enää ollut voimia. Kuolema asui pihoilla ja lopuksi jäi heidän mökkeihinsä. Kaikki vaikenä ja koko maa hävitettiin. En tiedä, kuka kuoli viimeisenä.

Nous n'oublierons jamais. Emme unohda koskaan noita syyttömiä uhreja, kun pyrimme rakentamaan toisenlaisen tulevaisuuden.

Puhemies. – /EL/ Olen vastaanottanut neljä työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽⁴⁾.

Tämä tunteikas keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 23. lokakuuta.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Olen vakuuttunut siitä, että yhdentymisen syventämisen lisäksi Euroopan parlamentin on myös pyrittävä järjestelmällisesti kohtaamaan yhteisen historiamme synkimät kaudet. Tämän takia on mielestäni ilahduttavaa, että tämän päivän täysistunto antaa mahdollisuuden kiinnittää huomiota Ukrainan nälänhätään, yhteen surullisimmista ja käsittämättömästi unohdettuun muistoon 1900-luvun kommunistidiktatuureista.

Noin kolme miljoonaa ihmishenkeä vaatinutta nälänhätää ympäröivät väitteet ovat hyvä osoitus siitä, että tähän päivään mennessä tuota historian jaksoa ei ole käsitelty kunnolla. Emme jaa niiden näkemystä, jotka katsovat, että katastrofi johtui pelkästään tavallista huonommista sadoista, Ukrainan kansan vastarinnasta tai todellakin muutamasta virheellisestä talouspolitiikan päätöksestä.

Meidän on todettava yksiselitteisesti, että Ukrainan tragedia oli suora seuraus valtion tasolla harjoitetusta terrorin politiikasta. Lopettamalla pakkokollektivisoinnin ja elintarvikevarastojen takavarikoinnin Neuvostoliiton johtajat olisivat voineet säästää miljoonia ihmishenkiä, mutta he eivät tehneet niin. Juuri tästä syystä Ukrainan 1930-luvun tapahtumat eivät eroa historian kauheimmista joukkotuhonnoista.

Mielestäni kaikki diktatuurit, puhummepa sitten kansallisosialististen tai kommunististen järjestelmien julmuuksista, kumpuavat samasta lähteestä. Meidän on käytettävä kaikkia mahdollisia välineitä vahvistaaksemme uusien sukupolvien tietoisuutta kommunismin hirvittävästä teosta. Eurooppalaisen tutkimuslaitoksen ja muistomerkin perustamisella diktatuurin uhreille voisi olla merkittävä asema tässä prosessissa.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Stalinistinen koneisto pani 75 vuotta sitten käyntiin yhden pahimmista rikoksista, joka Euroopassa on koskaan tapahtunut: holodomorin, suuren nälänhädän, joka vei yli kolmen miljoonan ukrainalaisen hengen.

Kun ukrainalaisilta oli riistetty, kuten edelleenkin, heidän yhteisen identiteettinsä merkittävät määrittävät elementit, heiltä riistettiin harkitusti elintarvikkeet ”reaalisosialismin” julmassa näytöksessä ja yhden historian murhanhimoisimman hallinnon toteuttaman pakkokollektivisoinnin ja sovjetisointikampanjan puitteissa.

Ukrainalaiset muistavat tänään kaikkien muiden eurooppalaisten kanssa kommunistien julmuutta, tyranniaa ja väkivaltaa, jotka valuivat heidän päälleen ja jotka ovat kansainvälisen oikeuden nojalla selvästi joukkotuhontaa. Aikomus ryhmän elinehtojen tahallista huonontamisesta tarkoituksella aikaansaada sen fyysillinen hävittäminen joko kokonaan tai osittain, joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi vuonna 1948 tehdyn yleissopimuksen sanojen mukaan, on täysin selkeä.

Vuosi sitten tämän parlamentin puhemies kuvaili holodomoria hirvittäväksi rikokseksi ihmisyyttä vastaan. Olen täysin samaa mieltä tuosta näkemyksestä ja lasken pääni uhrien muiston edessä. Teen kunniaa kaikille ukrainalaisille, erityisesti niille, jotka elävät ja työskentelevät kotimaassani Portugalissa.

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja

15. Lentoasemamaksut

Puhemies. – (EL) Esitylistalla on seuraavana Ulrich Stockmannin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn lentoasemaksuista (08332/2/2008 – C6-0259/2008 – 2007/0013(COD)) (A6-0375/2008).

Ulrich Stockmann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämän hyvin koskettavan aiheen jälkeen siirrymme nyt teknisempiin asioihin. Haluamme hyväksyä direktiivin lentoasemamaksuista huomisen toisessa käsittelyssä ja, liikenne- ja matkailuvaliokunnan selkeään äänestystuloksen jälkeen, olen varma, että pystymme sen tekemään.

Mistä tässä direktiivissä on kyse? Sillä otetaan käyttöön yhteiset periaatteet ja menettelyt lentoasemamaksujen perimiselle koko EU:ssa. Se tarkoittaa, että avoimet perustat laskennalle, lentoyhtiöiden syrjimättömyys ja kuulemisjärjestelmä ovat joitakin tekijöistä, joita käytetään oikeudenmukaisten lentoasemamaksujen luomiseen. Riippumaton valvontaviranomainen voi ratkaista ilmaantuvat konfliktit selkeiden sääntöjen perusteella. Tällä vahvistetaan lentoasemien ja lentoyhtiöiden järjestelmällistä kumppanuutta ja estetään mahdolliset markkinavoiman väärinkäytökset.

Mistä aloitettiin? Viimeisten 15 vuoden aikana olemme kaksi kertaa yrittäneet sovittaa lentoasemien ja lentoyhtiöiden vastakkaisia etuja tällä alalla. Yksi niiden epäonnistumisen syy oli se, että jäsenvaltioissa on täysin erilaisia menettelyjä ja rakenteita. Esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa on tiukka sääntelyviranomainen, joka voi asettaa ylärajoja, viidessä jäsenvaltiossa on lentoasemaverkot ja ristikkäistukea koskeva käytäntö, on parlamentteja, jotka päättävät lentoasemamaksuista, hajautetut toimivaltuudet Saksassa ja lisäksi paljon muuta. Olemme kuitenkin onnistuneet neuvottelemaan neuvoston kanssa kestävän kompromissin.

Mitkä ovat nyt tämän kompromissin osat? Olemme rahanneet soveltamisalan lentoasemiin, joilla on yli viisi miljoonaa matkustajaa vuodessa sekä kunkin jäsenvaltion suurimpaan lentoasemaan. Tällä hetkellä se tarkoittaa, että direktiiviä sovelletaan 69 lentoasemaan Euroopan unionissa. Olemme ottaneet käyttöön pakollisen menettelyn lentoasemien ja lentoyhtiöiden välisestä säännöllisestä kuulemisesta ja samalla olemme laatineet jäsenmääränsä välitysmenettelyn määräraakoineen ja tietysti perustaneet valvontaviranomaisen, johon viittasin.

Mitä me nyt tarkoitamme syrjimättömyyksiä maksuilla? Lentoasemamaksuilla pitäisi tulevaisuudessa olla vahvempi kustannussidonnaisuus, ne on vahvistettava avoimilla laskelmilla ja niiden on liityttävä sovittuun palvelun tasoon. Samalla syrjintä kielletään ankarasti. Periaatteessa tämä tarkoittaa, että meillä on samoista palveluista jokaista lentoyhtiötä varten samalla lentoasemalla samat maksut, joita on mahdollista porrastaa. Minua ilahduttaa, että olemme säätäneet tästä ennen kaikkea melun ja saasteen osalta. Joillakin mailla on edelleen yhteiset maksujärjestelmät edellä mainittuja lentoasemaverkkoja varten ja sitä varten, mitä kutsutaan lentoasemajärjestelmiksi kaupungeissa tai kaupunkiryhmissä, mutta niiden on myös täytettävä direktiivin avoimuutta koskevat vaatimukset.

Tarjoamalla maksujen avulla infrastruktuurin etukäteisrahoitusta olemme yrittäneet vastata Itä-Euroopan jäsenvaltioiden kollegoidemme tiettyihin huoliin. Se on mahdollista, vaikkakin vaikeaa kansallisten kriteerien mukaisesti, edellyttäen, että Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön normit täytetään.

Mitä odotamme näiltä vaikutuksilta? Enemmän kilpailua Euroopan lentoasemien välillä, enemmän kilpailua eri lentoyhtiöiden välillä lentoasemalla, ehkä asteittain laskevia lipun hintoja, jos lentoyhtiöt säätävät matkustajille alhaisempia hintoja.

Direktiivi on pantava täytäntöön kahden vuoden kuluessa.

Kiitokseni kaikille varjoesittelijöille menestyksekkäistä neuvotteluistamme ja neuvoston puheenjohtavaltiolle Slovenialle ja komissiolle.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella esittelijää, Ulrich Stockmannia, erinomaisesta työstä: hän on kuvaillut oikein hyvin tekstin sisällön, ehdotuksen direktiiviksi, jonka aiomme antaa. Ehdotuksella pyritään sisällyttämään yhteisön lainsäädäntöön tiettyjä periaatteita, joihin kaikki jäsenvaltiot ovat jo sitoutuneet Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön puitteissa: syrjimättömyyteen, avoimuuteen ja kuulemiseen.

Direktiivillä säädettyjen puitteiden nojalla voimme jäsentää lentoliikenteen harjoittajien ja lentoasemien välistä vuoropuhelua maksujen säätämisestä ja keräämisestä. Direktiivillä esimerkiksi velvoitetaan lentoasemat kuulemaan lentoyhtiöitä ennen lentoasemamaksuja koskevien päätösten tekemistä. Minä etenin myös samalla tavalla, kuulemalla lentoyhtiöitä ja lentoasemia ennen kuin laadin tämän ehdotuksen, jonka molemmat osapuolet ovat periaatteessa hyväksyneet.

Kuten Ulrich Stockmann mainitsi, direktiivissä esitetään ajatus kansallisista riippumattomista valvontaviranomaisista. Näillä elimillä on vaikutusvaltainen asema, koska ne ovat vastuussa sen varmistamisesta, että laatimiani peruseriaatteita noudatetaan. Nämä ovat yleisesti ottaen ehdotuksen tavoitteet. Haluaisin jälleen kiittää esittelijää työstä, jonka hän teki toisessa käsittelyssä päästäkseen neuvoston kanssa sopimukseen. On totta, että tulos on edellyttänyt paljon työtä, monia kokouksia ja sitoutumista meiltä kaikilta, mutta mielestäni olemme onnistuneet saamaan aikaan hyvän asiakirjan.

Neuvottelujen tulokset näkyvät monissa tarkistuksissa, joita komissio edellyttää voidakseen tukea sitä täysimääräisesti. Olen hyvin iloinen, että liikenne- ja matkailuvaliokunta on myös tukenut tätä sopimusta yksimielisesti. Minä olen tietysti valmis seuraamaan keskustelua huolellisesti ja panemaan merkille kaikki huomionne.

Zsolt László Becsey, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Arvoisa komission jäsen, sateesta huolimatta tämä voi olla hieno päivä. Haluaisin onnitella sekä esittelijää että varjoesittelijöitä, koska yhdistämällä voimat komission, puheenjohtajavaltio Slovenian ja puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa olemme onnistuneet pitkien keskustelujen jälkeen saamaan aikaan hyvän kompromissin. Myös me harppaamme tuntemattomuuteen, joten pitäisin arvossa sitä, että jäsenvaltiot aloittaisivat tämän direktiivin täytäntöönpanon mahdollisimman pian eikä vasta neuvotellun kahden vuoden jälkeen. Silloin voisimme arvioida tehokkaasti, minkä arvoinen lainsäädäntötyömme on, ja tehdä tarvittavat mukautukset neljävuotistarkastukseen mennessä.

Toivon, että jäsenvaltiot ymmärtävät tämän ja saattavat tarvittaessa nopeasti loppuun tarvittavan institutionaalisen kehityksen. Luotan myös siihen, että direktiivistä seuraa avoimia maksuja ja maltillisia hinnankorotuksia, jotta voimme estää riistäviä lentoyhtiöitä käyttämästä ylivertaista voimaansa väärin saadakseen etua kilpailijoihinsa nähden tarjoamalla samoja palveluja alhaisempaan hintaan lentoasemilla, joilla kaivataan asiakkaita. Voisimme samalla myös varmistaa, että lentoasemat eivät nosta mielivaltaisesti maksujaan tavalla, joka ei ole avoin, ja kuten usein tehdään, suurin harppauksin. Molemmissa tapauksissa tavoitteena on varmistaa, että eurooppalaiset kuluttajat maksavat vain siitä, mitä he todella käyttävät. Se on toinen syy siihen, miksi emme ole sallineet turvallisuuskustannusten tai vammaisten matkustajien avustamista koskevien kustannusten sisällyttämistä maksuihin. Pidän hyvänä kompromissina sitä, että asianomaisen jäsenvaltion harkintavaltaan on jätetty se, otetaanko lentoaseman kaupallisesta toiminnasta peräisin olevat tulot huomioon vai ei. Samoin saavutettiin hyvä tulos lentoasemaverkkojen osalta aikaansaadussa sopimuksessa, jonka mukaan voidaan hyväksyä yhteinen lentoaseman pitäjä, mutta osallistujiin sovelletaan – kuten komissio lupasi – kilpailusääntöjä maksujen säätämisen osalta, vaikka markkinoiden vääristymisestä muiden maiden lähellä sijaitsevien lentoasemien osalta olisikin vaara. Viranomaisen toimivaltaa koskeva kompromissi on myös hyvä.

Sen lisäksi, että direktiiviä sovelletaan lentoasemiin, joiden vuotuinen matkustajamäärä on yli viisi miljoonaa, ja kunkin jäsenvaltion suurimpaan lentoasemaan, minä olisin kannattanut sitä, että myös lähellä sijaitsevat pienemmät ja mahdollisesti kilpailevat lentoasemat otetaan mukaan. Hylkäsin kuitenkin tämän kannan sopimuksen saavuttamiseksi, vaikka seuraavassa arvioinnissa haluaisin tutkia myös tätä näkökulmaa. En ole kovin tyytyväinen, mutta hyväksyn kuitenkin sen, että olemme johdanto-osassa vahvistaneet etukäteisrahoituksen mahdollisuuden viittaamalla Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön politiikkaan, vaikka olisin ollut sitä mieltä, että sen olisi pitänyt olla varsinaisessa tekstissä. Toivon, että matkustajat suhtautuvat suopeammin maksujen asteittaiseen nousuun äkillisen nousun sijasta, mutta tätä on myös tarkasteltava arvioinnissa. Tuloksena on valtion tai muiden julkisten viranomaisen rahoituksen avoimuus. Se on merkittävä tekijä lentoasemien välisessä kilpailussa, ja niin on myös ympäristönsuojelua koskevan näkökulman huomioon ottaminen. Mielestäni merkittävin tulos on se, että kunkin jäsenvaltion on perustettava vahva, riippumaton kansallinen viranomainen, jolla on huomattavat valtuudet. Olen ylpeä siitä, että periaate, jonka mukaan maksujen säätämistä koskeissa kiistoissa ei pitäisi soveltaa loputonta sovitteluprosessia, hyväksyttiin ja sisällytettiin mietintöön. Sen sijaan pitäisi tehdä väliaikainen päätös, joka voi panna sovitteluprosessin liikkeeseen. Kiitos hyvin paljon, arvoisa puhemies.

Brian Simpson, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pidän kollegani, Ulrich Stockmannin mietintöä myönteisenä, ja kiitän häntä hänen kovasta työstään tämän vaikean asiakirjan osalta.

Koko tätä mietintöä koskevan prosessin aikana ryhmäni pyrkimyksenä on ollut varmistaa, että lentoasemamaksuja koskeva järjestelmä on koko EU:ssa sekä syrjimätön että avoin ja että kiistojen varalta on käytössä perusteellinen vetoomusmenettely. Ihmiset ajattelevat usein, että ilmailu on yhtenäinen ala, mutta kun käsitellään lentoasemamaksujen kaltaisia asioita, käy pian selväksi, että lentoasemia ja lentoyhtiöitä koskevilla aloilla on erilaiset näkemykset ja pyrkimykset.

Käsiteltävänämmä oleva mietintö tarjoaa tasapainoisen ratkaisun, jossa ei suositeta lentoyhtiöitä eikä lentoasemia. Vaikka itse olisin halunnut, että soveltamisala perustuu summittaisen luvun sijasta kansallisten matkustajien prosenttiosuuteen, esittelijä on mietinnössään varmistanut, että luku on viiden miljoonan matkustajan järkevä luku – ei komission naurettavan alhainen yksi miljoona – ja että kunkin jäsenvaltion suurin lentoasema on otettava mukaan.

Tärkein osa koko keskustelujamme on ollut se, onko tietyillä lentoasemilla määräävä markkina-asema. Ryhmäni katsoo, että kun näin on, lentoasemamaksuja on säänneltävä. Monet lentoasemat ovat kuitenkin kilpailutilanteessa, ja lentoyhtiöt voivat vapaasti valita, minne ne lentävät. Minun alueellani Manchesterin lentoasemalla on 22 miljoonaa matkustajaa vuodessa, mutta sillä on kilpailijoina kahdeksan lentokenttää, jotka kaikki sijaitsevat 150 kilometrin säteellä. Näissä olosuhteissa itse markkinat ovat tietysti hyvä sääntelijä.

Siksi pidän myönteisenä, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa voidaan säilyttää sen nykyinen lentoasemamaksujen valvontaa koskeva järjestelmä, koska siinä on käytössä sääntelykehys, jolla rohkaistaan kilpailua ja säännellään maksuja sen oman valvontaelimen avulla vain niillä lentoasemilla, joilla on määräävä asema. Voi olla, että muut maat voisivat noudattaa tätä sääntelykehystä tapana säätää syrjimättömästi ja avoimesta lentoasemamaksuja koskevasta järjestelmästä.

Toivon nyt, että voimme sopia tästä direktiivistä sen käsittelyn toisessa vaiheessa. Se auttaisi meitä antamaan direktiivin, jolla lopetetaan salaiset kokoukset, joissa säädetään maksuista lentoasemille, joilla on monopoliasema tai määräävä markkina-asema. Toivon todella, että myös lentoyhtiöt tunnustavat, että meillä on nyt avoin järjestelmä, jossa on perusteellinen vetoomusmenettely ja täysimääräinen kuulemisjärjestelmä, jotta voidaan lopettaa jatkuva valitus lentoasemamaksuista ja tehdä lentoasemien kanssa yhteistyötä kustannustehokkaan, taloudellisesti edullisen palvelun tarjoamiseksi käyttäjille ja matkustajille.

Arūnas Degutis, ALDE-ryhmän puolesta. – (LT) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, uskon, että kukaan ei kyseenalaista sitä, että Euroopan yhteisön lentoasemamaksuihin ja -kustannuksiin tarvitaan avoimuutta ja ymmärrettävyyttä, jos ei muuten niin siksi, että joillakin yhteisön lentoasemilla on luonnollinen monopoliasema. Siitä alkaen, kun asiakirjaa käsiteltiin ensimmäisen kerran, Euroopan parlamentti on kuitenkin harkinnut hyvin huolellisesti komission ehdotuksia, ja se toivoo, että valvontaa olisi useammalla kuin 150:llä yhteisön lentoasemalla.

Kun Euroopan parlamentin jäsenet osallistuvat eri asiakirjojen laatimiseen, he kohtaavat usein ongelman, että on päätettävä, kuinka paljon valvontaa ja sääntelyä tarvitaan ennen kuin niistä itsestään tulee tarkoitus, ja ne halvaannuttavat todelliset valvontatoimet.

Tämä on erityisen olennaista nykyisissä kriisissä, kun herkkyyks liiketoiminnalle tärkeiden kysymysten käsittelyssä on todellinen välttämättömyys.

Mielestäni tässä asiakirjassa, josta on määrä äänestää huomenna, Euroopan parlamentti on onnistunut löytämään kultaisten keskien ja puolustamaan sitä säätämällä niiden lentoasemien määräästä, joita on valvottava. Olen iloinen, että neuvosto oli myös samaa mieltä ja että komissio osoitti tarvittavaa joustavuutta rakentavan kompromissin saavuttamiseksi.

Toinen yhtä tärkeä asia oli tasapainon aikaansaaminen tällä alalla toimivien tärkeimpien toimijoiden kesken eli lentoasemien ja lentoyhtiöiden etujen välillä. Mielestäni olemme tässäkin osoittaneet pystyvämme täyttämään molempien osapuolten odotukset. Etenkin siksi, että yksipuolinen, tasapainoton ehdotus vaikuttaisi tavalla tai toisella EU:n kuluttajien mahdollisuuksiin käyttää turvallisinta liikennemuotoa.

Kaikki tämä saatiin aikaan esittelijän ammattimaisten ponnistusten ansiosta. Ulrich Stockmann on aina tehnyt vaikutuksen puolueettomana poliitikkona, joka kuuntelee kaikkia osapuolia. Tämä on neljäs kerta, kun olemme työskennelleet yhdessä ilmailukenteen sääntelyä koskevan asiakirjan laatimisessa. Tälläkään kerralla hän ei pettänyt vaan rikastutti minua jälleen uudella kokemuksella. Haluaisin kiittää ja onnitella Ulrich Stockmannia ja muita kollegoitani, kun päätämme keskustelun tästä asiakirjasta Euroopan parlamentissa. Haluaisin myös toivottaa Euroopan komissiolle menestystä, koska sillä on nyt edessään vaikea tehtävä panna täytäntöön ja valvoa tämän direktiivin tehokkuutta, ja haluaisin toivottaa menestystä kaikille edustajille.

Roberts Zīle, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Tajani, haluaisin ensiksi onnitella esittelijää, Ulrich Stockmannia, ja kaikkia varjoesittelijöitä neuvoston kanssa toisessa käsittelyssä aikaansaadusta kompromissista. Mielestäni direktiivin soveltamisalaa koskevaa sopimusta on myös pidettävä myönteisenä, koska se vaikuttaa kaikkiin jäsenvaltioihin sääntelemällä ainakin niiden tärkeimpiä lentokenttiä. Toivon, että kahden vuoden päästä, kun tämä direktiivi tulee voimaan, ei ole enää mahdollista, että Euroopan unionilla on maine sellaisten oikeudellisesti käsittämättömien tuomioistuinten päätösten antamisesta kuin äskettäin Liettuan alueellinen tuomioistuin antoi latvialaista lentoyhtiötä ja sen tärkeintä lentoasemaa vastaan. Tämän päätöksen nojalla yhden jäsenvaltion tuomioistuin takavarikoi omaisuutta, joka ei kuulu pelkästään toisen maan lentoasemalle vaan myös toisen maan lentoyhtiölle toisessa jäsenvaltiossa. Tuomioistuimen päätös perustui tavattomaan lentoasemamaksuja koskevaan syrjintään Latvian tärkeimmällä lentoasemalla. Toivon todella, että tällä direktiivillä tehdään tällaisten oikeudellisesti epäselvien tulkintojen tekeminen mahdottomaksi tulevaisuudessa, sillä ne vaikuttavat haitallisesti ilmailualaan. Kiitos.

Gerard Batten, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämän mietinnön tarkoituksena on estää yksittäisiä lentoasemia käyttämästä väärin määräävää markkina-asemaansa ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset toimijoille ja turvata kuluttajien edut.

Kuinkahan monta kertaa aiemmin olen kuullut tuollaisia perusteita? Jos tämä lentoasemamaksujen yhtenäistäminen pannaan täytäntöön, se on luultavasti yhtä menestyksekkäs kuin yhtenäistäminen, jonka nojalla saimme yhteisen maatalouspolitiikan, yhteisen kalastuspolitiikan ja EU:n sääntelystä johtuvan koko ajan lisääntyvän rasituksen liikeyrityksille, mikä maksaa Yhdistyneelle kuningaskunnalle vähintään 26 miljardia Englannin puntaa vuodessa.

Sillä edellytetään täysin tarpeetonta muutosta lentoasemamaksuja ja liikenteeseen liittyviä asioita koskevaan Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöön. Sillä edellytetään sellaisen oletettavasti riippumattoman valvontaviranomaisen perustamista, joka tuo vielä yhden tason byrokratiaa lisää sekä siitä väistämättä seuraavat lisääntyneet kustannukset.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on tietenkin voimassa hintojen ylärajaa koskeva sääntely, jolla pyritään kannustamaan lentoasemien toimijoita saamaan aikaan kustannustehokkuutta. Tämän lainsäädännön jatkuvan tulvan tarkoituksena on yhtenäistää kaikki elämän osat Euroopan unionissa ja saattaa ne Euroopan unionin välittömään valvontaan. Muunlainen ajattelu on toissijaista tai merkityksetöntä. Ehdottoman varmaa on se, että nämä toimenpiteet merkitsevät lisääntyneitä kustannuksia lentomatkustajille.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, mielestäni edellinen puhuja ei vain ole ymmärtänyt asiakirjaa. Se, mitä täällä teemme, on lentoasemamaksujen perimistä koskevien avointen säännösten säätäminen, ja koko toimenpiteen tarkoituksena on varmistaa, että lentoasemamaksuista säädetään puolueettomasti ja niitä vähennetään käyttäjien eduksi. Se on meidän työemme.

Tässä on itse asiassa kaksi erilaista tilannetta. Joillakin lentoasemilla on niin määräävä asema, että lentoyhtiöt periaatteessa kohtaavat monopolitilanteen ja maksavat mahdollisesti liiallisen korkeita lentoasemamaksuja. Toisilla, mahdollisesti pienillä lentoasemilla lentoyhtiö voi päättää, käyttääkö se lentoasemaa, sen perusteella, miten matalia lentoasemamaksut ovat, mikä on täysin erilainen tilanne.

Siksi minun on sanottava, että se, mitä Ulrich Stockmanna on tässä mietinnössään saanut aikaan – ja kiitokseni hänelle – on oiva luettelo kriteereistä, joiden perusteella voidaan säätää asianmukaisista, oikein painotetuista lentoasemamaksuista, jotka koituvat myös matkustajille, ja kansallisesta valvontaviranomaisesta, joka toimii valvontaelimenä.

Arvoisa varapuheenjohtaja, te tietysti varmistatte kahden seuraavan vuoden aikana, että kansalliset valvontaviranomaiset todella ovat riippumattomia. Se tarkoittaa, että kansallisilla valvontaviranomaisilla ei saa olla yhteyksiä lentoasemiin ja lentoyhtiöihin. Vaadimme, että valvontaviranomaiset saavat aikaan syrjimättömän tasapainon lentoyhtiöiden ja lentoasemien välillä käyttäjien hyödyksi.

Toiseksi, näitä uusia kriteereitä käyttämällä haluamme myös edistää oikeudenmukaisempaa kilpailua lentoasemien välillä. Joissakin tapauksissa kahdessa eri jäsenvaltiossa on lentoasemia vain muutaman kilometrin päässä niiden väliseltä rajalta. Haluamme olla varmoja, että tässä ei ole epäoikeudenmukaista kilpailua. Mielestäni uudet kriteerit ovat asianmukaisia.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kysymyksellä teille, arvoisa varapuheenjohtaja. Luulen, että siitä on miltei kaksi vuotta, kun komissio antoi suuntaviivat alueellisille lentoasemille. Muutaman viime kuukauden aikana olette tutkineet, onko joillakin lentoasemilla ollut laittomia tukia, joilla tarkoitan valtiontukea tietyille kilpailua vääristävälle lentoasemille. Haluaisimme tietää, mitkä johtopäätöksenne olivat. Toivomme, että voitte luvata meille tänään, että esitätte pian tutkimuksen laittomasta ja laillisesta alueellisesta tuesta, koska tässä on yksi ensisijainen asia: haluamme lentoasemien välille oikeudenmukaista kilpailua matkustajien hyödyksi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluaisin onnitella Ulrich Stockmannia hänen ponnisteluistaan yhteisen kannan saavuttamiseksi neuvoston kanssa, jotta voidaan antaa direktiivi, jolla säädetään yhteisistä periaatteista lentoasemaksujen keräämiselle yhteisön lentoasemilla. Ehdotetulla lainsäädännöllä annetaan nyt lentoasemien käyttäjille maksujen säätämistä koskevat puitteet, jotka koskevat sellaisten päätösten tekemistä, jotka ovat avoimia ja jotka sallivat vetoomukset.

Neuvosto hyväksyi parlamentin ehdotuksen rajoittaa soveltamisalaa lentoasemiin, joiden vuotuinen matkustajamäärä on yli viisi miljoonaa, ja kunkin jäsenvaltion suurimpaan lentoasemaan. Lentoasemaksujen porrastamisen on perustuttava avoimiin, puolueettomiin ja selkeisiin perusteisiin. Lentoasemien on yhteisen kannan mukaisesti toimittava kustannustehokkaasti, ja kannustimet sallitaan uusille reiteille muita heikommassa asemassa oleville ja syrjäisille alueille. Nämä kannustimet on kuitenkin osoitettava avointen kriteerien mukaisesti.

Tuemme ajatusta siitä, että komissiolta saadun tiedon mukaan yhteisön lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltiot voivat valtuuttaa lentoaseman pitäjän soveltamaan yhteistä, avointa maksujärjestelmää lentokentillä, jotka palvelevat samaa kaupunkia tai kaupunkiryhmää edellyttäen, että kaikki lentoasemat täyttävät täysimääräisesti direktiivillä avoimuudesta säädettyt vaatimukset. Ympäristökriteereistä tulee lisäksi perusta lentoasemaksujen hyväksymiselle. Lentoaseman pitäjä julkaisee päätökset maksujärjestelmän muokkaamisesta vähintään kaksi kuukautta ennen niiden voimaantuloa.

Lentoasemien investointien etukäteisrahoituksen osalta jäsenvaltioiden pitäisi noudattaa Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön menettelyjä tai ottaa käyttöön omat suojaotoimensa. Parlamentti katsoo, että riippumattoman valvontaviranomaisen on välttämättä pystyttävä valtuuttamaan toiset riippumattomat valvontaviranomaiset koko vastuualueen osalta soveltamaan direktiivin säännöksiä, missä on noudatettava samoja normeja.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin myös liittyä niihin, jotka onnittelevat Ulrich Stockmannia hänen työnsä tuloksista. Käsittelimämme asia vaatii sääntelyä, ja sellainen sääntely ei häiritse liberaalia mieltäni, eivät myöskään sääntelylaitokset. Voimme nyt rahoituskriisin jälkeen nähdä, että vapaiden markkinoiden pitäisi toimia ja ne toimivat, mutta meidän on luotava järjestelmiä, joilla voidaan nykyaikaisessa taloudessa säännellä mekanismeja, jotka joskus jäävät jumiin tai menevät pidemmälle kuin tavalliset taloudellisen kilpailun, vapaiden markkinoiden kilpailun, mekanismit.

Keskustelemme nyt tietyn asiakirjan lopullisesta luonnoksesta, työstä, josta me kaikki tajusimme heti alusta alkaen, että matka olisi pitkä, koska minkä tahansa luonnollisen monopolin – ja lentoasemiin sovelletaan ilmeisistä syistä tavallisesti luonnollisen monopolin sääntöjä – sääntely on vaikeaa. Se on edistysaskel kansalaistemme etujen osalta, Euroopan unionin kansalaisten etujen osalta, sillä he saavat jälleen kerran tästä parlamentista ja Euroopan komission työstä jotakin käsinkosketeltavaa, joka vaikuttaa heidän elämäänsä. Onnitelen niitä, jotka osallistuivat tähän työhön, ja toivottavasti niiden kahden vuoden aikana, jolloin järjestelmää pannaan täytäntöön, jäsenvaltiot osoittautuvat tehtävän mittaisiksi.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Monet meistä täällä parlamentissa käyttävät internetiä lentojen varaamiseen ja lippujen ostamiseen. Luulen kuitenkin, että useimmat meistä eivät tiedä, miten lippujen yhteydessä maksettavista lentoasemamaksuista säädetään.

Koska kuitenkin tiedän, että kaikki lipussa mainitut maksut eivät ole lentoasemamaksuja, pyytäisin teitä seuraamaan mielikseni pientä harjoitusta: jos matkustaja lentää Lissabonista Brysseliin esimerkiksi Brussels Airlines -yhtiöllä, lipussa mainittu maksu on 48 euroa, jos hän matkustaa portugalilaisella TAP-yhtiöllä, maksu on kaksi euroa vähemmän. Toiseen suuntaan lennettäessä ero kuitenkin katoaa, ja matkustajan on maksettava 15 euroa lisämaksuja matkaa kohti. Miksi?

Jos kuvitteellinen matkustajamme kuitenkin matkustaa Lontooseen Brussels Airlines -yhtiöllä ja lentää Brysselistä Gatwickin lentokentälle, paluumatkan maksut ovat 124 euroa, mutta jos hän käyttää BMI:tä ja lentää Heathrow:lle, hän maksaa maksuja vain 65 euroa. Jos hän matkustaa Heathrow:lle BMI:llä ja palaa

Lufthansalla, hän maksaa silloin 70 euroa maksuja. Miksi tällaiset erot? Joskus hän maksaa yhden määrän menomatkasta ja toisen määrän paluumatkasta. Joskus kaikki lentoyhtiöt perivät saman määrän samasta lentoasemasta ja joskus eivät. Joissakin tapauksissa ette saata edes tietää, miten paljon maksatte.

Erilaiset lentoasemamaksut eivät kuitenkaan ole huono asia. Erilaisista palveluista on oltava erilaiset maksut. Toivottavaa ei kuitenkaan ole, että samoja maksuja sovelletaan eri palveluihin ja, päinvastoin, aivan samanlaisilta näyttäviin palveluihin sovelletaan erilaisia maksuja.

Se, mitä erityisesti haluamme, on se, että nämä maksut olisivat kattavia ja että niistä säädettäisiin selkeiden ja avointen kriteerien mukaan. Se on perimmäinen tavoitteemme. Haluamme varmistaa syrjimättömän ja avoimen kilpailun Euroopan tärkeimpien lentoasemien välillä ja siten sisämarkkinoiden parantamisen tukemisen lisäksi vähentää matkustajille lippua ostaessa koituvia kustannuksia. Siksi olemme toiveikkaita ja tuemme tätä ehdotusta direktiiviksi.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, minun on ensin onniteltava kollegaani, Ulrich Stockmannia, hänen loistavasta mietinnöstään ja erityisesti hänen kärsivällisyydestään ja sitkeydestään tämän viemisessä eteenpäin.

Se on teksti, jonka avulla voimme luoda yhteisen ilmatilan ja valmistautua erityisesti avoimuutta ja syrjimättömyyttä korostaen siihen, mikä on oleva suuri harppaus yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan.

Tämän käyttäjämaksujen keräämistä koskevan yhteisen järjestelmän avulla voimme pitää yllä tarvittavia olosuhteita syrjimättömyyttä ja avointa kilpailua varten. Valmistaudumme tulevaisuutta varten myös ottamalla huomioon ympäristökriteerin maksujen mukauttamisperusteeksi ja jättämällä pois vammaisille matkustajille tarjottavaa apua koskevat maksut. Myös tässä suhteessa valmistaudumme tulevaisuuteen.

Minun on myös korostettava huomiota, jota kiinnitetään tarpeeseen välttää pienten lentoasemien liiallista rasitusta säätämällä viiden miljoonan vuotuisen matkustajan alarajasta.

Lopuksi, olemme tyytyväisiä, että lentoasemaverkon hallinnointi yhden elimen nojalla on tunnustettu, koska se on osoittautunut toimivan hyvin – esimerkiksi Espanjan lentokenttäviranomaisen, AENA, tapauksessa – ja että on otettu huomioon muita valvontaa ja maksujen määräämistä koskevia tapoja, joihin sovelletaan lainsäädännöllistä valvontaa – kuten on myös minun kotimaassani – riippumattomien valvontaviranomaisten lisäksi. Siksi olen iloinen, että nämä ehdotukset on otettu huomioon.

Minun on myös onniteltava esittelijää kiinteiden määräaikojen asettamisesta päätösten julkaisua varten. Sillä vältetään oikeudellista epävarmuutta ja tarjotaan käyttäjille takuut siitä, milloin kyseiset päätökset pannaan täytäntöön. Tämä on myös myönteistä, koska parlamentin valvonta otetaan huomioon näissä määräajoissa ja päätöksissä.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä näillä lentoasemamaksuja koskevilla uusilla säännöillä käyttöön otettua lisääntynyttä avoimuutta. Lentoasemat salailevat liian usein tekemiään sopimuksia, vaikka julkiset viranomaiset omistaisivat tai osaomistaisivat ne. Yleisöllä on oikeus tietää, miten kyseiset lentoasemat keräävät ja käyttävät rahansa. Olen kuitenkin pettynyt siihen, että laajempaa tiedottamista koskeva raja on asetettu viiteen miljoonaan eikä kansallisten markkinoiden prosenttiosuuteen ole viitattu.

Tämä raja vaikuttaa erityisen ankarasti Newcastlen kaltaisiin alueellisiin lentoasemiin. Newcastle nousee rajan yläpuolelle kuudella miljoonalla vuotuisella matkustajallaan, mutta se on kuitenkin pikkukala verrattuna Heathrow:n ja Gatwickin kaltaisiin jättiläisiin. Koska alueelliset lentokentät kilpailevat pääasiassa lähimpien naapureidensa kanssa, olisi ollut oikeudenmukaisempaa säätää järjestelmästä, jossa kaikkia pieniä ja keskisuuria lentoasemia kohdellaan samalla tavalla.

Siksi pidän valitettavana, että neuvosto ei seurannut vaihtoehtoa, jonka mukaan direktiivin soveltamisalaksi määritellään lentoasemat, joissa on yli viisi miljoonaa matkustajaa vuosittain ja yli 15 prosenttia kansallisia matkustajia. Kyseisellä rajalla olisi edelleen varmistettu, että Euroopan suurimmat lentoasemat eivät voi sanella lentoasemamaksuja suljettujen ovien takana. Toivon, että kun komissio tarkastaa direktiiviä, se tarkastelee huolellisesti, kärsivätkö Newcastlen kaltaiset alueelliset lentoasemat markkinoiden vääristymisestä.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa onnittelemalla Ulrich Stockmannia hänen avoimuudestaan ja valmiudestaan tehdä kompromisseja laadittaessa tätä erinomaista mietintöä, jota sovelletaan suoraan lentoasemiin, joilla on yli viisi miljoonaa matkustajaa ja erityisesti kotimaassani Faron ja Lissabonin lentoasemiin.

Parlamentin ja neuvoston on hyväksyttävä tämä ehdotus, koska sillä taataan lentoasemamaksujen syrjimättömyys, paitsi tarvittaessa ja perustamissopimuksen mukaisesti. Lentoaseman pitäjien ja lentoaseman käyttäjien välinen pakollinen kuulemisjärjestelmä on otettava käyttöön. Kaikki maksujen erot ovat avoimia ja ne perustuvat selkeisiin kriteereihin. Lentoasemat perivät saman maksun samasta palvelusta, vaikka lentoaseman käyttäjille voidaan myöntää käytetyn palvelun laatuun perustuvia alennuksia edellyttäen, että kaikki lentoaseman käyttäjät voivat hyötyä tästä alennuksesta julkisten, avointen ja puolueettomien ehtojen mukaisesti. Alennuksia voidaan myöntää myös käyttäjille, jotka avaavat uusia reittejä, kilpailulainsäädännön mukaisesti. Olisi perustettava kansallinen riippumaton valvontaviranomainen, joka puuttuu asiaan maksupäätöstä koskevassa erimielisyydessä. Kannustimet pitäisi sallia myös uusien reittien avaamiseksi muita huonommassa asemassa oleville ja kaikkein syrjäisimmille alueille. Lopuksi, jäsenvaltioiden pitäisi voida valtuuttaa lentoasemaverkosta vastaava lentoaseman pitäjä ottamaan käyttöön kyseisen verkon yhteisen maksujärjestelmän.

Arvoisa puhemies, tämän uuden direktiivin nojalla lentoasemillamme, jopa sellaisilla kaikkein syrjäisimmillä alueilla, josta minä tulen, kerätyillä lentoasemamaksuilla taataan lentoliikenteen yleinen saatavuus kaikille. Tämä on erityisen tärkeää sellaisella alueella kuin minun, jossa lentoliikenne on ainoa tapa saada tai lähteä. Siksi toivon, että tämä ehdotus hyväksytään huomenna ja että komissio ja neuvosto hyväksyvät sen asianmukaisesti.

Robert Evans (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, toistan kollegoideni kiitokset Ulrich Stockmannille sen johdosta, mitä hän kuvaili käyttökelpoiseksi kompromissiksi 69 eurooppalaisen lentoaseman hyödyksi.

Jaan myös Zsolt László Becseyn ja todellakin kollegani Brian Simpsonin näkemyksen syrjimättömästä ja avoimesta kilpailusta. Olen tyytyväinen, että tämä mietintö on näin esitettyä hyvä sopimus ei vain Lontoon kolmen lentoaseman, Heathrow:n, Stanstedin ja Gatwickin osalta vaan myös muun Euroopan osalta, olipa se sitten Roberts Zilen Latvia, Silvia-Adriana Țicău:n Romania tai Portugali, ja todellakin komission jäsenen osalta – Italian lentoasemat, ja uskon, että Saksassakin on lentoasemia, vaikka monet ihmiset eivät niille menekään.

Mutta mielestäni se on hyvä sopimus myös Euroopan matkustajien kannalta ja tietysti lentoasemat eivät ole mitään ilman kansalaisia, ilman matkustajia. He ovat meidän painopistealamme, kuten on myös ympäristö, mistä mielestäni on huolehdittu tässä mietinnössä.

Gerard Batten, kollegani Lontoosta, väitti siinä, mitä voitaisiin parhaiten kuvailla hänen ylläkköosuudekseen (koska hän on lähtenyt pois), että olemme perustamassa uusia elimiä ja esitti kaikenlaisia muita kauhujuttuja. Mutta nuo elimet – siviili-ilmailuviranomainen – ovat jo olemassa. Joten luulen, että se oli väärinymmärrys hänen taholtaan – ollakseni hänelle kohtelias.

Ja Fiona Hallille haluaisin sanoa, että en ole varma, että Newcastle kilpailee suoraan Lontoon kanssa. Niiden välillä on kunnollinen välimatka, ja kellä tahansa, joka päättää mennä Lontooseen Newcastlen sijasta, on edelleen pitkä matka edessään. Joten mielestäni ette nyt vertaile vertailukelpoisia asioita.

Mielestäni tämä on hyvä, käyttökelpoinen kompromissi. Mielestäni siinä on katettu kaikki ne alkuperäiset huolet, joita halusimme käsitellä, ja pakettina siinä tarjotaan tasapaino – lentoyhtiöiden etujen ja matkustajien etujen osalta – jota etsimme ja annetaan samalla lentoyhtiöille riittävästi vapautta toimia kilpailutilanteessa.

Elän toivossa, että tämän tuloksena voisimme jonakin päivänä – sitä ei ikinä tiedä, hyvät kollegat, sitä ei ikinä tiedä – voisimme saada kunnollisen palvelun Strasbourgisiin. Se on pitkän aikavälin tavoite, mutta ei sitä ikinä tiedä – ja sen eteen kannatta tehdä työtä.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa ilmaisemalla kiitokseni Ulrich Stockmannille, esittelijällemme. Hän on tehnyt paljon työtä aloittamalla direktiiviluonnoksesta, jota hän lähestyi innovatiivisella tavalla, koska hän halusi laatia mietinnön asianmukaisesti yhteistyössä komission ja neuvoston kanssa, missä hän onnistuikin. Ennen kaikkea haluan korostaa hänen aloitteellisuuttaan hiottaessa määritelmää, joka koskee lentoasemamaksuja ja toiseksi lentoasemia, jotka katamme, ja lentoasemien palvelutasoa ja niiden yhteyttä lentoasemien pitäjien velvoitteisiin. Yhtä tärkeää, erityisesti uusille jäsenvaltioille, on uusien infrastruktuurihankkeiden rahoitus. Olemme antamassa direktiiviluonnosta, jonka nojalla, matkustajan näkökulmasta, me, jotka Euroopassa käytämme palveluja, matkustamme tai maksamme palveluista, voimme tietää, miten paljon meidän on maksettava ja minne rahat menevät. Tämä on merkittävä askel todellisen eurooppalaisen järjestelmän ja Euroopan lentoasemaverkon luomisessa. Kiitän teitä tästä ja uskon lujasti, että tämä direktiiviluonnos palvelee siviili-ilmailua hyvin.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Sujuvasti toimivat lentoasemapalvelut ovat tärkeitä Euroopan unionin sisämarkkinoiden toiminnalle. Sekä matkustajat että lentoyhtiöt arvostelevat avoimuuden puutetta ja joskus myös liiallisen korkeita lentoasemaveroja, jotka nostavat matkan hintaa perusteettoman paljon. Vastaamme viimeinkin tähän hyväksymällä tämän direktiivin sen toisessa käsittelyssä. Säännöksillä veloitetaan ne lentoasemat, joilla on yli viisi miljoonaa matkustajaa, tekemään maksuistaan avoimia ja perustelemaan kustannuksensa. Sillä myös yksinkertaistetaan kiistoja lentoaseman käyttäjien ja lentoaseman pitäjien välillä. Uskon lujasti, että tämä johtaa maksujen vähenemiseen ja että sillä parannetaan kilpailutilannetta. Olen iloinen, että neuvosto on myös tunnustanut tarjousprosessin avaamisen, koska sillä edistetään uusien reittien avaamista epäsuotuisiin ja syrjäisimpiin kohteisiin, ja että on ollut mahdollista saada aikaan yhteinen määritelmä lentoasemaverkosta, jota samat lentoaseman pitäjät hallinnoivat. Onnittelen esittelijöitä näistä tuloksista.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Ulrich Stockmann ansaitsee kiitollisuutemme. Tämä on todella hyvä kompromissi. Onnittelen häntä.

Olemme tänään viimeistelemässä työtämme lentoasemamaksuista. Lyhyesti, kahden vuoden kuluttua meillä on vakiintunut järjestelmä näiden maksujen keräämiselle koko Euroopan unionissa. Se vaikuttaa lentoasemiin, joilla on yli viisi miljoonaa matkustajaa vuodessa, ja kunkin maan suurimpaan lentoasemaan. Luvuista voidaan vielä keskustella, mutta mielestäni ne ovat hyviä. Minun tietojeni mukaan tämä vaikuttaa noin 80 lentoasemaan Euroopan unionissa.

Annettavien säännösten erityinen hyve on niiden avoimuus, joka auttaa valvontaviranomaisia. Epäsuotuisten alueiden lentoasemiin voidaan soveltaa asianmukaista suosituimmuuskohtelua. Se koski myös ympäristönäkökohtia ja vammaisten tilannetta. Toivon, että tällä direktiivillä tarjotaan lentoasemien syrjimättömän kilpailun lisäksi myös parantunutta matkustajien turvallisuutta ja suojellaan matkustajia liiallisilta lähtö- tai laskeutumismaksuilta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, uskon, että tämä keskustelu on osoittanut, että parlamentti ja komissio ovat tehneet hyvää työtä, ja Ulrich Stockmannille osoitettu ylistys vain vahvistaa, että hän on valinnut oikean suunnan. Haluaisin kiittää häntä julkisesti jälleen kerran hänen työstään ja yhteistyöstä komission kanssa etsittäessä onnistunutta kompromissiratkaisua, jota minun nähdäkseni kaikki puheenvuoron käyttäneet ovat arvostaneet.

Mielestäni tämä käsittelemämme direktiiviehdotus, jonka toivon tämän parlamentin hyväksyvän, ei ole vähempää kuin, kuten Inés Ayala Sender sanoi, askel kohti yhtenäisen ilmatilan aikaansaamista, tavoitetta, johon mielestäni komission on parlamentin tukemana ja sitten neuvoston tuella pyrittävä, jotta ennen tämän parlamentin vaalikauden loppua voidaan antaa vahva viesti. Tuen kaikkia valintoja ja päätöksiä jo monessa unionin jäsenvaltiossa olemassa olevan riippumattoman viranomaisen perustamisesta. Mielestäni meidän on pyrittävä siihen, se on yhdessä tekemämme myönteinen päätös.

Ennen kuin lopetan, haluaisin jälleen kiittää kaikki keskusteluun osallistuneita jäseniä ja vastata Georg Jarzembowskin esittämään kysymykseen. Käsiteltävänä on seitsemän alueellista lentoasemaa. Menettelyt, jotka kestävät 18 kuukautta, käynnistettiin heinäkuussa 2007. Siksi en odota tulosten saapuvan ennen tämän vuoden loppua tai ensi vuoden alkua.

Luonnollisesti tulokset julkaistaan, mutta olisi epäoikeudenmukaista ja epäasianmukaista tehdä mitään huomautuksia ennen kuin työ on saatettu loppuun. Heti kun se on saatettu loppuun ja heti kun komissio on tehnyt päätöksen, parlamentille kuitenkin tiedotetaan, ja sitten Georg Jarzembowski saa täydellisen vastauksen, sen tiedon lisäksi, mitä minä olen voinut antaa, joka liittyy komission ehdotuksiin seitsemästä – korostan tätä, seitsemästä – käsiteltävänä olevasta tapauksesta.

Ulrich Stockmann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin jälleen kerran kiittää kollegoitani heidän todella rakentavasta yhteistyöstään ja jännittävästä keskustelustamme. Luotan suureen tukeen huomenna. On myöhä ja on keskusteltu tarpeeksi. Huomenna on toimien vuoro. Olisin iloinen, jos voisimme saattaa tämän lainsäädäntömenettelyn päätökseen toisessa käsittelyssä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina 23. lokakuuta.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Lentoasemamaksujen sääntelyn eurooppalainen kehys on hyvin tärkeä Euroopan unionissa matkustavien ihmisten kustannusten vähentämisen kannalta ja siten työntekijöiden, erityisesti korkeasti koulutettujen, liikkuvuuden parantamisen kannalta.

Työntekijöiden liikkuvuus on itse asiassa tehokkaiden työmarkkinoiden tärkein osa Lissabonin sopimuksen asiaankuuluvassa luvussa asetetuissa puitteissa, koska sillä pyritään taloudelliseen kasvuun ja työpaikkojen määrän lisäämiseen. Lisäksi korkeasti koulutettujen työntekijöiden liikkuvuuden edistäminen johtaisi tietovirran ja hyödyllisen tiedon lisääntymiseen niillä tuotantoaloilla, joilla on paljon lisäarvoa, noudattaen Lissabonin strategian tavoitetta tehdä EU:n taloudesta dynaamisin tietoon perustuva talous maailmassa.

Christine De Veyrac (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Hyvät kollegat, neuvosto ja toimielimemme ovat saaneet aikaan kompromissin ja mahdollistaneet siten tämän asian käsittelyn päättämisen toisessa käsittelyssä.

Olen iloinen tästä sopimuksesta, jonka pitäisi erityisesti estää määräävän aseman väärinkäytöt ja edistää Euroopan lentoasema-alan tasapainoista kehitystä.

Tämä direktiivi lentoasemamaksuista on todellinen edistysaskel: tekemällä lentoasemien ja lentoyhtiöiden välisistä suhteista avoimempia se mahdollistaa nykyään usein vaikeaselkoisten ja ristiriitaisten suhteiden edistämisen ja parantamisen.

Riippumattoman viranomaisen käyttöönotolla mahdollistetaan lisäksi kumppanien kaikkien ristiriitojen puolueeton ratkaisu.

Loppujen lopuksi näiden uusien sääntöjen pitäisi hyödyttää lentoliikenteen käyttäjiä, ja siitä olen iloinen.

Kiitos huomiostanne.

16. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

17. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.10)